

شیریکیان کوشتووہا!

وہرگیپانی: خہبات عارف

Bokförlaget Aura

شیریکیان کوشتووہ!

نووسینی: مارییا قینہ
وہرگیپانی: خہبات عارف

Bokförlaget Aura
2010

شیریکیان کوشتووہ!
نووسینی: مارییا قینہ
وہرگیپانی: خہبات عارف
چاپی یہ کہ م: سوید، ستوکھۆلم ۲۰۰۴
چاپی دووہم: کوردستان، ھەولێر ۲۰۰۷
دەستگای چاپ و بلاوکردنەوہی ئاراس
چاپی سییەم، ئینتەرنیت: سوید، ستوکھۆلم ۲۰۱۰
Man har skjutit ett lejon?
Översättning: Khabat Aref Marouf
Första utgåva - Stockholm 2004
Andra utgåva - Kurdistan - Hewler 2007
Tredje utgåva - OnLine - 2010
Sokförlaget Aura
Västertorpsvägen 142
129 44 Hägersten
www.aura-publishit.com
E-mail: info@aura-publishit.com
khabat.eref@comhem.se

پيشه‌کيى

چاپى سييه مى "شيريكيان كوشتووه" ۱۹۷۴

ئىستا كه بۆ جارى سييه م چيروكى به سه رهاته كانم بلاو ده كرىته وه، هن ده كه م و ده مه ویت چهنده وشه يه كه له باره يه وه بلیم.

سه رديرى "شيريكيان كوشتووه" م بويه هه لبارد، چونكه شير، بۆ من، نوينه راهه تى هيز ده كات و نه گهر منداليى منيش هينده پر له ترس و توقانندن و دوور له خو شه ويستى نه بووايه، دنيا م كه ده بووم به كه سيكى به هيزتر و دنيا ييه كى زياتر يش ناخ و ده روونى پر ده كرده وه. كه واته نه وشيره كوژراوه، منم.

هاوكاتيش به ئاگام له وهى كه هه نديك له به سه رهاته ترسناكه كانم زيده روپيان پيوه دياره، به لام نه وه سه رهاته انه له چاوى منداليكه وه بينراون و به دنيا ييه وه ترسو بيميش رو ليكى زور گه وره ترين له دنياى منداليكدا هه يه، زور زياتر له وهى له شيوه يه كى ناساييدا ده يه نيته پيش چاوى خوت.

وا پنده چيت، بيره وه ريبى نه وه سه رهاته انه ي سه رده مى مندالى، تا ئىستاش، بۆ من گرنگى و بايه خيكي زوربان هه بيت. من سه ره راى شيكاري و له خو كوئينه وه و هه ولدان بۆ دوزينه وهى چاره سه ر – كه ده توانريت "كتيبي شيره كه!" به هه وليك به ره وه گه يشتن به و ئامانجان ده ابنريت – نه متوانيوه خو م له ده ست موته كه ي نه وه سه رهاته انه رزگار بكه م. نيگه رانى و نادلنايم به رانه ر به سه گ، به پچه وانه وه،

زیادی کردووه، به هه‌مان شی‌وه‌ش گومان و دوودئیم به‌ران‌بەر به‌و مه‌سه‌دان‌ه‌ی پ‌ی‌یان ئ‌اش‌نا نیم و تا ئ‌ی‌ست‌اش له ئ‌است پ‌ش‌یل‌ه‌دا هه‌ست به ناد‌ل‌نی‌ایی و گرژئی و له‌ش‌به‌باری ده‌که‌م. ئەو رووداوه ب‌ی‌ب‌ایه‌خ‌ه‌ی، ئە‌گ‌ه‌ر له ده‌روه‌ه‌را ته‌ما‌ش‌ای ب‌ک‌ه‌یت، به‌ران‌ب‌ه‌ر به‌و پا‌که‌تا‌نه‌ی که له جه‌ژنی کری‌سم‌س‌دا وه‌ری‌ان‌نا‌گر‌یت، ج‌ی‌یه‌کی وا قوولئ له ناخ‌م‌دا به جئ ه‌ی‌شت‌وو‌ه، که له‌گه‌ل هاتن و نزیک‌بوونه‌وه‌ی ه‌ه‌ر جه‌ژنی‌کی کری‌سم‌س‌دا، هه‌ست به بو‌ش‌اییه‌کی پر له نی‌گه‌رانی و خه‌مینی ده‌که‌م. به‌لام له‌وه ده‌چ‌یت که به ته‌واوی به‌سه‌ر ترسان له ئ‌اوه قوول‌ه‌کان‌دا زال بووم: من ئ‌ی‌ستا بوومه‌ته مه‌له‌وانی‌کی چاک و له مه‌له‌کرد‌ندا باوه‌رم به توانای خۆم هه‌یه.

ب‌ی‌گومان له‌گه‌ل ت‌ی‌په‌ر‌بوونی روژ‌گ‌ار‌دا خۆم ف‌ی‌ر کردووه که چاک‌تر هه‌لسوکه‌وت له‌گه‌ل یاده‌کانی سه‌رده‌می من‌دا‌ئ‌ی‌م‌دا ب‌که‌م و به‌ره‌و پار‌ه‌وه به‌ره‌مه‌ی‌نه‌ره‌کان به ک‌ی‌ش‌یان ب‌که‌م. هه‌روه‌ها هه‌ند‌یک له‌و به‌سه‌ره‌ات‌انه‌ش ق‌ا‌لت‌ریان کردووم له ژیان‌دا و سه‌رم‌ایه‌یه‌کی زیات‌ریان بو کار‌کردن له‌گه‌ل‌یان‌دا خست‌وو‌ته به‌ر ده‌ستم. پ‌ی‌م وایه، ئەو جو‌ره توانایه‌ش که بتوانم ب‌چه‌ چاره‌نووسی مرؤ‌قه‌کانی تروه‌و و ت‌ی‌یان‌دا ب‌ژ‌یم، یه‌ک‌یک له ده‌رئه‌ن‌ج‌امه‌ چاکه‌کانی سه‌رده‌می من‌دا‌ئ‌ی‌مه.

ئ‌ه‌گه‌رچی ترس و ناد‌ل‌نی‌ایی به‌سه‌ر کت‌ی‌به‌که‌م‌دا زالن، به‌لام له‌گه‌ل ئەوه‌ش‌دا ئەو بر‌گانه‌شی ت‌ی‌دا هه‌ن که ساته‌کانی به‌خته‌وه‌ری و دل‌شادی ده‌گ‌ی‌ر‌نه‌وه. ده‌کر‌یت هه‌ر ئەو ساته‌ کور‌تانه‌ش بن که وایان کرد‌ب‌یت ترس و خه‌مینی قوول‌تر هه‌ستیان پ‌ی ب‌کر‌یت، یان تو ب‌ل‌ی‌یت، سه‌ر‌باری هه‌ر شت‌ی‌ک‌یش، هه‌ر ئەو ساته‌ کور‌تانه‌ نه‌بن که منیان تا ئ‌یره‌ گه‌یان‌دووه؟ که‌م‌یک له‌وه دوود‌ل بووم که به‌شی یه‌که‌می کت‌ی‌به‌که‌م ل‌اب‌به‌م

يان نا . ئەو بەشە نەختىك رەنگوروى ئەفسانەى پتوھ ديارە ،
بەلام لە دووبارە خویندنهوھيدا ئەوھ دەبىنمەوھ كە ئەو بەشەش
باسوخواسىكى بۆ گىرانەوھ تىدايە . ئىستا لىم روونە ، كە
ئەوسا پتويست بوو كە بۆ ھەلكوتانە سەر يادەكانى
سەردەمى مندا لىم ، پەنا بۆ گىرانەوھيەكى ئەفسانەىيى بەرم ، تا
تۆزىك كەمتر ھەست بە ئىش و ئازاريان بكەم .
ئىستا يەك دوو رووداوى نويم بۆ كتیبەكە زياد كردووھ و
ئەوانەش سووك و ئاسان لەگەل ديسان خویندنهوھى
كتیبەكەدا لىم دەر كەوتن ، بىجگە لەوھش چەند برگەيەكم لە
كتیبەكانى ترمەوھ ، كە پىم وابوو ، ئىرە جىيان بىت ،
وەرگرتووھ و ھەندىك برگەى ترىشم سەرلەنوئ
دارشتووھتەوھ .

سۆلنا

۱۹۷۴/۲/۹۹

ماریا فینە

که به تاسهوه دواى يادهکانى منداليم کهوتم، هه ره شهيان ليکردم، سهروچاوه تووره و تۆسنهکانى خۆيان لى وهرگيرام، پهلاماريان دام و، فرتيان دامه تاريکيهکهوه، لهوئى، به کليلى ئاسنينى قورس لييان دام. کاتىک، دهم به هاوار، سهرم نايه نيو دهستهکانمهوه، مروقهکان بهگيريان هينام و لهنيو قهفهزى شيړيکدا، بهنديان کردم.

لهبهر شيشبهندى قهفهزهکهدا، دهستم کرد به قسهکردن لهگهه خۆمدا: لهراستيدا من مروقيکم و دهبيت وهک مروقه بژيم و بير بکهمهوه، بهلام هه رچيهکه له دنيای شيړاندا روو دهوات، بهتوندى، پيوهندى به منهوه ههيه، پياو ناتوانيت شيړيک بکوژيت، بى ئهوهى لهنيو خۆمدا، ههست به مه رگ و ئازارهکانى نهکهه. ناخۆشترين ههستيش ئهوههستهيه، کاتىک دهمهويت پيبکهنم، پيکهنينيکى مروقانه و، دهنگى گوللهيهکه دپته بهر گويم و شيړيکى پيکراو دهبينم. ئهوکات خۆم له دنيای مروقهکان دهکيشمهوه و، بۆ ماوهيهکى دريژخايه، بهنيو جهنگهه لى خهونهکانمدا رو دهچم.

روژانه قهفهزهکهه تهنگه، زۆربهى کات، سهرم بهر شيشهکانى دهکهويت، به جوړيک که ئاگرهکان به ئاگا دين و پهلامارم ددهن، دهمسووتين و منيش بهدهم ئازارهوه دهقيژينم. لهنيو شيشهکانهوه دهست دهبينم بۆ يارمهتيدان دريژ دهکريين، بهلام کاتم نييه چاک بيمهوه، بير له سه ره لگرتنى خۆم دهکهمهوه، بهردهوام به رهو شيشهبندهکه رادهکهه و رى به خۆم ددهم ئازار بچيژم، يان له جيى خۆمدا دهمينمهوه و گوئى بۆ دهنگى گوللهکان رادهگرم و شيړهکانيش دهبينم دهگلين و به لادا دين.

شهوانه، قهفهزهکهه، چيتر قهفهز نييه. به هه مان هيژ و

بوئیری شییره که وه، به نئو جهنگه لی خه ونه کانمدا، دهگه ریم. جارنا، له دووره وه، دهنگی مرؤقان ده بیستم و؛ جار جاریش له نزیکه وه، دهنگی گیانله بهران دیته بهر گویم، ده بینم مرؤقه کان خوین دهگورن و ده بن به گیانله بهر و گیانله بهر هکانیش به مرؤف. ده ونه بچوکه کان ده بینم به ئاگری بالنده رهنگا ورهنگه کانه وه ده گرین، رووباری ئاسمان ده بینم که سیبهری لق و پویه کان به ند دهکات. قیزه ی بکوژ و کوژرا وه کان ده بیستم. زریانه کان ده بیستم گه وره ده بن و ده بن به ئورکان، ئورکانه کانیس ده بینم گولله گه وره لمینه کانی بیابان له بناره وه به ره و دوندی چیا که هه لده گرن، دهنگی به ئاگاهیتنه ره وه ی هه وره تریشقه و گولله ده بیستم، برووسکه ده بینم ماره ئاگرینه کانی له تاریکیی دره خته کان ده چه قینیت و گیانله بهر انیش هه لدین، پۆلیک بالنده ده بینم، به بهر زایی ئاسمانه وه، فوو به شمشاله دهنگنوسا وه کانیاندا دهکن. ده بینم، بریسکوهوری ده ریا بهر شه وارهیان ده خات و بهر ده بنه وه و، وا هه ست ده که م که ده بیت منیش به ره و ده ریا که بیه وه، به لام چه ند زیاتر، به ره و ده ریا که را بکه م، هینده زیاتر خو ی دوور ده خاته وه و لیم هه لدیت.

شه ویک له و شه وانه رووبه رووی ماری جهنگه ل بوومه وه. ئیمه، هه میشه خو له یه کتر لا ده دهین، به لام نه مشه و به فیشکه فیشک لیم راست بووه وه و په لاماری دام، به جوړیک که ناچار بووم بیکوژم. ئه مه کاتیکی زوری خایاند و، کاتیکیش به مردووی له بهرده می خومدا بینیمه وه، زور خه مبار بووم و ئاره زووی چوونه سه ر ده ریا شم له ده ست دابوو. به لام له پریکدا ده ریا م له پیش خومدا بینم، به چه که شییریکیشم بینم له که ناری ده ریا نزیک بووه وه، له

پشت دوه نیکیشه وه راوکه ریکم، به تاپر پیکه وه، بینی و به ره و
پیشه وه را مکرد و بوئه وهی شیره که ناگادار بکه مه وه به و
نیوه دا قیژاندم. به لام درهنگ بوو! دواي گولله که، بینیم
شیره که به لادا هات و، کاتیکیش گه یستمه سه ری، کچیکی
دهمولیو خویناوی له وی که وتبوو. هه لمگرته وه، خستمه سه ر
پشتم و، به نیو دارستانه که دا بردم.

بو سبه ی، که له نیو قه فه زه که مدا به ناگا هاتمه وه، ته واو
دلنیا بووم له وهی که نابیت مروقه کان بمکوژن. ئه وانیش هه ر
همان به یانی ده رگای قه فه زه که میان کرده وه و له دهره وهش
دارستانی مندالیم ته واو رووناک بوو بووه وه و، گشت
هه ورازه کانی خوی له به رده ممدا راخستبوو.

*"Fredrik d. 7 skænkede Jægerspris Slot
til Grevinde Danner, der oprettede
Kong Fredrik d. 7.s Stiftelse hjælpeløse
og forladte Pigebørn af Almuen."*

له پریکدا، دهوره دراو به کۆمه لیک کچ، که چاوه شینه گوره کانیان تی بریبووم و له هه موو شتیک ورد ده بوونه وه، له پشت دهر وازهی خانهی مندا لآندا خۆم بینیی هه، ژنیکی نه ناسی اویش هاته ژووره وه و وتی: به (خوشک) بانگی ده کهین، چونکه ته مهنی ته نیا دوو سالانه و له هه مووشتان بچوو کتره. په نجه گه وره می له دهمم دهر هیئا و ئه و که سه ش که له گه ل خۆیدا برد بوومیه ئه وئ، دهستی بهردام و بۆ هه میسه له دهر وازه که وه ون بوو، گه وره کچیک لیم هاته پیش و به ره و ژووریک تری بردم. له وئ، هیندهی نه مابوو، له گیزه نی دهنگی ئه و مندا لآندا که پیده که نین، بخنکیم.

لنگه پۆلایینه پرشن گداره کانی مقه سه ته که له هه وادا که وتبوونه لنگه فرتی و هینده گه وره و خۆنه گر بوون، که ناچار بووم هه ردوو دهستم، کاتیک که ده مویست کاغه زه رهش و زهرد و سووره کانی پی ببرم، به کار بهینم. یه که له دوا ی یه که، به مقه سه ته که، شیوهی دلم له کاغه زه ره شه کان دهر ده هیئا، تا کو دوا ییه که ی به لۆمه و سه رزه نشته وه گشتیان له توپه ت کردن و وتیان دل ده بیت سوور بیت. پاشان دلی سوورم دهر کرد، یه که له وی دیکه یان گه وره تر و کچه کانیس له دهور و بهرم دانیشته بوون و هه ر ده مان بری و ده مان بری و مقه سه ته کانیس مان وه کوو ماسی فرته فرتیا ن ده کرد و ده بریسکانه وه، به لام هه ر ئه وسا یه که وراست مقه سه ته که م به لنگی کراوه وه له هه وادا وه ستا و هه موو له شم که وته

له رهوله رن: سښبه رئاسا و به خپرايي به پرسياره كه مان به سه ر
 پشتي ئه سپه ره شه كه يه وه به بهر په نجه ره كه دا ر هت بوو.
 سه كه لټكي چلټسيش به هه ناسه بركيټوه به دواي كه وتبوون،
 لموزه كراوه و داچه قواوه كانيان وه كوو ئه شكه وتي سوور
 ده بريسكانه وه و له نټوياندا زمانه ته ر و ليكاوييه كانيان شو ر
 بوو بوونه وه و له دلله كاغه زيبه كاني من سوور تر بوون. هاوكات
 يه كيك له سه كه كان خو ي بو په نجه ره كراوه كه هه لدا و
 ژووره كه ي پر كرد له گرموه وري وه رين.

هه موو دلله له كاغه ز دروستكراوه كانم له دست بهر بوونه وه
 و توقيو و دل پر له خورپه به ره و كوانووه ئاسنينه كه ي قورژبني
 ئه وسه ري ژووره كه، كه مينا پشكو ده گرا، هه له اتم.

ده بوو سالانه، دوو جار ان، گول له سه ر گل كو ي ژني
 خاوه نزه ويزاره كاني ئه و ده ورو به ره كه وه كوو پاريزه رمان له و
 نزيكه وه نيژرابوو دابنن. ئه و دووسه د سال بوو مردبوو و به
 سه دان كچيش سالانه، دوو جار ان، گوليان له سه ر گل كو كه ي
 دانا بوو: گول ه كاني پاييز كه سوور و پر له ژيان بوون و گول ه
 به هاريه كانيش كه زه رد و خه مبار ده هاتنه پيش چاوان.

ده يانگي رايه وه كه ئه و ژنه دؤستي پادشايه ك بووه. دؤستي
 كه سيك بوون؟! ده بيت كه سيكي زور خوشه ويست بوو بيت و
 منيش، كاتي ك بيدهنگ و له سه ره خو له و پليكانانه وه كه سي
 هه نگا و له و شيشبه نده وه دوور بوون كه ده وري گل كو كه يان
 دابوو ده هاتمه خوار ي، په يمانم به خو م دا كه ده بيت منيش
 بيمه ژنيكي وهك ئه و و كه گه ورهش بووم، بيم به دؤستي
 كه سيك. ده بيت زور له بهر دلانيش شيرين بم!

بو ئه وه ي بتوانم گول ه كان به سه ر ئه و شيشبه نده دا كه
 ده وري گل كو كه يان دابوو هه لده مه سه ر گل كو كه ي، ده بوو

لەسەر نووکی پەنجان بوەستم. بێدەنگ لەو پەیکەرەم دەروانی
 کە وینای ئەوی دەنواند: چاوەکانی کوێر بوون.
 بەلام، کاتیک بە هیواشی بەنیو دەریایەک لە گەلای سووری
 ئاگرین و وەریوی پاییزدا بەرەو مאלەوہ - بەرەو خانەہی
 منداڵانەکە - دەبوومەوہ، دلی خۆم بەوہ دەدایەوہ، کە ھەر
 چۆنیک بیت زۆر لەبەر دلان شیرین بووہ و خۆشیان ویستووہ.
 سبەہینی دەچین. من پیشووتر سۆزم بە کچەکان دابوو کە
 لەگەڵیاندا بچم بۆ ئەو ژوورەہی مردووہکانی لی بوو. دەیانوت
 ئیسکی مردووہکان ھیشتا لەوی، لە ژوورەوہ، ماون و ئەگەر
 جامولکەہیک خواردن لەویدا دابنیت، بۆ سبەہینی ھیچی تیدا
 نامینیت.

پەشیمان بووم لەوہی سۆزم پێدابوون و بیرم لەوہ کردوہ
 چۆن خو لەو پەیمانەم رزگار بکەم. ئەگەر نەخۆش
 بکەوتماہوہ، بێگومان دەمتوانی لەنیو جیگادا بمینمەوہ و
 لەگەڵیان نەچم. سەرم بە قەراغی جیگاکەدا کیشا، پەنجەم لە
 قورگم وەردا، لێفەکەم لەسەر خۆم فری دا و لە جیی خۆم
 خەریکی بۆلە و خورتەخورت بووم و چاوەری بووم نەخۆشی
 بیت و لە جیگادا بمھیلتەوہ. ئیستا ئیتر پیم وابوو کە قورگم
 دەئیشیت و لە راستیشدا کاتیک قوتم دەدا نەختیک دەئیشا
 و ئارخەیان لئی نووستم. بۆ سبەہی بە زەردەخەنەہیەکی
 تاساوہوہ سەرم بۆ گەرەکان ھەلبیری و وتم نەخۆشم. بەلام
 کەسیان باوەریان پئی نەکردم و ناچار بووم ھەلسم و بکەومە
 دوايان.

کاتیک بەرەو ئەو ژوورە تاریکونووتەنەکەہی مردووہکانی لی
 دانرابوو رۆ چووین، دەستی یەکتەریمان گرتبوو. بۆنی
 کە پرووی لی دەھات و بنمیچەکەش ئاوی ساردی لی

دتهكيايه وه. هه وای سارد، وهك پارچه په پړوی ته پړکړاو، له قاقو قولمان ده پچرا. من له بهر نه وهی بچو وکتریانیا ن بووم له پیزه که دا له دواى هه موویانه وه بووم. پشت و نه وه دستم که به دستى که سه وه نه بوو، له و تاریکاییه دترسان که تا دهات زیاتر له دوامه وه زیادى ده کرد. چنه قوولتر رۆ دچووین، هینده زیاتر ده بوو خو بچه مینینه وه. که س نهیده وپرا هیچ بلیت. ته نیا گویمان له دنگی مردووی نه و دلویانه بوو که ده که وتنه سر نه رزه به ردینه که. دهسته ته نیا که مم، نه وه دسته ی که به دستى که سه وه نه بوو، له بنبالمدا شارده وه. تا دهات په نجه تیکه لویپیکه له کانمان، قوولتر و قوولتر، ترس و بیمى خو یان به نیو له پی دهسته کاند رۆ ده کرد و ترسى هاو به شیشمان ته وای ژورره که ی پر کردبوو له و قیزه و هاوارانه ی که هیشتا له دم نه هاتبوونه در. هیواشتر و نادانیاتر به ره و پیش رۆ چووین و وا پیده چوو که پار هه که بی کۆتایى بیت. له هه ردوولاه تاریکایى ده وری ته نیبووین. به لام هه له و کاته دا بیدهنگیه که، به و قیزه یه ی که چاوه روان ده کرا، شکینرا. یه کیک له که کان پی هه نوتو و به قیزه قیزه وه دستى هاو رپیه که ی به ردا و رایکرده دره وه.

هه وای نه وه گه رده لوولیکى تۆقینه ر له نیو نه شکه و ته دا هه لیکرد و هه موو دستى یه کتریان به ردا و به قیزه و هوپ به به رده مى مندا به ره و دره وه رایانکرد. نه موپرا له جی خو م بچوولیم و نه شمده زانی درپیه که ده که وپته چ لایه ک و هه ر بینیت و، نیستا نا ده میکی تر، ته نیا و بیکه س له گه ل قیزه کانی خو مدا به جی هیلرام. ده موست خو م له سر نه رزه به ردینه که پال بخه م، به لام له و کاته دا هه ستم به چنگیک کرد

کرا به قولمدا . یه کیک له گه ل خویدا بو دهره وه په لکیشی کردم .
له دهره وه خوړی زستان، کز و لاواز، ددره وشایه وه و
کچانیش به قریشکه قریشک و به کامی دل له گه ل کورانی
گونده که دا به لپالی نه و گرده وه که نژیک به گورستانه که
بوو، پیکه وه، خه ریکی خلیسکین بوون . نه وهی که منی
پاکیشابووه دهره وه یه کیک له و کورانه بوو و پاشان لپی
پرسیم ناخو دهمه ویت خلیسکینه ی له گه ل بکه م، منیش
لاره مل به سه ر وه لامم دایه وه و پیکه وه که وتینه
خو خلیسکاندن، به لام که بینی من وه کوو کچه کانی تر له
خوشیاندا ناقریشکینم و له ویدا کز و لاواز و ته زیو دوی
که وتووم، هر زوو تاقه تی لیم چوو و منیش به دهم بو له و
خورته خورته وه به ره و مال گه رامه وه .

هەر له‌بەر ئەوهی به‌یانیه‌که‌ی هێنده‌ی دڵ بخوازیت قه‌شه‌نگ و جوان بوو و منیش نه‌مده‌زانی چی له‌و خه‌نین و شادییه‌ بکه‌م که له‌شی داگرتبووم، سیوکی قه‌ده‌غه‌کراوم هه‌لگرت و دانم له‌ گووپه‌ سووره‌کانی گیر کرد. له‌ سزای ئەوه‌دا، به‌و رۆژی رووناکه‌، ناچاریمان کردم برۆم و بخزیمه‌ نیو جیگا و بنووم.

کاتیک که له‌ گریه‌گری بوومه‌وه، چاوم به‌ هه‌موو لایه‌کی ئەو هۆلی نووستنه‌ چۆلوه‌هۆله‌دا گێرا. هه‌موو شتیک تا راده‌ی تۆقاندن سپی بوو. په‌نجهره‌ نیوه‌کراوه‌ هاوینییه‌کان به‌ چاوه‌ کویره‌کانیانوه‌ تییان ده‌روانیم، با له‌ شووشه‌کانیانی دها و ترسی ده‌چۆراند ه‌ نیو گوئییه‌کانمه‌وه، باسکی شه‌کاوه‌ی په‌رده‌کان هه‌ره‌شه‌ی په‌لاماریان لێ ده‌کردم، کۆله‌که‌ سپی و تۆکمه‌وتۆله‌کانی بنمیچه‌که‌ش هێزی خۆیان پێشان دها و خۆیان له‌ به‌رانبه‌ر بی‌هێزی مندا ده‌نواند. هه‌تا نه‌مده‌وی‌را سه‌یری ژیر جیگای نووستنه‌که‌م بکه‌م و له‌وه‌ش زیاتر نه‌مده‌وی‌را ده‌سته‌کانم به‌سه‌ر چه‌رچه‌فه‌که‌مه‌وه‌ به‌هێلمه‌وه، نه‌کا خێویک په‌لاماریان بدات. زۆر شت بوون که چاوه‌کانم ده‌بوو پاسیان بکات: په‌نجهره‌کان، ده‌رگاگان، جیگای نووستنه‌که‌م، کۆله‌که‌کان، په‌رده‌ دا‌راوه‌کان. نه‌مو‌ی‌را سه‌یری په‌نجهره‌که‌ی پشتمه‌وه‌م بکه‌م، نه‌مو‌ی‌را ئاو‌ر بده‌مه‌وه، نه‌کا په‌رده‌کانی په‌نجهره‌که‌ی دی هه‌لکوته‌ سه‌رم، به‌لام گویم رادیرابوو، چروپ‌ر به‌ گوپی پشتسه‌رم گویم راکرتبوو و هه‌ر ئەوساش گویم له‌ هه‌نگاو ده‌بوو خۆیان له‌ پشتم که ترس خۆی لیه‌ پێچابوو نزیك ده‌خسته‌وه، بینیم چۆن ده‌سکی ده‌رگای ئەو ژووره‌ی که جلوه‌رگی تیدا هه‌لده‌گیریت ده‌ستی به‌ جووله‌جوول کرد، چۆن کۆله‌که‌کان خۆیان لار ده‌کرده‌وه،

خوڤيان لول دها و به هره شه وه به سه رمد ا ده چه مانه وه .
 كاتيك كه دهسته كانم به رز كرده وه بو ته وهى خوڤميان لى
 بپاريزم، كتوپر ههنگاوه كان له پشته وه وهستان و ده رگاي نه
 ژورهش كه جلو به رگي تيدا هه لده گيريت به توندى به يه كدا
 هات و زرمه ي ليوه هه لسا . ده موچاوم خسته ژير
 سه رچه فه كه مه وه و قيزاندم . شتيكى سارد به نيو له شمد ا
 كه وته جووله جوول .

كه گه وره كان به په له و هه له داوان گه يشتنه سه رم و به
 ته نيا له هو لى نووستنه كدا بينيانمه وه ، هه ر نه وه نديان
 پيكر ا سه ريكيان لى بادام و ليدان پرسيم كه بو گشت
 جلو به رگي ژوره كه م به سه ر يه كتر دا وه . منيش هه ر
 نه وه ندم له ده ست هات به وه وه لاميان بده مه وه كه من
 هه رگيز سه رم به و ژوره دا نه كرده وه .

سه رها تا په نجه گه وره ميان له نيو نه شه كه وتى دنيا و گه رمى
 ده ممدا ده ره يئا و ده موچاوه زل و قه به كانى خوڤيان به سه ردا
 چه ماندمه وه ، لچيان لى هه لقوورچاندم و وتيان : عه يبه ...
 عه يبه ، نابيت په نجه ت بمژيت ! پاشان ، كاتيك په نجه
 خه ونبينه ره كانم له نيو كونه لووته كانمدا ده گه ران ، به نه رميه وه
 به دهسته كانياندا كيشام و ، به توندوتيزيه وه وتيان : ئاى ،
 ئاى ، كچى گه وره نابيت ده ست به كونه لووتيدا بكات !
 كاتيكيش كه مرواريسى نيو رانه كانم دوزيه وه و ده مويست به
 دهسته كانم شه وقى پى هه لبه يئم ، توندتر به دهسته كانياندا
 كيشام . به لام نه مجاره يان ، له چه ند نيگايه كى به د و ناحه ز
 زياتر ، هيچيان بو باس نه كردم . له و كاته وه نيتر شار دنه وهى
 دهسته كان له ژير گه رمى ليه فا ، گه ران به نيو نه ينيه كانى
 جه سته دا و دوزينه وه يان قه ده غه بوو . هه موو شه ويك
 چاويديرى نه وه يان ده كرد ، دهسته كان به سه ر ليه فه وه بن ، كه
 له ويذا وهك بالنده ي ته زيوى بى هيلانه خه ويان لى ده كه وت .

گرهومان له سهر ئه وه کرد کي نامه که بو بهر پرسياره که ی خانه ی مندا لان به جي بهي لیت. تا خوا حه ز بکات، له سه گه چلپسه کانی، که هه ميشه بهر له وهش بگه ينه بهر دهر گاکه ی هه ستیان به نزيکبوونه وه و گه يشتی ئيمه دهر کرد، دهر ساين. من دۆر اندم و به دهم زهر ده خه نه وه کاغه زه که م وهر گرت و به پي که وتم. له راستيدا ژووره که ی ئه و که وتبووه ئه و به ری باخچه که وه و راسته ريگايه کمان به ين بوو، به لام من ئه وم پي باشتر بوو لارييه ک بگر مه بهر. به ورياييه وه به پال ديواری خانووه که دا خو م دزييه وه، تا سه گه کان چاويان پيم نه که وي ت که هه ميشه له بهر په نجره که يدا ده وه ستان و شووشه که يان به ليک داده پوشي.

بي ئه وه ی ببينريم، گه يشته جي. به هيواشی دهر وازه که م کرده وه. جيره يه کی لي وه هات، جيره يه که که هه رزوو له لايه ن ئه و سه گه وريايانه وه قو سترايه وه و، چونکه من ئيتر له دهر گای ژووره که ی نزيک بوو بوومه وه، به مړه مړيکی در په وه، که پاشان بوو به وهره وه پيکی ته واو، وه لاميان دايه وه. هه ر ئه وساش گويم له خشه خشی پنيه کانيان بوو که به توور په ييه وه به سهر ئه رزی به رده می ژووره که ياندا ده يينا و وه کوو شلپه ی قامچی بهر ئه رزه که ده که وتن. بي ئه وه ی بويم ده ست له سهر زهنگه که دا گرم، ماوه يه که له بهر دهر گاکه دا وه ستام. ته واو بيده نگ و کشومات بوو. وه کوو ئه وه ی هه ر دوو سه گه که و منيش له چاوه رواني ئيشاره تيکدا بين، تا وايان لي بکات به هي زیکی نوپوه ده ست به وهره وه ري خويان بکه نه وه. ته نيا ده ستدا گرتيکی که ميش له سهر زهنگه که بهس بوو بو ئه وه ی به توور په یی و لوور ه لوور وه خو به دهر گا داخرا وه که دا بکيشن و منيش له ترساندا بو دواوه گه رامه وه.

هەر له و کاته دا گویم له ترپه ی ههنگاو و دهنگیک بوو که
 ههولێ دها سهگهکان بێ دهنگ بکات و پاشانیش دهرگا که
 هینده به په له خرایه سهر پشت که پدیهکانی خسته
 حه شوکه و لهرزین. ئەوجا بهرپرسیاره که له نیوان ههردوو
 سهگه کهیدا له بهردهمدا قووت بووهوه. به هه موو هیزییهوه
 ههولێ ئەوهی دها ری له سهگهکان بگریت، تا په لامارم
 نه دن. لاشه زه به لاحهکانیان خو یان بو قه له م باز به رووی
 مندا ئاماده کردبوو، بو شای نیو دهرگای کراوهش به ورگه
 هه ئاوساوهکانیان، به خسه خشی دستوپه لیان و به لموزه پر
 له لیک و هه ئاوساوهکانیان پر بووبوو و هه ناسه سواریشیان
 به بو ئیکی ناخو ش و شیرین بهنجی کردم. به کیکیان
 دستهکانی خسته سهر شانم و منیش سهیری لموزه سوور و
 تو قینه رهکانیم کرد، که زمانی وه کوو پارچه گوشتیکی زیندوو
 له نیویدا دهگه را و دهله رزی و که له کانیشی له نیو دهریایه ک له
 لینی و لیکدا به ئاسته م دهریسکانه وه.

زریکه یه کم لی بهرز بووهوه. بهرپرسیاره که پیکه نی و بو
 هیور کردنه وهی سهگه توورهکانی دهستی به مل و پشتیاندا
 هینا. پاشان چهند کلۆشه کریکی هه لدا یه ناو لموزه لیکن و
 داچه قاوهکانیانه وه و یه ک دوو کلۆشی بو من هه لدا و هه ر به
 پیکه نینیشه وه بانگی له یه کیک له ژووره که ی پشتیه وه کرد تا
 بیته و پی شوازیم لی بکات. پاشان خو ی و سهگهکانی ون بوون.
 به لام من دهرگا که م به خیرایی به یه کدا دا و به سه ر
 پلیکانه کاندا به ره خو ار بوومه وه. له بهر دهر وازه که دا بو م
 دهر که وت که نامه که م به جی نه هی شت بوو. به پیدز که و
 وریاییه وه گه رامه وه و نامه که م له بهر دهرگای ژووره کهیدا دانا.

ئەوسا ، كە ھېشتا فېرى ئەو ھەببۇبۇوم قۇم ھەنمەو، رېم دەدا، ھەموو بەيانىيەك، (ئەننا) بۆم ھەنئەتەو. ئەو بەيانىيەش، ھەك ھەر بەيانىيەكى تر، خەرىكى ئەو ھەبو قۇم بۆ بكات بە دوو پرچى پر و ئەستور، كاتىك كە يەككە لە گەرەكچەكان بە خۆى و گۆقارىكى ياساغەو خۆى كرد بە ژوردا و بەوپەرى نەئىيەو بە گوئىدا چرپاند. (ئەننا)ش كتوپر پرچە نيو تەواو بووكانى بەردام و پىكەو خۆيان لە سووچىكى ژورەكە خزاندا و بە خۆشىيەو دەستيان كرد بە گەرەن بەنىو گۆقارەكەدا. لە كاتىكدا كە نەياندەھېشت بەشدارىي نەئىيەكانيان بكم وىستم بە دزىيەو برۆمە دەرەو؛ بەلام بەر لەوھى دەرگاكە پىو بەدەمەو (ئەننا) ھاوارى لى كردم: خوشكى، كاتىك كە بەسەر رىگا سەرەكىيەكەدا دەرۆيت، وريا بە و رووبەرووى ئەو پياو ھەبىتەو كە مقەستىكى گەرە پىيە. ئەو تە لە گۆقارەكەدا نووسراو كە بە مقەستەكەى قزى كچە بچكۆلەكان دەبرىت، دەيفرۆشىتەو و ھېشتاش پۆلىس نەيتوانىو بەگرىت.

بۆ دواى نيورۆ نىردرام بۆ مالى قەشەكە و لە رىگاشدا بە نرىك پىرەژنىكەو رىم دەكرد، چونكە لەو دەترسام رووبەرووى ئەو پياو بەمەو كە مقەستەكەى پىيە. بەلام پىشوازىي پر لە دلنەوايى ژنى قەشەكە واى لى كردم كە ئەوم لە بىر بچىتەو و بەدەم گۆرانىوتنەو، بەسەر ئەو رىگا چۆل و تەنيايەدا بەرەو مال بوومەو. ھەر لەسەر ئەو رىگايە، لە پرىكدا، چاوم بە پياوئىكى جلداتەكاو و شپۆلە كەوت كە بەرەو رووم دەھات و يەكسەر ئاگادار كەردنەوھى كچەكانم بە بىردا ھاتەو. بەسەر چالەكەدا بەرەو ئەوبەرى رىگا كە قەلەمبازم دا. بەلام پياوھەكەش ھەنگاويكى بەسەر چالەكەدا ھەلپىنايەو و لە

ههمان بهری ریگا که دا به رهو رووم هات. دهمویست بگه ریمه
دواوه و ههر لهو کاتدا ئه و بانگی لی کردم که نه ترسم. بی
جووله له جیه که هی خومدا وه ستام و هیئده ی نه برد ئه ویش
گه یشته سه رم. به روویه کی خوش و خه مباره وه سهیری کردم
و پاشان وتی: قژت چهند جوانه! و دواپی به دهسته زبره که هی
دهستی به روومه تمدا هیئا. له ترساندا چنگم به پرچه کانمدا
کرد. پی وتم که پیویست ناکات بترسیم و هاوکاتیش خه ریکی
دهسته هیئان بوو به جله کانیدا. لهو کاتدا بیرم بو لای ئه وه
چوو: ههر ئیستا مقهسته که هی دهرده هیئیت و، دهستم له
پرچه کانم توندتر کرد. به لام مقهستی دهرنه هیئا و له نیو
دهستی کیدا هیشتیه وه و دهسته که هی تریشی خستبووه سه ر
شانم. له پریکدا ئه ایکی هه لکیشا و که وته ریخستنه وه ی
جله کانی. له گیرفانی شی نوقوولیکی ته ری دهره هیئا و بو ی
دریژ کردم. به لام من نوقووله که م فری دا و به پرچی
نه قرتا وه وه به رهو مال بوومه وه.

ئەگەر كەست ھەبىت خۆشى بوويت، لە جەژنى كرىسمسا ديارى وەر دەگریت. زۆر گرنگە كەسبكت ھەبىت، خۆشى بوويت، بە تەنگتەو ھەبىت و تۆش بزانىت كە جیورپىھكت لە دلى كەسبكتا بۆ خۆت گرتووھ. چونكە مرۆف ناتوانىت تا ھەتاھەتايە ھەر لە خانەى مندا لانددا بمىنىتتەوھ! زۆرجاران گەورە كچەكان ئەمەيان وتبوو - بەلام من نەمدەزانى كە كەسبكت ھەبىت منى خۆش بوويت و بتوانم، كاتىك كە چىتر ناخوازن لە خانەى مندا لاندەدا بمىنمەوھ، بچم بۆ لای.

چەند ھەفتەيەك بوو، بەر لە نووستن، ھەموو ئىوارەيەك گويم بۆ ئەو چىرۆكانە رادەدپرا كە كچەگەورەكان لەبارەى جەژنە كرىسمسا بەسەرچووھەكانەوھ بۆ يەكتريان دەگىرايەوھ، ھەر لەبەر ئەوھش كە ئىتر ئەم جەژنى كرىسمساھش نزىكتەر دەبووھوھ، جەژنە بەسەرچووھەكان و ديارىيەكانىش تا دەھاتن جوانتر و قەشەنگتر دەبوون.

ھەندىك لە كچەكان بە ديار قەلەم و كاغەزەكانىانەوھ، لەسەر جىگاكانيان، پال دەكەوتن و لە لیستەدا ناوى ئەو شتانەيان دەنووسىيەوھ كە خوازيار بوون لە دايك و باوك و خزمەكانىانەوھ بە ديارى وەرياننگرن. منىش پڕ بە دل ھەزم دەكرد لیستەيەك بۆ ئەو شتانە بكەم كە خوازيار بووم وەرياننگرم، بەلام لیستە بۆ كى بنىرم، من تەنانەت نەمدەزانى كە ئاخۆ ھىچ دايك و باوكىكم ھەن - كاتىك باسى لیستەكەم بۆ كچەكانى تر كرد، پىم پىكەنەن و وتیان: تۆ بۆ كى دەنووسیت؟ تۆ كە كەس نازانىت لە كوێوھ دىت! خۆ ئەگەر كەسبكتىش سەروبەرى لە ھىچ جىيەكەوھ ديار نەبىت، ناكرىت چاوەروانى ئەوھ بىت ھىچ ديارىيەكى لە ھىچ كەسبكتەوھ پى بگات!

به لَام - ناه، چه ندی به نأواته وه بووم دیاریه کم له که سیکه وه
بو بیت، چهنده بچکۆلهش بووایه، گرنگ نه بوو، هر نه وهنده
دیاریه ک بووایه له که سیکه وه، تا کچه کانی تر به چاوی
خویان بیانینیاپه که منیش سه روبه رم به جییه که وهیه!

له و ژنه م پرسى که چاودیری ده کردین ناخۆ له و
بروایه دایه، نه گهرچی من سه روبه رم له هیچ جییه کیشه وه
دیار نییه، هیچ دیاریه کم به دهست بگات. نه و پیکه نی و وتی:
نه مه چ قسه یه که که تو سه روبه رم له هیچ جییه که وه دیار
نییه؟ ئیمه هر هه موومان له جییه که وه دین و بیگومان
دیاریه ک بو تۆش دیت، چاوه روان به تا بزانی وایه یان نا!
نه و هینه به دنیا ییه وه قسه کانی کرد که ئیتر باوه رم پیکرد
و ههستم به هیمنی و دلشادیش کرد. به لَام کاتیک که بو
کچه کانم گیرایه وه که نه وهی وتوو و پهیمانی گه یشتنی
دیاریه کیشی پیداو، به پیکه نینه وه وه لامیان دامه وه: نه و
هر له بهر نه وهی دلته نگ نه بیت نه وهی وتوو! و ئیتر منیش
دیسان که وتمه وه دل راوکه و گومانه وه -
ناخرییه که ی شهوی کریسمس هات.

هه موو دهستی یه کترمان گرتبوو و به دهوری سنه و بهری
جه ژندا سه مامان ده کرد و گۆرانیمان دهوت: به سه سه و زیی
درهخته کانه وه بریقوباقی جه ژن دهره وشیتته وه - منیش
له نیوان کچیک و نه و ژندا که سه ره پرستی ده کردین هر
هه لده به زیمه وه و قو لیکم به قو لی کچه که وه و قو له که ی
دیکه شم هه لبریبوو، تا بتوانم دهستم له دهستی ژنه
سه ره پرستکاره که مان بهر نه بیت و هه رزووش قولم که وته
ئیش و له تاو ئیش و نازار به زه متهت ده مستوانی
گۆرانیه که یان له گه لدا بلیمه وه.

سه رهتا هه موو به ئاراسته يهك سه مامان به دهوړی
 سنه و به ره كه دا ده كرد و پاشانیش به پیچه وانه وه و
 سنه و به ره كه ش هینده بهرز بوو سه ری دابوو له بنمیچه كه و
 هیندهش پانو پور بوو كه ده دست و قوئی دریژكراوی
 مندالانه ی دهویست تا پیدایا بگاته وه. له گشت لایه كه وه بوون و
 بهرامه ی مؤم و دارستانی سه روو و سنه و بهر ده هاتن و
 هیندهش به گری مؤمه كان رووناك بوو بووه وه، كه چیترا له
 گه لا و لق و پویه چروپره كانی نه ده ترسام - له كاتیکدا كه من
 هه ردهم ترس دایده گرتم، كاتیک له تاریكیدا به لای سه روو و
 سنه و به ره كانی دارستاندا تپه پر ده بووم.

تاله ده زووی زیوینی به بریق و باق له سه ره وه ی
 سنه و به ره كه وه تا بنه وه ی شوړ بوو بوونه وه و وهك خاچیک ی
 دارینی ده و ره دراو به چل و گه لا كانی ده ینواند! به لقه كانیه وه
 زهنگوله ی بچووك بچووكی له زیو هه لكی شراو و ئه و دله
 سوور و سپییانه هه لواسرا بوون كه من خووم له
 دروست كردنیاندا به شدار بوو بووم. دله كان هه لواسرا بوون،
 چونكه كرا بوون به کیسه و پر له شیرینی كرا بوون.
 زهنگوله كان، به ئاسته میك، به و بایه ی كه له سه ماكه ی
 ئیمه وه ده هات دهنرنگانه وه و گشت مؤمه كانیش قژه
 ئاگریه كه ی خوئیان بو پیشه وه داهینا بوو، به لام هه ر كه له
 سه ما كردن ده وه ستاین، ئه و انیش قژیان به ولادا هه لده دایه وه.
 دیاریه كان له سه ر ئه و میزه ی تایبه ت بو ئه و جه ژنه
 رازینرا بووه وه دانرا بوون: بریتی بوون له پاكه ت له هه موو
 قه باره و له گشت شیوه یه كه، به لام گه و ره ترینه كانیان له ژیر
 میزه كه دا دانرا بوون. به تاسه و ئاره زووی دیاریه كانه وه
 بووم، كه چی هیشتا سه ماكه كو تایی نه هات بوو، به نابه داییه وه

راپیچ دهکرام و پیچم وابوو که ئهستیره ی جه ژنی کریسمسیش زۆر به بهرزی به بنمیچه که وه هه لئاسراوه، ئه وهندهم سهیر کرد، ملم که وته ئیش و کاتیکیش به سه ماکردنه که وه روومان بو لایه کی دی وهرگیرا، فریای ئه وه نه که وتم که به خیرایی قاچم بگۆرم و خهریک بوو له بهر تیکئالانی قاچه کانم ده که وتم. به لام ژنه سه ره په شتکاره که مان به توندی قو له درپژتکاره که می گرت و به دوا ی خویدا کی شی کردم، به جوړیک که ده بوو زیاد له پیویست هه نگاو هه لبه ینمه وه تا هه قی ئه وه هه نگاوانه بکه مه وه که له کیسم چوو بوون. ته واو گیژ بوو بووم و له خو م ده پرسی ئاخو که ی ئه م سه مایه کو تایی دیت، به لام سه ره په رشتکاره که مان دهستی به سه ره تای گۆرانییه کی تر کرد، سه ماش به رده وام بوو و منیش که هاوکات شاد بووم و زوو زوو هه لده نووتام و ده شترسام، به راکه راکه دوا یان ده که وتمه وه.

زۆربه یان به کامی دل گۆرانییان دهوت، به لام من ده می ک بوو بیده نگ بوو بووم. نه مده توانی به دم سه رسمه وه و به قو لی شل و شه که ته وه، له کاتیکدا که جاریک سه رم بو سنه و به ره که هه لده بری و جاریکیش ته ماشای دیارییه کانم ده کرد و هاوکاتیش ده بوو گۆرانی بلیم، له سه ر راکه راک به رده وام بم! هیژ و برستم له بهر برابوو و قورگیشم پر بوو بوو له گریان، کاتیک که له گۆرانی و سه ما و هه لپه پکی که وتن و دهستی یه کتریان به ردا، ئه وسای ئیتر هی دی هی دی سه ره په رشتکاره که مان به ره و لای میزه که بووه وه و بیده نگ و کشتوماتیه کی تاقه تپروینیش ئه و ناوه ی گرت ه وه. منیش له شبه بار و ده مدا چه قاو دوا ی که وتم. ئه و خو ی بو میزه که درپژ کرد و نه ختیک به بیده نگ، بو ئه وه ی سه رنج و

چاوه پروانیمان بۆ لای خوئی رابکیشیت، له تهنیشتییهوه
پاوهستا. ده میکی هینده دریژخایهن بوو که من پیم وابوو
ئیتر هیچ شتیک روو نادات -

ئاخریه که هی خوئی به رهو میزه که چه مانده وه و پا که تیکی
هه لگرت و بۆ ماوه یه که له و ناوه راما که له سه ری نووسرابوو
و ئه و جا خویندییه وه. کچیک به په له رایکرده پیشه وه و
دیارییه که هی وه رگرت، به په له ش بۆ دواوه گه رایه وه و خوئی له
کونجیک خزاند و بۆ ئه وه ی پا که ته که هی بکاته وه له سه ر
ئه رزه که لیی دانیشتن. ئیتر به و شیویه به رده وام بوو.
سه ری ره شتکاره که، یه که له دوا ی یه که، ناوه کانی ده خوینده وه
و کچه کانیش دلشاد و خه نی خو یان هه لده دایه به رده می و
پریان به پا که ته کانیا ندا ده کرد و بۆ ئه وه ی بیانکه نه وه له سه ر
ئه رزه که لیی داده نیشتن. ئه رزه که پر بوو بوو له خشوهوری
کاغه زی چرچولۆچکراو، داوه به نی پیچانه وه ی گرمۆله کراو و
یاری مندالانه ی تازه و دیاریی هه مه چه شنه ی تر، دهنگی پر
له خوئی و شادیی کچانیش که هاواریان ده کرد: ته ماشاکه!
ته ماشاکه!، دهنگی ده دایه وه و ژووره که ی پر کرد بوو.

من له لایه که وه پاوه ستا بووم، دلّه خورپه دایگر تبووم:
هیشتا ناوی من نه خوینرا وه ته وه، له کاتی کدا ناوی هه ندی له
کچه کان دوو و سی جار خوینرا وه ته وه و پا که ته کانی سه ر
میزه که ش خه ریکه ته واو ده بن -

دهنگی خوئی و شادیی ئه وانی تر ئازاری ده دام، هه ستم
ده کرد ته نیا و دوور له وان ماومه ته وه، منیش پر به دل
ده مویست له گه ل ئه واندا له سه ر ئه رزه که لیی دانیشتم، پا که ت
بکه مه وه و وه کوو ئه وانیش هاوار بکه م. نه مده ویست له وان
جیاواز بم، ده بیی پا که تیک بۆ منیش هه بیی. ئاره فه ی سه ر

تەوئىلم دۆپەي بەستبوو: بىر بگەرەو ئەگەر... بەلام نا،
هېشتا ديارىيەپاكەتە گەرەكانى ژىر مېزەكە لە جىي خۇيان
مابوون.

لە سەرپەرشتكار و مېزەكە چومە پېشەو، بى دەنگ
سەيرى لىوھەكانىم كرد، بەلام هېشتا ھەر بانگى ناوى خۆم
نەدەھاتە بەر گوئى. فرمىسكەكانم قولپيان دەدا، لىوھەكانم
كەوتبوونە لەرزەلەرز، دەستەكانم يەكتريان ھەلدەگوشى و
لەبەر خۆمەو دەموتەو: دەبا پاكەتتىكى بۆ منىش تيا بىت!
دەبا ھەر ھىچ نەبىت كەسكىش ھەبىت ھەزى لە من بىت! دل
پر لە خورپە لە كچەكانى ترم دەروانى، كە لەسەر ئەرزەكە
دانىشتبوون و روومەتەكانيان لە خۆشياندا داگىرسابوون.
ئاخر منىش دەمويست لەگەل ئەواندا دانىشتم!

بە لاچاويك سەيرى ژىر مېزەكەم كرد و بىنىم هېشتا
چەند پاكەتتىكى لى ماو، بىرم كردەو ھەنگە يەكتىك هېشتا
ھەر... بەلام نا وا يەكتىكى تر و يەكتىكى تىش ديار نەما -
ئىستا ئىتر تەنيا دوو پاكەت، ... يەك پاكەتى لى ماو و
... وا ھىچى لى نەما!

وھكو ئەوھى لە پەلوپۆ كەوتبم لەویدا راوھستابووم. پاكەتى
لى نەما! كەس نەبوو منى بە لاوھ گىرنگ بىت! سەرۋبەرم بە
ھىچ جىيەكەو نەبوو! ئايا من ھىچ جىيەك نىيە، كاتىك كە
چىتر خانەي مندالانەكە ناتوانىت ئاگادارىم بكات، رووى تى
بگەم! ئاھ، مندالەكانى تر راستيان كرد!
سەرپەرشتكارەكەش درۆى بۆ كردبووم!

بە لووشكەلووشك و گىريانەو ھەرامكردە بەردەمى
سەرپەرشتكارەكە و بەدەم قىژە و گىرەو بە مشت تىي بەر
بووم: تۆ درۆت بۆ كردووم! تۆ پەيمانەت پىدام كە منىش
ديارىيەك وەردەگرم!

ئەو كە تا ئەو كاتەش ھەستى بەو ھە كەردبوو كە لەنێو
پاكەتەكاندا ھىچى بۆ من تىدا نىيە، بەتوندى قوئى راکىشام
و وتى: ھىمن بە، ھىمن! ھەر ئىستا پاكەتەك بۆ تۆش
دروست دەكەين –

من قىژاندم بەسەريدا و بە ركه بەركىو ھەيرم كرد: ئىتر
پاكەتم ناوئىت!

كچەكان لە دەورم كۆ بوونەو ھە و شىرىنى و نوقوولەكانى
خۆيان بۆ راکرتم، بەلام من بەتوندى پالم بە دەستيانەو ھە نا،
پىم بە ئەرزەكەدا كىشا و قىژاندم: نامەوئىت، نامەوئىت! و بەر
لەو ھى پىراگەم خىرا لە ژورەكە بچمە دەروە،
سەرىرشتكارەكە قوئى گرتم و ديسانەو ھەوئى دا دالم
بدا تەو ھە ھىمن بىمەو ھە –

من چىتر ھى ئەو ھەبووم دالم بەرئىتەو ھە و دەبوو لە جىدا
لئى بگەوم و چەند رۆژىكىش دواى ئەو ھە بەدەم لەرزوتاو ھە لە
جىگاگەمدا مامەو ھە –

که تاریک داده‌ها، هه‌میشه، ئەندیشه ترسینه‌ره‌کانم، سه‌روه‌رییان به دست ده‌هینایه‌وه. ئەو ئیواره‌یه‌ش وهک ئیوارانی تر له ده‌وری چراکه کۆ بووبووینه‌وه و گۆره‌ویمان ده‌چنی. کچه‌گه‌وره‌کان، یه‌ک له دوا‌ی یه‌ک، چیرۆکی ناخۆش و ترسناکیان ده‌گێڕایه‌وه. پر به‌ دل و به‌ ئاره‌زوویه‌کی تیکه‌ل به‌ نیگه‌رانییه‌وه، گویم له‌ چیرۆکه‌کان راگرتبوو، هینده‌ی نه‌برد که له‌نیو دنیای ترسه‌کاندا به‌ند بووم: تارماییه‌ ره‌شه‌کان به‌نیو ژوره‌که‌دا که‌وتبوونه‌ جووله‌، له‌ بنمیچه‌که‌وه به‌ره‌وخوار ده‌بوونه‌وه و به‌سه‌ر ئه‌رزه‌که‌دا ده‌خشان، له‌ ژیر میزه‌که‌شدا تارماییه‌ تیکه‌ل‌وپیکه‌له‌کان گاگۆلکییان ده‌کرد، له‌ پشتمه‌وه با ساره‌ده‌کان هه‌ناسه‌یان ده‌دا، له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه جووتیک چاوی قوول و هه‌لکۆل‌راوم بینی، که‌ تییان ده‌روانیم. له‌سه‌ر دیواره‌کانیش تارمایی بالنده‌کان، له‌ په‌رێکدا، له‌ شه‌قه‌ی بالیان ده‌دا، پاشان ده‌رگا‌که هه‌بوو، ئەو ده‌رگایه‌ی که هه‌میشه چاوه‌رێم ده‌کرد شتیکی خه‌ته‌رناکی لیوه‌ بیته‌ ژوره‌وه، نه‌مه‌وه‌ی‌را له‌ جیگه‌که‌ی خۆم بجوولیم و وه‌ک ئیفلیجیک له‌ویدا مابوو مه‌وه، ته‌نانه‌ت ئەو کاته‌ش که هه‌ستم کرد پئویسته له‌ خانووکه‌ بچمه‌ ده‌روه، له‌ جیگه‌که‌ی خۆمدا چه‌قیم و ئازار به‌دوا‌ی خۆیدا کیشی کردم، تا یه‌کیک له‌ کچه‌ گه‌وره‌کان روومه‌ته‌ داگیرساوه‌کانی به‌دی کردم و تیگه‌یشت. بو‌ئوه‌ی له‌گه‌لمدا بیته‌ ده‌روه، هه‌ستایه‌ سه‌ر پێ، به‌لام هه‌ر له‌و کاته‌دا ده‌رگا‌که به‌ توندی خرایه‌ سه‌رپشت و ئەو ژنه‌ی یارمه‌تی ده‌داین، به‌هه‌ناسه‌برکی، خۆی به‌ ژوردا کرد و ده‌ینالاند: پیاوه‌که، به‌دریژایی رینگا‌که، به‌راکردن به‌دوامه‌وه بوو!

کچه‌ گه‌وره‌کان پرسییان: کام پیاو؟ به‌لام ئەو، قه‌ده‌ریک بوو، له‌ هۆش خۆی چووبوو، که‌وتبووه سه‌ر ئه‌رزه‌که‌.

نهگه‌یشتم به‌ودا له خانووه‌که بچمه دهره‌وه و، له‌گه‌ل
ئه‌وه‌شدا ئه‌وه‌ی ده‌بوو رووبدا، رووبدا .

تا شه‌ودره‌نگانیک ژووری نووستنه‌که‌مان پر بووبوو له
چرپه‌چرپی نه‌ینی و هر ئه‌وساش به‌دلنیا‌ییه‌وه له‌وه‌ حالی
بووم: که له‌راستیدا پیاویک هه‌یه، ده‌بیت به‌ئاگا بیت لئی و،
ئه‌و پیاوه‌ جاریک له‌ جاران له‌ دهرگاوه، بۆ منیش، دیته
ژووره‌وه . هاتنه‌ژووره‌وه‌ی له‌ناکاوئیه‌وه‌ی که هه‌میشه
ترسیکی به‌رده‌وام بوو، به‌رۆکی به‌رنه‌ده‌دام .

که‌س باوه‌ری به‌وه‌ نه‌ده‌کرد که (ئیس‌ته‌ر) نه‌خۆش بوو .
له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که چهند رۆژیک بوو به‌ ده‌ست ئازاری
سکیه‌وه‌ ده‌ینالاند، که‌س نه‌یده‌ویست باوه‌ر به‌ نه‌خۆشییه‌که‌ی
بکات .

شه‌ویک له‌ هه‌موو شه‌وانی تر زیاتر گریا . من بئ ده‌نگ
به‌سه‌ر ئه‌رزه‌ ساردوس‌په‌که‌دا به‌ره‌و جیگا‌که‌ی ئه‌و خۆم
خشانده‌ و خۆم خزانده‌ جیگا‌که‌یه‌وه . بۆ ئه‌وه‌ی نه‌ختیک دلی
به‌ده‌مه‌وه، باوه‌شم پێدا کرد . پیکه‌وه‌ گریان، هینده‌ گریان تا
نه‌ختیک له‌ ئازاره‌که‌ی که‌م بووه‌وه و هاته‌ نێو منه‌وه . ئه‌و
هیدی هیدی خه‌وی لئ که‌وت و منیش به‌ بیداری و به‌ده‌م
پامانه‌وه له‌ جیگا‌که‌دا مابوومه‌وه . به‌لام که‌ ده‌مه‌وبه‌یان به‌ره‌و
جیگا‌که‌ی خۆم گه‌رامه‌وه، ده‌ستی کرده‌وه به‌ لووشکه‌لووشک
و گریان .

نه‌یده‌ویست هه‌لسیت . به‌ده‌م گریانه‌وه‌ داوای ده‌کرد هه‌ر له
جیگا‌که‌یدا بمینیته‌وه، به‌لام هیشتا که‌س باوه‌ری به
نه‌خۆشییه‌که‌ی نه‌ده‌کرد . کاتیک به‌ره‌و موبه‌قه‌که‌ ده‌چووین،
ته‌نیا من بووم دلنه‌وا‌ییم ده‌کرد . ئه‌و له‌سه‌ر کورسیه‌که
دانیشته‌، به‌ ده‌نگی به‌رزیش سکالای کرد و ناچار منیش

لهگه لئو دا دەستم به گریان کرد و داوام له مامۆستا که مان کرد که ری به (ئێسته) بدات بگه ریته وه بۆ ناو جیگا که ی. مامۆستاش دهیشیراند: دهتمان داخه ن! له بری ئه وه وهرن یارمه تیه کم بدهن!

(ئێسته) هه ولی دا هه لسته سه ر پێ، به لام به ده م گریان وه له جیه که ی خۆیدا دانیشه وه، مامۆستاش به په له گه یشته سه ری و شه پاز له یه کی قایمی تیسره واند. (ئێسته) که وته سه ر ئه رزه که. مامۆستا هه ر له سه ر ئه وه به رده وام بوو به توندی رایته که ییت و منیش به مشت که وتبوومه سه رو گوێلاکی و هاوارم ده کرد وازی لی به ییت. هه ر له و کاته دا شه پاز له یه کی له منیش سه ره واند و منیش به ده م زیره زیر و گریان وه رام کرده سه ره وه بۆ ئه وه ی سه ره رشتکاره که مان به یتم. کاتیک که بینی (ئێسته) له په لپۆ که وتوو له سه ر ئه رزه که که وتوو، ره نگی زه رد هه لگه را و وتی: ره نگه هه ر به راستی نه خۆش بیت! پاشان لی نه وین، هه لیا نگرت و به ره و هۆلی نووستنه که بر دیان و دۆکتۆریان هی نایه سه ری. به په له بر دیانه خه سته خانه و پاش دوو هه فته (ئێسته) مرد.

ملتهخت! ملتهخت! ملتهخت! له دووری دووره وه ده مبیست، له کاتیکدا له سه ر جۆلانه که دانیشه تبووم و به ره و ئاسمان دیلانیم ده کرد. خۆم دزیبووه وه، تا به هیمنی و دوور له وانی تر، به جۆلانیکه شاد و خه نی بم. قاچه کانم دوو سه ول بوون له هه واکه دا ده گه ران، به رز و به رزتر به ره و ئاسمانیان ده بردم. کراسه که م چارۆکه یه کی به خشوهور بوو. پرچه کانم ریگ، وه ک دوو گوریسی ئه ستوور، له هه واکه دا وه ستابوون و شادیش له نیومدا گۆرانی ده چری: که س لی ره نییه، که س لی ره

نییه. ئەو بالئەدییهی که سێبەرەکهی خۆی به ههوادا پەخش دەکرد، من بووم! ئەو پەپوولەییەکی که وانەیی لەم گۆلەوه بوو ئەو گۆل بەلفریتی دەکرد، من بووم! ئەسپی سپیی هەوریش که له دنیای شین و بێسنووری ئاسماندا دەتەقییەوه، من بووم! هەر شتێک که دەیتوانی بفریت، من بووم!

بۆ ماوهیهکی کهم تهواو بهختهوهر بووم، بهلام پاشان به راکردن و قیژهقیژ بهنیو باخچهکهدا هاتن و هاواریان دهکرد: ملتهخت، ملتهخت! و یهکهوهر است ههموو شتێک گۆرا و بووه مایهێ ئازاردان. به ئاستهمی پێراگهیشتم له جۆلانهکه دابهزم و خۆم بدزموهوه، گهیشتنه سهرم و ههلقهیهکیان بهدهوردا دروست کردم و گۆرانی: ملتهخت! ملتهخت! ملتهخت! ملتهخت! یان چرپی. تا دهستم به گریان نهکرد، وازیان لی نههینام و به راکردن و دم به پیکهین به رهو جۆلانهکه نهڕۆیشتن. لهنیو باخچهکهدا خۆم لی ون کردن و لهپال دهوهنیکدا دانیشتم. بهدزییهوه دهستم له ملم ددا، لهراستیدا تهخت بوو و، زۆریش گریام.

ملیکی وا تهخت و میشک، له ههمان سهردا جییان نابیتهوه! زۆرجاران وایان پێ و تبووم و بی لهوهش دهیانوت: ههرویه ئاوا دهبهنگیت و له هیچ تیناگهیت. چهندهش پشته سهرمم به دیوارهکهدا ددا، یارمهتی نهدهدا، مل هه هه مان مل بوو و هه رگیز نهیدهویست وهکوو ملی کچهکانی تر خر پیت. دلنیا بووم لهوهی، له هه موویان گهلۆرت و دهبهنگترم.

لەرزوتا ھات و ھەموومانى داگرت و لە ژووریکى چۆلۆھۆلى گەرەدا لەپال يەكديدا دريژى كردين. شەوانە، تەندروست و ڕوومەتئال، لىي پال دەكەوتين و بەيانيان لەشەبار و بىھيژ، بە دوو چاوى كوتوكۆيرەو، لە دنيايەكدا كە پىيەكانى لە لۆكە بوون و بە دەرووشتماندا دەھات و دەچوو، بە ئاگا دەھاتين. بۆ خانوويەك كە كتوپر وەكوو خەستەخانەيەك بۆ ئەو مەبەستە، لە دەروەى ديوارەكانى قەلاكەمان، رىكخرابوو، گويزراينەو و بۆ ماوہيەك؛ دوو ھەفتە، سى ھەفتە، مانگىك ماينەو و ئاگامان لە يەكتەر براوو، تا ئەو كاتەى بەيانىيەك بە چاوە داگيرساوہكانمان و، بە ئارەزووييەكى زۆرەو بۆ ئازاردانەوئى يەكترى، لە جىگاكانمان ھەلساينەو. وتيان: ئيتر تەندروستن و ڕەوانەى خانەى مندا لان كراينەو و ئيتر ديسان قەلاكە ئاويژانى ژيانى ئەفسانەيى خۆى بووہو.

بەلام من تووشى نەخۆش ييەكى تر بووم و خرامە خەستەخانەى خانەى مندا لانەكەوہ. ماوہيەكى دوورودريژ بە تەنيا لەوئى مامەوہ و ھەر تەنيا كورسييە چۆلۆھۆلەكانم ھەبوو كە قسەيان بۆ بكەم، يان دەرگاي سپيى ئەو دۆلابانەى كە جارنا ھەر لە خۆيانەو و بى ئەوئى كەسيك دەستييان بۆ بەريت دەكرانەو، ھەندى جاريش دەمويرا بە چرپە ئەو درەختانە بدوئيم كە ھەميشە لە پەنجەرەكەوہ سەرەتاتكتييان لەگەلدا دەكردم. لەشم ھيئدە بە بار بوو، كە ماوہيەكى دوورودريژ نەيدەتوانى خۆى لە ژيتر بارە قورسەكەى خۆى قوتار بگات. تەنيا ميشك و چاوەكانم بوون كە گەرە دەبوون و دەدوان.

ئەوجا كچەكان ھاتن و ديئەنييان كردم. لە سەرەتادا دەبوو يەك يەك بەھاتنايە و كەمۆكەيەك بە ترس و شەرمەوہ

له سهه ره راغی جیگا کهم داده نیشتن. هیدی هیدی له وههست و له شسرپوونهی تووشی بوو بووم به ئاگیان هیئامه وه و له دواییشدا دهسته دهسته هاتن و وه کوو پوله بالنده به سهه جیگا کهمدا دهستیان به جریوه جریو کرد و پاشان به ته واوی خه بهرم بووه وه و دهستم کرده وه به گوئگرتن له قسه کانیان و تا دههات کورسی، ده رگای دۆلابه کان و درهخته کانیس دوورتر و دوورتر ده که وتنه وه لیم.

رۆژیکیان یه کییک له کچه کان بوئی گپرامه وه که زیره کییان تاقی کرا وه ته وه و ئه وانهی که له تاقیکردنه وه که دا ده رنه چوون خراونه ته به شی منداله نازیره که کان؛ ئه وه به شهی که منداله شیتوویتته کانیسی لی بوو. هه ره که تۆش چاک بوویتته وه، تۆش تاقی ده کرییتته وه. به ته واوی تۆقیم. دُنیا بووم له وهی، که به وه مله ته خته وه، له تاقیکردنه وه که دا ده رناچم و ده مهینایه پیش چاوی خۆم که چهنده ناخۆشه بخرییتته به شی منداله نازیره که کانه وه. پیشتر چهنده جاریک به لای ئه وه به شه دا رهت بوو بووم و هه ر جاریکیس یه کییک له کچه گه وره کان قوئی راوه شانده بووم و وتبووی: ئاگات له خۆت بیت، لیره شیتته کان ده ژین! ئه گه ر بتبینن به ردت تی ده گرن. ئه ی ئیستا، ئیستا ئیتر له وه بوو خۆم بخریمه وه ئه وه به شه وه و تا راده یه کی زۆریش له وه دُنیا بووم که هه ره ئه وی ده بیت به جیم.

له پال میژیکدا که له ته نیشته په نجه ره که وه دانرا بوو دایان نام و چنگیک پاره یان خسته به رده مم. به لام من قهت پیشتر پاره مه نه دیبوو و، هه ربویه به پیتی گه وره و بچووکییان نرخاندمن. پاشان چهنده پارچه ته خته یه کی یاریکردنیان دامی و منیش به خت یارم بوو و توانیم قه لایه کی ره شیان لی دروست بکه م. ده شمزانی که دوو و دوو ده که نه چوار، به لام

كيشانى سڀو له سهر تاى زيرينى تهرارزوه كه م بؤ نه چوه
سهر و له دوايشدا كه بيتوانايى خوم له جيا كردنه وهى
گورگ له سهگ پيشان دان، رپيان دام بروم. دهستيان به
پشتملدا دا و ئه و سڀوهيان دامى، كه نه متوانيبوو بيكيشم.
له سهرنه كه وتنى خوم دنيا بووم.

بؤ ئيواره سسته ره كه مان پيى وتم كه بؤ به شى منداله
نازيره كه كان ده نيردريم. به دريژايى شه و گريام و بؤ سبه ينى
به يانيش له جيگا كه م راست نه بوومه وه و وهكوو چيلكه يه ك
خوم رهق كردبوو. نه مده ويست چاو بكه مه وه. په ليان
راوه شاندم، به لام من به بي ئه وهى چاو بكه مه وه خوم توند
گرمؤله كردبوو. گويم له يه كيك بوو وتى: له و بروايه دام شيت
بووبيت! به بيستنى ئه وه به دهم گريانه وه له جيگا كه م
دهرپه ريم و به سه رياندا قيژاندم كه شيت نه بووم و
نازيره كيش نيم و ناشمه ويت بگويزريمه وه بؤ ئه وي. ئه وسا
پيم پيكنين و وتيان كه له گه ل كچيكي ديكه دا تيگه ليان
كردووم و قه تيش بؤ به شى منداله نازيره كه كان
ناگويزريمه وه.

ئیدیت! ئیدیت! ... که مهترسییه که لیمان نزیک دهبووه،
هاوارمان له ئیدیت دهکرد. (ئیدیت) له هه موومان ئازاتر بوو.
(ئیدیت) به سه ماوه به نێو هه موو ناخۆشییه کاندایا دربان
دهبوو. دهیتوانی هه م رهق و به دکار و هه م چاک و دۆستیش
بیت و هه ر هه مووشمان به سه رسوورمانه وه له ئازایه تی و
رهق و به دکاری ئه و ورد ده بووینه وه.

(ئیدیت) هاوپی من بوو. هه میسه له به رانه ر که چه کانی
تردا له سه ر من به دهنگ دههات و هه ر ئه وهش بوو وایکرد که
جیگا که م به ته نیشته جیگا که یه وه بیت. که من هیشته شه ش
سالان بووم، (ئیدیت) سیانزه سالانی پر کردبووه وه. قهت من
ته ماشای (ئیدیت) م وه کوو ئه و که چه که ورانه نه ده کرد که
دهبوو لیان به ترسییت. ئه و زۆر له گه لم نه ده دوا، به لام قهتیش
به ملته خته بانگی نه ده کردم و هه موو شه ویکیش دههاته پال
جیگا که م و به تانییه که ی تیوه ده پێچام.

به لام ئه و ره ژه هات که دهبوو هه موومان بچین بو لای
دوکتۆر. که من چوومه ژووره وه، هیشته (ئیدیت)
پیرانه گه هیشته بوو جله کانی له بهر بکاته وه و له ویدا گه وره و
سپی راهه ستابوو و له نێو رووتوقووتیی خۆیدا نامۆ دهینواند.
نه متوانی ته ماشای نه که م. نه متوانی روو له مه که خرتوخۆل
و پێچوپه نای رانه توکمه و تو له کانی وه رگیرم.

به تووره ییه وه به سه ریدا قه ریشکاندم: ته ماشای چی
ده که ی! و پاشان باوه شی به جله کانیدا کرد و ده ره پیه
ده ره وه.

دوکتۆره که پیمان پیکه نی: تو ش که گه وره بوویت وه کوو
ئه وت لی دیت و له گه ل قسه کانیدا ئامازه ی بو دوو ئه ستیره
سووره بچکۆله که ی سه ر سنگم کرد.

منیش وام لی دیت! نامه ویت. ناشیرین، لایان ده به م.
نامه ویت گه وره بم.

که هاتمه دهرهوه، (ئیدیت) لهوئ وهستاوو و چاوه پری دهکردم. تووره دیار بوو. پری کرد به قژمدا و چهندی توانی تیی سرهواندم و به مندالکی خۆتیه لقورتین و رهزاگرانش ناوی بردم.

من هیچ له مهسه له که تیی نهگه یستم، به لام له گه له وهشدا ههستم دهکرد هم گونا هبار و هم بیگونا هیشم!
زۆری خایاند تا (ئیدیت) جاریکی تر قسه ی له گه لدا کردمه وه.

کاتیک به نیو دارستانه که دا دهرۆیشتین، ئەوهنده خۆشمان هه بوو پیکه وه هه رچی ترس و خوڤه له بیرم کردبوو. به درێژیایی پیاسه که مان باسکی له شانم ئالاندبوو و پیتی دهوتم که منی زیاتر له هه موو کچه کان خوڤ دهویت و قهت دهست له یه کتر به رنادهین و منیش دلم به قسه کانی دهکرایه وه و ههستم به شادی و دناییی دهکرد.

به نیو دارستانه که دا رهت بوو بووین، هینده ی نه ما بوو بگهینه وه و له دووره وه به شیک له ریگا سه ره کییه که مان لیوه دیار بوو، کاتیک گویمان له دهنگی خه ماری شمشالیک بوو، به ترسه وه روومان له قوولایی ئەو لایه ی دارستانه که کرد که پیمان وا بوو دهنگه که ی لیوه دیت و چاومان به شمشالیدره که کهوت. ئەو پیاوه ی که زۆرجاران لیتی به ئاگا ده هینراینه وه، به دم شمشالیدانه وه له نیو دارستانه که وه دههات و کاتیکیش که چاوی به ئیمه کهوت، وا دههاته بهر چاومان که به ره وه لای ئیمه پیتی هه لگرتووه. پیمان وتبووین: ئەگه ر بۆ چاوتروو کانیکیش بوه ستین و گوئی بۆ ئاوازه که ی رادیرین، ئیتر ته واو و له دهست چوون! و ئیمه ش به په له پیمان هه لگرت و به ره وه ریگا سه ره کییه که کهوتینه هه له داوان.

(ئىدىت) بى ئەۋەي چاۋەرۋانىيى من بكات رايىدەكرد و هاۋارى دەكرد: راکە! خىرا راکە! زۆر پيش من كەوتبوو و هيندەي نەمابوو بەتەۋاۋى بگاتە سەر رىگا سەرەككەيەكە و منيش رايىدەكرد و پىيەكانم تىكەل دەبوون و سەرسم دەدا و بە ئەژنۆي خويناۋى و قورگى پر لە گريان و هاواركردن لە (ئىدىت) ھو ھەلدەستامەۋە، بەلام ئەۋ تازە لەۋ سەرەۋخواركە بچكۆلەيەش، كە بەرەۋ خانەي مندا لانەكە دەبوۋەۋە، ئاۋديو بوۋبوو. كاتىك منيش گەيشتمەۋە خانەكەمان ئەۋ بەۋەدا گەيشتبوو باسوخواسى بەيەكگەيشتنەكەمان لەگەل شمشاللىدەرەكەدا بۆ دەستەكچىك كە لە دەۋرى كۆ بوۋبوۋنەۋە بگىرپتەۋە، كە ھىچ كەسىكى تر پيشووتر نەيدىبوو. من پەلامارم دا و سەرزەنشتى ئەۋم كەرد كە زۆر ترسنۆكانە بە جىي ھىشتووم و بە رىي خۇيدا رايكردوۋە و ئەۋيش بەۋپەرى رقىۋەۋە پاللىكى پىۋە نام و بەدەم لووشكەلووشك و گريانەۋە كەۋتمە سەر ئەرزەكە. ئەۋجا بوۋين بە دوو دەستەۋە و دەستمان كەرد بە بەردەفرىكى بۆ يەكترى و لەۋ كاتەدا كە خەرىك بووم بەردىكى گەۋرە بگرمە (ئىدىت)، كچەكان دەستيان بە فرىكان فرىكان كەرد، ھەريەكە و بە لايەكدا كەۋتنە راکردن و هاۋاريان دەكرد: سەگەكە ھات! سەگەكە ھات!

منيش بە خۆم و بەردەكەمەۋە لە جىگەيەكى خۇمدا رەق بووم و بينىم چۆن سەگىكى رەش و گەۋرە بە ھەلەداۋان بەرەۋ روم دىت. قۆلە بەرزكراۋەكەم بە ئاسمانەۋە رەق بوو، هاۋارم لە دەمدا خنكا، پىيەكانم لە دوم نەدەھاتن و ھەر ئەۋەندەم لە دەست ھات لە قىپۆزى داچەقۋاۋ و ھەناسەسۋارىيى سەگەكە بىروانم و ئەۋيش خۆي بۆ ھەلدام و

خستمی به ئه‌رزدا . ته‌نیا شتی‌ک که هه‌ستم پی کرد، به‌ر له‌وه‌ی هه‌موو شتی‌ک له‌به‌ر چاوم تاریک بی‌ت، بو‌گه‌نی هه‌ناسه‌ی بوو .

کاتی‌ک خه‌به‌رم بووه‌وه کچه‌کان هه‌موو له‌ده‌ورم کو بووبوونه‌وه . که هه‌ستامه‌سه‌ر پیش، (ئیدیت)، وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌ست به‌تاوانیک بکات، لیم هاته‌پیشه‌وه و وتی: هیچ نییه! سه‌گه‌که‌ش ویستی یاریت له‌گه‌لدا بکات، ریک وه‌ک ئه‌وه‌ی که من ویستم یاریت له‌گه‌لدا بکه‌م، کاتی‌ک که له‌پیش تووه له‌دارستانه‌که‌وه رامکرد! و ئه‌و خوینه‌ی سرپیه‌وه، که به‌چرنووکه‌کانی سه‌گه‌که له‌نیوچه‌وانم هاتبوو . پاشان وتی: قه‌یناکه! کو‌لاره‌که‌ی خو‌مت ده‌ده‌می و ئه‌وجا هه‌موومان به‌ره‌و ئه‌و داربه‌رووه‌گه‌وره‌یه رامانکرد، که له‌نیو چلوپوپه‌کانیدا کو‌لاره‌کانمان شار‌دبووه‌وه . کو‌لاره‌که‌ی منیش ئه‌وه‌یان بوو که له‌هه‌موو ئه‌وانی دیکه زیاتر به‌هه‌وادا به‌رز ده‌بووه‌وه، ته‌نانه‌ت هه‌ندی جار بو‌چهند ده‌قیقه‌یه‌ک پشت هه‌وران ده‌که‌وت و له‌چاو ون ده‌بوو .

(ئىدىت) تەنيا كچىك بوو كە دەيوپىرا ئاور بىداتەوہ و سەيرى ئەو پىاوہ بىكات كە بە دەست ئىشارەتى سەير سەيرى بو دەكرىن و لەسەر رىگا سەرەككە دەوہستا و دەستى دەكرى بە مىزكرىن. تەنيا كچىك بوو كە دەيوپىرا پى پى بىكەنىت، كاتىك بەرەو دارستانەكە دوامان دەكەوت. تەنيا كچىكىش بوو كە دەيوپىرا ئەو شوکولاتە وەر بىگرىت كە دەيدىنى، لە بەرانبەر ئەو دەدا كە داواى لى دەكرىن نەختىكى لى بدەين و كاتىك لە ناوى منىشى پرسى، ھەر (ئىدىت) بوو وەلامى داىوہ. بەلام وتى: ناوى (كارلا) يە و نەك خوشكى.

ئەوئىش وتى: ناوىكى چەند خووشە! و وىستى دەست بە رومەتدا بەئىت. كچەكان ھاوارىان لى كرىم: نەھىلىت... و رىا بە! و ئەوجا بە دەنگى تاسا و توقىوہوہ بەرەو دارستانەكە ھەلھاتن. منىش بە ترس و لەرزوہ بە دوایاندا كەوتە راکرىن، بەلام بو بەدەختى پىيان نەگەشىتمەوہ و ھەر ئەوئەندەم پى كرا بە تەنيا و ھەلداوان دەرباز بم. پىاوہكەش بە دوامدا رایدەكرى و ھەر نەيدەبىرپەوہ و، يەك لە داواى يەك، بانگى دەكرىم: كارلا! ھەندى جار پىم وا بوو ھىندە لىم نىك بووئەوہ كە دەتوانم دەنگى چەمانەوہى ئەو دەوہانە بىسىتم كە بە لايداندا تىدەپەرى و، منىش وەكوو شىتتىك بەناو دەوہنە تووترىكەكانى نىو دارستانەكەدا، كە قول و قاقوقوليان دەروشاندم و خوئىيان لى دەھىنان، رامدەكرى و رامدەكرى و قىژەقىژ و ھاوارم بالندەكانى دەترساند و زىقەزىقى بالندەكانىش ھىندەى تر منيان دەتوقاند. تەنانت ئەو كاتەش كە لەو تىگەشىتم كە ئىتر دەستى لەوہ ھەلگرتوہ بە دوامدا رابكات، من ھەر بەردەوام بووم و تا نەكەوتە باوہشى پىرەژنىكەوہ كە لە ناوہ تووترىكى

دهچنیهوه، له ړاکردن نه که وتم. به دم گریانوه پرم به جلهکانیدا کرد. پیره ژنه که سه به ته که ی له دست که و ته خواره وه و دستی کرد به شیر ه شیر به سه رمدا. منیش له تا ودا دستم به ړاکردن کرده وه و بی نه وه ی بز انم چو ن و به چ شیوه یه ک، گه ی شتمه وه ماله وه. له ماله وه ش چه ندیان ړاوه شاندم فایده ی نه بوو، هیچ لیکنه وه یه کم بو نه و حال ته به دسته وه نه بوو و نه وانیش ناچار ه لیا نگر تم و خستمیانه جیگاوه.

بو سبه ی پولیس هات و ده یانویست پیا ن بلیم رهنگ و پرو ی نه و پیا وه ی له دار ستانه که دا دی بووم چو ن بوو، به لام هیچیان له قسه کانم ه لنه کړاند و سه ریا ن لی راده وه شاندم و حالی نه ده بوون و ناچار وتیا ن: با چاوه ری بکه ی ن، تا (نیدیت) لای دوکتور دیته وه!

روژانی دوا یی گشت کون و قور بنیک پر بوو بوون له کچان و به چه چپ و حیلکه حیلکه وه بو یه کتر ده دوان. که من لیان نزیک ده بوومه وه، ده موده ست بی دهنگ ده بوون و به و جوړه تیا ن ده گه یاندم که وا با شتره لیان دوور بکه مه وه و له بهر چاویان ون بم. به لام شه ویک له شه وان نه ینیه که یانم ه لهنیا و نیتر له وساره له وه تیگه ی شتم که نیتر ناییت زات بده مه بهر خو م و به ته نیا به نیو دار ستاندا بروم.

به لام، تا ماوه یه کی دوور در یژیش، بوو بوو به چه قی با سوخواسی که ه کان و کاتیکش لیان ده پرسی که ناخو هیچ ترس و بیمی کی به رانه ر به و پیا وه تیدا ماوه و نه ویش به سه روه رییه وه سه ری لی با ده دان و ده یوت: زور زوریش ترسناک نه بوو! له وه ش نا ترسم دیسانه وه به ته نیا به نیو دار ستاندا برومه وه.

پټيان وتم: تۆ نابیت ئاوها بیت بهران بهر (ئیدیت)! ئەگەر وا بکهیت، دوو ههفته له گریان دهدا و نایبیریتتهوه. منیش دهبنگ و بئشه رمانه لچم لئ با دهدان. بیرم دهکردهوه، بۆ نا! دهتوانم چۆنم بوویت ئاوا بم له گه لیدا! بیرم به لای ئەوه دا چوو ئەو دوو بووکۆکهیهی پئشووتر دابووم پئی، لئی بسینمهوه. (ئیدیت) تاکه کچیک بوو که له خانهی مندا لانه کهدا له گشت کچان زیاتر خووشم دهویست. که دلتەنگ و خەمبار دهبووم، هەر ئەو بوو په نای دهدام، دئی دهدامهوه و دهیهی نامهوه پیکه نین. به لام بۆ سبهینی ئیتر ئەو دهبرا بۆ قبوولکردن له کلئسا و پاشان سهفهری دهکرد و بۆ یه کجاره کی به ته نیا به جیی دههیشتم. به بریاری ته واوهوه و بئی هیچ ئەمسهر و ئەوسهریک بووکۆکه کانم له دۆلابه کهی دهرهینا و له باخچه کهدا له گۆرم نان.

که له کلئسا گه رایهوه، به راکردن به رهو لای بوومهوه و باسوخواسی له گۆرنانی بووکۆکه کانم بۆ گئیرایهوه و هاوکاتیش به نارحه تییهوه سه رنجم له دهموچاوی دهدا تا بزائم ئاخۆ دهست به گریان دهکات یان نا، به لام ئەو به پیکه نینهوه رووی لئ وهرگئیرام و پشتی تی کردم و بۆ سبهی به یانیش به رهو دنیا ی گه وره کان به ری که وتبوو.

ئوه من بووم که بۆ ماوهی دوو ههفتان له گریانم دا و ژیر نه بوومهوه.

تهنیا من بووم که نهمده موپرا به سهر چاله گه وره که دا باز بدهم. له ئاوه ره شه قورا و ییه که هی دهرترسام که پیده چوو بیه ویت به ره و قوولاییه که هی خوئی راپیچم بکات، قوولاییه که، که کچه کانی تر، جار له دواى جار، به باز دانیکى پر له پیکه نینه وه، له کاتیکدا من به شه رمه زارییه وه و به پیچه به ده وره یه کی فراوان خووم لی دهرزییه وه، به سهریدا زال دهبوون.

به لام ئەمرۆ بریارم دابوو هه ولێک بدهم و بازم دا. باز کورتی هینا و که وتمه قوولایی چاله که وه، به دهم هاوار و قیزه قیزه وه خووم به په لکی چهند گژ و گیایه کی قه راغه که یه وه گرت وه. کچه کان باسکیان گرتم و دهستیان کرد به راکیشانم و منیش هینده ترسا بووم که نهمده توانی هیچ هاریکاریه کیان بکه م، پیشم وابوو که تا بیت زیاتر به ره و قوولایی رۆ دهچم. له پریکدا، گویم له دهنگی پیکه نینی یه کیک له کچه کان بوو. هیند سه رسام بووم و ئەو پیکه نینه نابه جییه هینده کاری تیکردم که ترسه که هی خووم له بیر چوو وه، ئیدی بۆ کچه کان ئاسانتر بوو په لکیشم بکه ن و له چاله که دهرم بهینن.

له وساوه چیتر له چاله که نه دهرترسام، به لام له بری ئەوه له شتیکی تر دهرترسام: پیکه نینی بیمانا.

به کاوه خو دهرگای ژووری سه ره رشتکاره که مانم داخست و به سه ری نه وییه وه به به ردهم ئەو سه روسیما یانه دا که چاویان تیبری یووم و له وه یان ده پرسى که ئاخۆ بۆچی بۆ ئەوئى بانگ کراوم، تیپه ریم.

دهمویست تاک و ته نیا و بئ شه ریک له گه ل حاله ته تازه که مدا بمینمه وه. بیر بکه ره وه ئەگه ر منیش دایکیکم هه بووایه و له سه به ی درهنگت ریش نا به اتایه، بۆ خانه ی مندا لانه که، بۆ دیده نیم!

ئاخريكەي خەون و خەياللاتەكانم هاتنە دى. ئاخۇ چەند جاران، ئىمە مندا لانی خانەي مندا لآن، لەبارەي دايك و باوكمانەوہ خەون و خەياللاتمان نەدەكردەوہ و چيروك و داستانى جوان و دلرفينمان لەبارەوہ دروست نەدەكردن! پيشتەر، دايك و باوكى هەندىك لە كچەكان، هاتبوون بۆ سەردانيان و هەميشە دواي رويشتنى ئەوانيش دەستييان بە گيړانەوہي ئەو باسوخواس و شتە خووشانە دەكرد كە لەگەل دايك و باوكيان بينيبوو يانن و دلآارا لەو شيرينيانيان دەبەخشيەوہ كە وەريانگرتبوون و مندا لانی گويقولاغى دەوروبەريشيان تا دەهات زياتر و زياتر دەبوون. من هەميشە لەو كاتانەدا حەسووديم پي دەبردن و دل پر لە دەرد و كوژان و دوور لەوان، خوّم لە پەنايەكدا لاتەريك دەكرد و لە هەموو كاتيكيش زياتر هەستم بە تەنيايي خوّم دەكرد.

بەلام ئيستا ئيتر ئەستپرهي بەختى منيش داگيرسابوو. سبەينى دايكم ديت بۆ ديدەنيم، دايكك كە تا ئەو كاتە لە بوونى بيئاگا بووم. ئەو شەوہ تا بەيانى نەمتوانى بنووم. ئاخىر زۆر شت هەبوون بيريان لي بكەمەوہ. لە چى دەچوو! رەنگ و پرووى چۆن بوو؟ هيوادار بووم كە زۆر قەلەو بيت و پرومەتەكانيشى سوور و ئال بن. كەسيك بۆي گيړابوومەوہ كە دايكيكى راستەقينه دەبيت قەلەو و پرومەتئال بيت، هيواداريش بووم دەست بنيمە نيو دەستيهوہ و پيى بليّم: دايە. لەبەر خوّمەوہ دەموتەوہ: دايە، هەستيكي خووش، بەلام هاوكاتيش ترسناك بوو. لە دلشەوہ بە هيوابووم، مندا لانی ديهكە، كە هەميشە خويان لە ئيمەي مندا لانی خانەي مندا لآن بەرزتر دەبينى و جوينيان پي دەداين، لەگەل دايكمدا بميين و دەست بە پرس و را بكەن. بيگومان، ديارى و شيرينيشى

له گه‌ل خویدا هیناوه تا بتوانم به‌سه‌ر کچه‌کانی تردا
 دابه‌شیان بکه‌م و پرس و پراکانیان بوروژینم.
 سبه‌ینپی قه‌شه‌نگ و پرشن‌گدار هات. ئەو کراسه‌ی
 یه‌کشه‌ممان له به‌رم ده‌کرد، شاد و خه‌نی به‌ پوومدا
 ده‌رده‌وشایه‌وه. یه‌کێک له کچه‌ گه‌وره‌کان یارمه‌تیدام و
 جله‌کانی له به‌ر کردم. قژی کردم به‌ دوو پرچی لاسار، که
 ره‌پ و راست له هه‌وادا راوه‌ستا بوون. پاشان به‌ تهنیا به‌ره‌و
 ریگا سه‌ره‌کییه‌که به‌ ری کرام، ئەو ریگایه‌ی هه‌میشه‌ لی
 ده‌سله‌میمه‌وه و لی ده‌ترسام.

زۆر دوور نه‌که‌وتبوومه‌وه و نه‌رۆیشبووم که هه‌ستم به
 نادانیایی و ترس کرد. چۆن بتوانم دایکم بناسمه‌وه؟ بلێی
 لیم نزیك بێته‌وه و، له‌کاتی‌کدا به‌و جووره‌ ده‌هاتمه‌ پیش چاو،
 بیه‌ویته‌ ده‌ستم تیوه‌ بدات؟ به‌ رقه‌وه‌ چاوم به‌ره‌و پرچه‌کانم
 ده‌گیرا و ریک له‌و کاته‌دا که خه‌ریک بوو بیانکه‌مه‌وه، چاوم به
 ژنی‌ک که‌وت به‌ره‌و پووم ده‌هات. ناشیته‌ ئەوه دایکم بێت، ئەو
 ژنه‌ قه‌شه‌نگه‌ ره‌نگزه‌رده‌ی له‌ پیشمدا راوه‌ستابوو، ناشیته‌!!
 به‌لام هاوکات هه‌ستم کرد که ده‌بیته‌ ئەو بێت. جلیکی ره‌شی
 پۆشیبوو، خو‌ریش له‌نیو‌قره‌ بو سه‌ره‌وه هه‌ل‌دراوه‌که‌یدا
 ئالتوونی ده‌رست.

رۆژباش، کچه‌ بچکۆله‌که‌م! پپی وتم و ده‌سته‌ نه‌رمه
 سپییه‌کی به‌ پوومه‌تمدا هینا. هینده‌ جوان بوو هه‌ر مه‌پرسه‌!
 کتومت وه‌ک گوله‌باخه‌که‌ی نیو باخچه‌که‌ی خانه‌ی مندا‌لانی‌ش
 بو‌نیکی سه‌یر و قورسی لی ده‌هات. به‌ ریزه‌وه‌ خووم بو
 چه‌مانده‌وه، به‌لام نه‌متوانی هه‌چ بلیم. به‌ که‌می‌ک شه‌رمه‌وه
 بیرم له‌وه‌ کرده‌وه: دایک وایه‌!!

ده‌ستی نه‌گرتم. له‌ ته‌نیشت یه‌ک‌تره‌وه ری‌مان ده‌کرد.

له باره‌ی خانه‌ی مندا لانه‌وه لئی پرسیم و منیش ته‌نیا به چه‌ند وشه‌یه‌ک و به کزیه‌وه وه لّامم ده‌دایه‌وه. ده‌ترسام. له دنیا نامۆ و جوانه‌که‌ی ده‌ترسام. بیر و خه‌یا لّاتم هه‌ر لای ئه‌وه بوو که هه‌رگیزاوه‌ه‌رگیز نه‌وێرم بتوانم به دایک بانگی بکه‌م. به دزیه‌وه سه‌یری جانناکه‌ی ده‌ستیم کرد. بچووک بوو، دُنیا بووم هیچ پاکه‌ت و دیاریه‌که‌ی تیدا نییه. دوو دلۆپ که‌وته‌ه سه‌ر جاننا بریسکه‌داره‌که‌ی. سه‌یرم کرد، ده‌گریا.

به‌سه‌زمان! به‌سه‌زمان! ئه‌مه‌ی وت و منیش یه‌کسه‌ر ده‌ستم به‌گریان کرد و ویستم به‌ره‌و مالّ رابکه‌مه‌وه. به‌لّام ئه‌و هاتبوووه سه‌ر خۆی و به‌ده‌نگی‌کی که‌می‌ک پشی‌وه‌وه وتی: وه‌ره، با بچین شتی‌کت بۆ بکړین. به‌لّام من ئاره‌زووی ئه‌وه‌م نه‌کرد. که‌واته با بچینه باخه‌که‌وه و، به‌پیکه‌نینه‌وه وتی و بۆ یه‌که‌مجار ده‌ستی گرتم. به‌لّام ده‌ستم له‌نیو ده‌سته‌کانیدا نارحه‌ت بوو. گیرامه دواوه. ناخیکی هه‌لکیشا و وتی: چیت له‌گه‌لدا بکه‌م، رۆله؟ دیاره‌هه‌ز له‌چاره‌م ناکه‌یت؟ ئاوینه‌یه‌کی ده‌ره‌ینا و ده‌موچاوی بۆدره‌کرد. زۆر جوانیت، به‌نزمیه‌که‌وه ئه‌مه‌م وت و ده‌ستم نایه‌وه نیو ده‌ستی. ئه‌ویش پیکه‌نی و نیوچه‌وانی ماچ کردم.

ئێستا ئیتر نیوانمان ئاسایی بووبوووه. شانازیم پیوه ده‌کرد. با بچین له‌سه‌ر ئه‌و کورسییه‌ی ئه‌ولاوه دانیشین و، ده‌ستی بۆ کورسییه‌ک راکیشا که‌ پیاویک له‌سه‌ری دانیشتبوو. لیم پرسى ئاخۆ ناتوانین له‌سه‌ر کورسییه‌کی چۆل که‌ که‌سی تری لى نه‌بیت، دابنیشین! ده‌مویست هه‌ر به‌ته‌نیا بۆ خۆم بیت. سه‌ری راوه‌شاند و وتی: وه‌ره، با بچینه ئه‌وی.

پیاوه‌که، یه‌کسه‌ر، ده‌ستی به‌قسه‌کردن کرد له‌گه‌لماندا و هه‌ردووکه‌مانی هینایه‌ پیکه‌نین. له‌باوه‌شی گرتم و وتی: دلنیا

که تۆش وهک دایکت جوان ده‌بیت!، به‌ختیار بووم. بۆ
 یه‌که‌مجار هه‌ستم به‌ نزیکی کرد له‌ که‌سی‌که‌وه. به‌لام هه‌رزوو
 له‌ بیریان کردم و منیش به‌ رقه‌وه‌ چاوم به‌ پیاوه‌که‌دا گێرا،
 پیم وابوو زۆر سه‌یر له‌ دایکم ده‌نوارپیت. به‌ پێدا‌گرتنه‌وه‌ پیم
 وتن: ده‌مه‌و‌یت برۆم! رۆش‌تین. دلشاد و خه‌نی له‌ نێویاندا
 هه‌له‌ه‌قونامه‌وه. بێگومان، کاتیک ده‌گه‌ینه‌ سه‌ر رێگا‌که‌ی
 خانه‌ی مندا‌لان، پیاوه‌که‌، به‌ جیمان ده‌هێلپیت و ئیتر دایکم به‌
 ته‌نیا هه‌ر بۆ خۆم ده‌مینیته‌وه‌ و پیشانی کچه‌کانی ده‌دم.
 ئەوه‌ گرنگ نه‌بوو که‌ هیچ دیارییه‌کی پێ نه‌بوو. ئاخ‌ر هێنده
 جوان بوو به‌شی هه‌موو شتیکی ده‌کرد.

به‌لام کاتیک گه‌یش‌تینه‌ سه‌ر ئەو لارییه‌ی ده‌که‌وته‌ سه‌ر
 رێگا سه‌ره‌کییه‌که‌، ده‌ستی بۆ درێژ کردم و مائا‌وا‌یی لی
 کردم. بێ ئەوه‌ی له‌ هیچ تێ بگه‌م، چاوم تێ بریوو. نه‌متوانی
 ده‌ستی بۆ به‌رز بکه‌مه‌وه‌ و خوا‌حافیزی لی بکه‌م. چیته‌! برۆ
 بۆ ماله‌وه‌! ئیتر به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ قۆلی به‌ قۆلی پیاوه‌که‌دا کرد،
 پشتی تێ کردم و رۆش‌تن. وه‌ک ئیفلیج‌جیک، بۆ ماوه‌یه‌کی
 دوورودرێژ، له‌ جیی خۆمدا مامه‌وه‌ و له‌ پشته‌وه‌ سه‌یرم
 ده‌کرد. ته‌نانه‌ت ئاوریکیشی لی نه‌دامه‌وه.

وه‌ک به‌نجراویک به‌ره‌و مال گه‌رامه‌وه. مندا‌له‌کان به‌
 پرسیارکردن هه‌لیان‌کو‌تایه‌ سه‌رم. نا‌ئوم‌یدی ره‌نگ و رووی
 په‌راند‌بووم و ده‌سته‌کانیشم به‌تال. کچی‌کیان ده‌ستی کرد به‌
 گالته‌پیکردنم. به‌ را‌کردن له‌ ده‌ستیان هه‌له‌هاتم و به‌دم
 لووش‌که‌لووش‌ک و گریان‌ه‌وه‌ خۆم له‌ نێو باخچه‌که‌دا شارده‌وه.

رقم لیتانه، رقم له‌ هه‌موو گه‌وره‌کانه‌! قیزاندم و په‌نجه‌کانم
 به‌ قوولی له‌ خۆله‌که‌ی به‌رده‌مم چه‌قاند.
 ده‌ سال‌ دوا‌ی ئەوه‌، بۆم ده‌رکه‌وت که‌ ئەو پیاوه‌ باوکم بوو.

رۆژیکیان سه‌ر په‌رشتیاره که مان به خوشییه که وه پئی وتم: خوشکی! ئیستا که ئیتر بۆ هۆلی نووستنی کچه گه‌وره‌کان ده‌گوێزیه‌وه و ده‌ست به قوتابخانه‌ش ده‌که‌یت، ئیتر بوویت به کچیکی گه‌وره و ئی‌مه‌ش ده‌بیت ده‌ست له‌وه هه‌لگرین به خوشکی ناوت به‌هین و ده‌بیت به ناوی راسته‌قینه‌ی خۆته‌وه، بانگت بکه‌ین: کارلا.

به‌لام من نه‌مه‌ده‌ویست ببه‌م به کچیکی گه‌وره! نه‌مه‌ده‌ویست بۆ هۆلی نووستنی کچه گه‌وره‌کان بگوێزمه‌وه! نه‌مه‌ده‌ویست ده‌ست به قوتابخانه بکه‌م! نه‌مه‌ده‌ویست ناوم کارلا بیت! به که‌لله‌ره‌قییه‌وه خۆم له‌و ناوه‌ ده‌پاراست. ده‌مويست له‌ سای نازناوی (خوشکی) دا به‌رده‌وام به‌م و خه‌ون ببینم.

یه‌که‌م شتی‌ک که له قوتابخانه‌ فی‌ری بووین نووسینی ناوی خۆمان بوو. بی‌گوویم کرد و نه‌مويست بنووسم: کارلا و له‌بری ئه‌وه نووسیم: خوشکی. وه‌ک سزایه‌ک له‌ ریزی پشتی پشته‌وه داینام. ده‌فته‌ری‌ک خرایه به‌ر ده‌م. ده‌بوو پینچ لاپه‌ره‌ی به‌ ناوی کارلا ره‌ش بکه‌مه‌وه. له‌ یه‌که‌م (ک) زیاترم بۆ نه‌نووسرا. پاشان هه‌ستم به‌ ناره‌حه‌تی کرد و ده‌ستم به‌ گریان کرد. ئاخیری‌که‌ی وازیان لێ هینام و چ له‌ ماله‌وه و چ له قوتابخانه‌ش وه‌کوو (خوشکی) مامه‌وه و هه‌ر به‌ خوشکی بانگیان ده‌کردم.

هه‌میشه، کاتی‌ک که ده‌مبببست نه‌نکم بۆ سه‌ردانم دیت، ترس و خه‌مینی دایده‌گرتم. ئه‌و ته‌نیا خزمی‌کم بوو که جار‌جاره و به‌لام به‌رده‌وام سه‌ردانی ده‌کردم. هه‌زم له‌ نزی‌کبوونه‌وه‌ی نه‌ده‌کرد و هه‌میشه هه‌ستی‌کی وای ده‌دامی که هه‌ست به‌ نادانی‌ایی بکه‌م، بۆیه هه‌رده‌م به‌ نابه‌دلییه‌وه ده‌چوووم و پيشوازی‌م لێ ده‌کرد.

ھەمیشە بە دەنگی بەرز ھاواری دەکرد: رۆژباش، کارلای
 بچکۆلانە، رۆژباش! و لەشە قەبە و نامۆکەشی بەسەردا
 دەچەماندەوہ بۆ ئەوہی ماچم بکات. بە خۆشییەوہ لەگەڵ
 خۆیدا بۆ پیاسەیی دوورودریژی دەبرم و تا لە خانەیی
 منداڵانەکەشمان دوورتر بکەوتینایەتەوہ زیاتر ھەستم بە
 نادانیایی دەکرد. جاریکیان لێم پرسى کہ کى ناوی نام
 کارلا. وەلامى دایەوہ: من و دایکت. لێم پرسى: بەلام ئەى بۆ
 ئەو ناوہ ناشیرینەتان لى نام؟ بۆى باس کردم: باوکت ناوی
 (کارل) و ئیمش تۆمان بە ناوی ئەوہوہ ناو ناوہ. بە
 سەرسامییەوہ لێم پرسى: باوکم ھەیە؟ ئەوہ یەکەم جار بوو لە
 بارەى باوکمەوہ بیستم. ئەى لە کوێیە، بۆ نایەت بۆ ئیترە بۆ
 لام؟ نەنکم بە کورتى وەلامى دامەوہ: ئاخى کاتى نییە! بەلام
 من دەمەوێت بێت بۆ لام، دەمەوێت بێت و ناویکی ترم لى
 بنیت. نەنکم، بەر لەوہى خۆى لەنیو دەوہنەکاندا ون بکات،
 وەلامى دامەوہ: باوکت ھىچ ھەقیکی بەسەر تۆوہ نییە.

بە لۆمە و سەرزەنشتەوہ چاوم تى برى و بیرم کردەوہ:
 ئاوا! باوکم ھىچ ھەقى بەسەر منەوہ نییە! رقم لى
 دەبووہوہ، چونکە وایوت. بینم چۆن تەنوورەکەى ھەلکیشا و
 لەنیو دەوہنەکەدا رانە رووتوووتەکانى دەرکەوتن. قیزم لى
 دەبووہوہ و بەرەو مالەوہ رامکرد. بیرم کردەوہ: نابیت قەت
 جاریکی تر میز بکەم و، توانیشم بە درىژایی رۆژیک خۆم
 بگرم و میز نەکەم. لە ناخى خۆمدا دەمچىرى: قەت نابیت
 بەیلم گەورە بم، قەتیش نابیت ناوی کارلا بە ھىچ بزنام!

سهگ هاوتوخمی گورگه و، گورگیش سه رسه ختترین دوژمنی مروّف، به لام به پیچه وانهی گورگه وه، سهگ چاکترین هاوریی مروّفه و زوربهی جاران به ناشتی و ته بایی له گه ل مروّفدا دهژی. سهگ گوشت دهخوات، به لام جارنا دهبنیریت گیاش دهخوات، ئەوکات خه لکی بهیه کتر ده لّین: قه ده ریکی تر باران دهباریت.

ئەم دیرانه، چه ندانیک بوون لهو دیرانهی له یه کهم کتیبی قوتا بخانه وه فیریان بووم، به لام یارمه تیان نه دام به سه ر ئەو ترسه دا زال یم که به رانه به سه گم هه بوو. چه ند زیاتر ئەم دیرم له بهر خوّمه وه دهوته وه: سهگ چاکترین هاوریی مروّفه، له گه ل ئەوه شدا به ته وای دهترسام کاتیک بهو هاوریی نزیک و چاکه ی مروّف دهگه ی شتم. هه ندیک جار، که میک، به سه ر ترسه که مدا زال ده بووم و، کاتیک رووبه رووی ده بوومه وه، سیمام وه رنه ده گپرا و خوّم نه بان نه ده کرد، به لام هه میسه له نزیکه وه هه ستم به ئاماده یی سه گه که ده کرد و سه راپام ده که وته له رزین. زور جاران ترس ره قی ده کردم، له پریکدا ده وه ستم و به چاوی پر له نیگه رانییه وه چاوم تیده بری. ئەم سه یرکردنه له ناخه وه سه گه که ی ده جوولاند و، وا پیده چوو ترسه که ئەویش دابگریت و، به رقه وه دهستی لی ده کردم به مره مر، کاتیکیش رامده کرد، به دوامدا رایده کرد و هه ردوو کمان هه مان ترس، تا ئەو کاته ی گه وره یه ک بانگی لی ده کرد، راوی ده نام. ئەوسا، به هیواشی و لووشکه لووشک و شه رمه زارییه وه ده که وتمه وه ری، بی ئەوه ی له وه تیبگه م بو بهو جوړه ترسابووم، چونکه ئەو کاته سه گه که ته وای خو ی لی نه بان کردبووم و به کلکه له قی له دهوری خاونه که ی ده گه را. وا پیده چیت هه رگیز فیر نه بم له گه ل چاکترین هاوریی مروّفدا بژیم.

رەشیلە![×] رەشیلە! تا دل بیخواریت تاسە ی خواردنی رەشیلەم دەکرد. هەموو شەویک بەر لە خەوتن، دەنگ دەنگ، لە پێش چاومدا قووت دەبوونەوه. رەشیلە: ئەو خۆرە رەش و خریلانە ی، کاتیک که به لایاندا رەت دەبووین، هەمیشە به نەرمونیانی و شادییهوه به پووماندا دەدرهوشانەوه. ئەوانە ی له بیلبیلە ی پر له خەندە ی چاوان دەچوون، ئەوانە ی وهکوو مرواریی نیۆ ئەو ملوانکه له گۆل چنراوه وا بوون که قەشه له ملی دەکرد و کاتیک دەتخستنه دەمتەوه، وهکوو ماچ – سوور و گەرم – له نیۆ دەمدا دەتوانەوه.

بیگومان، بو ئیمە ی مندالانی خانە ی مامۆستایان، یاساغ بوو لهو رەشیلانە بخۆین. ئەمەمان باش دەزانی، بەلام له گەل ئەوهشدا ئیمە سی کچ بووین و به یانییهکی یهکشه ممه خۆمان دزییهوه تا بچین لییان بکهینهوه. خۆر، وهک ئەوه ی بیهویت پازه کهمان ئاشکرا بکات، دنیا ی تهواو رۆشن کردبووهوه. به ترس و دلە پراوکه وه خۆمان به دیواره پروتوقووته که وه نووساندبوو و پیمان وابوو دەموچاوهکان له گشت په نجه رهکانه وه تیمان دهروانن. بهلام هەر ئەوهندە ی بیدەنگی ئەو ناوه ی داگرت و ئەو خۆرە رەش و گەرمانهش خۆیان به پرودا کردبووینهوه و تییان دهروانین، گورمان دایه بهر خۆمان و هیندە ی نهبرد هه ریه کهمان خۆی له قوولایی دهوه نیکدا شاردهوه. که میک، به بی ئەوه ی بویرین په نجه یهک چیه بجوولینین، لهویدا دانیشترین، بهلام بۆن و بهرامه ی ئەو بهره قورسانه هیوریان کردینهوه و دهستان به چنینهوه ی کرد.

× رەشیلە له بهرانبەر *svartvinbär (black currant)* دانراوه. بهری دهوئیکه، مزر و رەشه و له بهرسيله دهچیت.

سه‌ره‌تا، به‌وپه‌ری وریاییه‌وه، دوو دهنکم لی کرده‌وه. له‌سه‌ر له‌پی ده‌ستم دامنان. رامده‌ژهندن و له دوو فرمی‌سکی ره‌ش ده‌چوون که جوړه خه‌نده‌یه‌ک رووناکی کردب‌نه‌وه. گه‌وره‌ترینیانم خسته دهممه‌وه، به هی‌واشی، وه‌کوو ئه‌و ماچه‌ی دایکم که هه‌میشه، شه‌وانه، پیش نووستن، خه‌ونم پیوه ده‌بینی؛ له‌نیو دهممدا توایه‌وه. دهنکیکی تریشم خسته دهممه‌وه، پاشانیش دهنکیکی تر و دهنکیکی تر و هی‌نده‌ی نه‌برد ئاره‌زووی خواردنیان هه‌موو شتیکی تری له بیر برده‌وه. هه‌ر لیم ده‌کردنه‌وه و دهمچینه‌وه تا به ته‌واوی به‌و خوړه ره‌شانه سه‌رمه‌ست بووم.

هه‌رسیکمان هی‌نده‌مان لی کرده‌وه، تا ده‌وه‌نه‌کان پروت بوونه‌وه. پاشان، نه‌ختیک شه‌رمه‌زار، نه‌ختیک نارچه‌ت و نه‌ختیکش به ترس و له‌رز، به‌ره‌و مال بووینه‌وه.

به دریژی ئه‌و پوژده‌ش چاوه‌روانی ئه‌وه بووین ئاشکرا بین و به سزای خو‌مان بگه‌ین. دلنیا بووین له‌وه‌ی که هه‌روا به ئاسانی نه‌جاتمان نابیت. دلخوشیمان به‌رانبه‌ر به‌و ره‌شیلانه به ته‌واوی له بیر کردبوو. بو ئی‌واره بانگ کراین و وه‌کوو ئه‌وه‌ی باریکمان له کو‌ل بووبیتته‌وه و بوو. کاتیک ئه‌وانی تر له ژوره‌وه بوون، من له دهره‌وه پاره‌ستا بووم و چاوه‌روانی نوره‌ی خو‌م بووم. له‌پریکدا گویم له گریه و قیژه بوو. له جیی خو‌م ره‌ق بووم. ئیستا نا نه‌ختیکی تر منیش بیراز ده‌کریم. هه‌ستم کرد له شه‌رمه‌زاریدا سوور هه‌لگه‌پاوم. به چریه و به دانه‌جیره‌وه وتم: ده‌ستم لی بدن، ده‌یانکوژم! که هاتن بو ئه‌وه‌ی بمبه‌ن، به‌سه‌ریاندا قیژاندم که من ره‌شیلهم لی نه‌کردووه‌ته‌وه و ئه‌وانیش هیچ هه‌قیکیان نییه ده‌ستم بو به‌رن. بیراز نه‌کرام. زور سه‌یریش بوو.

که دوو دهسته خوشکه که مم به چاوی سوور و گریاو و جیی
شینه وه بووی لیدانه وه بینیه وه، شهرمه زاری دایگرتم و به
پهله به ره و لای مامۆستا که م خۆم کرد به ژووردا و پیم وت که
منیش له و ره شیلا نه م خوار دووه. به لام له وه دهچوو ئه و هموو
شتیکی له بیر کردبیت. له بهر ئه وه سزا نه درام. بهر له وهی
چاوم بچیته خه و، وهک ئه وهی به چلوچییوی دهم ئاوانه وه
گیرسابمه وه، حالّ نا حالّ و نا ئارام بوو.
بۆ شه ویّ خه ونم به پیره ژنیکی رووخۆشه وه بینی، که
سه به ته یه کی پر له ره شیله ی بۆ راگرتبووم. به لام تا توانیم به
ترس و له زه وه لیتی هه له اتم.

*Herligt, en sommerdag
drage til elverkrat,
hvile ved kilden den svale!*

لەكاتێكدا بەرەو كەناری دەریاکە بە رێی كەتبووین و بە خۆشییەوه خاویلییەكانمان وەك چارۆكەیی بچكۆلە بچكۆلە لەنیو قۆلە هەلبراوەكانماندا دابوو بەر با، ئەم گۆرانییەمان دەوت و رێگا سەرەکییەكەمان دەگرته بەر، ئەو رێگایەیی كە پەلكی گەنم و جۆی نیو كیڵگەكانی ئەمبەر و ئەوبەری كەرویشكەیان دەكرد و پڕ بوون لەو گولالەسوورە و گولانەیی كە بە سەرەشین و سوورە بچكۆلەكانیانەوه سەریان بۆ دانەواندبووین، پاشان كەوتینە نیو دۆلی سەوزی دارستانیكەوه كە درەختەكانی بەسەر سەرماندا شوێر بووونەوه و بەنیویشیاندا پەلەیی سیبەر و هەتاو لەسەر نیوچەوانمان یەكتریان راو دەنا، هەر دوا بە دواي ئەو هەش لەسەر كەناری بە گرموهوری دەریاکە، كە بایەكانی وەكوو گیانلەبەری برسی دوا بەیتی گۆرانییەكەیی هەلدهلووشین: مائئاوا، مائئاوا، بەم زووانە یەكتر دەبینینەوه، مائئاوا... سەرمان دەرھینا و هەموو پێكەوه، دەم بە پێكەنین، بە سەماكردنەوه بەسەر تەختەیی درێژكراوەی سەر كەنارەكەدا كە دەچوو نیو ئارامیی كوختەكانی خۆگۆرپینەوه خۆمان كرد بە كوختیكدا و بە خیرایی جلەكانمان لەبەر خۆمان داكەند و لەگەڵ دەنگی فیکەیی مامۆستاكەماندا وەكوو بالندەیی تینوو خۆمان بەنیو دەریا فینكەكەرەوهكەدا كرد.

من یەكەم جلی مەلەم، كە زۆر دەمیك بوو بە تاسە و ئارەزویی ئەوهوه بووم پیشانی ئەوانی دیکەیی بدهم، لەبەردا بوو؛ بەلام هیچ خۆش نەبوو لە بەرمدا، بە لەشمەوه نووسابوو

و ههستيشم به دستوپيڤبه ستر اوى ده كرد. له كاتيكا كه
 كچه كانى تر به وپه پرى خوشييه وه، و بى ئه وهى هيچ شتيك
 رښان پى بگريت، خوځيان دابووه دست مه له كردن؛ من نابهل
 و دلتهنگ هه ولم دها خوځم له نيو پيسته ته ره كه مدا بادهم و
 كاتيكيش كه ده بوو له ئاوه كه بيينه وه دهر وه بو ئه وهى
 خوځمانى تى فرى بدهينه وه، هيشتا من هر له ئاوه كه دا
 وهستا بووم و به جله كه مه وه خريك بووم و، هيندهش پيوه
 خريك بووم له وان دواكه وتم.

ماموستا كه مان له سهر ئه و تهخته يه كه به ره و ئاوه كه به
 دريژى دانرابوو راوهستا بوو و چاوهر پى ده كردم. به توندى
 قولى گرتم و كه وته ليدانم، زور به توندى و به توور هيه وه لى
 دام و منيش نه مده زانى بو ليم دها.

له شم به په نجه تووره كانى وه كوو پشكو داگير سابوو و
 كچه كانيش به گالته وه پيم پيده كه نين. ههستم به شهرم و رق
 ده كرد. هينده به چروپرى رقم لى ده بووه وه كه دلمى تيكه ل
 ده هينا. كاتيكا به ره و ماله وه گه راينه وه، تو لهى خوځم له
 گوله كان سهنده وه. شهقم تى هه لده دان و پيم پيدا ده نان و
 ماموستاش هيندهى تر بيرازى كردم، به لام من نه مده توانى
 دست هه لگرم و هر له سهر شهقتي هه لده دان و پي پيدانانى
 گوله كان به رده وام بووم و ئه ويش، تا ئه و كاته ي قاقايه كى
 له پر له ليوه كانمه وه به رز بوونه وه، ده ستى له ليدانم
 هه لنه گرت. هر ئه وساش هه ر دوو كمان ترسايين و نيتر ئه و
 چيتر نه يو پرا ليم بدات.

يه كشه ممه ي جه ژنى پينگست^x و گهرم ترين روژى ئه و

^x پينگست، جه ژنيكى ئايينى گاورانه ده كه ويته مانگى پينج يان شه شى ساله وه.

هاوینه بوو. دواى گریه و پارانه وهیه کی زور، ئاخریه که هی،
 ریم پی درا کراسه سووره تازه که م، ئه وهی له شاره وه بوم
 نیرد رابوو، له بهر بکه م. که به ری که وتین، کچه کان به
 حه سوودییه وه ته ماشایان ده کردم، چونکه ئه وان جلویه رگی
 ئاسایی خانه ی مندالانیان له بهر دا بوو، ئه و جلویه رگانه ی که
 هینده شو در رابوون ره ونه قیان له بهر برابوو. به لام هر
 ئه ونده گه یشتینه دهره وهی تخوبی خانه ی مندالانه که،
 توله ی خو یان سهنده وه. سه رتا له دهوری یه ک کو بوونه وه و
 که وتنه چپه چپ، پاشان زور به په له که وتنه ری، به جو ریک که
 ناچار بووم به لوقه لوق و راکردن بکه ومه دوايان. به دواياندا
 هاوارم ده کرد: چاوه ریم بکه ن! به لام ئه وان هر پیده که نین و
 یه کیک له کچه هه ره گه وره کان وتی: چاوه ری به تا به لای
 گاکه دا رهت ده بین، ئه وسا به دننیا ییه وه ده توانیت را بکه یت و
 هه ستیش به وه ده که یت که پوشینی کراسی سوور چه ندی
 خوشه! به نیگه رانییه وه لیم پرسى: ئاخ له بهر چی؟ وه لامی
 دامه وه: که لله پووت، نازانیت له بهر چی؟ نازانیت که گا رقیان
 له سوور ده بیته وه و په لاماری هه رکه سیک ده دن که سووری
 له بهر دا بیت و به شوق شپووری ده که ن. به کزییه وه لیم
 پرسى: به راستیته؟ وه لامی دامه وه: دننیا به. ئه ی نه تبینیوه
 هر هینده ی بهر ده بیت، چون دهنیش یته سه ر
 گولاله سووره کان و پان و پلیشیان ده کاته وه و پاشانیش
 ده یانخوات؟ چند روژیک له مه و بهر خوم بینیم که ده می پر
 بووو له گولاله سووره و روژیکى تریش بینیم چون په لاماری
 کچه شیر فروشه که ی دا، هر له بهر ئه وهی له چکیکی سووری
 به سه ره وه بوو. هر له بهر ئه وه له و بروایه دام، هر هینده ی
 گه یشتیه ئاستی گاکه، له ئاسایی په له تر پی لى ده که یته

ههوا و دهکهووته پراکردن، چونکه دُنیا به لهوهی که ئەو خۆی لهبەر بینینی کراسیکی هینده سووردا ناگریت. یان ئیوه دهلین چی؟ بهو پرسهوه رووی بهرهو کچهکانی تر وهرگیپرا و ئەوانیش ههموو یهکرا سهریان بو پراوهشاندا. قورگ پر له گریان، لیم پرسی: ئەی ناتوانم رابکه مهوه مالهوه و کراسهکه م بگۆرم! وهلامی دامهوه: کهر بوویت! پی هه لگره و په لهمانه! با ببینین بزاین گاکه چی دهکات.

یهکیک لهوانی تر هاواری کرد: ئەوهتا! هه ر ئەهوساش گاکه مان بینی ئارام لهسه ر ئهرزکه پال کهوتبوو و کاویژی دهکرد. ئەوهیان که له هه موویان زیاتر دهیویست ئەزیهتم بدات، هاواری کرد: ته ماشاکه، ئەوهتا گولاله سوورهیهکی به دهمهوهیه! ئاگاداریان کردمهوه: ته ماشا، ته ماشا، ئەوهتا سهیری تو دهکات! لهو کاته دا گاکه سه ری بهرز کردهوه و سهیری کردین. خیراکه با ده ربا ز بین! سهیرکه، ئەوهتا ههستایه سه ر پی! گاکه ههستایه سه ر پییان و بو پرا ندی. سه راسیمه و سه رگه ردا ن بهر بوومه کراسه سووره که م تا له بهر خو می دابکه نم، به لام هه ر ئەوهنده م توانی یهک دوو تیلماسکی لی دادرم و تا ئەو کاته ش هه یچ یهکیک له کچهکان به هانامه وه نه هات، به لام پاشان هه موویان وهک چادریک خو یان له دهورم گرد کردهوه و زور دوور له گاکه وه پالیان دام. که هاتینه وه مالهوه کچهکان گی پرایانه وه که کراسه که م له چله تووترکان گیربووه و دراوه و لهسه ر ئەوهش تی هه لدانیکی چاکم خوارد.

بەياننامە، ھەندى جارى، لەشسۈوك و دەمبەپپىكەننن لە خەو
ھەلدەستەين، وەكوو زەمبەلەك لە جىگاكانمان دەردەپەپىن و
بە كەيف و خۆشپىيەو، لە كاتىكدا كە سەرگەرمى ئەو
شەپدەمە بووین كى زووتر خۆى بگەيەننن بەر شوپىنى
خۆشپىيەنەكە، دەستمان دەكرد بە سەرىن و خاولى ھاویشتن
بۆ يەكتىرى. ھەر زووش ھەموو خۆمان لەبەر ئاوەكەدا
دەبىنپىيەو: پىزىك كچى بچكۆلانەى نىوەرپووت، سەر و قز
ئالۆسكاو و قنگ رووت و وەكوو بەچكە مەلى تىنوو خۆمان لە
ئاو سارد و سازگارەكە ھەلدەكيشا، درزى بچكۆلانەى
دەورى چاوەكانمان پى دەبوون لە خەندە و پىكەننن،
گوپەكانمان پى لە ئاوەكرد و ئاومان بە يەكتردا دەپىژاند
لە خۆشپىياندا بەسەر يەكتردا دەمانقريشكاند، تا ئەو كاتەى
گەرەپەك چەپلەيەكى بۆ لىدەداين و ئىتر لەو بە ئاگا
دەھىنراينەو كە كاتى خۆئامادەكردن و جللەبەر كىردن ھاتوو.
جلەكانمان، بە تۆپەل تۆپەلى بچووك، لەسەر ئەو كورسىيانە
دانرابوون، كە لە بەردەمى ھەر جىگايەكدا قووت كرابوونەو
و بە خىرايى جلوبەرگمان دەپۆشى، گۆرەويمان لە پى دەكرد
و پانتۆلمان ھەلدەكيشا. پاشان دەبوو قزمان دابھىننن،
چونكە پىچەكانمان دواى ھاروھاجىي شەو بەتەواوى
ئالۆسكا بوون. كچە گەرەكان يارمەتىي بچووكەكانيان دەدا
و پىچيان بۆ دەكردن، ھاوكاتىش فرسەتيان لى دەھىنان
ھىندە قزىيان رادەكيشان تا بەدەم ئازار و نالەو دەكەوتنە
قريشكەقريشك. بەلام قزى من، چونكە ھىندەى كلكى
ئەسپىك چروپىر بوو، دەكرا چۆنت بوويت رايىكشيت، بۆيە
لەبرى ئەو گويىيان رادەكيشام. دواى ئەمانە دەبوو
پىلاوھەكانمان لە پى بگەين، بەلام ھەر ئەوھندەى خۆم بۆ

توندکردنیان دهچهماندهوه، ئیتر بۆن و بهرامه‌ی شوڤربای
برنجی سووتاو دهگه‌یشته کونه‌لووته‌کانم و یه‌کسه‌ر که‌یف و
خۆشیی ئه‌و به‌یانیه‌م لای تیک ده‌چوو و به‌سه‌روسه‌کوته
مۆن و گرژه‌وه به‌ره‌و هۆلی ناخوارده‌که‌ ده‌بوومه‌وه.

هیچ رێیه‌ک نه‌بوو که بتوانیت خۆت له‌و شوڤربا سووتاو
ده‌رباز بکه‌یت، چونکه ئه‌وه‌ی شوڤربای نه‌خواردایه‌ ریشی پێ
نه‌ده‌دا ئه‌و پارووه خۆشه‌ بخوات که یه‌کپارچه به‌ زه‌ردیی
که‌ره سه‌واخ درابوو و منیش یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک و به
قیژوبیژه‌وه به‌ شیوه‌یه‌ک که په‌ره‌ی کونه‌لووته‌کانم به‌دم
قیژکردنه‌وه ده‌له‌رینه‌وه، که‌وچکه شوڤربام ده‌کرد به‌ قورگمدا و
دوا‌ی دواکه‌وچکیش خێرا قومیک شیریی خام به‌سه‌ردا
ده‌کرد و به‌په‌له‌ پریم ده‌کرد به‌ پارووه‌ گه‌رموگوره‌که‌دا و
نه‌ختیک ره‌نگوروم ده‌کرایه‌وه.

هه‌موو به‌یانیه‌کیش هه‌ریه‌که و هاورپیه‌کی تازهمان بۆ
خۆمان هه‌لده‌بژارد، قۆلمان له‌ قۆلی یه‌کتر ده‌کرد و هه‌موو
پیکه‌وه به‌ره‌و قوتابخانه، که‌ که‌وتبووه قه‌لایه‌کی کۆنه‌وه،
ده‌رۆیشتن. له‌ کاتیکدا که ئه‌وانی تر خه‌ریکی ئه‌وه بوون راز
و نه‌ینیه‌کانی خۆیان به‌ گۆی یه‌کتردا بچریپن، من
ده‌رۆیشتم و به‌ نیگه‌رانییه‌وه بیرم له‌و ژیرخانه ده‌کرده‌وه که
ده‌بوو، به‌ر له‌ گه‌یشتن به‌ پۆله‌کانمان، به‌ ناویدا رته‌ ببین. له
ژیرخانه‌که‌دا پیلایوی ده‌ره‌وه‌مان داده‌کهند و پیلایوی
ژوره‌وه‌مان له‌ پێ ده‌کرد. هه‌ر که ده‌شگه‌یشتییه‌ سه‌ر
پلیکانه‌ی ژیرخانه‌که‌ به‌ هه‌له‌په‌ و په‌له‌په‌ل خۆم پێش ئه‌وانی تر
ده‌خست و خۆم ده‌گه‌یاند هه‌ پیلایوه‌کانم، ئازا ئه‌وه بوو په‌له
بکات و به‌ ته‌نیا بۆ خێوه‌کانی ئه‌و قه‌لا کۆن و دارزیوه به‌ جێ
نه‌می‌نیت، ده‌یانوت: دوا‌یی خێوه‌کان دین و قاپقاپه‌کانمان به‌

شېۋەيەكى وا تىكەلۈپكەل دەكەن، كە كاتىك دەگەرپىنەۋە بۆ
لايان، دۆزىنەۋەيان زۆر زەحمەت بېت.

بەلام بەيانىيەكە ھەر بەۋ ئالوگۆرە ترسناكەى پىلاۋەكانمان
كۆتايى نەدەھات، بەلكو دەبوو دوو دوو بچىنە ناۋ ھۆلپكى
گورەۋە، كە لە سووچىكىدا ئۆرگىك دانرابوو و بەسەر دانە
رەشەكانى ئۆرگەكەشدا مامۆستايەكان بە خۆى و پرچە
رەشەكانىيەۋە خۆى بەسەردا چەماندبوو و وا دەھاتە پىش
چاۋ بە دەستوپەنجە درىژكۆلە و خەۋالوۋەكانى ئاۋازىكانمان بۆ
دەژەنىت، دەنگى ئىمەش بە خاۋخلىچكىيەۋە دۋاى ئاۋازەكە
دەكەوت و كاتىكىش لە گۆرانىيەكە دەبوۋىنەۋە مامۆستايەكى
ترمان، ئەۋىش بە سەر و پرچى رەشەۋە، دەھاتە پىشەۋە و
دەستەكانى لەسەر ورگى كردبوو بە يەكدا و بە دەنگىكى زىقن
دەپاراپايەۋە، ئەۋەى دۋاى پارانەۋە و نوپژكردنى ئەۋىش لەسەر
ئىمە بوو، ئەۋە بوو ھەموو پىكەۋە بلىن: ئامىن. دۋاى ئەۋەش
كە دەمانوت: ئامىن، دوودەرىيەك بالە زلەكانى خۆى بە
پووماندا دەكردەۋە، ئاۋدىۋى دەبوۋىن و بەسەر پۆلە
جياجياكاندا دابەش دەبوۋىن، لەسەر رەھلە رەقوتەقەكانمان
دادەنىشتىن و تەختە و تەباشىرمان بە دەستەۋە دەگرت و
ئامادە و تەيارى دەرسخوۋىدن دەبوۋىن. رۆژەكەش بە خۆى و
حىكەت و زانستىيەۋە دەستى پى دەكرد.

داریک به دستهوه، به خوئی و چاوه زرپ و زیته کانییهوه بهناو پۆله کهدا دهگهرا و به دهنگیکی زیقن راز و نهینیی پیتهکانی دهرکاند. ئیمهش به دستوپلی ئارهقاوی و به شیوهیهک که پهنجهکانمان له دوری تهباشیرهکهی دهستمان گۆت بوو بوون، یهک له داوی یهک، وینهی پیتهکانمان دهکیشا و، هیندهش به توندی دهستمان لهسه تهختهکانی بهردهممان دادهگرت که زیرهیان لی ههلهستا، ئهویش گوئییهکانی خوئی دهگرت و دارهکهی له دست دهکته خوارهوه و داوی لی دهکردین که لهبری ئهوه گۆرانی بلین، ئیمهش به کهیف و خوشییهوه تهباشیرهکانمان فری دها و به دهنگیکی ساخته و بی سه و بهر دهستمان به گۆرانیتن دهکرد و ئهویش دیسان دهستی لهسه گوئییهکانی توند دهکرد و داوی لی دهکردین بیبرینهوه و بیدهنگ بین. ئهوجا دهستمان بو تهباشیرهکانمان دریز دهکردهوه و، بهلام ئهوه بهسهرماندا دهقییژاند و هاواری لی دهکردین که دست له تهباشیرهکانمان ههنگین و چاوپر له فرمیسک چهند جاریک بهناو ریزهکاندا دههات و دهچوو و دهموچاویشی لهنیو دهستهکانیدا دهشاردهوه و ئیمهش بی دهنگ وهکوو مشک له جییهکانی خۆمان دانیشتبووین، پاشان دهچوووه جیگاکی خوئی و لئی دادهنیشت.

ماوهیهک به پهنجهکانی دهکتهوته لیدانی تهختهی میزهکهی بهردهمی، پاشان تهماشای سهعاتهکهی دهستی دهکرد، بهلام تازه دهرس دهستی پی کردبوو، دهستی به ناوچهوانیدا دههینا و پری به راستهکهیدا دهکرد و بهتوندی دهکتهوته لیدانی میزهکه و ئهوجا چاوه رهشهکانی به رووماندا ههلهدبری و ههر یهکسه دهیدایینه بهر ریژنهی مهتهلی

ژماره‌ی قورس قورس و، هەر جارێک یه‌کیک به‌هه‌له‌ وه‌لامی
 بدایاته‌وه، ده‌بوو بچووایه‌ته‌ به‌رده‌می و پشته‌ی ده‌ستی بۆ درێژ
 بکردایه‌ و ئه‌ویش به‌ لا‌ تیژه‌که‌ی ده‌که‌وته‌ لێدانی و هەر
 ئه‌وه‌نده‌ و ده‌نگی نووزه‌ و گریان له‌ هه‌موو سووچ و قورژبنیک
 به‌رز ده‌بووه‌وه. که‌ نۆزه‌ هاته‌ سه‌ر من، ده‌ستم را‌کێشایه‌وه‌ و
 راسته‌که‌ به‌ر رانی که‌وت، له‌ غه‌زه‌ب و تووره‌ییدا ده‌موچاوی
 سوور هه‌لگه‌را و شه‌پازله‌یه‌کی توندی تۆ سره‌واندم و پێی
 وتم دوا‌ی ته‌واوبوونی ده‌رسو‌ده‌وری‌ش ده‌بێت هەر له‌ پۆلدا
 بمینمه‌وه، به‌لام پاشان رای‌گۆری و وتی که‌ ده‌بێت دوا‌ی
 نیوه‌رۆ بچم بۆ ماله‌وه‌ بۆ لای.

بۆ دوا‌ی نیوه‌رۆ، نه‌ ئاره‌زووی خواردن و نه‌ ئاره‌زووی هیچ
 قسه‌وقسه‌لۆکی‌کیشم هه‌بوو. کزۆله‌ و لاواز چووم بۆ ماله‌که‌ی.
 که‌ له‌ ده‌رگاکه‌م دا، هێنده‌ی خایاند تا ده‌رگاکه‌ کرایه‌وه، که‌
 هه‌ستم به‌ رزگاربوون کرد و وه‌رگه‌رام تا به‌ره‌و مال‌بیمه‌وه،
 به‌لام رێک له‌و کاته‌دا ده‌رگاکه‌ کرایه‌وه‌ و له‌ به‌رده‌مدا قوت
 بووه‌وه. لێی سه‌له‌میمه‌وه. له‌وه‌ بوو نه‌یناسمه‌وه. چاوه‌کانی
 وه‌کوو گولاله‌سووره‌ی برسی تێیان ده‌روانیم، ژێرته‌نووره‌یه‌کی
 ره‌شی له‌به‌ردا بوو و قرژه‌ ره‌شه‌که‌شی وه‌کوو شالێکی پیس و
 شروپ به‌سه‌ر شانومه‌ رووتوقووته‌که‌یدا هاتبوو خواره‌وه.
 به‌ ده‌ستوبازوووه‌ رووت و قه‌له‌وه‌کانی باوه‌شی پێدا کردم و
 سه‌رمی کرد به‌ ژێر بنیالیدا، که‌ دنیا‌یه‌کی هێنده‌ تووکن و
 بۆگه‌ن بوو که‌ قه‌ت له‌وه‌وبه‌ر چاوم به‌ دنیا‌ی وا نه‌که‌وتبوو.

که‌ چووینه‌ ژووره‌وه، ده‌ستی لێ به‌ردام و بانگی که‌سی‌کی
 کرد. ئه‌وسا یه‌کی‌کی تر له‌ مامۆستا‌کانمان هاته‌ ژووره‌وه،
 ئه‌ویش هەر ژێرته‌نووره‌یه‌کی ره‌شی له‌به‌ردا بوو و قرژه‌ ره‌شه‌
 دانه‌هێنراوه‌که‌شی به‌ردا‌بووه‌وه. له‌وه‌ ده‌چوو تازه‌ له‌ گریه‌ و

لووشکه لووشک ژیر بوویته وه، که چی چلیسانه سهیری
 منیشی ده کرد. ئەوجا ژنی یه کهم له باوهشی گرتم و له یه ک
 کاتدا هم لپی دهدام و هم به نازه وه دهستی پیدایه هینام و
 منیش ده گریام و ئەوانیش ههردووکیان له گه لمدایه گریان و
 پیدیه کهنین و ئاهوئو فیان ده کرد و، ئیتر ئەوهی له باوهشی
 گرتبووم دهستی له لیدانم هه لگرت و هه رته نیا دهستی به
 له شمدایه هینا. دهستی به سهیرترین جیه کانی له شمدایه
 ده گپرا و دهموچاوی ههردووکیشیا ن به سهرمه وه وه کوو
 کلپه ی ئاگر سوور هه لگه رابوون، منیش ده گریام و هه و لمدایه
 خو م له دهستیان رزگار بکه م و پیم وابوو که که وتوو مه ته
 باوهشی گیانله به ریکی تووکنی زبه لاهی دوو سه ره وه و
 به رده وام به چوار ده ستوباهوی قه له و تیمئالا وه و په نجه
 برسی و چلیسه کانی به له شمدایه هه لده گه پین. تا وای لی هات
 ئیتر تاقه تی به ره نگاریم نه ما و بیده نگ له بهر ده ستیاندا پال
 که وتم. ئەوجا به ریاندام و ناچاریان کردم قومی چا بخۆمه وه
 و بسکیت و کیکیش بخۆم و بهر له وهش برۆم قژیان بو
 داهینام و پیدیان وتم له خانه ی مندالانه که بلیم که خو لقی
 بسکیت و چا و کیکیان کردووم، بۆیه وا درهنگ گه راومه ته وه
 بو مال ه وه.

کاتیک گه رامه وه، خو ر ئاوا بو بووو، به لام من زمانم
 چو بووو کلیله و هیچ قسه و یاسی کم لانه بوو، هه ر
 نه شمده زانی چیم به سه ردا هاتوو، ته نانته له وهش حالی
 نه ده بووم که بۆچی تا ماوه یه کیش ههستم به شه رمه زاری و
 ته ریقی ده کرد.

زۆر بەزەیییم بە گۆل و بەردەکاندا دەهاتەو، چونکە هەمیشە لە هەمان جیگادا رۆابوون و، لە هەمان جیگادا ئارامیان گرتبوو، و بە خەیاڵمدا دەهات، کە بەختەوهرتر بن ئەگەر لە جیگایەکانی خۆیان بیانگوێزمەو، دەستەکانم لە دەوری گۆلەکان بە قوولایی خاکەکەدا رۆ دەکرد، تا بە هەموو رەگاکانیانەو دەرمدههینان و، پاشان لە جییهکی تردا لە تەنیشت جوړیکی ترهوه دەمرواندنەو، بەردەکانیشم لەسەر رینگاکەو دەگواستەو و لەگەڵ خۆمدا بەرەو دارستانم دەبردن، یان لە پال قەلبەزەیهکدا دامدەنان، یان لە قەلبەزە و دارستانەکەو بەرەو باخچەکە ی خانە ی مندالان دەمگواستنەو.

هەر وها، بەزەیییم بەو بوونەوهرانەدا دەهاتەو کە زۆر بە هیواشی خۆیان دەخشان و هەرگیز بە جییهک نەدەگەیشن، بە چیلکەیهک هیلکەشەیتانۆکەم بەرز دەکردەو و یارمەتیم دەدا تا زیاتر بەرەو قوولایی تاریکییه پر لە سەوزاییهکە سەر بکەوێت. بێدەنگی و بێجوولەیی دەورو بەری شارەمیروولە ئازاری دەدام. بەلام کاتیک کە داریکم دەکرد بەنیو دیواره ئاگرینهکەیدا، یەکەو پراست ژیان لەنیویدا دەگەرا و میروولەکانیش بەملاو و ئەولادا دەکەوتنە جوولە و، بازنەیی لە دەوری کۆشکەکە ی خۆیان دەگەران، بەلام کە لەو زیاتر پرووی نەدەدا بۆ شارەکیان دەگەرانەو و هەموو شتیکیش هیمن دەبوو و دەگەرایەو دەوخی جارانی. هەمان شت پرووی دەدا کاتیک بەردیکم بۆ نیو دەریاچە ی دارستانەکە هەلەدا، بۆ ماویهکی کەم دەریاچەکە ئەلقە خەمبارەکانی خۆی نیشان دەدا و، پاشان بۆ نیو ئارامییه گرژ و مۆنەکە ی خۆی دەگەرایەو.

بەرگه گرتنى بېدەنگىيە سەرسەختەكەى دەمەئىوارانى ھاوین ئاسان نەبوو. دەمويست ئەو دیوارانەى لە ھەلمژىنى تىشكى خۆر تىرېبوو بوون بە ئاگا بەئىنمەو و، يەك لە دواى يەك، تۆپە كانم دەگرته پانتايیە بېدەنگە كانیان، بەلام تەنەت، یادى ئازاریك، یان بچووكترین جېبرىنیان لە پاش خۆیان جى نەدەھىشت، ئەو رووھكەش كە خۆى بەسەر دیوارى مالەكەدا شۆر كەردبوو، ئارامییەك بالى بەسەردا كىشا بوو، ئارامتر لە بېدەنگىی نىو گۆر، ئەو بەردانەى تىم دەگرت تەنیا، بۆ چاوترووكانىك، سەرسامییەكى كەمى لەنىو ئەو بالندانەدا، كە لەوى ھەلئىشتبوون، دەخولقاند و پاشان بالەكانیان دادەدايەو و لەنىو خەونەكانى خۆیاندا نقووم دەبوون.

پر بە دل دەمويست ھەلبكوتە سەر سەروشت و بېدەنگىيەكەى بشىوئىم: تىنەدەگەيشتم كە، ھەرشتىك، لە بېدەنگىدا گەشەى دەكرد و ژيانى تى دەگەرا.

رۆژىكیان، گەورەترین بەرد كە دەمتوانى ھەلگرم، ھەلمگرت و بەرەو دەريام گواستەو. ئەو جىيەى بەردەكە تىيدا ئارامى گرتبوو، تارىكییەكى شىدارى گەورە بوو، لەو جىيەدا جىھانىكى تەواوم لە بوونەوەرە ورد و بچووكەكان دۆزىەو. بەردەكەم بەردايەو، دانىشتم و سەرنجم لەو جىھانە دا، كە بەردىك بۆى بوو بوو ئاسمان. كرمى جوراوجور لە يەكتر ئالا بوون و مېرووى بچووك بچووكى تەنكتر لە قاچى ھەشەرەيەك، سەرلىشاو، بە ھىلكە سپىيەكانى سەر سەریانەو، بەدوى تارىكییەكى تردا، پىي خۆیان گرتبوو بەر. ھەزارپىيەكان و بوونەوەرە وردەكانى تر، بى ئەوھى بە جىيەكى تر بگەن، قاچەكانى خۆیان دەجوولاند، خۆیان قوولتر لە تارىكییەكە ھەلدەچەقاند و كرمەكانىش خۆیان لوول

دهدا و له باوهشی په کتر دهبونهوه، بۆ ئهوهی هه ریه که و به
تهنیا خو له ژیر بهردی تازه تر بخزینیت.

له کاره که ی خوّم زۆر رازی بووم و پیم وابوو، جیهانیکم
گۆپپوه، به په زامه ندییه وه بهرده که مم هه لگرت و به ره و
دهریا که که وتمه ری و، له وی، له نیو له که دا جیگایه کم بۆ
هه لکه ند.

دهریا ددانه کانی خوئی پیشان دا و ماسییه مردووه کانی
به ره و که نار هه لدا، ئه و ماسییه کانی به چاوه
خویناوییه کانیانه وه له ئاسمانیان دهروانی. به شق چهند
ماسییه کم فریډایه وه نیو دهریا، به لام هه ر زوو په وانیه
که ناری کردنه وه. ماسییه کانم جیهشت و له سه ر له که، که به
تیشکی خوّر گه رم بووبوو، دانیشتم. سه رقوال و
خه یالرویشتوو دهستم به نیو له که دا کرد و پاشان له نیو
په نجه کانمه وه پۆم کرده وه. کاتیک له ولای خوّمه وه گویم له
دهنگی به ربوونه وهی شتیکی تاریک بوو، سه ری دنیا م لی
هاته وه یه ک، به ره و ئه و لایه رامکرد و بالنده یه کی
مردار هوه بووم بینی. هه لمگرت هه و له نیو له که دا له گۆرم نا.
به رگه ی ئه وه م نه ده گرت سه یری بالنده ی مردوو بکه م.

کاتیک گه رامه وه جیه که ی خوّم، له و جیه دا که
دانیشتبووم، چالیک هه بوو. بیریکم به خه یالدا هات. یارییه ک
ده که م و وا پیشان ده دم که مردووم و خوّم له نیو له که دا
نقووم کرد. له هیگرا، دهستم به هه لکه ندنی له که کرد. سه ر هتا
خوّم له نیو لمیکی نه رم و گه رمدا نقووم کرد، پاشان ساردتر
بوو، ئه نجامیش له که قورس و تاریک بوو، له بنی
تاریکییه که شدا کرمی سپی و ترسینه ر که وتنه جووله جوول.
چیتر نه موپرا، له وه زیاتر، به په نجه کانم له که هه لکه نم.

ههستام و له شتیک گه پام له بیری په نجه کانم به کاری بهینم. هاوکات، خوږ له پشت په له هه ورپکی گوره وه ون بوو، ده ریا و له کهش بوونه تاریکییه ک، و، هر که چاوه کانم داخست تاریکییه که پر بوو له کرم و له پیش چاومدا ده جوولانه وه. به راکردن، له نیو گوږه نیوه هه لکه نراوه که م ده په پیم و خوږم گه یانده جییه کی رووناکتر. هه وره که به روکی خوږی به رنه دده و به دریزایی روژ به دوا یه وه بوو و منیش هر پامده کرد و چندان جاریش که وتمه نیو تاریکییه که ی خوږمه وه.

نه من خاوهنى هيچ شتيك بووم و نه هيچ كهسيس خاوهنى من بوو. ئەم راستييه، ههنديك جار، هينده به قوولى كاري تى دهكردم كه بهنيو چالكي گه ورهدا رۆ دهچووم و چند رۆژيكي پى دهويست تا لى دههاتمه دهرهوه. كچهكاني تر رۆز گرنگيان به شتهكاني خويان هدا و ئاگاداريان دهبوون، زۆرجار شتيكيان: بووكه شووشهيهك، ئەو خركه بهردهى بهديهينهري هيو و ئاوات بوو، ئەو سهرينه بچكولانهيهى دهرزي تى ههلهچهقينریت، بهدهم خهون و خهيالاتهكانيانهوه له ئاميز دهگرت. منيش جاروبار بۆم ههبوو شتيكيان لى قهرز بكه، بهلام ههركه بۆم دهگه راندنهوه، چالهكه هيندهى تر گهوره دهبوو.

ههندي جار ياربي ئەوهم دهكرد كه خاوهنى گوليكم، لهگهله خۆمدا دهمبردهوه بۆ مالهوه و به دريژايي شهو لهپال خۆمهوه له جيگاكه مدامادهنا، بهلام بۆ سبهى سيس دهبوو و دهژاكا و ئيتتر هي ئەوه نهبوو ههتبیت، ههريويه بريارم دا بيمه خاوهنى شتيك كه نهمر بيت و بۆ گهران به دواى بهرديكدا له مال دهركهوتم. چوومه بهر ئەو قهلبهزه بچكولهيهى كه بهردهكان له بهريدا پال كهوتبوون و خويان فينك دهكردهوه. بهرديكي بۆرى شينباوم ههلگرتهوه، هينده گهوره بوو كه لهنيو مشتهدا جيى بيتهوه. دهمارى سوورى بچكوله، پيچاوپيچ، بهناو بهردهكهدا بلاو بووبونهوه و ئەگه بملديهته بهر رووناكيش، وهك ئەوهى پر بيت له ئەستيرهى بچكوله بچكوله، دهرهوشايهوه. له جييهكى بهردهكهدا قوولاييهك ههبوو، ناوم لى نا چالى خنده و پيكنين و له دهوروبهري ئەو چالاش تالى ورديلهى سهوزايى رووابوون كه به چمكيكى بهركوشهكهه وشكم كردنهوه و لامبردن. چونكه ئەو بهرده دهبوو به هي من، به جوانى و ريكوپيكي پاكم كردهوه و به كامى دل له مشتتم توند كرد و به خۆم و ئەو شته تازيهمهوه بۆ مال گه رامهوه.

پوژانه هه‌میشه به‌رده‌که‌مم له‌گه‌ل خۆم هه‌لده‌گرت. یان له گیرفانی کراسه‌که‌مدا بوو و هه‌ستم ده‌کرد چۆن به‌ر رانم ده‌که‌ویت، یان له‌نیو ده‌ستم توند ده‌کرد و له‌کاتی وانه‌کانیشدا ئەم ده‌ست و ئەو ده‌ستم پێ ده‌کرد و به‌وه‌ی که ئەوم له‌لایه هه‌ستم به‌دنیاییه‌کی ته‌واو ده‌کرد. شه‌وانه له‌پال خۆمدا له‌جیگا‌که‌دا دامده‌نا و هه‌ندی‌ک جاریش تا‌خه‌و ده‌بیرده‌وه له‌نیو ده‌ستمدا بوو، جاروباریش ده‌مخسته ژێر سه‌رینه‌که‌مه‌وه یان له‌پال پوومه‌تمه‌وه دامده‌نا.

به‌لام پوژیکیان له‌کاتی وانه‌وتنه‌وه‌دا به‌رده‌که‌مم له‌ده‌ست به‌ر بووه‌وه و به‌سه‌ر ئه‌رزه‌که‌دا تلۆر بووه‌وه. به‌په‌له‌ دوای که‌وتم و به‌رده‌که‌ و ده‌ستم له‌گیرفاندا شارده‌وه. مامۆستا‌که‌م به‌ده‌نگی‌کی تازه‌بیداربووه‌وه هاواری لێ‌کردم: بینه‌بزانم چیت پێیه؟ وتم: هیچ... و ده‌ستم توند له‌به‌رده‌که‌م گیر کرد، وتی: وهره‌بو ئیره‌و ده‌ست‌یش‌ت له‌گیرفانت ده‌ره‌یه‌ینه. به‌دوودلییه‌وه ده‌ستم له‌گیرفانم ده‌ره‌ینا. ئەو خیرا ده‌ستی له‌گیرفانم پوکرد، به‌رده‌که‌ی ده‌ره‌ینا و خستیه‌سه‌ر میزه‌که‌ی به‌رده‌می. گریام و داوای به‌رده‌که‌مم کرده‌وه. پووی له‌کچه‌کانی‌تر کرد و وتی: شتی‌وا سه‌یرتان بیستوه، بیستوتانه‌که‌س بو‌به‌رد بگری! و به‌ره‌و په‌نجه‌ره‌کراوه‌که‌ رویش‌ت و به‌رده‌که‌ی به‌ره‌و باخچه‌که‌فری دا. تا ده‌رسیش لێ‌بووه‌وه له‌سووچی ته‌ریقبوونه‌وه‌دا رایوه‌ستاندم و منیش به‌سه‌ر له‌ده‌ستدانی به‌رده‌که‌مدا ده‌ملاوانده‌وه و ده‌گریام.

که‌ده‌رس لێ‌بووه‌وه بو‌دۆزینه‌وه‌ی به‌رده‌که‌م به‌هه‌له‌داوان خۆم‌گه‌یاندە باخچه‌که‌، به‌لام چهند گه‌رام و کوشام نه‌مدۆزییه‌وه.

ئىۋاران كاتېك كە تارىكى ئاسمانە رەشەكەى خۆى بەسەر دىياكەماندا دەدا، ئىتر كاتى ئەۋە بوو پووداۋەكانى رۆژ بژىننەۋە. ئىتر ماۋەى نىۋانى جىگاكانمان هېندە فراوان و قوول دەبوو كە بە زەحمەت، ۋەكوو ئەۋەى كە ھەموو بەيانىيەك كىرەبوومان بە عادەت، دەستمان بە دەستى يەكتىرى دەگەيشتەۋە. ۋەكوو ئەستىرەى تاك و تەنيا بەنىۋ ئاسمانى تارىكدا دەگەراين. جاروبار لە دوورگەكانى خۆمانەۋە بە گوڭى يەكتىرىدا دەمانچىپاند، بەلام بە دەنگى خۆمان بە ئاگا دەھاتىنەۋە و دەترسايىن. ھەندىك جار دەنگى گىرمانى ئەستىرەيەك لە سوۋچىك بەرز دەبوۋەۋە، بەلام نەماندەۋىرا بچىن بە لايەۋە و دلى بدەينەۋە. جاروبارىش يەككىك دەيوڭرا و قاقايەكى لى دەدا و ئىمەش بە ئاستەمىك پووناكى رۆژمان بە بىر خۆمان دەھىنايەۋە.

لە كاتىكدا ھۆشيارى ۋەكوو چىرايەكى نادانلىا لەنىۋان دەروازەى شەۋ و رۆژدا دەھات و دەچوو، بى جوولە لە جىگاكانماندا پال دەكەوتىن. ھىشتا رۆژ لەنىۋماندا لەسەر يارىكردنى خۆى بەردەوام بوو: يارى دەكرد و ۋەكوو پشیلەيەك خۆى بۆ تۆپەكەى ھەلدەدا، يان بە تەباشىرە سىپىيەكەى قىژۋھورپى لە دەموچاۋى رەشى تەختەكە ھەلدەستاند، يان چىنگى بە كوچى گوڭىيەكانمدا دەكرد و دەيگرت، يان بە بىدەنگى دادەنىشت و لەگەل جوگەلەكاندا خەۋى دەبىنى. جاروبارىش چاۋى لى مۆر دەكردىنەۋە و ھەندىك لە رۆژەكانمان پىر دەبوون لە شتى ياساغ و قەدەغەكراۋ، كە تەنيا دەمتوانى لە تارىكىدا سەرپىچىيان لى بگەين.

لە تارىكى شەۋدا لە دوورگەكانماندا پال دەكەوتىن و گەمىيەى بچكۆلەى خەۋن و خەيالەتەكانى خۆمان بەسەر

ئاویکی یاساگر اودا بۆ یه کتیری دهنارد و ژووره
هاوبه شه که مان پر ده بوو له و گه میانه ی سهرکه وتوانه ئەم
جیی یاساگیان داگیر ده کرد و پرویان له داگیر کردنی
جییه کی قه ده غه کراوی تر ده کرد.

بئی سنور دلم به و گه مییه گه شتانه ده کرایه وه. به لام
زور جار ئەوهش پرووی دها که گه مییه کان ژیر ئاو ده که وتن و،
به ره له وهی خه وه له چاوی من بکه ویت، یه که له دوا ی یه که،
ده که وتنه بن قوولایی خه وه وه و نوقوم ده بوون و منیش به
ته نیا له جیگا که مدا ده مامه وه و گویم بۆ نه رمه بایه کانی خه ون
پاده دیرا، که تا ده هات گه مییه کانی لی دوور و دوورتر
ده خسته مه وه و له کو تایی شدا ته نیایی زه فه ری لی ده هینام و
هه ستم به وه ده کرد که چۆن له نیو هه ره شه و پاله په ستوی
ئاوه سار دوسره که یدا ده پیچامه وه.

ئه وسای دیوه زمه کانی شه وه ده هاتن و له سه ره قه راغی
قه ره ویتله که م ده دانیشتن و به ردی زل و گه وره یان له سه ره
سنگم داده نا. پاشان جیگا که میان به رز ده کرد وه و به وه پری
خیراییه وه به ره خووار و سه ره و ژووری پلیکانه کانیان ده کرد،
تا ئه و کاته ی ئیتر جیگا که میان له هه وره بانه که دا داده نا و
له ویش بایه کان شمشاله کانی خویان ده رده هینا و ده ستیان
ده کرد به لی دانی ئاوازی سکا لای خویان و په نجه ره
نیوه کراوه کانیس وه کوو بالی شه مشه مه کویره به یه کیاندا
ده دا و، ریک له و کاته دا ده متوانی سه روسیمای دیوه زمه کان
ببینم که ته نیا وه کوو دوو ریزه دانی جیره جیر پیکه وتوو
بوون و هیندهش به توندی به ده سته کانیان پالیان به
سنگمه وه دها که نه مده توانی هه ناسه بده م و به شیوه یه که له
قوولاییه تر سناکه که ی خویانه وه ده یاندا له قاقای پیکه نین که
قیزه وه هاواره کانی میان تیدا ده خنکا.

پاشان تهواو كشمومات دهبوو و ههستم بهوه دهکرد چۆن ئارهقه وهكوو وردهمییرووله بهسه ر لهش و ناوچه وانمدا هه لدهگه را، به لام كه بو گوینگرتن له جیگا كه راست دهبوومه وه، ته نیا دهنگی شنه بای خهوم له سووچه كانه وه دههاته بهر گوئی و له وه تیدهگه یشتم كه دیوه زمه كان به جییان هیشتموووم و منیش ئازاد له دهست ئهوان دهكه و تمه نیو قوولایی خهوی خۆمه وه.

زۆر جار منیان هه لده بژارد و، به جوړیك كه تهواو ئازاری ده دام، چاویان توند به په رۆیه ك ده به ستمه وه، ئه و جا دهیانخولاندمه وه و، دهیانخولاندمه وه تا به تهواوی گیژ دهبووم. پاشان به پیکه نینه وه له دهورم كو دهبوونه وه و هاواریان دهکرد، ههول بدهم بیانگرم. په نجه كانم به هه وادا بلاو دهكرده وه و نادلنیا به و نیوه دا دهگه رام. هه ندی جار ههستم به پرچیكي رهق، یان گو نایه کی نه رم دهکرد، به لام هه رزوو برووسكه ئاسا، گو نأ و پرچه كه، ون دهبوونه وه. ئه وانیش دووباره دهیانخولاندمه وه، به په له و به پیکه نینه وه هه لیان دهكوتایه سه رم و دیسان بلاوه یان لی دهكرده وه. كه دواتر په رۆكه یان له چاوه كانم دهكرده وه، ئاسان نه بوو، یه كسه ر، پی آوه كانم لیكتر جیا بكه مه وه، پیم وابوو، چاوه كانیان تیك داوم و دهستم به گریان دهکرد.

جاریکیان، له کاتی یاریکردندا شتیك روویدا، ترساندن و بی ئه وهی په رۆكه له چاوه كانم بكه نه وه، به ته نیا و به راكردن به جییان هیشتم. له ویدا، ته نیا و له بو شاییه كتوپردها، راوه ستام و ههستم كرد ترسیك، بی ئه وهی بتوانم ببینم له چ لایه كه وه دیت، لیم نزیک ده بیته وه. کاتیکی زۆری خایاند تا په رۆكه م دادری، چاوه كانم نه دهكرانه وه، مه حال بوو!

برژانگه‌کانم، وهک ئەوهی به‌یه‌که‌وه نووسابن، وابوو. قیژاندم:
ناتوانم ببینم! له‌و کاته‌دا، گویم له‌ دهنگی‌ک بوو هاواری ده‌کرد:
خۆتان لاده‌ن! لاجن! به‌لام هه‌ر که‌ ویستم بلّیم: ناتوانم ببینم...
برژانگه‌کانم لیکترازان و کوریکم بینی، قردیله‌یه‌ک به‌ ده‌سته‌وه
و، له‌وسه‌ری جاده‌که‌دا له‌ چاو ون بوو.

له‌ خه‌وندا، زۆر جار، روو ده‌دات که‌ ناتوانم چاوه‌کانم
بکه‌مه‌وه. ئەگه‌ر سواری عه‌ره‌بانه‌یه‌ک بم و ئەسپه‌کان بکه‌ونه
غاردان و هاوارم لی بکریت خۆ هه‌لبده‌مه‌ خواره‌وه، ئەوکات،
له‌پریکدا، به‌رچاوم تاریک ده‌بیت، هیچ نابینم و ناچار، ده‌بیت
که‌سه‌یک هه‌لمبه‌داته‌ خواره‌وه. که‌ ماوه‌یه‌کی خۆش بو
مه‌له‌کردن له‌ ژیر ئاودا ده‌می‌نمه‌وه و قژم له‌ ژیر ئاوه‌که‌دا وه‌ک
ئالایه‌کی ره‌ش ده‌شه‌کی‌ته‌وه، ماسییه‌کانیش وه‌ک گوئی
بیده‌نگ به‌ ده‌وری ده‌ست و قاچه‌کانمدا مه‌له‌ ده‌کن و لق و
پۆی دره‌خته‌کانی نیو ئاویش ده‌ستم پێدا ده‌هینن، له‌پریکدا
ده‌نگی تیژ و زیقنی فیکفیکه‌یه‌ک ده‌بیستم و ده‌زانم که‌ ده‌بیت
سه‌ر ئاو بکه‌وم، مه‌له‌ ده‌که‌م و مه‌له‌ ده‌که‌م، به‌لام کاتی‌ک
ده‌که‌ومه‌وه سه‌ر ئاوه‌که‌ ناتوانم چاوه‌کانم بکه‌مه‌وه، بۆیه
دیسان خۆ ده‌که‌مه‌وه به‌ژیر ئاوه‌که‌دا و ده‌توانم سه‌رله‌نووی
ببینم. هیچ چاره‌ نییه‌، له‌گه‌ل ئەم بینینه‌ی نیو قوولایی ده‌ریا
و نابینایی له‌ پۆژی پروناکدا، بو ماوه‌یه‌کی درێژ، ده‌بیت
بجه‌نگم و ئاکامیش که‌ چاوه‌کانم ده‌کریته‌وه و ده‌توانم ببینم
ئه‌وه‌م بو روون ده‌بیته‌وه: که‌ هیچ شتی‌ک نییه‌ شایانی بینین
بیت، هیچ شتی‌ک.

ناچاری بکه، ناچار کرا، ناچاره!

وتیان: ناچاریان کردم به وهی که خوّم ناچاری پیکه نین بکه م، چونکه ناچار بووم پیبکه نم، چونکه مروّف ناتوانیت ته نیا له سهر باران و ههور بژی!

هینده به داواکانیان ناچاریان کردم، که ناچار بووم له دست داوا ناچاریه کانیان هه لبیم، به لام دهیانگرتمه وه و به پیکه نینه وه دهیانوت: مروّف ناتوانیت به خوده ربازکردن بژی. ناچاریان کردم سهر جولانییه که بکه وم و به دم گورانیوتنه وه دیلانییان پی کردم و به دنگه نهرمونیان و میهره بانه کانیان هاواریان لی کردم: ههر هیندهت زانی و وهکوو بالندهیه که هه ستت به دلشادی و نازادی خوّت کرد.

به لام ئەوان هینده زور و هینده به بهرزییه وه و به نیو ئاسمانی شیندا، که ناویان لی نابوو نازادی، دیلانییان پی کردم که من به نیگه رانی و دلته نگیه وه ههستم به وه کرد که نازادی و بلندی ناخوشتترین شتن.

بی ئەوهی هیچی ترم له دست بیت، دهستم له گوریه کانی دیلانییه که، که پرچه کانی خوّمیان بیر دهخستمه وه، توند کردبوو و بهر له وهی له دیلانییه که بهر ببهمه وه، بیرم کرده وه: به لام کی دهتوانیت له هه وادا خوئی به پرچه کانی خوئی بگریته وه.

دهم پر بوو له زیخ، ئەژنۆ و له پی دهسته کانیشم پر بوون له خوین و زیخ و که ویستیشم به پالکه وتوویی له ئەرزه که بمینمه وه و ئیش و نازاره کهم به گریان دهربرم، به دستومه چه که به هیزه کانیان ناچاریان کردم و له ئەرزه که بهرزیان کرده وه و زوریان لی کردم که خوّم ناچار بکه نه گریم، چونکه ناچار بووم به پیکه نین و وتیان: مروّف ناتوانیت ته نیا له سهر باران و ههور بژی!

به لآم بېرم كرده وه: هه مېشه هه ناچارى بكه، ناچار كرا و ناچاره! كاتېكېش كه به داواكانيان ناچارىان كرده وه سهه جۆلانىيه كه بكه ومه وه و به دهنگه پر خوښى و شادىيه كه يان قريشكه قريشكى گۆرانىيه كه يان به سه رمدا بارانده وه، وتم: ده بېت جارىك له جاران ناچارىان بكه م گوى له گريانم رابگرن، چونكه مروّف ناتوانيت ته نيا به پيكه نىنى وه كوو ئاسمان شىن ژيان به سهه به ريت!

(کای)، تەنیا کۆر بوو له پۆلهکه ماندا و دوورمانی به دهمهوه کردم، له بهر ئهوه بۆم نهبوو له وانهی جمناستیکیدا بهشدار بم و له بیری ئهوه دهبوو له سههر ئهسپهکه دانیشم. سهعاتیکی تهواو ئهوه ئهسپه بوو به دنیاکهه و ئهسپیکی راسته قینهش نهبوو، به لکو ئهسپه دارینه بوو و تا توانیشیان به بادانی قاچهکانی بهرز و بهرزتریان کردهوه و پاشان هه لیا نگرتم و خستمیانه سههر پشستی و پشتی شی هینده پانوپۆر بوو که تهنانهت نه مده توانی ئه مدیو و ئه ویدیو قاچ له پشستی توند بکهه و ناچار دهبوو ههردوو قاچم به لایه کییدا شوۆر بکهه مهوه و له ویدا دانیشتم. له خواری خواره وهش، له سههر ئه رزه که، (کای) و کچهکان پیکه وه جو مناستیکیان ده کرد و قاچ و باسکیان به هه وادا راده وه شاندا و وه کوو په روانه ی ئاش دههاتنه پیش چاو، ئه ژنۆیان ده چه مانده وه، هه لده ستانه وه و دیسان ئه ژنۆیان ده چه مانده وه و له کو مه له بۆ قیکی بچکو له ده چوون و ئه وجا، وهک ئه وهی خو بۆ چینه وهی بهری ده وه نه دووره دهسته کان دریژ بکهه، له سههر په نجهکانی پییان خو یان دریژ ده کرد و پیده که نین و دهستی یه کتریان ده گرت و ئه لقه یان ده به ست و به دهوری خو یاندا ده که وتنه سه ما و بۆ (کای) دههاتنه سههر چۆک و یهک له دوای یهک له نییو ئه لقه که دا له گه ل (کای) دا سه مایان ده کرد و منیش به دریژیایی وهخت له سههر پشستی ئهسپه که دانیشتبووم و له وه ده ترسام بهر ببه مه وه و هیچ شتیکیش نه بوو دهستی لی توند بکهه و خو می پیوه بگرم و چاوم که وته ریشکه و پییشکه و ئه وجا کچهکان وه کوو مه یموونگه لی بچکو له بچکو له خو یان بۆ دار و ستوونهکانی هۆ له که هه لده دا و خو یان پییاندا هه لده واسی و هه لده گه رانه وه. منیش قنگم به پشستی ره قوته قی ئه و

ئەسپەدارىنەيەو نووسابوو، ئازارى دەدام و نەشمەوئىرا خۆم
بجوولئىنم. ورده ورده فرمىسكەكانم دابارين، ھەموو شتىك
وھكوو ئەوھى تەمىكى بەسەردا درابىت لەبەر چاوم تاريك بوو
و دلم كەوتبوو تەپتەپ: چەندى تر دەبىت لىرەدا بىنمەوھ،
چەندى ترم ماوھ! ھەر ئەوساش كچەكان دەستيان بە
بازباين كرد و ئەوھندەش بە بەرزى خويان ھەلدا كە
ئەرزەكە لە ژىر پىيەكانياندا بە توندى دەجوولايەوھ و
ئەسپەكەى منىش دەستى بە جوولەجوول كرد و ئىتر ھىچم
نەبوو دەستى لى توند بكەم و دەستەكانم لە ھەوادا بەرز
كردبووھ و لە لايەكى ئەسپەكەوھ خزامە خوارەوھ. يەككىك
ھاواری لى بەرز بووھوھ: تەماشاكەن، وا كەوتە خوارەوھ!
كەوتە خوارەوھ و لەلاوھ سەرم شكا و ئەوانىش بە شىرەشیر
ھەليانكوتايە سەرم و منىش دەرشامەوھ و ھەليانگرتم و
لەسەر كورسىيەكى دارين داياننام و ھەموو شتىك لەبەر
چاومدا دەسوورايەوھ و دەسوورايەوھ.

كە لە قوتابخانەوھ بو مال گەراينەوھ، (كاي)، قروقەپى لى
كردبوو و لە ھەموومان بىدەنگتر بوو.

هەندى رۆژ مېشمان دەگرت. دەمانخستنه سەر پارووه کانمان و دەماندا بە پشيله که. يان له تهونى جالجالۆکه يه کمان توند دهکردن و ئەگەر زۆر لنگه فرت يان بکردايه، يه کسه ر جالجالۆکه که دههات و سه رپۆشى مه رگى به سه ردا ده دان و ده پيچانه وه، يان له و مېشگرانه مان توند دهکردن که به رهنگه ههنگو ينييه کان يانه وه لينچ و ليقن به بنميچه که دا شو ر بو بوونه وه و چه ند رۆژيکيشى پى ده ويست تا مېشه کان ده مردن. رۆژانى واش هه بوون مېشه کانمان رزگار ده کرد. له نيو دۆلکه ي شيره که وه له خنکان رزگارمان ده کردن، با له کان يانمان به فوو کردن وشک ده کرده وه. ئەو پشيله يه مان ده رده کرد که له بهر هه تاوى په نجه ره که دا خه ريکى را وکردنيان بو و له مردنى ليقن و لينجى مېشگره کانمان ده کردنه وه و به لام له م حاله دا زۆربه ي جار ان يان قاچيک يان با ليکيان له ده ست دا بوو.

هەندى رۆژيش، رۆژى بالنده کان بوو. بالنده برينداره کانمان دهگرت و ده مانبردنه ژووره وه و جيگامان له پاکه تى بچکۆلانه دا بو راده خستن و ئاومان ده دانى و گژوگيامان بو دهرنين و ده مانخسته به رده ميان. به ريز و حورمه ته وه بالنده مردار بووه کانمان ده ناشت و خاچى دارينه ي بچکۆله مان له سه ر گو ره کان يان دا هه نا. رۆژانى تريش ئازا و گورجوگۆل له باخچه بچکۆلانه که ماندا، که هه ريه که مان پارچه زه وييه کى بچکۆلانه ي هه بوو، خه ريکى کارکردن ده بووين. گو لمان ده چاند و خه رکه به ردى بچکۆلانه مان له ده وريان دا هه نا. پاروهه کانمان پاک ده کرده وه و بووکۆکه و يارييه کانى ترمان له سه ر ريز ده کردن. ئيواران، به شيويه که که ئيتر باخچه بچکۆله که مان ده بوو له نيو

تاریکیه کی شیداردا چاو لیک بنیت، تیروپر ئاومان دها .
جاروباریش پوژ پوژی کۆلاره و بایهکان بوو. دهمانتوانی
چهندان سهعات رابوهستین و له شه‌ری نیوان با و
کۆلاره‌کانمان بروانین و کاتیکیش که کۆلاره‌یه‌ک سه‌رده‌که‌وت
و له هه‌وادا به‌رز ده‌بووه‌وه له که‌یف و خووشیدا ده‌ستمان به
ق‌ریشکه‌ق‌ریشک ده‌کرد .

جاروبار بو جه‌ژنی له‌دایکبوونی یه‌کیک له کچه‌کانی
گونده‌که بانگ ده‌کران و تا له ده‌وری میزه‌که دابنیشتی‌نایه و
له ژیر چاودیری دایکی ئه‌و مندا‌له‌دا که جه‌ژنی له‌دایکبوونی
هه‌بوو، خه‌ریکی خواردنی کیک و خواردنه‌وه‌ی شوکولاته‌که‌ی
به‌رده‌مان بووینایه هه‌موومان هه‌ر کچان و ده‌سته‌خوشکانی
یه‌ک بووین، به‌لام هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی بو گه‌مه و یاریکردن
بچووینایه‌ته باخچه‌که‌وه ئیتر ده‌بووینه‌وه به مندا‌لانی خانه‌ی
مندا‌لان و ده‌بوو له سووچیکدا راوه‌ستاباین و هه‌ر
ته‌ماشاکردنمان بو ده‌مایه‌وه .

به‌لام ئیمه‌ی مندا‌لانی خانه‌ی مندا‌لانی کچی‌کمان
دۆزیبووه‌وه که پیکه‌وه هه‌موومان چه‌زمان له چاره‌ی نه‌ده‌کرد
و به نزمی سه‌یرمان ده‌کرد . ئه‌و له قوو‌لایی دارستانه‌که‌دا
ده‌ژیا و دایک و باوکیشی هی‌نده هه‌ژار بوون که له‌به‌ر
ده‌ستکورتی بو قوتابخانه‌که‌ی ئیمه، قوتابخانه‌ی خانه‌ی
مندا‌لانیان، ده‌نارد . ئه‌و کچه‌ ناوی (کریستینه) بوو و
ده‌یانوت: ئه‌سپیی هه‌یه . له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که به نزمی
سه‌یرمان ده‌کرد و زۆر که‌یفمان پیی نه‌ده‌هات، به‌لام بو
جه‌ژنی له‌دایکبوونی بانگه‌یشتنی کردین . پیم وایه
(کریستینه)، به‌دریژایی ئه‌و دوو سه‌عاته‌ی که جه‌ژنی
له‌دایکبوونه‌که‌ی تیدا گیرا، له هه‌موومان زیاتر هه‌ستی به
ته‌نیایی کرد .

چەند رۆژ دواتر لە قەراخ دارستانە کەدا بینیمانەووە و لەوێش
دەچوو بیهوێت بەرەو لامان بێت، بەلام ئێمە دەستمان بەم
ئاوازه کرد:

کریستینە ئێسپۆن!

جیگاکی پرە لە کێچ

کێچی هاروواجن! ناتوانیت بیانگریت

چونکە هەموو باز دەدەن!

هەموو هەڵدەبەزنەووە!

(کریستینە) ش بە هەڵداوان خۆی کرد بە دارستانە کەدا و
لەبەر چاومان ون بوو. من هیشتا چەند وشە یەکم لە دەم
نەهاتبوو دەروە، کە هەستیکی سەیر دایگرتم و رۆژانی
دوای ئێوێش پەستی و دلتەنگی دایگرتم و هەر بیرم لە
(کریستینە) دەکردهووە.

(گورلی) پرسى: دەستى چەپ يان راست؟ و دەستەکانى لە پشتییەوه شاردهوه. ئەگەر هەلبەتت، ئەوهى لە دەستمدایە بۆ تۆ. ماوهیهک لە وەلامەکەم دوودل دەبووم و هەر هیندەى بریاری دەست راستم بدایە، یەكدهم پەشیمان دەبوومهوه و، هەمیشەش هەروا بوو، یەكسەر دواى ئەوه دەمگۆرى بۆ چەپ و زۆربەى جارانیس هیچم بە دەست نەدهینا. هەر بە هەمان شێوه بوو کاتى یارى دایک و باوک و مندالمان دەکرد، چونکە زۆرى دەخایاند تا دەمتوانى بریاری خۆم بدەم و بزەم دەمهوێت کامیان بـم.

بەیانییەكى یەكشەممە سەرپەرشتیارەكەمان بە خۆى و دوو سەبەتەى پڕ لە تووتریك و رەشیلەوه خۆى كرد بە ژوردا. بە كەیف و خۆشییەكەوه وتى: هەلبژێرن؟ و ئەوهى زوو بریاری خۆى نەدایە هیچى پى نەدەدا. ئەوهى چاوه‌پروانى نەدەكرد ئەوه بوو، كە یەكسەر دەستم درێژ كرد، بەلام كە لى پرسیم کامیانم دەوێت وتم: هەردووکیان! و هەر لەبەر ئەوهش هیچیانى نەدامى.

مامۆستاكەمان وتى: وەرە بزەم و وەكوو كچىكى ئازا و بویریش بە سزای خۆت بگە! بەلام من لە ئاستانەى دەرگاكدە وەستا بووم و دوودل بووم. ئەو بەردەوام بوو و وتى: سەرى خۆت بەوهوه مەئیشینه، خۆت دوا بخەیت. دەبیت هەر بە سزای خۆت بگەیت و چەندیش زیاتر خۆت دوا بخەیت، سزاكەت هیندە قورستر دەبیت. بەلام هەر ئەوسا كە ئەوهنده خۆم خالافاندبوو، كە چیتەر نەوێرم زیاتر لى بچمه پێشەوه. ئیتر ئەو بەوپەرى هیزیهوه پرى بە پرچەكانمدا كرد و لە هەقى خۆشم زیاترى تیسرهواندم.

كچىکیان وتى: ناتوانیت زوو بریاری خۆت بدەیت، کام

تۆپیان ت دەوئیت، سوور یان زەردەکە؟ هئیندە بە دوودلییەووە
 تەماشای هەردووکیانم کرد، تا ئاخریکەى وتی: ئەگەر هەر
 ئیستا بریاری خۆت نەدەیت، هیچیان ت نادەمى! و منیش
 سوورەکیانم هەلبژارد. هەر زووش پەشیمان بوومەووە و بە
 درێژایى ئەو پۆژەش بیرم هەر لە لای تۆپە زەردەکە بوو و
 بیرم لەویان دەکردەووە.

پۆژیک سەرپەرشتیارەکیانمان بانگی کردمە ژوورەکەى
 خۆى و وتی: ئیستا ئیتر دەبیت لەنیوان مانەووە لەم خانەى
 منداڵانە و گواستەنەووە بۆ بەشیکی تر و پۆیشتن بۆ
 (کۆپنھاگن) بۆ لای خال و خالۆژنت هەلبژیریت. ئەوان خۆیان
 منداڵیان نییە و پر بە دل دەخوازن لای خۆیان بتهئیلنەووە. من
 ئامۆژگاریی ئەووت دەکەم کە ئەمەى دواییان هەلبژیریت،
 چونکە تۆ بە کەلکی ئەووە نایەیت لە خانەى منداڵان بمینیتەووە.
 بەلام، بیگومان، دەبیت خۆشت بریاری خۆت بدەیت و لە
 ئیستاووە تا هەفتەیهکیش مۆلەتت هەیه بۆ بریاردان.

ئەو هەفتەیه، چەند جارێک، دوو مروۆقى نامۆ، هاتن و
 سەردانیان کردین. هەر یەكسەر دلّم چوو بە ژنەکەدا، بەلام لە
 بەرانبەر پیاووەکەدا لە ترس و نامۆیى زیاتر هەستم بە هیچى
 تر نەدەکرد. لە دواسەردانیاندا، ژنەکە بە تەنیا هات و منیش
 بریارم دا لەگەڵیدا برۆم، بەلام هەر یەكسەر دواى ئەو بریارە
 دەستم بە لووشکەلووشک کرد و نەمویست لەگەڵیدا برۆم.
 بەلام ئەو رێک لەو کاتەدا هئیندە خەمبار دیار بوو کە
 نەمتوانى دەست نەخەمە ناو دەستییهووە و وتم: ئەگەر گفتى
 ئەوهم دەدەیتى بە (کارلا) بانگم نەکەیت، لەگەڵتدا دیم. ئەویش
 بە پیکەنینەووە گفتى دامى و بە رێ کەوتین.

له گهل خهونه سهوزه كاني گيادا، كه هيشتا له دهوري پييه كانم گوراني دهچري، له گهل تاريكي قوولي دارستاندا، كه هيشتا له نيو چاوه كانمدا خهوني دهبيني، به بياباني بهر ديني شار گهيشتم.

هر رويشتين و بهره و ژوو له م پليكانه وه بو ئه و پليكانه رويشتين. به ده م گازنده و سكالاه: هر نه گهيشتين؟ وه لامى دامه وه: با گهيشتين، هر نه ختيكى تر و ده گهين. هر دو نه و ممان ماوه و نه و جا پليكانه يه كي تر كه به ره وه هوره بانه كه دهچيت و ئيمهش له هوره بانه كه دا دهژين.

به لاي زور ده رگاي بيدهنگ و كشوماتدا، كه تابلوي ناوي خاونه كانيان وه كوو زيپر له سهريان ده درهوشانه وه و ناوه كانيشيان كه به پيتي زور ته نك له سهريان هه لكه نرابوون و مينا گژوكي اي رهش پيچيان خوار دبوو، رهت بووين. كه له ديواره نيوه هه لچنراوه كه ي لاي شانمه وه سه رم به ره و خوار شور كرده وه، هينده قوول بوو قاچه كانم ترس و له رز دايرگرتن و خو م گه يانده به ري نه و به ري پليكانه كان، به لام له و يش په نجه ره كان هه بوون كه نيگا كانيان به ره و قوولايي كو لانه كه ي پشتماله وه هه لمژيم. به ورياييه وه خو م له ناوه راستي پليكانه كان توند كرد و به ره و ژوو كه وتمه ري.

به كه يف و خو شيبه وه وتي: وا گهيشتين! و به سه ر پليكانه بچكو له كه دا به ره وه هوره بانه كه سه ر كه وتين. هه و ره بانه كه له چه ند راره و پيكي تاريك و دريژكو له پي كه اتبوو و ريك له و جيگايه دا كه يه كيك له راره وه كان قولي چه ماندبو وه وه، له ويدا ده ژي اين. له سه ر ده رگا كه مان نووسرابوو: (ي. پ. يينسن.) تابلوي ناوه كه ي ئيمه له وانه ي تر نه ده چوو و له جو ره شووشه يه كي سپيي تاي به ت بوو. نه و كليله كان ي له گيرفاني ده ره يئا و ده رگا كه ي كرده وه و چووينه ژووره وه.

زۆر بەختیار بوو. بە خۆی و بەختیهوه به ژوورهکهدا بالهفری
دهکرد. بهختیارییه نوییهکهی ئەو، من بووم. زۆر زۆرم خوڤ
دهویست، بهلام ههڕچییهکم دهکرد و چۆنم دهخواست
نهمدهتوانی وهلامی ئەو دلخۆشییهی بدهمهوه و بهشداری
بکم. هه هیندهم پی کرا لهسهه کورسییهک دابنیشم و له
ناخهوهش بگرم و تاسه و ئارهزوی گهراوهه بۆ خانهی
مندا لانیش بهرۆکی بهرنههدام و بیرى ئەویم دهکرد.

دهرگاکهمان کرایهوه و (ی. پ. یینسن) خۆی کرد به
ژوردا. کراسیکی سپی و پانتۆلیکی له بهردا بوو، که
قۆچیهکانی ناریکوپیک داخرا بوون. به رووخۆشییهوه
دهستیکی به روومهتمدا هینا و وتی: به خیر بییت بۆ ماله
تازهکته. له بهرانبهه ئەودا خۆم به غهڕیب دههاته پیش چاو
و له ئاست دهستییدا نهختیک بهرهوداوه سهلمیمهوه.

دهستهکانی (ی. پ. یینسن) زۆر زۆر سپی و کونج کونج
بوون، ریک وهکوو شوڕبای برنج که دارچینی بهسهردا
کراییت و، تا له تواناشمدا بوو خۆم لهو دهستوپلانهی دوور
خستهوه. ژنهکهشی بهختیار و دلخۆش له تهنیشتییهوه
پاوهستا بوو. ئەمم زۆر به دلدا چوو و زۆر خوڤم ویست و
قهتیش فیری ئەوه نهبووم (ی. پ. یینسن)م خوڤ بوویت.

بهدهم گۆرانیوتنهوه بهنیو ئەو جلوبههراگانهدا، که له خانهی
مندا لان وهمانگرتبوون، دهگهرا و یهک له دواى یهک پارچه
خراپ و بیکه لکهکانی جیا دهکردهوه. هیچ سنووریکی بۆ ئەو
شته تازانه نههیشتبوووه که به زووترین کات وهریاندهگرم و
وتی: له سبهینى درهنگتر نییه، دهچین و دهیانکرین! دهنکه
پروون و بهکهیفهکهشی بویرانه لهگهڵ گریانهکهی نیو ناخی
مندا دهستویهخه بووبوو. ئەو ژووره نوییهی که تییدا

دانیشتبووم هیچ کاریگه‌رییه‌کی له‌سه‌ر من نه‌بوو. سووک و ئاسان نه‌مده‌بینی و هیچ جییه‌کی بۆ پر نه‌کردبوومه‌وه. ته‌نیا ژووریکی خه‌مبار و کوشومات و گه‌وره له‌نیو ناخمداهه‌بوو و بۆشاییه‌ک که تا ده‌هات گه‌وره و گه‌وره‌تر ده‌بوو و تا ئه‌و جییه‌ی که ئیتر خۆم پێ رانه‌گیرا و به‌دهنگی به‌رز ده‌نگم به‌گریان و نالین کرد.

وه‌ک ئه‌وه‌ی داوای لی‌بووردن بکات، به‌ (ی. پ. یینسن)‌ی وت، که له‌و کاته‌دا نه‌ختیک نا‌ر‌ه‌ه‌ت بووبوو و هه‌لسا و چووه ژووریکی تره‌وه: بێگومان کچه‌که‌مان ماندوو و بی‌ری هاو‌ریکانی‌شی ده‌کات. به‌رووخۆشیشه‌وه‌ رووی له‌ من کرد و له‌سه‌ر قسه‌کانی به‌رده‌وام بوو: دنیابه، که هه‌ر له‌سبه‌ینیوه هه‌موو شتی‌کت لا خۆشتر ده‌بیت و ئه‌گه‌ر هه‌زیش له‌وه نه‌که‌یت لای ئی‌مه‌ بمینیته‌وه، ئه‌وا ده‌توانیت بۆ خا‌نه‌ی مندا‌لان بگه‌رپیته‌وه و به‌لام، هه‌ر چۆنیک بیت، پیش ئه‌وه ده‌بیت جووتیک گۆره‌وی سوورت بۆ بک‌رین.

هه‌ر به‌و دوو گه‌فته‌وه، که وه‌کوو دوو چرای پرته‌پرتکه‌ر که به‌کزی له‌و تاریکییه‌دا داگیرسابوون و به‌تاسه و ئاره‌زووی خا‌نه‌ی مندا‌لان و ئه‌و ترس و له‌رزوه‌ که له‌به‌رانبه‌ر ئه‌و دنیا تازه و نادیارده‌دا که رووبه‌رووی بووبووومه‌وه، چاوه‌کانم چوونه‌خه‌و و خه‌وم لی‌ که‌وت.

گەران بەنیو فرۆشگاگەدا هیچ خۆش نەبوو! سەرەتا دەبوو لە دەروازەییەک کە بە دەوری خۆیدا دەخولایەووە رەت بیت، دەروازەییەک کە چوار بالی هەبوو و بالەکانی بەلەز و خیرا، وەکوو پەروانەی ئاشیک، دەخولانەووە و ناشزانم چەند جار و چەندێ لەنیویدا مامەووە و بە دەوریدا خولامەووە تا دەستی لی گیر کردم و بۆ لای خۆی راکیشام، بەلام ئەوەندەیی خایاند کە ترس بەویدا رابگات بە برووسکەکەیی خۆی لە پەلوپۆم بخت. ئەو لەگەڵ خۆیدا راپیچی کردم و منیش وەکوو بووکەپەرۆینەییەکی شلومل و بی ئیسک و پرووسک دوای کەوتبووم. بەنیو کۆلانی تەنگەبەر و درێژ درێژدا کە بەو میزانەیی شتیان لەسەر دانرابوو دروست بووون دەیهینام و دەیبەردم. لە هەموو لایەکیشەووە بی سەر و بەر شتومەک لەسەر میزەکان دانرابوون، شتومەکیکی هیندە زۆر و زەبەن کە قەت پێشتر نەمدیوون و منیش بە دەمی داچراووە، وەکوو ئەوێ چاوەکانم هیندە گەورە نەبن بەشی ئەو بەکن ئەو شتگەلە بەدی بکن، تەماشام دەکردن.

لەو کۆلانەدا، کە ئەمبەر و ئەوبەری لە تۆپەقوماشی لەسەریەکەهەلچنراو پیکهاتبوو، راوەستاین و ئەو دەستی کرد بە قسەکردن لەگەڵ ئەو ژنەدا کە لەودیوی میزەکەووە راوەستابوو. تەنیا سنگ و بەرۆک و دەموچاوی لە منەووە دیار بوون. چالیکێ لەنیوهراستی سنگیدا هەبوو و بە لایەکیەووە مقەستیکی بریقەدار و، بە لایەکەیی دیکەشەووە سەرینۆکەییەک کە دەریگەلیکی تی چەقینرابوو، هەلواسرابوو. لووتیشی هیندە چرچولۆچی گەورە گەورەیی تیدا بوو کە پیت و ابوو بە دەرزایی سەرخر دەریئاژن کراو.

ئەوان بەو بەرزییەووە وەستا بوون و دەستیان لە

پارچه قوماشه‌کان د‌دا و منیش له‌م خواره‌وه بۆنم به قوماشه‌کانه‌وه ده‌کرد و ه‌رنا و به‌په‌رۆشه‌وه به‌زمانی مه‌تر و سه‌نتی‌مه‌تر که‌وتنه‌یه‌کتر دواندن و ئەو ژنه‌ش که له‌ودیو می‌زه‌که‌وه راوه‌ستابوو، هاته‌ده‌روه و پارچه‌قوماشی‌کی لولکراوی زه‌ردی کرده‌وه که خه‌ت خه‌تی ره‌شی له‌سه‌ر بوو و ئەوجا قوئیکی به‌رز کرده‌وه و سه‌ری‌کی پارچه‌قوماشه‌که‌ی کرد به‌بنال‌مدا و تا سه‌ر ئانیشکم دریزی کرده‌وه، پاشان له‌ژیر چه‌ناگه‌می توند کرد و تا سه‌ر ئەژنۆکانم به‌ری دایه‌وه و دوا‌ی ئەوانه‌ش پ‌چ‌چ‌یکی به‌ده‌وری که‌مه‌رمدا پ‌ی‌ دا و به‌رده‌وامیش ه‌ر به‌زمانی مه‌تر و سه‌نتی‌مه‌تر له‌گه‌ل‌یه‌کتردا ده‌دوان و ئەوجا بۆ ئەودیوی می‌زه‌که‌گه‌رایه‌وه و تۆپه‌قوماشی‌کی له‌سه‌ر می‌زه‌که‌ کرده‌وه و چیلکه‌یه‌کی ه‌ینایه‌پیشه‌وه و چوار جار به‌سه‌ر قوماشه‌که‌دا بازی پ‌یدا و پاشان مقه‌سته‌که‌ی له‌به‌رۆکی کرده‌وه و ئەویش وه‌کوو ماسییه‌کی زیندوو به‌خۆشییه‌وه به‌نیو قوماشه‌که‌دا که‌وته جوو‌له‌. پاشان پارچه‌یه‌کی له‌تۆپه‌کاغه‌زه‌که‌ی به‌رده‌می کرده‌وه و قوماشه‌که‌ی ت‌یدا پ‌چ‌ایه‌وه.

به‌ره‌و می‌زیکی تر چووین و جلو به‌رگی ژیره‌وه‌مان ک‌ری. ژیرکراسه‌کان به‌قوچ‌ه‌ی له‌ئیسک دروستکراوی سپی داده‌خران، له‌خانه‌ی مندالان به‌قوچ‌ه‌ی له‌می‌تال دروست کراو دامانده‌خستن. گۆره‌وی تا سه‌ر ئەژنۆ دریشی ک‌ری، گۆره‌وی سووریش، به‌لام ئەوه‌نده جووته‌گۆره‌وی ک‌ری که ه‌یچ جی‌گایه‌کی بۆ شادی و خه‌نیبوون بۆ گۆره‌وییه سووره تا سه‌ر ئەژنۆ دریشه‌کان نه‌ه‌یشه‌وه.

پاشان چووین بۆ به‌شی یاریی مندالان، به‌لام له‌وی ئەوه‌نده‌ی شت ل‌ی بوو که ده‌مویستن و ئەوه‌نده‌ش زۆر بوون

که قهت به چاوی خۆم شتی وام نه دیبوو و به جوړیک که هیچ کامیکیان بهر دلم نه کهوت و په نجه م له سهر هیچیان دانه نا .
 ئەو میزه لدانیکی شینی بو کریم و وتی: ناگات لی بیت له
 دهستت بهر نه بیت! منیش هینده توندوپر په نجه کانم له
 دزووه نادیاره که ی گیرکردبوو که نازار و ئیشیان پی
 که وتبوو.

ماندوو بووم، هینده ماندوو که دهمویست پیلووه کانم لیک
 نیم و یه که وراست خه و دایگرتم، به لام ئەو به دواى خویدا
 کیشی کردم و به و که یف و خوشییه ی خوویه وه دهویست چاو
 به هه موو شتی کدا بگیړم و گشت شتی ک ببینم. دواى هه موو
 ئەمانه چووینه به شی پیلوو و له سهر کورسییه ک
 دایاننیشاندم و کارمەندی به شه که ش یه ک له دواى یه ک
 پیلووی له پاکه ته کان دهرده هینا و پیلووه کانیش له نیو
 ته نکه کاغزی نهرمونیانی پاکه ته کاندا لی راکشابوون و زور
 پیلووی پی تاقیکردمه وه و به دهستی به بنی پیلووه کانیدا
 ده کیشا . هینده ماندوو بووم که نه مده توانی یارمەتی بدهم و
 پییه کانیشم وه کوو بهرد لال و قورس بووبوون و بیجگه
 له وهش به ته و اوی به میزه لدانه که مه وه خه ریک بووم و، چونکه
 چه ند جاریک خه ریک بوو له دهستم بهر ببیت و بکه ویته دم
 ههوا، هه ولم ددها له دهستم بهر نه بیت. ههردووکیان وتیان:
 بزانه ده توانیت پییه انه وه برویت! ههستمه سه ر پی و
 پیلووه کان قاچیان گرتم، به لام هینده ماندوو بووم که نه توانم
 پییان بلیم قاچم ده گرن و ههردووکیان، ئەویش و
 کارمەنده کهش، له کاره که یان رازی بوون و به کارمەنده که ی
 وت: ئەم جووته مان ده ویت و بیگومان منداله کهش دهیه ویت
 جووته تازه کانی له پیدا بیت و ئەگه زه حمەت نه بیت

کۆنه کانمان بۆ بپپچه رهوه. ئەوجا بهو پپلاوه تهسکانه وه و به
میزه لدانیک و ترسی ئەوه وه له دهستم بهر نه بیت،
فرۆشگا که مان به جی هیشته.

به لام له دهره وهی فرۆشگا که ئەوهنده سه روسیمای خه لکی
نه دیو و نه ناسیاو به لامدا تیپه رپین، که ترسام و دهستم له
په تی میزه لدانه که م شل بوو و ئەویش هیدی هیدی به سه ره ئەو
حه شاماته دا به رهو ئاسمان بهرز بووه وه. ئەو ههر
رایده که شام و به پیکه نینیشه وه وتی: ده برۆ دهی، ده بووایه
په ته که هیت توندتر بگرتایه، به لام وهره با بچین بۆ
قاوه خانه یه که و شوکولات بۆ بکرم. به بیدهنگی دوا ی که وتم.
ده میک بوو فییری ئەوه بوو بووم که به بیدهنگی بۆ شته
له دهستچوه که نام بکرم.

قاوه خانه که نه وه تاریک بوو، دوو که لی رهش و شینباوی
جگهره به لای دهموچاوماندا رهت ده بوو و پاشان له قالاییدا
دهتوایه وه و له چاو ون ده بوو. ئەو پیاوهش که رۆبیککی سپی
له بهردا بوو، له م میزه وه بۆ ئەو میز دهچوو و له گه ل
هه مووانیش قسه ی ده کرد، له دوا ییدا هات بۆ لای میزه که ی
ئیمه و له کووی وا قوول و گه وردها که دهموچاومانیشی تیدا
ده خنکا شوکولادی بۆ هیناین و له سه ره شوکولاده که ش ورده
قووی سپی و بچکۆله ی له که فی شیر ی چه ور دروست بوو
مه له یان ده کرد. کیکه که ش به که ره ی سپی شیر ی چه ور
سواخ درابوو و له نیویشیه وه چه ند چاویکی سووری له مره با
سه یریان ده کردین و هه رچه ندهش زۆر ماندوو و نارچه تیش
بووم، به لام له کاتی که دا که بۆی باس ده کردم که کاتی که
چووینه وه بۆ ماله وه سوپاسی (ی. پ. یینسن) بکه م و ده ست
له ملی بکه م و ئەملاولای ماچ بکه م بۆ ئەو هه موو شتانه ی
وه مرگرتبوون، وای لی کردم که دوو پارچه له کیکه که بخۆم.

پهريشان بوو يووم و له ناخمه وه ئاوازيك بهرز دهبووه: ناتوانم!
 ناتوانم! ههزم له چاره ي نيبه و قه تيش ناتوانم ماچي بکه م.
 دواي ماوه يه که به بيدهنگي بيرکردنه وه، وتم: ناچارم ئه وه
 بکه م؟ وتي: چي بکه يت؟ وتم: "سوپاسي (ئه وه) بکه م!"
 به سه رسوورمانه وه سه يريکي کردم: بيگومان و ناشبيت ئيتر
 به و بلييت: (ئه وه). له مه ودوا ده بيت خوټ فير بکه يت پيمان
 بلييت: دايه و بابه. وشه ي دايک و باوک له جي خوټ سريان
 کردم. به چپه وه به خوټ وت: قهت ئه وه ناکه م، قهت قهت! به
 لاني که مه وه به رانبه ر به (ئه وه). ههزم له چاره ي نيبه و براهيه وه.
 به گشت پا که ته کانمانه وه سواري ترامه که بووين و من نارحه ت
 بووم و دلم تيکه ل ده هات و به دريژايي ريگاکه ش هه ر بيرم له
 ده ستله ملکردن و ماچکردني (ئه وه) ده کرده وه. ئه وه ناکه م،
 نايکه م و براهيه وه! هه ر له و کاته شدا هينده ي تر دلم تيکه ل هات
 و ناچار بووين به وه ي له ويستگه يه ک دابه زين و هه ر له گه ل
 دابه زينيشدا، دلم هينده ي تر تيکه ل هات و رشامه وه.
 به لام (ئه وه) له ماله وه نه بوو. ئه م سه يري کاغه زيکي بچکوله ي
 کرد و وتي: چووه بو ئيش! له بهر ئه وه ش که بوټ نه بوو به (ئه وه)
 بانگي بکه م، بوټ شم نه بوو بيرسم: ئه ي (ئه وه) که ي ديته وه؟
 له بري ئه وه وتم: به دريژايي روزه که هه ر به ته نيا خوټ مان له
 ماله وه ده بين؟ ئه و ليټم تينه گه يشت و پيټي و ابوو که بير و خه يالم
 لاي ئه وه و بييري ده که م. دلي دامه وه و وتي: سبه يني، سبه يني
 ديته وه و به دريژايي روزه ي ش هه ر له ماله وه ده بيت.

بئ سبهینئ یه کهم شت که چاوم پئی کهوت، جلو بهرگه تازه کانم بوو که له سهه میزه که بلاو کرابوونه وه و یه کسهه بیر کهوته وه که ده بیت سوپاسی بکه م و ئه وه شم بیر کهوته وه که ئه و رۆژه له مال ده مینیتته وه و ناچیتته سهه کار. چاوم داخسته وه و خۆم کرده وه به نووستوو. خالۆژنه که م ئه و کاته هه لسا بوو و له موبه قه که دا ته قه ته قی به و کوپانه خستبوو که قاوه مان تیدا ده خوارده وه و هاته ژووره که و سفره ی رازانده وه و بانگی ئه وی کرد. به خۆی و چاوه سووره نیوه کراوه کانیه وه خۆی به ژووردا کرد و به ملا و ئه ولایدا ده یروانی. هه ر که خالۆژنم گه رایه وه بۆ موبه قه که، به په له له جیگا که م هاتمه دهره وه و چوومه لای ئه وه وه، ده ستیم گرت و خۆم بۆ چه مانده وه و سوپاسم کرد. ئه ویش ده ستیکی به روومه تدا هینا و وتی: تۆ ده بیت هه ر بۆ خه لکی غه یره خۆت بچه مینیتته وه! ئیمه که سی تۆین و غه یره نین، من باوکتیم و ئه ویش دایکته و هیندهش نابات فیڕ ده بیت به دایه و بابه بانگمان بکه یت.

له گه ل قاوه که دا جوړه نانیکی تایبته و گه رموگوړ و گه وره گه وره ی بۆ داناین و، به که ره که وه ک په له یه کی ره ش به ناو نانه کاندایا چوړابوو سواخ درابوون. ئه و نیوه یه ی نانه که که له بپشکه یه ک ده چوو ئه وه نده خۆش دیار بوو که یه کسهه ددانه کانم تئ گیرکردن و یه کسهه ریش بیدهنگی و کشوماتی میزه که مانی داگرت. خالۆژنم وتی: قهت نابیت ئه و نانه ی که له سهه ری سهه ره وه دانراوه بخۆیت، کاتیک باوکت له گه لمان دانیشتوووه. چونکه ئه و به ته نیا چه زی له وه یه و هه ر ئه ویشه که پارهمان بۆ په ییدا ده کات، هه ربۆیه باشترین شتی که له مالمندا هه یه ده بیت بهر ئه و بکه ویت. به ترسیکه وه نانه که م له جیئی خۆی دانایه وه، به لام ئه و وتی: تازه مادام لیته

خواردوه، دهبیت تهواویشی بکهیت! نانهکهی بۆ دریژ کردم و به نیگایهکی هینده رهش و تاریکهیشهوه سهیری کردم که هیچ حهز و ئارهزوویهکم لیی نهما.

دوای قاوهخواردنهوه، سهرتایا جلو بهرگه تازهکانمی له بهر کردم هوه و، کاتیک به تهواوی هه موویانی له بهر کردم، له نیوه راستی ژووره که دا داینام، خۆم وه کوو ئه و بووکۆکانه دههاته پیش چاو که له نیو جامخانان داده نرین و ئه وانیش به خوشییه وه سهیریان ده کردم. هیچ پارچه یه که له جلهکانی خانهی مندا لآنم له بهر دا نه مابوو. به لاچاو ته ماشای جلو بهرگهکانی خانهی مندا لآنم کرد و به ئاواتی ئه وه وه بووم هه ره هیچ نه بیت رییان بدامایه پارچه یه که له و جله کۆنانه له بهر بگردایه: بۆ نمونه ژیرکراسه که م، پیم وابوو ئه گهر وا بووایه زیاتر ههستم به ئازایه تی و بویری ده کرد.

خالۆژنم به خوشییه که وه وتی: دهی برۆن و تا خوانی نیوه رۆ ئاماده ده بیت پیاسه کی دوورودریژ بکه ن! و به که هیفو خوشییه وه سهیریکی من و ئه ویشی کرد. (ی. پ. یینسن)، چاکه تیکی مۆری ره شباوی کرد به سه ره جلهکانیدا و گۆچانیکی که مه زیوینی کرد به قۆلیدا. دهستی گرتم و به دوای خۆیدا به نیو جاده دوورودریژ و ناخۆشهکاندا که وتینه پیاسه و گهران، کاتیکیش که دهیویست سلاو له ناسیاوهکانی بکات، دهستی منی بهر دها و به تهواوی کلاوه که هی بۆ بهرز ده کردنه وه و هیندهش سه ری بۆ داده نه واندن که پیم وابوو ئیتر جاریکی تر ئه و کلاو و سه ره به یه کتر ناگه نه وه. دهستم له ناو دهستیدا خۆش نه بوو. وه که ئه وه وابوو که له دهستکی شیکی گهره ئاخرا بیت و نه زانیت له چ سووچیکیدا ئارام بگریت و ههست به دلنیاپی بکات.

قاچه كانم زۆر له دوای ئەوهوه، هیندهی درژیی قۆل و باسکی ههردوو کمان پیکهوه، رییان دهکرد. ئەو ههستی به هیچ نهدهکرد. شانازی بهوهوه دهکرد که له گهڵ (کچه کهیدا) به پێدا دهروات. ئەوجا به ناسیاویکی ناساندم که لێی هاته پیشهوه و لێی پرسیم.

ههه ئهوهندهی گهیشتینه بهردهم قاوهخانهیهک که بیرهشی لێ دهفرۆشرا پێی وتم: تینووت نییه؟ و به چاوهروانییهوه به چاوه شینهکانیشی تهماشای کردم. به سهه نامازهم بۆ کرد که تینوومه و ئەوجا رایکیشامه ناو قاوهخانهکهوه و کهوتین بهسهه دووکه لێ جگهره و دهنگی گری ئەوانه دا که لهوێ دانیشتبوون. له نیوه راستی قاوهخانهکه دا میزیک دانرابوو و تهخته که ی سهه ری هیندهی چیمه نیکی تازهبهرداو سههوز بوو، چه ند پیاویکیش به خۆیان و قۆله هه لکراوه کانیانه وه له دهوری راوهستا بوون و به گوچانی دریژ دریژ لهو توپه سپییانه یان ده دا که به بیدهنگی بهسهه فهرشه سههوزه که دا گل دهبوونه وه و کاتیکیش بهر یه کتر دهکهوتن هه موو پیکه وه خورته و بۆله و دهنگیان لێ بهز دهبووه وه.

که گهیشتینه لایان هاواریان لێ هه لسا: ئەم کاتهت باش، پینسن! و پرسییان: ئەی ئەم کچه قزکاله بچکۆله یه کییه له گه لته دا؟ بۆ لای میزیک ی بردم و پرووی له وان کرد و وتی: کچه که مه! به دهنکه گره کانیان دایانه قاقای پیکه نین و وتیان: مالت کاول نه بیته، چ زوو! تو تا دوینیش کچت نه بوو. چیه به ره می خه تابه کی گه نجانیه؟ ئەویش به سهه ریاندا قیزاندى: ده متان داخه ن! و هه مان نیگای ره ش و تاریک، ریک وهک ئەو کاته ی که نانه که م هه لگرت، سهه روسیمای داگرت. که میک دواتر لیم پرسى: خه تای گه نجان، یانی چی؟ ئەویش وتی:

سه‌ری خۆت به‌و شتانه‌وه مه‌ئیشینه و، هه‌ر ئه‌وساش مه‌یگیره‌که هات و ئاوی لیمۆ بۆ من و شووشه‌یه‌کی سه‌وزی تۆخ که له‌سه‌ری نووسرابوو (توبۆری) له‌ به‌رده‌می ئه‌وی دانا. که ئاوی لیمۆکه‌ی بۆ من کرده په‌رداخه‌که‌مه‌وه وه‌کوو خۆریک که قوولپ بدات وا بوو و له‌و شووشه‌ ته‌لخ و تاریکه‌شه‌وه خواردنه‌وه‌یه‌کی زه‌ردی قاوه‌ییباو پ‌ژایه‌ خواره‌وه و تا ده‌هات له‌ناو لێوانه‌که‌ی ئه‌ودا زیاد و زیاده‌تر ده‌بوو و تا له‌ دواییدا وه‌کوو ریشیکی سپی ده‌هاته به‌ر چاو. به‌ گرنگیه‌کی ته‌واوه‌وه چاوم له‌ ریشه‌ سپیه‌که بریبوو و زۆریش هه‌زم ده‌کرد له‌باره‌یه‌وه لێی بپرسم و دوا‌ی ماوه‌یه‌که تێرامان و وردبوونه‌وه له‌وه‌ی که چۆن بتوانم خۆم له‌ وشه‌ی مۆله‌تپیدراوی (باوک) و وشه‌ی یاساخکراوی (تۆ) بدزمه‌وه، وتم: ئه‌ری پیاو ده‌توانیت ریش بخواته‌وه؟ ئه‌و وتی: مه‌به‌ستت چییه، کچم! ده‌ستم بۆ شته سپیه‌که‌ی ناو په‌رداخه‌که درێژ کرد. ده‌ستی به‌ پێکه‌نین کرد و وتی: ئه‌وه! ئه‌وه که‌فی بیریه. و ده‌ستی به‌ خواردنه‌وه‌ی بیره و که‌فه‌که کرد و پاشانیش به‌ که‌فه‌که‌ی ده‌وری ده‌مویلیه‌وه ئه‌وه‌نده سه‌یروسه‌مه‌ره دیار بوو که نه‌متوانی خۆم بگرم و پێ نه‌که‌نم. هه‌ر ئه‌وساش به‌ جددییه‌که‌وه سه‌یری کردم و وتی: پیاو به‌ باوکی خۆی پێ ناکه‌نیت.

له‌ ته‌نیشته په‌رداخ‌ی بیره‌که‌وه، په‌رداخ‌یکی بچووک دانرابوو. قه‌ت له‌وه‌وپێشتر په‌رداخ‌ی وا بچکۆله‌م نه‌دیبوو، وه‌ک گۆله‌جه‌ره‌س ده‌ینواند و پر بوو له‌ ئاو. ئاوه‌که‌ی کرده ناو بیره‌که‌یه‌وه و، له‌ کاتی‌کدا که به‌ لاچاوێک سه‌یری میوانه‌کانی تری ده‌کرد، وتی: بیره‌که هێنده‌ خه‌ست و قورسه، که ده‌بیت نه‌ختی‌ک به‌ ئاو روونی بکه‌مه‌وه. یه‌کی‌ک له‌ پشتی میزه‌که‌ی

ئیمه وه دهستی به حیلکه حیلک کرد و ئەویش به توورپیه وه
پرووی وەرگیرا و پرووی تیکردن و وتی: کەس قەسەیه کی
هەبوو؟ بەلام هەر یەکسەر بێدەنگی ئەو ناوێ داگرت و
کشومات بوو. دواي ئەوهی به توورپیه وه چاویکی بەنیو
مەخانیە کەدا گیرا، وتی: هەستە با برۆین.

بریار بوو کە بچین بۆ لای نانەواکە و نانی تایبەت بکڕین
تا بە چایی و قاووه بیخۆین. نانەواخانە کە کەوتبوو
ژێرخانی کە وه و کاتی ک دەرگا کە یمان کردە وه بۆن و
بەرامە یه کی گەرموگور بەرهو پروومان هات و بەرهو ژوورە وه
پرایکی شاین. هیندە ی نان و شیرینی ش، زەردە زیرە ی لی بوو و
هەریە ک لە نانەکانیش ناوی تایبەتی خۆیان هەبوو و هەر
جاری کیش ئەو ژنە ی لەودیی میژە کە وه پراوە ستابوو
یەکی کانی هەل دەگرت، گەوالە یە ک زەردە زیرە بەو ناوەدا بلاو
دەبوو وه. هەر لەو کاتە شدا لە ژێرخانی کی تره وه، کە لەوی
یە کە میان قوولتر بوو، نانەواکە بە خۆی و نانە برژاو و
تازەکانیە وه هاتە دەر وه و دەموچاوی ش و هک وو سەمونی کی
نە برژاو سپی سپی بوو بوو.

دواي دیدەنی نانەواکە ش بریار بوو بچین و گول بۆ
(دایک) م بکڕین و ئەو وتی: دەبیت تو بێدەیتی. چەند
مەندیلانە یه کی کپی، کە من حەزم لی نە دەکردن. کاتی کیش
هاتینە وه ماله وه و مەندیلانە کانم بۆ پراگرت و دامە دەستی،
تەنیا سەیری کی ئەوی کرد و وتی: بەلام یینسن، دیسان
مەشروبی قورست خوار دوو هتە وه؟! منیش وتم: نەخیر، (ئەو)
مەشروبی قورسی نە خوار دوو هتە وه، بەلکو تەنانەت ئاوی ش
کرده ناو بیرە کە یه وه. ئەوجا هەردووکیان دەستیان کرد بە
پیکەنین. بەلام پاشان بە توورپیه وه پرووی تیکردم و وتی: من

(ئەو) نىم بۆتۆ و مندا ئىش نابىت خۆى له قسە و باسى
گەرەكان هەلقورتىنەت. كاتىكىش ويستمان ئەو نانانە
بخۆين كە كە كرىبوومان، من حەزم لە دانەيەكى تايبەتيان
بوو، بەلام هەرزوو رووبەرووى نىگا تارىك و رەشەكەى
كردمەو و هەر زووش لەو تىگەيشتم كە ئەو حەزى لەو
جۆرەيانە. خالۆژنم جۆرىكى ترى بۆ راگرتم و وتى: سەيركە
ئەمیان خۆرىكى بچكۆلەيش لە ناوهراستىدايە. بەلام من
حەزم لەم جۆرەيان نەدەكرد كە خۆرىك لە ناوهراستىدا بوو.

زۆر پەلەیان بوو، پەلەیان بوو لەوەدا که خۆشەویستیم بە دەست بەیئن. ئەووە راستە که من ماوێهەکی دوورودریژ بە ئاواتی ئەووەو بووم که سانیک هەبن بە باوک و دایک بانگیان بکەم، که سانیک هەبن بە هی خۆیانم بزائن، بەلام ئیستا ئەو وشانە بە ئاسانی بە دەمدا نەدەهاتن. لە بەرانبەر خۆشەویستیە چلێسەکە ی ئەواندا که هیچ وەختیکی بۆ خۆشەویستیە کە ی من نەهێشتبوو، بە لکو لە هەموو لایەکەو پەلاماری دەدام و هەناسە ی لەبەر بریبووم، دەسلەمیمەو.

هەموو شەویک بەر لە نووستن خۆم لەسەر هەردوو وشە ی: باوک و دایک رادەهینا. ئەو وشانە ی که دەمانیکی دوورودریژ بە ئارەزووی مانا و ناوەرۆکیانەو بووم و ئیستاش هیندە زەحمەت بوون که نەدەکرا بیانلێم و بە کاریان بەینم.

بەلام ئەوان چییان بکردایە لە کاتییدا که نەیاندەتوانی جی ی ئەو که سانە بگرنەو که خەونم پێو دەبین؟! ئە ی من چیم پێ دەکرا لە بەرانبەر ئەووەدا که ئەوان دەمیک بوو بە ئاواتی ئەووەو بوون که سێکیان خۆش بوو ی و مندالکیان هەبیت؟! هەربۆیە لە دەوری یەکتر دەخولاینەو و، بەبێ ئەو ی شێوێهەکی لەبار و گونجاوی وا بدۆزینەو تاکو تێیدا بە یەکتر بگەین، تاسە و ئارەزووی هەمان شتمان دەکرد.

رۆژیکیان خالۆژنم بەوپەری شادی و خۆشییەو بۆ مال هاتەو و وتی: ئیتر تۆ بوو ی بە کچی راستەقینە ی ئیمە. تەنانەت پادشاش دانی بەووەدا ناو و ئەوجا کاغەزیکی ئەستووری سپی پێشان دام که لە ژیر ناوی من و ناوی ئەو دا مۆری پادشایانە ی لێ درابوو. ئەوهم هیندە بەلاوہ گرنگ بوو که تەنانەت پادشاش منی دەناسی، که بۆ ماوێهەکی

دوورودریژ چاوم له میوی سووری سهر کاغهزه که نه ترووکاند. ئه ویش له خوشیاندا هینده شاگه شکه و دلشاد بوو که کاغهزه که ی له دست وهرگرم و وتی: بو ئه وه ی که س دهستی پی رانه گات، له و جه که مه جه یه دا که له خو مان نه بییت له گشت که سینک په نهانه، دهیشارینه وه! ئه و جا ناوچه وانی ماچ کردم و دووباره ی کرده وه: ئیستا ئیتر تو کچی منی، کچی راسته قینه ی منی! من ئه وم زور خوش دهویست، نه مده توانی خوشم نه وییت و ورده وردهش دلم بوی کرایه وه و وه کوو دایکی راسته قینه ی خو م ته ماشام ده کرد، به لام نیوانه رییه کم هه لیزارد و بریارم دا له وه ودوا به (موددی) بانگی بکه م.

له شاردا ئاسمان نىيە. ھەموو شتىك له بەردە. بەرد بۆ پىيەكان. بەرد بۆ چاۋ. ئەگەر بکەويت، بەرد بۆ لەش. پىيەكان تووشى ئازار دەبن و چاۋيش، بۆ ئەوھى بە دواى ئاسمانىكدا بگەرىن، بىھوودە، دەبىت بە دىۋارى خانووھكاندا ھەلزنين.

له شاردا، باران جياوازتر له دەرەوھى شار دەبارىت. بەردەكان ناتوانن بخۆنەو، تەنيا ئەوئەندە دەتوانن رى بەدن بارانەكە بىباک بەسەر روومەتە رەق و تەقەكانياندا، بەرەو درزەكانى نىوانيان داچۆرىت، بەلام له دەرەوھى شار، زەوييەكە، بە دەمولیوھ تىنوۋھكانى بارانەكە دەخواتەو.

رۆژەكانى شار، له رۆژەكانى دەرەوھى شار، كورتترن. كاترمىرەكانى شار، رۆژ لەت لەت دەكەن، بەلام له دەرەوھى شار، رۆژ ھىندەى ئەو پرده درىژە كە كازىوھى بەيان بە بوللىلەى ئىۋاران دەگەيەنىت، لەوئى گولەكان، دەم پر له ئاوونگەئەستىرە، له خەو ھەلەستەن، بەلام له شاردا گولەكان بە لارەملى لەنىو زىندانى پەنجەرەكاندا گەورە دەبن و ئىۋاران بە دواى ئەستىرەكاندا دەگرين. له شاردا، درەختەكان له ريزى نەبوونن و، چەند دانەيەكى پۆشته و پەرداخ نەبىت، كە بەو ژنانە دەچن يەكشەممان خۆيان دەگوڤن، ھىچى تەرت بەرچاۋ ناكەوئەت. بەلام له دەرەوھى شار، پىاۋ ناچارە درەختەكان بېرىتەوھ بۆ ئەوھى رى بۆ ژنە بەناز و فيزەكانى يەكشەممان خۆش بكات.

له شاردا، خانووھكان زۆر بەرزن. شەقامەكان، وەك بناغەى زۆر قوول بەنىو خانووھكاندا رەت دەبن. له دەرەوھى شار، مروڤ دەتوانىت سۋارى سەربانى مالەكان بىت و، ئەگەر لەسەر پەنجەكانى بوەستىت، دەتوانىت راستەوراست له پەنجەرەكانەوھ بنوارىت. له مالەكانى شاردا، پلىكانەكان

بیسنور به رهو بهزایی هه لکشاون، وا پیده چیت مروف له نیو قاوغی هیلکه شهیتانو که یه کی زه به لاحدا به رده وام له هاتوچو دا بیت. له شاردا، مروف به ترسه وه به لای دهرگا بی شومار هکاندا تیپه ر ده بیت، نه و دهرگایانه ی که بوونه ته مه نزی ترسه گه وره کان. له دهره وه ی شار، مروف ته نیا ده چیته ژورره وه و، یه کسه ر، خو ی له نیو ماله که دا ده بینیته وه. له شاردا، که ره سه کانی هاتوچو کردن زور له مروف گرنگ ترن. نه سپه کان، هه می شه به ره و پیش و به لچاوه کانینانه وه، ری ده که ن. زیاتر له دوو ده قیقه ش، کچی کی بچکوله ی لادیی ناتوانیت بیباکانه له گه ل خه ونه کانیدا ری بکات، به ر له وه ی ئوتوموبیله کان بین و به دهنگی هورنه ره شه کانینان خه ونه کانی تیکویپک بشکیین. له شاردا، بایه کان، وه ک نه وه ی که خو یان خو یان هه لئووشی بیت، هه رگیز له گفه گفی خو یان ناکه ون، له پیچی کولانه کاندا خه ونیکی سووک چاوه کانی قورس کردوون و، له پریکدا په لاماری که سیک ده دن و جلو به رگ و قرژی تیک ده دن، بو نه وه ی پاشان به هه مان کتوپری ون ببه وه. له دهره وه ی شار، مروف ده توانیت بو چه ندان رور پیشبرکی له گه ل بادا بکات. له شاردا، مروف ده بیت پیلاوی له پیدا بیت. له دهره وه ی شار، گرگیا پیلاوی پییه کان.

هیچ شتی که سه رتا و کوتایی نییه له شاردا. پلیکانه کان به هه مان شیوه که به ره و بهزایی هه لکشاون، به ره و نزما ییش داکشاون. نه گه ر مروفیکی هه ژار ببینیت، هه ر زو چاوت به مروفیکی له و هه ژار تر ده که ویت و، هه می شه دوای نه و گالیسکه یه ش که زیووی هه لگرتووه، نه و گالیسکه یه دیت که ئالتوونی لیئراوه. درزی نیوان به رده له پال یه کدا

پیزکراوهکانی سەر شهقامهکان، دهماری ئالتوونیی شارن.
پیاو لهویدا ههموو شتیك دەدۆزیتەوه: قۆچەیهکی
بریسکه‌دار، سه‌ره‌قه‌له‌میک، تۆپیکی نیوه‌مردووی
دەرزیاژنکراو، وینەیهکی به‌شه‌وق، بووکه‌په‌رۆینه‌یه‌ک یان
پاره‌یه‌کی سه‌وزی که‌رووگرتوو.

له‌شاردا، خه‌لکی سا‌لو له‌یه‌کتر ناکهن. ته‌نیا، وه‌ک بای
نه‌بینراو به‌لای یه‌کتردا ره‌ت ده‌بن. له‌شاردا، مردوو‌ه‌کان
گوله‌کانیان له‌زیندوو‌ه‌کان دزیوه.

له‌شاردا، مرۆف له‌ژیرخان و له‌هه‌وره‌بانیشدا ده‌ژی و،
ئه‌وانه‌ی له‌ویدا ده‌ژین پێوه‌ندییه‌کی توندوتۆڵ له‌نیوانیاندا
هه‌یه‌ ده‌ژی ئه‌وانه‌ی له‌نه‌ومه‌کانی تردان و، له‌وان خو‌شتر
ده‌ژین. له‌ژیرخان و هه‌وره‌بانه‌کاندا زه‌نگ نییه‌: له‌وی
ناچاریت له‌ده‌رگا بده‌یت. ئاوده‌ست نییه‌: ده‌بیت بچیته
ده‌روه. هه‌ندیك پێیان وایه‌ خو‌شتره‌ له‌هه‌وره‌بانه‌کاندا بزیت
وه‌ک له‌ژیرخانه‌کاندا، به‌لام من، له‌به‌رئه‌وه‌ی خو‌م له
هه‌وره‌باندا ده‌ژيام، هه‌میشه‌ له‌و بروایه‌دا بووم: ژیان له
ژیرخانه‌کاندا خو‌شتره.

ئەو ھەورەبانەى ئىمەى تىدا دەژياین، باسكىكى چەماوھى لەنىوان دوو خانووى گەلئىك خۆشى نھۆمەكەدا دريژ کردبوو و ئىمەش پىك لەو جىيەدا كە بە ئانىشكى ئەو باسكە دريژكراوھ دەچوو، دەژياین. دوو ژوورمان ھەبوو و لەگەل ئۆدەيەكى لەوان بچووكتەر، كە ناومان لى نابوو: موبەق. ھەر سى ژوورەكەش، رۆژئىك لە رۆژان، ھەورەبانى خانووەكانى دىكە بوون.

ئاومان نەبوو، گازمان نەبوو، كارەبامان نەبوو، ماللەكەمان وەكوو ماللەكانى دىكە گەرم نەدەكرا و ئاودەستيشمان نەبوو. بەلام ھەر نھۆمىك خوار ئىمە گشت ئەو شتانەيان ھەبوو، كە ئىمە نەمانبوون! (موددى)ش دەيوت: ئەوانەى لە نھۆمەكانى تردا دەژين، خەلكى نەجىبزادە و خواپىداون و زۆر بەشيان سەر بە خانەوادە ناسراو و بەناوبانگەكانى شارن و جارناجارىكىش گالىسكەى تايبەتى شايانە دىن بە دواياندا و بۆقەلاى پادشايان دەبن.

ئاومان لە سەرى ئەوسەرى ئەو پارەووە دەھينا كە ھەورەبانەكەمانى كەوتبووھ سەر. ئاودەست، پىنج نھۆم لە خواروھ، كەوتبووھ ناو ھەوشەى خانووەكەوھ. پروناكىمان لە چراوھ وەردەگرت. گەرميشمان لە كوونوويەكەوھ وەردەگرت كە دەبوو بەردەوام جوړىكى تايبەت لە خەلووزى بەردىنى تىبباخين و ئەويشمان لە ژىرخانىكى تاريكونوتەكەوھ دەھينا كە شەش نھۆم لە خوار خانووەكەمانەوھ بوو و بووبووھ مەنزلگەى گشت پشیلەكانى گەرەك.

ژيان لە ھەورەبانىكدا رۆژانە ھەر چۆنىك بوو دەچووھ سەر، بەلام ھەر كە دەبووھ ئىوارە و شەو ئىتر زۆر زەحمەت بوو بەرگەى ئەو ژيانە بگريت. ئاى كە دەترسام كاتىك

(موددی) به راپروه دوورودریژ و تاریکه کهدا دهرویششت بۆ
ئاوهینان! ئەگەرچی هەر جاریکیش که دهرویششت مؤمیکی
له گه‌ل خۆیدا هه‌لده‌گرت، به‌لام پرته‌پرتی گری مؤمه‌که
هینده‌ی تر راپروه‌که‌ی ترسناک ده‌کرد: تاریکایی پشت و
تاریکایی پیشی رووناکیی مؤمه‌که هینده‌ی تر تاریک ده‌بوو.
ئهی ئه‌وه کۆ بوو که فووی له گری مؤمه‌که ده‌کرد و وای لی
ده‌کرد جاریک به‌ملا و جاریکی دیکه به‌ولادا بچه‌میته‌وه و به
کوژانه‌وه هه‌ره‌شه‌مان لی بکات؟

چونکه (موددی) به‌ده‌ستیک مؤمه‌که‌ی ده‌گرت و به
ده‌سته‌که‌ی تریشی ئاگره‌که‌ی ده‌پاراست تا نه‌کوژیته‌وه، هیچ
جییه‌که بۆ ده‌سته ترساوه‌که‌ی من نه‌مابووه‌وه تا خۆی تیدا
په‌نا بدات. له‌به‌ر ئه‌وه به‌ده‌ستیکم پرم به‌ته‌نوره‌که‌یدا ده‌کرد
و ده‌سته‌که‌ی دیکه‌شم له‌بنبالمدا ده‌شارده‌وه.

هه‌موو شتیکم له‌ده‌ست ده‌هات بۆ ئه‌وه‌ی خۆم بخزینمه‌وه
ناو (موددی)یه‌وه، نه‌مده‌زانی له‌پیشه‌وه‌ی دلنیا‌تره‌یان له
ته‌نیشته‌وه، ئەگەرچی هه‌رجاریکیش که ئاورم بۆ دواوه
ده‌دایه‌وه خه‌ریک بوو له‌ترساندا ده‌بوورامه‌وه، به‌لام له‌گه‌ل
ئه‌وه‌شدا ناچار بووم ئاورم بده‌مه‌وه تا بزاتم: که‌س دوامان
که‌وتوو ه‌یان نا!

به‌لام نه‌مده‌وی‌را به‌ته‌نیا، کاتیک که (موددی) ده‌چوو
ده‌روه، له‌ژووره‌که‌دا بمینمه‌وه. ئەگه‌ر ناچار بووایه‌ بچیت بۆ
ئاوده‌ست، نیوه‌ی شه‌ویش بووایه، تا حه‌وشه‌که‌ دوای ده‌که‌وتم
و ته‌نیا و ترساو له‌وه‌وشه‌ تاریکه‌دا، له‌به‌رده‌م
ئاوده‌سته‌که‌دا، نزیک له‌ده‌رگا‌که‌ی راده‌وه‌ستم و چاوه‌ری
(موددی)یم ده‌کرد.

هه‌ندی جار حه‌وشه‌که به‌رووناکیی یه‌کیک له‌په‌نجه‌ره‌کان
رۆشن ده‌بووه‌وه، به‌لام هه‌ر ئه‌وه‌نده رووناکییه‌که ده‌کوژایه‌وه

ئىتر حەوشەكە ھىندەي تر تاريك دەبوو و منيش ناچار بەدەم
سكالا و گازندەو ھاوارم لە (موددى) دەکرد و داوام لى
دەکرد پەلە بكات.

ئەو كوختەي جلو بەرگمان تىدا دەشت كەوتبوو ناو
حەوشەكەو و (موددى) تەنيا ئىواران درەنگانىك دەيتوانى بە
كارى بەيىت، چونكە رۆژانە تەرخان بوو بۆ شتن و
پاكرەنەو ھى جلو بەرگى خواپىدا و نەجىبزا دەكان.

ئەو ئىوارانە لە كوختەكەدا لە لاي (موددى) لەسەر
كورسىيەك دادەنيستم. لەسەر كورسىيەك كە ھىندەي قاچى
ئاسنىنى ئەو تەشتە زەبەلاحانە بەرز بوو كە
جلو بەرگەكانمانى تىدا دەشت و قاچم بۆ سەر پەلەكە، كە
دوو پىچكەي پىشەو ھى كورسىيەكيان راگرتبوو، درىژ دەکرد.
دەموچاوم دەخستە نىو ھەردوو لەپى دەستەكانمەو و بەدەم
خەون و خەيالەتەو لەو پشكويانە ورد دەبوومەو كە لە ژىر
مەنجەلى ئاوكەرمكردنەكەدا دەگران و جارناجاريك لە
كاتىكدا كە وردەي سىپى خۆلەمىشيان لى بەرز دەبوو ھەو،
رەنگيان دەگۆرا و رەش دەبوون، سوور دەبوون، رەش دەبوون
و سوور دەبوون.

گويم لە خورەي ئاوى بەلوعەكان، لە دەنگى قولپەقولپى ئەو
ئاو ھەرمەي جەلەكانى تىدا دەكوئىنرا و لەو لوورەلوورە
دەگرت كە ئاگادارى دەگردىنەو ھەو ھاو ھاو كە خەريكە زياد
لە پىويست دەكوئىت، ھەروەھا گويم لە لە شلپەي ئاوى
كولاو، كە دەرژايە سەر زەوييە چىمەنتۆكەي كوختەكە،
دەگرت. كە (موددى) سەرى مەنجەلەكەي ھەلەدايەو،
دیمەنى جلو بەرگەكان كە پر بووبوون لە بلقى كەورە گەورەي
سىپى زۆر ترسناك بوو و كاتىكيش ھەولى دەدا بە چىلكەيەك

بیانکاته‌وه به ئاوه گهرمه‌که‌دا یه‌کسه‌ر له ته‌نیشته‌وه بَلقی تازه‌ده‌رده‌که‌وتن و له جیی خۆیان به‌رز ده‌بوونه‌وه.

دَلَم تیکه‌لویپیکه‌ل ده‌هات، به‌و هالاهوی کوخته‌که‌ی پر ده‌کرد و به‌و بۆنه شیرینه‌ی له جلو به‌رگه شو‌ردراوه‌کانه‌وه ده‌هات و هه‌ندی‌ک جار دوا‌ی ماوه‌یه‌کی که‌م خه‌وم لی ده‌که‌وت، به‌لام به‌ ده‌نگی شلپه‌ی ئاوه‌که‌ که‌ به‌ر ئه‌رزی کوخته‌که‌ ده‌که‌وت به‌ ئاگا ده‌هاتمه‌وه: ده‌نگی شلپه‌ی ئاوی داچۆراوی جلو به‌رگه‌کانمان، کاتیک (موددی) له‌ مه‌نجه‌له‌ گهرمه‌که‌وه بۆ ناو ته‌شتی له‌ئاوه‌لکی‌شانه‌که‌ ده‌یگواسته‌نه‌وه. به‌ چاوی نیوه‌کراوه‌وه ده‌مبینه‌ی چۆن (موددی) به‌ داریکی ئه‌ستور پارچه‌له‌کانی به‌رز ده‌کرده‌وه که‌ هه‌لمیان لی هه‌له‌دستا و تا ده‌که‌وتنه‌ ناو ته‌شتی له‌ئاوه‌لکی‌شانه‌وه‌ی ته‌نیشته‌ مه‌نجه‌له‌که‌وه په‌رده‌یه‌کیان له‌ ئا و دروست ده‌کرد.

هه‌ندی جار ئه‌و ژنه‌ی له‌ ژیرخانی ته‌نیشته‌ کوخته‌ی جلشته‌نه‌که‌وه ده‌ژیا له‌ ئاستانه‌ی ده‌رگا‌که‌دا به‌ خۆی و سینیه‌که‌ چاییه‌وه په‌یدا ده‌بوو و منیش له‌گه‌ل په‌یدا‌بوونی ئه‌ودا چاوه‌کانم ده‌کرانه‌وه و له‌ جیی خۆم قیت ده‌بوومه‌وه. (موددی) ش‌ جلو به‌رگه‌کانی به‌ جی ده‌هیشته‌ و ده‌سته‌ سوور و هه‌لاوساوه‌کانی به‌و به‌رکو‌شه‌ی که‌ چه‌ند جار‌ان به‌ ده‌وری سکیدا له‌ خۆیه‌وه پی‌چابوو وشک ده‌کرده‌وه و به‌ خۆشیه‌وه له‌ ژنه‌که‌ی ده‌روانی و به‌ سوپاسه‌وه یه‌کی کوپیک چایی گهرم و کیکێ تازه‌برژاومان له‌سه‌ر سینیه‌که‌ هه‌له‌ده‌گرت.

له‌ کاتیکدا من کوپه‌ چایه‌که‌م ده‌برد، له‌ لایه‌که‌وه لی دانه‌نیشتم و هه‌ستم به‌ دلنیا‌یه‌کی ته‌واو ده‌کرد و به‌ ئاواته‌وه بووم تا هه‌تایه‌ ئه‌و چاخوارنه‌وه‌یه‌ کۆتایی نه‌یه‌ت، (موددی) و ژنه‌که‌ له‌نیو ده‌رگا‌که‌دا رووه‌و هه‌وشه‌ تاریکه‌که‌ ده‌وه‌ستان و پیکه‌وه ده‌که‌وتنه‌ قسه‌کردن.

به لّام هیندهی نه دهبرد ژنه که به جیی ده هیشتین و (موددی)ش ده گه رایه وه لای جلو به رگه کان و دهستی به شتینان ده کرده وه و هاوکاتیش له بهر خه ریک بوون به وانه وه له من داده بړا و دوور ده که وته وه و ده رگای کراوه ش ده گه رایه وه دوخی جارانی و ده بووه وه به کونیکي ره شی ترسناک.

که (موددی) له شتینی جلو به رگه کانمان ده بووه وه، ده بوو بیان بهینه هه وره بانه که وه و له ژووری جلو شکر دنه وه هه لّیان بخه یین. به لّام له پيشدا ده بوو هینده بیان گوشین تا ته واو ئاویان له بهر ده چو رایه وه. له گوشینی پارچه بچکوله کانداهاریکاریم ده کرد. چهند جاریک هه ولّم دده له گوشینی پارچه قورس و گه وره کانیشدا هاریکاری بکه م، هه ریه که مان و خوئی له کونجیکي کوخته که ده خزاند و من سه ری ئه مسه ر و ئه و سه ری ئه و سه ری چه رچه فی کمان ده گرت و به پیچه وانهی یه کتره وه بامانده دا: کاتیکت ده زانی چه رچه ف و هکوو ماریک له نیوانماندا دريژ ده بووه وه و ئاویش شلپوهور ده رژایه سه ر ئه رزی کوخته که.

به لانی که مه وه پینج تا شه ش جار به خو مان و جلو به رگی ته رو بړ و قورسه وه به پلیکانه ته نگه به ره کانی موبه قه که دا به ره وه هه وره بانه که سه ر ده که وتین. جلو به رگه کانمان ده خسته ناو ته شتی گه وره وه و یه کی سه ری کیمان هه لّده گرت و (موددی) له پيشه وه و من به دوایدا و بیجگه له وه ش ئه و ته شتیکی له وی یه که م بچوو کتری پړ له جلو به رگی ته ری دنایه بن ده سته که ی تری و ته شته گه وره که ش که من نه مده توانی به ته واوی به رزی بکه مه وه، هه ندیک جار، به ر دیواری پلیکانه کان ده که وت. روونا کایی سه ر پلیکانه کان زوو زوو ده کوژایه وه و منیش زوړ له وه ده ترسام و ده ستم به

دیواری تەنیشت پلیکانەکاندا دەگێرا بۆ ئەوەی سویچەکه بدۆزمهوه و گۆپهکه دابگیرسینمهوه.

له سههرهتادا لهسههر پلیکانه‌ی ههر نهۆمیک پشوویه‌کمان هه‌دا و له جاره‌کانی دواتریشدا له‌وه‌ش زیاتر پشوومان وهرده‌گرت و له‌و خانووه‌دا که بێده‌نگی شه‌و بآلی به‌سه‌ردا کێشا بوو له‌سه‌هر پلیکانه‌کان داده‌نیشتین و له‌تاو ماندوویتی ده‌که‌وتینه‌هه‌ناسه‌برکێ. تهنانه‌ت تاقه‌تی ئەوه‌شمان نه‌ده‌ما یه‌ک‌تر بدوینین. ئاره‌قه‌ به‌ ده‌موچاوی سووره‌لگه‌راوی (موددی) دا ده‌هاته‌ خواره‌وه‌، سه‌ری په‌نجه‌کانی چرچولۆچ بووبوون، وه‌کوو ئەوه‌ی دوا‌ی ئەو هه‌موو جلشسته‌ وه‌کوو ده‌موچاویک سه‌روروو بگۆرن. بێجگه‌ له‌ چکه‌چکی سویچی ئۆتۆماتیکی گۆپه‌کان و ده‌نگی لێدانی دلمان، هیچی ترمان به‌ر گویی نه‌ده‌که‌وت.

له‌ ژووری جلوشکردنه‌وه‌که‌دا کاره‌با نه‌بوو و له‌ کاتی‌دا که (موددی) ده‌بوو جله‌کان هه‌لبخات، ده‌بوو من مۆمه‌که‌ی بۆ رابگرم تا ژووره‌که‌ رووناک بێت. مۆمه‌که‌، به‌ شنه‌ی با و ئەو شییه‌ی له‌ جله‌کانه‌وه‌ هه‌لده‌ستا، ده‌کوژایه‌وه‌ و ده‌بوو زوو زوو دایبگیرسینمه‌وه‌. له‌و کاتانه‌دا که یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک ده‌نکه‌شقارته‌م به‌ قه‌راغی شقارته‌که‌دا ده‌هینا، خۆم وه‌کوو ئەو کچه‌ بچکۆله‌یه‌ ده‌هاته‌ پێش چا‌و که له‌ چیرۆکه‌که‌دا ده‌نکه‌شقارته‌ دوا‌ی ده‌نکه‌شقارته‌ داده‌گیرسینیت.

له‌نیوان سه‌عات یه‌ک و دووی شه‌ودا له‌ جلشتن ده‌بوینه‌وه‌ و ئیتر هه‌ردوو‌کمان به‌ ته‌واوی شه‌که‌ت و ماندوو ده‌بووین: من ئەوه‌نده‌ ماندوو ده‌بووم که ئیتر تاقه‌تی ئەوهم نه‌ده‌ما بیر له‌ ترس بکه‌مه‌وه‌ و بترسێم.

هیچ جیبیکی تر هییه که تئیدا هیندهی گۆره پانیکی چۆلی قوتابخانه ههست به تهنیایی و بهجیهیلراوی بکهیت، ئەمه له حالیکدا که هاوکاتیش ههست بهوه بکهیت له لایهن دهسه لاتیکی بریار له سه رنه دراوهوه هه ره شهت لی ده کریت؟ ئەمه ئەو ئاوازهیه که له نیو ده می هه زاران مندا لانه وه تهوژم ده دات، ئەو ئاوازهیه که له په نجه ره و ده رگا داخراوه کانی بینایه که وه ده رژیته ده ره وه، ئەو ئاوازهیه که هه وریکی تووره به سه ر سه ری که سیکه وه مؤل ده بیته و وه کوو برغوویه که له نیو دلدا ده گهریته، ئاخۆ، لهو ئاوازه زیاتر شتی که هییه که ههستی تهنیایی و به تهنیا بهجیهیلراویت لا گه وره و گه وره تر بکات!

ئەوه وه کوو ئەو پرووباره وایه که به هیزه له بننه هاتوه که ی خۆی تیکو پیکت ده شکینیت، به لام هه رگی یز، هه رگیزاوه هه رگیز، له گه ل هاوبه شییبه به ده نگ و ئاوازه که ی خۆیدا راپیچت ناکات.

پاره وه دریژ و تهنگه به ره کانی قوتابخانه پیچه به ده وره به نیو پۆله کاندای دریژ بووبوون، که لیانیه وه ده ریایه که له ده نگه ده نگ له هه لچوون و داچووندا بوو. ده نگه نه رمونیان و نادانیای مندا لان و ده نگه بی چهند و چۆنی گه وره کانم لیوه یانیه وه بهر گوی ده کهوت، له شووشه ی په نجه ره کانه وه ئەو ده ستانه م ده بینی که به یه کدا ده هاتن و راده وه شیخه ران و وه که ئەوه وابوو له ئاویکدا بخنکین، لهو ژووره شدا که چاکهت و پالتۆکانمان تئیدا هه لده واسی، جلویه رگه کانمان له مروقی بی سه ر ده چوون و له یه کی که لهو ژوورانهدا (موددی)، له کاتی که خۆی چوووه پۆلیکی پر له ده نگ و غه لبه غه لبه وه، به جیبی هی شتم.

کاتیڤ که دەرگاکی کرده وه که ئه وه بوو که گشت مندا له کان پیکه وه دهنگیان له دست دابیت، کشوماتی و بیدهنگی هه موو لایه کی گرته وه و هه ره له و بیدهنگیه شدا دهنگی (موددی) یم بهر گوئی کهوت که له گه ل مامۆستا که دا قسه ی ده کرد و پاشان هه ردووکیان هاتنه دهره وه بو ئه و ژووره ی چاکه ت و پالتۆکانمان تیدا هه لده واسی و مامۆستا که ش به چاکی لیم ورد بووه وه و وتی: ده توانیت سبه ینی ده ست پی بکه یت و ئه و جا با بزانی به که لکی پۆله که ی من دیت یان نا! دوا ی ئه وه ش وتی: هه رچه نده دنیا نیم له وه ی به که لک بییت و ئه و جا به دم سه رپراوه شان دنه وه چووه وه پۆل.

ئه گه ر شتیکیش هه بو بییت منیش لی نادنیا و به گومان بم، هه ره ئه وه بوو. هه ره به ته نیا دیمه نی مامۆستا که زمانی له گو خستم. بالوو که یه کی زل له سه ره لووتی بوو، قژی لوول کرد بوو و بو سه ره وه هه لیدا بو وه و کۆمه لیک ده ماری شین و سووری وردیله ش توژیکی ته نکیان به سه ره ده موچا ویدا کیشابوو و وای لی کرد بوو که له توژیکی ره نگا وره نگ بچیت. له سنگوبه رۆکییه وه که وه کوو ته خته یه کی ئوتوو کردن ساف بوو، زنجیری ک پیچا و پیچ وه کوو مار تا گیرفانی ته نووره که ی هات بو وه خواره وه. په نجه کانی شی زۆر خیرا و گورجو گو ل بوون و هه ره زوویش له گه لیاندا ئاشنا بووم، ئه و په نجانیه به چلیسییه وه گازیان ده گرت، هینده ی به رد سارد بوون، ئه و په نجانیه هه ره شه ی بیده نگ بوون و کپوونیان پی ده کرا، ئه و په نجانیه کاتی ک که نو قوورچیان له گوئی ده گرت گریان تی بهر ده دا، ئه و په نجانیه گه لای سیپه ره ی وه کوو پشکو ی داگیرساویان له سه ره گو نا به جی ده هیشت.

له یه کهم واندا بهوه دهستی پیکرد که به مندالنه کانی ترم
 بناسینیت و بلیت که له خانه یه کی هه ژاری مندالنه وه
 هاتووم. به ته وای جهختی له سه ره ژاری خانه ی
 مندالنه که کرد و له مندالنه کانی تریشی پرسى که کامیان
 دهیه ویت له لامه وه دابنیشیت. به لام کاتیک که س ئاره زووی
 خوئی پیشان نه دا له تهنیشتمه وه دابنیشیت، بردمیه سه ره
 کورسییه کی ریزی دواوه و وتی: ده توانیت لیره دابنیشیت تا
 پله و پایه ی نوئی وهرده گریت و نه و پله و پایانه ش هر خویمان و
 به پیی زیره کی دایانده نین. پاشان دهستی به لیپرسینه وه م
 کرد و که میش نه بوون نه و پرسیارانه ی که نه مده توانی به
 راست و دروستی وه لامیان بدهمه وه. به قسه ره قییه که وه وتی:
 دیاره پیاو له خانه ی مندالان زور شت فیئر نابیت و نه و جا
 چند دیریکى له سه ره پارچه کاغه زیک نووسی و خستیه ناو
 زه رفیکه وه و به لیستنه وه یه کی دریژ له مسره وه بو نه و سه ره
 زه رفه که ی داخست و داوای لیکردم بو مال وه ی به رمه وه.
 چند روژیک دواى نه وه دهستم به پارچه کاغه زه که راگه یشت
 و نه مه م خوینده وه: جیی هیچ هیوا و ئومیدیک نییه!
 ماموستاکه م قهت نه ی توانی دهست له وه هه لگریت که زوو
 زوو خانه ی مندالنه که م به بیردا بهینیته وه و کاتیک له وانیه
 جوگرافیا دا دهگه یشتینه سه ره نه و شاره ی که خانه ی
 مندالنه که له نزیکیه وه بوو دهیوت: دهی کارلا باسی
 نه وه مان بو بکه ژیان له خانه ی مندالنه هه ژاره کاندان چون بوو!
 و ئیتر مندالنه کانیش روویان به ره و لای من وهرده گیترا، به لام
 من نه مده ویست هیچ شتیک بگیرمه وه و ماموستاش دهیوت
 که من له روویدا ده وه ستمه وه و بو نه و هوش چند دهره جهیه کی
 لی ده شکاندم.

کاتیك كه ده ره جه كانیشمان وه رگرت من له ریزی بیستوپینچ قوتابیدا له پلهی بیستودودا بووم. شانازیشم به وه ده کرد که سی قوتابی له پۆله که ماندا هه بوون له من گه لحو و ده به ننگتر بوون. (موددی) ش به پیکه نینه وه وتی: ئە گەر که سیك له پله که تی پرسى له پۆله که دا، ده لئین پلهی سییه میت له خواره وه بو سه ره وه.

له نانه واخانه گانه وه بۆنی نانی گهرم و برژاو به جاده کهدا
بلاو ده بووه و بۆ لای خوئی راید هکی شام. ههر که
دهگه یشتمه وه نیو ده رگاکهش بۆن و بهرامه ی شیرین و گهرم
شالوایان بۆ ده هینام: بۆن و بهرامه ی فانیلا، شوکولاد،
دارچینی و مره بای تووتریک. ئەو نانه تازه و گهرمانه ی له نیو
زهر فیکی کاغه زدا له گه ل خو شمدای بۆ ماله وه م ده برده وه،
یه کسه ر په له ی رهش و تاریکیان ده خسته سه ر زهر فه که و
قه تیش نه مده توانی ده ست له خو اردنی یه کی که له نانه کان
هه لگرم، به ر له وه ی بگه مه وه بۆ ماله وه.

له جامخانه ی هه ندیک له دوکانه کاندای پارچه په نیری وای
هه بوون که له پیچکه ی گه وره و خری و توکمه تو ل ده چوون،
هه ندیکیشیان له پاکه تی قونه ره ده چوون و تا ناوه ر استیان له
کاغه زی زیوینی بریسه که داره وه پیچرابوو. په نیریکیان وه کوو
توپی بلیارد خری بوو و وه کوو تووریش سوور، بۆ ئە وهش که
پییشان بدریت له ناوه وه چه ندی چه ور و سپییه، به چه قو
درزیک کرابوو به شه سووره که ی. کونیان له په نیریکی
تریاندا هه لکو لیبوو و به ناویدا راره وه ی قوول قوولی دروست
کردبوو و هه میشهش ئاره زوی ئە وه م ده کرد که هه ر پینج
په نجم بکه م به ناو کونه کاندای، یان وه کوو ئامیریکی مؤسیقا
ده ست به لیسانی بکه م. به لام به بینینی ئەو په نیریه یان که وای
ده هاته به ر چاو که ئاره قی سه وزی کردیته وه، دلم تی که ل و
پی که ل ده هات.

هه ندی جار ده مبینی چۆن قه سابه که لاشه ی به رازیکی به
مشاره تیژه که ی له توپهت ده کرد. به هه مان شیوه که
که مانجه ژهنیک داره که ی به سه ر ژیه کاندای ده هینیت و ده بات،
ئه ویش مشاره که ی به لاشه ی به رازه کهدا ده هینا و ده برد،

کاتیکیش که دەمی مشاره که له نێو گوشتە کهدا ون دەبوو و دەگەیشته سەر ئیسقانیك، قریشکه یه کی هینده تیژ و ناخۆش له دەمی مشار و ئیسکه که وه بهرز دەبووه، که ناچار دەبووم په نجه له گوئیە کانم بئاخنم و به راکردن ئەو ناوه به جی بهیلم.

له دوکانی پینه چیه که هه میسه بوولئی ئیواره بوو. وا پیده چوو هه میسه مه ترسییه که له سووچیک له سووچه کاندای خوی مه لاس دابیت و، پیلأوه کانیش به هه موو لایه کدا بلاو بوو بوونه وه و له هه موو لایه که وه تیبوون، وه کوو ئەوهی ئەوانه ی له وی به جیان هیشتبوون، زۆر به په له بووبن بۆ ئەوهی ئەوی به جی بهیلن. من خۆم ته نیا له ئاستانه ی ده رگا که دا را ده وه ستام و پیلأوه کانم بۆ پینه چیه که، که به چاوی پر له فرتوفیلله وه سه یری ده کردم، دریز ده کرد. له سه ر ئەو قۆله تووکنه ی که بۆ پیلأوه کانمی دریز ده کرد، ژنیکی رووتوقووت به رهنگی شین هه لکو لرابوو، ته نیا گو ی مه مکه کانی وه کوو دلۆپی خوین سوور بوون.

هه موو جاریک، زرپ و زیندوو، سه ربازه له ته نه که دروستکراوه کانی (ه. س. ئەنده شوئم) له (ئه مالییه نبوری) ده بینی، شاریش پر پر بوو له ژنه جادووگه ر: به لای که مه وه هه ر ماله و یه کیکی تیدا بوو. له و ماله دا که من تیدا ده ژیام، جادووگه ریک هه بوو که ئیسکی لووتی شکا بوو و زۆر جار توورهم ده کرد و ئەویش به منگه منگ و جوین وه لامی ده دامه وه: پاشان له وه تیگه یستم که جادووگه ر راسته قینه که خۆم بووم و ئەو نه بوو.

له بهر ئەو جامخانانه دا که پر کرابوون له یاریی مندا لان، ته نیا هه ر ئەوه ندهم بۆ ده کرا بیده نگ و به دەمی دا پچرا وه وه

پاڻوہ ستم: چہندی جوانن! بہ دنیایہ وہ ہر لہ بہردہ می
یہ کیک لہو جامخانانہ دا بوو کہ دزیکي بجکولہ لہ ناخمدہ لہ
دا یک بوو!

لہ یہ کیک لہو جامخانانہ دا بہردیکی هیوا و بہختی لہ
شووشہ دانرا بوو: ہہ موو رہنگہ کانی پہلکہ زیرینہی تیدا
دہبریسکایہ وہ. من دہبیت بيم بہ خاوهنی ئہو بہردہ! نرخی
بہردہ کہ یہک (کرون) بوو و منیش تہنیا بیستوپینچ (نورہ) م
پی بوو. سی ئیوارہ لہ سہر یہک لہ جزدانہ کہی (موددی)
بیستوپینچ (نورہ) بيم دزی. بہو جوڑہ ئہو بہردہم کری: بہ لام
ہر ئہو ہندہی کہوتہ دستمہ وہ، ہیچ خووشی و شادیہ کم
تیدا نہ ما.

تہنیا بيم لہ وہ دہ کردہ وہ کہ ئیتر بو لہ مہودوا لہ دزیک
زیاتر نیم.

ئەوھتا خۆت دەیبینیت، مندا ئیکی نائاساییه. تۆ سه پیری چاوه رەش و توورەکانی بکه، نابینیت هەمان چاوی رەش و توورەمی میردەکەتی هەیه؟ من هەمیشە ئاگادارم کردویتەوه و وتومه، هەلگرتنەوهی مندا ئی خەلکی تر بی سووده! دایکی (موددی)، که ئەوهنده خواپیدا و خانومان بوو که بۆم نەبوو به نەنه بانگی بکه و هەر ئەوهندهم ری پی دەدرا بانگی بکه (مادسن) خان، بهو شیوهیه قسهی دهکرد. نەشمدهتوانی لهسهر ئەوه لپی ببورم که پیی وا بوو چاوم له چاوی (ی. پ. یینسن) دهچن.

کردبوومان به خوو، که له سهردانی (مادسن) خان دهگه پراینهوه، لارییه کمان دهگرته بهر بهناو کارگهیه کدا تیدهپه ری، به لام لهسهر دهروازه کهی تابلویهک هه لواسرابوو و لپی نووسرابوو: ئاگاداری ئەو سهگه به، که ئیواران له م ناوهدا به ره لا کراوه! زۆربهی جارانی ئیواران دهگه پراینهوه. به ترس و لهرزوه به (موددی) م دهوت: ئاخر خو سهگه که نازانیت که ئیمه مؤله تمان دراوه بهم ریگایه دا برۆین. ئەویش پیدهکەنی و دهیوت: ئەگەر وهکوو مشک بی دهنگ برۆین، بی گومان، گوپی لیمان نابیت. ئیمهش وهکوو مشک، بی دهنگ، ریمان دهکرد و دلیشمان وهکوو ته پل لپی دها و ئەو جییهی سهگه کهشی تیدا بوو دهکهوته دهسته چه پمانه وه و هه موو لای چه پیشمان له حه ژمه تاندا ده ئیشا و کاتیکیش که به ته واوی دوور ده که وتینه وه، (موددی) دهیوت: ئەم جار هس پارچه گوشتیکی خووشی له کیس خوئی دا.

که سهگه بچکۆله کهی (مادسون) خانی خانومانیش، له کاتی پشوودا، لای ئیمه به جی ده هیلرا، ده بوو من ئاگاداری بم و له گه لیدا بچمه دهره وه و که ده شمويست یاریی له گه لدا

بکەم، (گودروون) پێی دەوتم: خو تۆ بە ناخپێری لە سەگ دەترسیت! راستیشی دەکرد، ئای که راستی دەکرد، و دەبیوت: بیدەرە دەستم و منیش پەتەکەم بۆ درێژ دەکرد و (گودروون) و سەگەکە پیکەو بە رینگاکەدا پێچاوپێچ بەرەوخوار دەبوونەو و ئەو پێدەکەنی و خوێشی و وەرەوهری سەگەکەش رینگاکەى پر دەکرد و منیش لەنیو دەروازەکەدا دەووستام و لە لەشگرانی و تەنیاى زیاتر هەستم بە هیچی تر نەدەکرد.

که جلوبەرگی که شافەشم پۆشی، لێیان کردم بە هەلا و هاواریان کرد: پشکنەر، تۆ پانتۆلی کچانەت لە بەردایە! خواستی من نەبوو، خەتای (ی. پ. یینسن) بوو که کردمى بە که شافە. خواستی من نەبوو، خواستی (ی. پ. یینسن) بوو که دەبوو پیلایوی خلیسکێنە لە پێ بکەم و بەسەر مەیدانی خلیسکێنەى پاشایانەدا بە خلیسکێنەو خەریک بم. تەنیا مندالی ماله گەورە و خواپیداوان بوون، که دەبوون بە که شافە و لەو مەیدانەشدا خوێیان بە یاریی خلیسکێنەو خەریک دەکرد. بەلام (ی. پ. یینسن) بەوپەرى دلئاواییەو خەرجیی ئەو شتانەى دەدا و دەیویست لە رینگای منەو خۆی بۆ ئاستی ئەوان بەرز بکاتەو، بەلام ئەو شتانە منیان هیندەى تر پەرەو نزمی کیش دەکرد. کچهکانیش دەیانپرسی: راستە دەلێن که تۆ لە هەورەبانیکدا دەژیت؟ راستە دەلێن باوکت مەهگێرە؟ راستە دەلێن تۆ لە خانەى مندالان بوویت؟ ئەى بە راست دارای ئەو هیت بتوانیت لەگەلمان بێیت بۆ خپووتگای که شافەکان؟ بە سەرپراوێشانەو که ئەوانە گشتیان راستن، وەلامى پرسیارەکانم دەدایەو، بەلام کاتیک (ی. پ. یینسن) لە مالهو نەدەبوو هەموو کچه هەژار و

دهستکورتتهکانم له خۆم کۆ دهکردهوه و بۆ مالهوه بانگهێشتتم
دهکردن و کهیفیشم لهوه دههات که (موددی) بیبینم چۆن
خواردنیان لهبهر دهستدا دادهنیت و چۆن ئەوانیش بهوپه‌ری
برسیتییهوه هه‌ڵده‌کوته سه‌ری.

(ی. پ. یینسن) زۆر تووره و تریۆ دیار بوو و وتی: دهی ئیتر ئیستا که که بوویت به که شافه، ده شبیت بویریت به ته نیا چیت و خه لووزمان بۆ بهینیت؟

منیش به دەم پارانه وه وه سهیری (موددی) م کرد و له بهر خۆمه وه وتم: هیشتا نه بووم به که شافه ی ته واو و له نهوجه وانیش زیاتر نیم.

به لام (موددی) نه یویرا قسه ی (ی. پ. یینسن) ره دکاته وه، به لکو سه تلی خه لووزه که ی بۆ درێژ کردم و به دەم داوا ی لیبور دنه وه وتی: خۆشت ده زانیت که هیچ شتیک نییه لئی بترسیت! به لام ریگ ئه وه بوو که شت هه بوو لئی بترسم: ئاخۆ (موددی) پشيله کانی له بیر کردبوو؟

سه تله که م به دهسته وه گرت و به دەم دله کوتیوه به هیواشی به سه ر پینچ په له ی پلیکانه ی موبه قه دا چومه خواره وه. پشيله کان کردبوویان به خوو و له سه ر دوا پلیکانه کۆ ده بوونه وه و له و کاته شدا که من گه شتمه خواره وه له وئ بوون و له سه ر قه راغی په نجه ره که ی ته نیشته دانیشتبوون و سهیری حه وشه که ی پشت مآلیان ده کرد، به لام هه ر که دهنگی پئی منیان بیست، به په له، ئاوریان دایه وه و چاوه جادوو ییه به ئاگا کانیان تئ بریم.

یه کسه ر سه تله که م له لاره دانا و هه موو له شم که وته له رزین. نه ویرام به ره و ژیرخانه که به رده وام بم و نه به پلیکانه کانی شدا به ره و دوا بگه ریمه وه. ترسم لئ نیشتبوو و بۆ ماوه یه ک به دوو دلییه وه له جیی خۆم راوه ستام، رهنگ بوو ئه گه ر خۆم بجوولآندایه، پشيله کان هه لمه تیان بۆ بهینامایه. کاتیکیش که خۆم گورج کرده وه و، دهستم دایه وه سه تله که و له قه راغی په نجه ره که نزیک بوومه وه، پشيله کان، یه کسه ر،

بازیان دایه خوارهوه و ته‌نیا، یه‌ک، دوو، سی، چوار... دهنگی
پدیه‌کانیانم هاته بهر گوئی و هیچی تر و هه‌مووشیان پدیه‌که‌وه
پیش من به را‌کردن خوئیان به ژیرخانه‌که‌دا کرد و له
تاریکیه‌که‌یدا ون بوون -

چرام نه‌بوو و ده‌بوو به‌رهو ژیرخانه‌که‌ی خویمان ده‌ست
بگیرم و بیدۆزمه‌وه. ئەوه‌نده به وردی چاوم له تاریکیه‌که
بریبوو و چاوه‌کانم ژانیاں کردبوو و هه‌موو وه‌خته‌که‌ش بیرم
هه‌ر لای پشیله‌کان بوو و له خووم ده‌پرسی بو کوی چوون.
رێک له‌و کاته‌دا هه‌ستم به شتیکی نه‌رم کرد به قاچمدا
هه‌لگه‌را و ده‌ستم به لووشکه‌لووشک کرد، به‌لام ترساو به
لووشکه‌لووشکه‌ی خووم یه‌کسه‌ر خووم کو کرده‌وه. له
ده‌سته‌راسته‌وه چه‌ند چاویک ده‌ره‌وشانه‌وه و نه‌ختی‌کیش
له‌وان دوورتر چه‌ند چاویکی تر خوئیان مه‌لاس دابوو، به‌لام
به‌خت یارم بوو و پی‌ویستم نه‌بوو به‌رهو ئەوی برۆم و
گه‌یشتبوو مه‌به‌رده‌می ده‌رگا‌که‌ی خویمان و هه‌ر چۆنیک بوو
کلیله‌که‌م کرد به قفله‌که‌دا.

رێک له‌و کاته‌دا که ده‌رگا‌که‌م کرده‌وه، پیش من، پشیله‌یه‌ک
خوی کرد به ژیرزه‌مینه‌که‌دا. له‌سه‌ر خه‌لۆزه‌که دانیشته و
چاوه‌کانیشی به پرومدا ده‌ره‌وشانه‌وه و پاسی هه‌ر
جووله‌یه‌کیان ده‌کرد که ده‌مکرد.

به کاوه‌خۆ خووم بو خا‌که‌نازه‌که چه‌مانده‌وه و به وریاییه‌وه،
بو ئەوه‌ی زۆر له پشیله‌که‌نزی‌که نه‌که‌ومه‌وه، له به‌شی هه‌ره
سه‌ره‌وه‌ی خه‌لۆزه‌که‌م گیر کرد. به‌لام - دهنگی خا‌که‌نازه‌که
که له ئه‌رزه ره‌قه‌که ده‌خشا، منیش و پشیله‌که‌شی ترساند.
مشه‌یه‌کی کرد و به بازیک خوی له‌سه‌ر خه‌لۆزه‌که‌وه هه‌ل‌دایه
خواره‌وه و خوی کرد به پاره‌وی ژیرخانه‌که‌دا.

منیش – که ههستم به نزیکبوونهوهی مهترسییهکی تر دهکرد –
به ترس و لهرزوه خاکهنازهکه م بهردا و دهستم دایه سهتلّه
نیوه پرهکه و بهبی ئهوهی دهرگاکه دابخه مهوه به راکردن
چوومه دهروه، به ههناسهبرکی به پلیکانهکاندا خوّم گه یاندهوه
بهر دهرگاکه مان و دلّیشم تهپهتهپ لّیی دها و لّیی دها .
بی هیچ لۆمه و سهرزهنشتیک (موددی) سهتلّه
نیوه پرهکهی له دهست وهرگرتم و له بهختی منیش (ی. پ.
یینسن) له مالهوه نهبوو و رۆیشتبووه دهروه.

ویستم و نه مویست: له راستیشدا له دلّه وه ویستم به لّام، سه ربّاری ئە وهش نه مویست له گه لّ ئە وه گه شته هاوبه شانهدا بم که که شافه کان پیکه وه دهیانکرد، چونکه ههستم دهکرد که کچه کان رقیان لیم ده بیته وه له سه ره ئە وهی جاریک له جارن مندالی خانهی مندالان بووم و ئیستاش له هه وره بانیکی هه ژاردا ده ژيام و باوکیکیشم هه بوو مه یگپر بوو –

هیشتا نه بوو بووم به که شافه یه کی کارامه و ته واو، به لّکو ته نیا نه وجه وانیک بووم و بهس. فیپر بوو بووم به شیوه یه کی تایبته گری له په ته که م بدهم، گوره وهی بچنم و بدورمه وه، ئە وهش فیپر بوو بووم چۆن به یانیان و ئیواران سلّو له ئالّا بکه م و بیجگه له وهش گشت ئە وه په یمانانم له بهر بوو و ده متوانی بیان لیمه وه که که شافه کان دابوو یان: ئە وه په یمانانه ی که تیگه یشتبووم له وهی که قهت ناتوانم بیان به مه سه ر.

که شافه هه میسه یارمه تیی خه لک دها: به لّام به کاری چی دههات یارمه تیی خه لک بدهیت، له کاتیکدا که تو خوت لیده درایت و شه رم و شکویان دهشکاندیت؟ بو نمونه که هه ولّم دها یارمه تیی (موددی) بدهم کاتیک (ی. پ. یینسن) دهیویست نازاری بدات و من بهر لیدان ده که وتم، یان کاتیک که ده مویست یارمه تیی ژنیک بدهم و له شه قام بیپه رینمه وه و ئە وهش به ده م گالته پیکردنه وه پیده که نی و دهیوت: ئە م مندالّه چلمنه، خو یی به چی ده زانیّت؟ و ئە و جا ئە وه، به نازوفیزه وه، به شه قامه که دا ده په رپیه وه، له کاتیکدا که من به ته نیا و له گه لّ ئە وه یارمه تیه دا، که به کاری هه یچ شتیک نه دههات، له جیه که می خوّمدا ده مامه وه.

نه مه زانی وشه کانی وه کوو گوپر لیه لیبی فه رمان و خو شه ویستی مروّف، له راستیدا، چ مانایه کیان هه یه به لّام،

مانای نازیه تیم به چاکی ده زانی و ده شمزانی نه قهت نازا بووم و نه قه تیش نازا ده بم. هه میشه راستگۆبیش، به که لکی هیچ نه ده هات! زۆر جار ان که راستییه که ایم وتووہ یان بهر شه پازلله دراوم یان به سهرزه نشته وه سهیر کراوم. نه خیر، هه رگیز نه ده کرا و نه ده بوو ببه که شافه یه کی چاک و تپیدا سه رکه وتن به دست بهینم!

به لام نه و رۆژه ئیتر کاتی گه شته که مان بوو بو (سۆریۆ). ده چووین بو سهیر کردن و لیورد بوونه وهی کلّیسا به ناوبانگه کهی و پاشانیش ده چووین بو مه له کردن له ده ریاحه کهیدا.

نه مده ویست له گه لیان بچم، حهزم له چوونه ناو و مانه وه له ناو کلّیسا نه ده کرد و بیجگه له وهش هیشتا فیتری مه له کردن نه بوو بووم و له گالته و لۆمه ی کچهکانی تریش ده ترسام، به لام (ی. پ. یینسن) پپی لی داگرت و وتی: پیاو که شافه بوو، ئیتر که شافه یه و ناچاریشه ملکه چی فه رمان بیت!

به سهروسه کوتیکی گرژ و مۆنه وه جلی که شافه م له بهر کرد، بلووزیکی دریزی گه وه ره و ته نووره یه کی شینی تۆخ! ئیمه ی نهوجه وان، پپش نه وهی به لینی که شافه یی بدهین، بو مان نه بوو نه و پشتینه ی که به لایه کیدا خه نجه ریک هاتبووه خواره وه ببه ستین و، منیش له هه موو که لوپه له کانی تر زیاتر حهزم له و پشتینه ده کرد.

(موددی) کلاویکی بچکۆله ی له سه رم نا و قرژه کال و بیړه نگه که می تیدا شارده وه و وتی: کوا بتبینم، ئیستا هه ر زۆر که شخه و جوان دیاریت! نه و جا کۆله پشته که می هی نایه پپشه وه و تیشوو ه که م، جلی مه له کردن، کتیپی گۆرانیی که شافان و قه له مبریکی تیئاخنی. هه میشه شه رم له

كۆلەپشەكەم دەکرد، لە كاتێكدا كە كۆلەپشتی كچەكانی تر
 هێندە سیخناخ بوو كە جیی شتی تریان تیدا نەدەبوو،
 ئەوێ من نیوهر پەر و شلومل بە شانوملدا دەهاته خوارهوه.
 بە قیتار چووین بۆ (سۆریۆ). لە ویستگەكەى ئەوێه
 دلشاد و بەدم وردەقسەوه بەرهو كلیسا سەرەكییەكەى
 رۆیشتین. لە دەرەوه هەوا خوۆش و گەرم بوو، بەلام لەناو
 كلیساكەدا زۆر سارد بوو و بۆمانیش نەبوو وشەیهكمان لە
 دەم بێتە دەرەوه و سەیرکردنی گومبەزى سەر كلیساكەش
 گێژ و وری كردم و لە بەرانبەر ئەو تابلویانەشدا كە بە رەنگە
 تاریك تاریكەكانیانەوه هەرەشەیان دەکرد، هەستم بە
 نیگەرانی دەکرد و بیریشم لەوه كردهوه كە مەحاله مەسیح
 خوۆش بووێت كە بە خاچەكەیدا دەستی بۆ هەردوو لا درێژ
 كرابوو و هەلواسرا بوو، هەرۆهەا خوین بە دەموچاوی، لەپی
 دەست و تەختی پى بزماری پێژكراوهكانیدا هاتبوووه خوارهوه و
 هەرۆهەا نەمدهوویست ئەویش خوۆشی بوویم، بیرم لەوه
 دەكردهوه و هاوكاتیش لەو بیركردنەوهیەم دەترسام و بە تاسە
 و ئارەزووی ئەووهو بووم بە زووترین كات لە كلیساكە بچینه
 دەرەوه و خوۆمان بدەینه بەر تیشكى هەتاوی ئەو هاوینە.
 هەر كە لە كلیساكە هاتینه دەرەوه، هەموو پەلەپەلمان پى
 كەوت بۆ ئەوێ بە زوویی خوۆمان بگەیهنینه دەریاچەكە. بە
 خیرایی خوۆمان رپوت كردهوه: كەشافە قەت نابیت دوودل
 بیت. ئەوانەى دەیاننوانی مەلە بكەن، گورجوگۆلانە لەناو ئاوی
 بە سەوزایی تەلخبووی دەریاچەكەدا كەوتنە مەلەكردن و
 ئەوانەش كە تازە فیرى مەلە بووبوون، هەرچارە و دوو سی
 كەرەت بە مەلەكردن خوۆیان بە ئاوهكەدا دەکرد و ئەوجا
 نەختیك لەناو دەریاچەكەدا دەوستان تا گور بدەنەوه بەر

خویان و خویان له ئاوهکه ههلبکیشنهوه، بهلام من، که نه‌مدهتوانی مه‌له بکه‌م، له ته‌نکاییه‌که‌وه به‌ره‌و قوولایی رۆیشتم و نادلنیا بووم و هه‌ستم به قورولیت‌ه‌ی ده‌ریاچه‌که‌ش کرد.

ئه‌وه‌نده رۆیشتم تا ئاو‌گه‌یشته بنبالم و منیش وه‌کوو داوه‌لیک که به رێوه بێت قۆله‌کانم به‌سه‌ر ئاوه‌که‌دا درێژ کردبووه‌وه. ئه‌وانه‌ی مه‌له‌یان ده‌کرد، ده‌یان‌فیزاند و پیده‌که‌نین و ئاویان به‌یه‌کترا ده‌په‌ژاند و ئه‌وانه‌ش که تازه‌فیری مه‌له بووبوون گورجوگۆلتر بووبوون و هه‌رجاره و زیاتر له ئاوه‌که‌دا ده‌مانه‌وه و مه‌له‌یان ده‌کرد و له‌که‌یف و خو‌شیدا به‌ده‌م بویری و نه‌ترسیی خویانه‌وه پیده‌که‌نین، بویری و که‌یف و خو‌شیی ئه‌وان به ئاوه‌که‌، منیشی گرت‌ه‌وه و به خو‌شی و شادییه‌وه ده‌ستم به هه‌لبه‌ز و دابه‌ز کرد، خو‌م له ئاوه‌که‌دا نقووم ده‌کرد، ده‌هاتمه‌ ده‌روه و ده‌هاتمه‌ ده‌روه و خو‌م نوقووم ده‌کرد و...

به‌لام له پریکدا هه‌ستم کرد که تا دیت پێیه‌کانم له بنی ئاوه‌که‌ دوور ده‌که‌ونه‌وه و له‌گه‌ڵ هه‌ر بازیک‌ی تازه‌دا زیاتر به قوولاییدا رۆ ده‌چم و تا ده‌هات زیاتریش له ئاوه‌که‌دا نقووم ده‌بووم و پاش هه‌رجاریک‌یش وام هه‌ست ده‌کرد که قورولیت‌ه‌ی بنی ده‌ریاچه‌که‌ زیاتر پێیه‌کانم هه‌لده‌مژیت و زیاتر به‌ره‌و قوولایی راپه‌چم ده‌کات، تا ناخریه‌که‌ی وام لی‌هات که چیتر نه‌ویتم هه‌لبه‌ز و دابه‌ز بکه‌م. ئاوه‌که‌ تا ملم هاتبوو و، که هه‌ولیشم دا خو‌م بۆ سه‌ر ئاوه‌که‌ درێژ بکه‌م و هاوار بکه‌م زیاتر به‌ناو ئاوه‌که‌دا رۆچوووم و ئیتر ئه‌وکاته ئاو‌گه‌یشتبووه ده‌مم و سه‌رم که‌وتبووه بن ئاو و نه‌مدهتوانی هه‌ناسه‌ بده‌م و چاوه‌کانم ره‌ش داگه‌ران و وا پیده‌چوو که ئیتر پێیه‌کانم له بنی ده‌ریاچه‌که‌ دابراون و به‌لام هه‌ر ریک‌ له‌و کاته‌دا یه‌کیک پری

کرد به پرچه‌کاندا و بۆ سەر ئاوه‌که به‌رزى کردمه‌وه و به‌ره‌و
 که‌ناره‌که رايکيشام و به‌ته‌نيایى له‌ويدا به‌جیى هيشتم.
 قورولیتته له‌دموپلم هاته‌ده‌روهه و به‌دهم ئاهه‌لکيشان و
 لووشکه‌لووشکه‌وه نه‌متوانى له‌وه تى بگم که چۆنه‌که‌کانى
 تر له‌سه‌ر یارى و گه‌مه‌ی خوڤيان به‌رده‌وامن، له‌ناو
 ده‌ریاچه‌که‌دا پیده‌که‌نن و ئاو به‌یه‌کتردا ده‌پرژين: کتومت
 وه‌کوو ئه‌وه‌ی هيج پرووى نه‌دايیت!
 که بۆ مال گه‌رامه‌وه باسى ئه‌وهم بۆ (موددى) گيرايه‌وه که
 چى روويداوه و ئه‌ویش به‌ (ی. پ. يینسن) ی وت: دووربا
 دووربا، به‌لکو مندا له‌که‌مان بخنکايه و به‌جیى به‌هيشتيانه!
 (ی. پ. يینسن) یش وتی: هيج نييه، هه‌ر خوڤى ده‌نوینت!
 یه‌کشه‌ممه‌ش بوو، بۆیه وتی: به‌هه‌ر حال من ده‌رۆمه‌ده‌روهه
 بۆ پياسه‌کردن! ئه‌وجا هه‌لسا و به‌جیى هيشتين. من و
 (موددى) یش ده‌مانزانی که پياسه‌کردنه‌که‌ی ریک به‌ره‌و
 نزیکترین مه‌یخانه‌ی ده‌بات، تا نه‌بوو به‌سى شه‌ویش
 نه‌هاته‌وه و که هاتيشه‌وه به‌ته‌واوی سه‌رخۆش بوو.

(ی. پ. یینسن) مەگێر بوو. مەگێر لە دەرەووە و سەردار و سەرۆهەری مـاـلـەـوـە. (ی. پ. یینسن) بە ریزەووە لە شووشەبیرەکەى دەستی دەروانى. سەرەتا، پێش ئەوێ بیگەیهنیتە دەمی، بە لەخۆبایبوونەو، کەوانەیی بەرزى دەکردەووە و ئەوجا قورگی پر دەکرد لەو شلەمەنییە زەرە ئالتوونییە خەوآلۆو. (ی. پ. یینسن) زۆربەى کات سەرخۆش بوو. مگیزی ئەو لەنیوان هەستناسکییەکی تەرۆپر و زالمییەکی بـی سەرۆبەردا لە هاتن و چووندا بوو. هەندى جار، کاتیک کە هەستت بەو دەکرد کە چەند چاک و دلنەرە، چاوەکانى پر دەبوون لە فرمیسک و هەندیک جاریش چاوەکانى وەکوو دوو کولەوویبای رەش وا بوون. (ی. پ. یینسن) تا قى ددانى لە دەمدا بوو کە جارجارە وەکوو بۆقى سپى لەناو دەمیدا هەلەبەزینەو. (ی. پ. یینسن) سمیلێکی سوورى زەردباوى هەبوو کە قەت فریا نەدەکەوت و شک بێتەووە و دەشیویست نەک پێلاوەکانى، بەلکو چالایی بنى پێلاوەکانیشى بۆ بۆیاخ بکریت و بە شەوق و پەونەق بن.

(ی. پ. یینسن) بە دلخۆشییەو، بەبى ئەوێ من بمەویت، بەرزى دەکردمەووە و دەیخستە سەر جۆلانە و هەر خۆشى بوو کەیفى بەو کارەى دەهات. زۆر حەزى دەکرد، بەبى ئەوێ پرس بە دەستەکانم بکات، دەستم بگریت. حەزى دەکرد هەمیشە درەنگ بە دەم خەلکەووە بچیت بۆ ئەوێ سەرنجیان بۆ لای خۆى رابکیشیت و کاتیک کە خۆشى میوان بوو هەمیشە بە گژ مەگێرەکانى تردا دەچوووە. ئەگەر (کرۆن) یکی ببەخشیایە، دەیویست، هیندەى ئەوێ کە سەد (کرۆن) ییەک ببەخشیت، سوپاسى بکریت.

(ی. پ. یینسن) زۆر شانازى بە ناوەکەى خۆیەووە دەکرد.

کاتیک که زۆر توور دهبوو، پهلی (موددی) رادهکیشا و دهیبرده ئەودیوی دەرگاگهوه و دهستی بۆ تابلۆی سەر دەرگاگه درێژ دهکرد و دهیوت: ئەوهتا دهیبینیت که لهسەر دەرگاگه نووسراوه (ی. پ. یینسن) و ئەوهش بهو مانایه که منم لێره دهژیم و هەر منیشم که فهرمان ددهم و کهسی تر نا.

رۆژتیکیان (ی. پ. یینسن) هاتهوه بۆ مالهوه، رۆژنامهیهکی فریادایه سەر میژهکه و به لهخۆبایبوونیکهوه وتی: منتان له رۆژنامهدا بینیه؟ خۆیندمانهوه: (ی. پ. یینسن) ی مهیگیڕ له لایهن دادگاوه به سی (کرۆن) سزا دراوه، چونکه خواردنهوهی داوه به کهسیکی زۆر زۆر سهرخۆش.

(ی. پ. یینسن) ئەو بهشهی له رۆژنامهکه دادری و له جزدانهکهیدا شاردییهوه.

که (ی. پ. یینسن) به زۆری بی کهیف و تال و تاریک بوو، زۆربهی کات (موددی) رووخۆش و دلشاد بوو. وا پێدهچوو ههمیشه له جموجوولدا بیت. به ئاستهههیش به بیرمدا نایهتهوه که (موددی) یم بینیبیت به هیمنی و بۆ پشوودان لهسەر کورسییهک دانیشتبیت: یان هەر کهمیک لهوهوبهر لهسەر کورسییهکه پالی دابوووه و لهشی بهو پالدانهوهیه گرژ بووبوو و وا دههاته پێش چاو که ئیستا نا نهختیکی تر لهسەر کورسییهکه ههلهستیت و دهکهوئیهوه جموجوول، یان لهوهدابوو که بهپیهیه بیت لهسەر کورسییهکه ههلبسیت بهرهو دهرهوه بکهوئیه ری.

(موددی) بهدهم یاریکردن و دلخۆشییهوه مالهکهمانی پاک دهکردهوه: کاتیک که پارچهپهپۆکهی دهگرت به دهستیوه بۆ ئەوهی تهپوتۆزی مالهکه پاک بکاتهوه وهکوه ئەوه و ابوو جوړیک له سهمای بالیت بکات! گاه لهسەر پهنجه دهههستا

تا تهپوتۆزی سەر دۆلآبهکه بمالیت و گاه به تهواوی خۆی دهچهماندهوه بۆ ئهوهی پێچکهی کورسییهک پاک بکاتهوه، جاروبار دهکهوته سەر پهل بۆ ئهوهی دهستی بگاته تهپوتۆزی ژیر قهنهفهیهک یان نیوهی لهشی له پهنجهرهیهکهوه دردههینا و دهکهوته تهکاندنێ ئهوپهروپاتالهی دهستی که تهپوتۆزی مالهکهی پێ رادهمالی: جاروباریش بهدهم تهماشاکردنی شتیکی خۆشهوه که له جادهکهدا بهدی دهکرد له پهنجهرهکهدا دهمایهوه و هاواری له منیش دهکرد که بچم و تهماشاکم.

بۆ ئهوهی دهستی به تهونی جالجالۆکهی بنمیچهکهشدا رابگات دهچوووه سەر پێتهتهیهکی بچکۆله و خۆی بۆ درێژ دهکرد: لهویدا وهکووه سهماکهریک لهسهه یهک قاچ بهملا و ئهولادا دههات و به ههموو لایهکهدا دستوپلی بهرهو تهونهکه رادهوهشاند و تا له ئهجامدا بهدهم ئاوازی سهرکهوتنهوه هاواری دهکرد: ئهوه تهونهکهشم رامالی.

هههه که تهپوتۆزی سەر پیانۆکهشی رادهمالی، بهوه کۆتایی پێ دههینا که لهسههه تا ئهوسهه دهست بهسهه دانهکانیدا دههینا و لهگهڵیشدا گۆرانی دهوتهوه.

که ئهزرهکهی دهشت، هینده ئاوی بهسههرا دهکرد که دهمانتوانی خۆمان له ئاوهکهدا ببینین و زۆربهی کاتیش لهگهڵ گوشینی پهروۆکهی دهستیدا پێرادهگهیشته شتیکی خۆش بگێریتهوه. (موددی) له دلهوه قسهی بۆ کهلوپهلهکانی نیومال دهکرد: دهیتوانی به کورسییهکی کۆن بلیت: بیگومان دهبینم که کۆن بوویت، بهلام ههچ ترست نهبیته، هیشتا کاتی ئهوه نههاتوووه فریت بدهمه سهر سهرهنوێلکهکه، لهجیاتی ئهوه قوماشیکی تازته بۆ دهکرم! یان دهیتوانی بهرهو لای سهعاته چالمه زلهکهمان بروات و بهدهم پهنجهدان له پاندۆلهکهیهوه

بلیت: گوی بگره، ئەمرۆ دەبیت بە زۆر شتدا رابگم و بۆیه نابیت وهکوو ئەوهی کردووتە بە خوو ئەمرۆش پەلەم لی بکهیت! ناتوانیت نهختیک هیواشتر بیت؟ یان بۆ ئەوهی کوی قاوهیهک که تازه دەسکهکهی شکابوو هیور بکاتهوه دهیوت: ئەوهنده خوۆت سهغلەت مهکه، باشتر که ئیتر گویت له قسهوقسه لۆکی کویهکانی تر نابیت، و بیجگه له وهش له پلهوپایهت بهرز دهکهمهوه و دهتکهم به شهکردان! ئەوجا (موددی) کویه بی دەسکهکهی پر دهکرد له شهکری سپی که له ناویدا ددروشایهوه.

ئەگەر له خوۆراش پهستی و دلتهنگ بوومایه، (موددی) کاغهزی یاریکردنهکهی دههینایه پیشهوه و دهیوت: وهره با دهستت بۆ بگرمهوه! هیچ سنووریک بۆ ئەو شته خوۆش و قهشهنگانه نهبوو که گفتی دهدا له پاشه پۆژدا پییان بگم! دواى ئەوهش قاوهمان دهخواردوه.

(موددی) زۆرجاران پی دهوتم: که پیاو دلتهنگ و پهست بوو دهبیت قاوه بخواتهوه و که دلشاد و دلخوۆشیش بوو هوکاری زیاتری به دهستهوهیه بۆ قاوهخواردنهوه. ئای چهند جار پیکهوه بهدهم قاوهخواردنهوهوه خوۆمان له خهه و پهژاره رزگار کرد و چهند جاریش هه بهدهم قاوهخواردنهوه زیاتر زیاتر بهناو خوۆشی و دلشادیدا رۆچووین.

هەر سی هفتە جارێک، یەکشەممان، (ی. پ. یینسن) دەستبەتال دەبوو و هاوینان هەمیشە دەبوو بە سەیران و گەشتێک ئەو رۆژەمان پیرۆز بکردایە و هەمیشەش دەچووین بۆ (دیورەهاقسباکێن).

من رقم لەم گەشت و سەیرانەى یەکشەممان دەبوو و هەمیشە بە ناخۆشى دەبرایەو، بەلام لەو دەچوو (موددی) نەیهوئیت ئەو هیوایە لە دەست بدات کە هەر نەبیت جارێک لە جاران سەیرانیکی سەرکەوتوو بە سەر بەریت و هەموو جارێک بە هەمان چاوەروانی و پەرۆشەو تیشووێ دەپێچایەو و کەرەسەکانی ئامادە دەکرد.

بەیانى یەکشەممەیهک لەو یەکشەممانە وەکۆو هەر جارێک سەعات یانزە دەستمان پێکرد و سەبەتەیهکی گەورەى پر لە خواردەمەنى و تۆپێکمان لەگەڵ خۆماندا برد. تۆپەکه بۆ ئەوێ من یاری پێ بکەم. - ئەو خواستى (ی. پ. یینسن) بوو، نەک هی من. سەرەتا بە گەشتیکی دوورودرێژ و ناخۆش بە ترام دەستى پێکرد. ترامەکه پر بوو لەو کەسانەى کە یەکشەممان دەچوونە سەیران و هەمووشیان دل پر لە هیوا سەبەتەى پر لە خواردنیان لەبن دەست نابوو.

کە گەیشتیە جیى مەبەست، سەرەتا هەموو ژنەکان و بەدوایاندا مندالەکانیان و پاشانیش باوکه فەخورهکانیان دابەزین. من هەر هەستم بە نارەحەتى دەکرد و هیچی تر، نابەدل و لەشبەبار دوایان کەوتبووم. بەلام وا پێدەچوو کە کەس، ئەگەرچیش بە ئاشکرا پیشانم دەدا و نەمدەشاردەو، هەست بەو نارەحەتییهى من نەکات. (موددی) و (ی. پ. یینسن) سەرەتال و بەدەم قسەو کەوتبوونە ناو ئەو ریزە درێژەو کە سەیرانکەران پێکیان هینابوو و زۆریش بە کەیف بوون.

ورده گه‌یشتینه جییه‌کی به‌رفراوانی پر له سه‌وزه‌گیا که له‌ویدا خه‌لکه‌که هر یه‌که و به لایه‌کدا بلاوه‌یان لی‌کرد و هه‌ندیکیان به‌رده‌وام ده‌بوون و هه‌ندیکیان هر که جییه‌کیان ده‌دۆزییه‌وه و لئی داده‌نیشتن. ئیمه‌ش جییه‌کمان بۆ خۆمان دۆزییه‌وه و دانیشتن.

ئه‌وجا ده‌ست به‌خواردن کرا، یان برسی بووین و یان برسی نه‌بووین و به‌لام، ده‌بوو بخۆین. هه‌رزووش سه‌وزه‌گیا که پر بوو له‌و دایکانه‌ی ده‌هاتنه‌سه‌ر چۆک و خه‌ریکی ئاماده‌کردنی خواردن و سفره‌راخستن بوون، وای له‌و مندا‌له‌پپه‌تییه‌قاوقیژکه‌رانه‌ی که به‌تاسووق و هه‌سوودییه‌وه له‌یاریه‌کانی یه‌کتریان ده‌نواپی، له‌و باوکه‌دلخۆشه‌مشه‌مشکه‌رانه‌ی که به‌قۆلی هه‌لکراوه‌وه به‌و ناوه‌دا ده‌هاتن و رۆژه‌که‌یان به‌یاریکردن به‌سه‌ر ده‌برد. له‌و کاته‌دا که (موددی) خه‌ریکی سفره‌راخستن و خواردن ئاماده‌کردن بوو، ئیمه‌خه‌ریکی ئه‌وه بووین یاری له‌گه‌ل یه‌کترا بکه‌ین. یارییه‌که بریتی بوو له‌وه‌ی که تۆپه‌که له‌ده‌ستی من راپسکی‌نیت و دوور دوور هه‌لی بدات، ئه‌وجا له‌جی‌ی خۆی بوه‌ستیت و به‌فه‌خره‌وه چاوه‌رپی ئه‌وه بیت که من به‌راکردن تۆپه‌که‌ی بۆ به‌ینمه‌وه. کتومت وه‌کوو سه‌گی‌ک، که به‌که‌یف و خۆشییه‌وه ده‌که‌وێته‌کلکه‌له‌قی. به‌لام من وام پێشان دا که دۆزینه‌وه‌ی تۆپه‌که زۆر زه‌حمه‌ته و تا کاتی‌ک نانی‌ش ئاماده‌نه‌کرا به‌تۆپه‌که‌وه نه‌گه‌رامه‌وه بۆ لای.

(ی. پ. یینسن)، بی‌گومان، خۆی به‌خه‌می که‌ره‌سه‌کانی خواردنه‌وه‌وه بوو و بت‌له‌گرانبه‌هاکه‌ی به‌وپه‌ری وریاییه‌وه هینایه‌وه پێشه‌وه. با له‌ده‌ست ئه‌و پارچه‌کاغه‌زانه‌ی که پارووه‌کانمان تیوه‌پێچابوون رزگاری کردین که به‌

شنه‌شنه‌وه كه‌وته‌نه ده‌م با و به‌سه‌ر سه‌وزه‌گياكه به سه‌ماكرده‌وه به‌رز بوونه‌وه، تا به چلوچپوي داروده‌ونه‌كاني ده‌وروبه‌روه گيرسانه‌وه. زوري نه‌ده‌خاياند تا چاوي (ى. پ. يينسن) نه‌و نيگا شووشه‌يه دايگرت، كه هه‌ميشه باوبوراني به‌سه‌رماندا ده‌قراند. (موددى)، وه‌ك خوئى ده‌يوت، هه‌ر بوئ نه‌وه‌ي دلئى نه‌و خوئش بكات، يه‌ك دوو پيكي له‌گه‌لدا هه‌لده‌دا، به‌لام من دلنيا بووم له‌وه‌ي كه نه‌و بوئ خوئشى هه‌زي لئ ده‌كرد. هه‌موو بيره‌يان ده‌خواردوه‌و و پاشان نيوه‌به‌تال به‌ كه‌شخه‌يه‌وه فرتيان ده‌دانه سه‌ر سه‌وزه‌گياكه و گه‌نجه‌كانيش به‌ خوئشى و گه‌شكه‌وه نيوه‌كه‌ي تريان ده‌خواردوه‌و.

(موددى) و (ى. پ. يينسن) نه‌وه‌نده سه‌رحال و به‌كه‌يف بوون، كه له‌وه بوو بتوانن له ريگاي نه‌و هه‌موو شيرينييه‌وه كه ده‌يانكرد به ده‌مدا بمكوژن، نه‌گه‌ر خووم ريم لييان نه‌گرتايه. پيم پيده‌كه‌نين و داوايان لئ ده‌كردم بروم بو لاي منداله‌كاني تر. له‌وان دوور كه‌وته‌وه، به‌لام نه‌ك بوئ نه‌وه‌ي بچم بو لاي منداله‌كاني تر. جييه‌كي ته‌نيا و لاتهرىكم دووزيه‌وه و لئي دانىشتم و پالم دا به سپيداريكه‌وه. سه‌يري ده‌وروبه‌ري خووم كرد. سه‌وزه‌گيايه‌كه خراپى به‌سه‌ر هينرابوو. دره‌خته‌كان له كوئ بوون؟ نه‌ي گوله‌كان؟ سروشت له‌نيو درياي نه‌و خه‌لكه‌دا خنكا بوو. هه‌موو به قاوو قريشكه‌وه له‌نيو بيده‌نگيه‌كه‌يدا ته‌پاوتليان بوو، چلوچپوي دره‌خته‌كانيان ده‌شكاند، گوله‌كانيان له ژير پئ دنا و منداله‌كانيش به‌كه‌يف و خوئشيه‌وه له هه‌موو شوئينييك و به هه‌موو شتيكدا ده‌ميزان. به‌ر له‌وه‌ي خه‌و بمباته‌وه، وام هينايه به‌ر خه‌يالي خووم كه دره‌خته‌كان به تاسه و ئاره‌زووي هاتنى

دووشه‌ممه‌وهن، تا بتوانن بگه‌رینه‌وه بۆ ناو ژيانه‌ه كشمات و بیده‌نگه‌كه‌ی خو‌یان.

به‌دهم ئه‌وه‌وه كه كچيكي بچكۆله له‌لامه‌وه وه‌ستابوو و پرچه‌كاني راده‌كيشام، خه‌به‌رم بووه‌وه. گه‌رامه‌وه بۆ لای (موددی). ئه‌و و (ی. پ. يینسن) یش بۆ ماوه‌یه‌ك خه‌ویان لی كه‌وتبوو. سه‌روسیمایان هه‌لاوساو و سووره‌ه‌لگه‌پراو بوون. شه‌رم كرد سه‌یریان بکه‌م و وه‌کوو ئه‌وه وا بوو كه نووستنی به‌ر خو‌ره‌تاو ته‌واو رووتوقوتی كردبئه‌وه. (موددی) به‌كه‌یف و خو‌شییه‌وه وتی: به‌ر له‌وه‌ی بچین بۆ (باکن) سه‌ر و قاوه‌ی تر ده‌خوینه‌وه و ته‌رمۆسه‌كه‌ی هینایه‌ پيشه‌وه. به‌لام (ی. پ. يینسن) قاوه‌ی نه‌ويست. ئه‌و گه‌يشتبووو ئه‌و جيیه‌ی كه ئیتر بي‌جگه له (برینفین)^x و بي‌ره هيجی تر نه‌خواته‌وه. (موددی) یش به‌ خو‌شییه‌كه‌وه وتی: كه‌یفی خو‌ته و خو‌شی وا پيشان دا كه هيج ده‌ربه‌ستی ئه‌وه نييه، ها ئیستا نا نه‌ختيكي تر شه‌ر و هه‌رامان به‌سه‌ردا قَلپ ده‌بيته‌وه. من به‌ ته‌ماشاکردن ويستم ئاگاداری بکه‌مه‌وه و به‌لام ئه‌و نه‌يويست له ئاگادارکردنه‌وه‌ی نیو چاوه‌كاني من تی بگات.

كه رۆيشتين به‌ خواستی دلی خو‌ی ده‌ستی دایه سه‌به‌ته‌كه و هه‌ليگرت، كه بيگومان زۆر سووكتر بوو بوو له‌وه‌ی مال‌ه‌وه. ده‌ی خو‌ ده‌توانیت سه‌به‌ته‌كه بۆ باوكت هه‌لبگريت، (موددی) به‌ ده‌نگيکه‌وه وه‌کوو ئه‌وه‌ی هانم بدات وتی و منیش به‌ سه‌روسه‌کوטיکی مؤن و گرژه‌وه وتم: ماندووم و با (ئه‌و) خو‌ی هه‌لبگريت. يه‌كسه‌ر (ی. پ. يینسن) ده‌ستی له سه‌به‌ته‌كه‌ی به‌ر دا و داینا و ئیتر باوو پۆرانیش به‌سه‌رماندا قَلپ بووه‌وه.

^x برینفین، جۆره مه‌شروبيکی قورسه.

به جوړیک که هه موو ئه وانهی دهوروبه رمان بتوانن بییستن، نه راندی به سه رمددا: (ئهو)! به کی ده لیت: (ئهو)! هندیکیشیان راوستان و گو یقولآغ بوون. (موددی) وتی: بی دنگ به! پیویست ناکات به و شیوهیه بقیژینیت! ئه ویش به سه ریدا نه راندی: تو دهمت داخه! و ئه وجا به توورپی و گزرییه وه پرووی کرده وه من. ده بیت فیری شهرم و حه یا بیت و دووباره ی کرده وه به کی ده لیت: (ئهو)! چاوه کانیشی به خواردنه وه و به دکاری سوور و شووشه یی بووبوون. رقم لی دی بووه وه، به لام له وه بچووکتتر بووم رق و کینه ی خو می پیشان بدهم. له بری ئه وه سه رلیشواو و به شهرمه وه سه یری ئه رزه که م کرد.

(موددی) وتی: داوای لیبووردن له باوکت بکه! ناچار بووم داوای لیبووردنی لی بکه م و پینج جاریش له سه ر یه ک بلیم: بابه. داوای ئه وه دلم تیکه ل و پیکه ل هات و ناچار له ریگا که لام دا و دستم کرد به رشانه وه. ناخم دهیچریکاند: رقم لیته، رقم لیت ده بیته وه. (موددی) زاتی نایه بهر خو ی و پی وت: نایینیت که ده ر شیته وه و دلی تیکه ل دیت؟ ئه ویش هات به لامه وه و وتی: وهره! با هه مووی له بیر خو مان ببهینه وه و بچین بو (باکن) نه ختی با ی بالی خو مان بدهین. بوشت هه یه هه موو یارییه کان بکه یت و سه یری (میسته ر یا کل) یش بکه یت.

که گه شتینه (باکن)، یه کسه ر به ره و شانوی بوو که شووشه کانی (میسته ر یا کل) رامکرد و که چی ئه و له و کاته دا گفته که ی خو ی له بیر چوو بووه و له بری ئه وه به ره و یارییه کانی تر، که خو ی زور که یفی پیان ده هات، په لکیشی کردم. هینده شی نه برد دهسته کانم پر بوون له شتی هیچ و

بیکه لک، ئەو خۆی به شانازییه وه له تهنیشتیه وه پێی دهکرد و پاسی هه موو شتهکانی دهکرد. یهک له سههر یه کیش دهپرسی: ههزت ئێیان نییه؟ به هه ناسه بۆن ناخۆشه که ی سهروچاوی دهپێچامه وه. سهراسیمه و ماندوو به چرپه ده مۆت: با! ئەو وتی: ئێستا شهربهتت بۆ دهکرم و ئەوهندهش کولێچه ی پێوه بخۆ تا دهتوانیت. ده موچاوی (موددی) گه شابوو وه. ده مۆتوانی له ده موچاویدا ببینم که بیری ده کرده وه: ئێستا ئیتر هه یچ خه میکم نه ما.

(ی. پ. یینسن) دل پر له چاوهروانی سهیری منی کرد و به خۆنازینی که وه ته ماشای مه یگێره که ی کرد: دوو بیره و په رداخیک شهربه تمان بۆ بینه و ئەوهندهش کولێچه و کیک که ئەم مندا له بتوانیت بیخوات. به لام هینده ماندوو بووم که دلّم له وه هه موو کیک و کولێچه یه تیکه ل ده هات که بۆم داوا کرا. مه یگێره که به هه له شتی تری له به رده مدا داناین و پیک ئەوهش بوو که (ی. پ. یینسن) چاوهروانی بوو بۆ ئەوه ی بیانوویه ک بدۆزیته وه و پێیدا هه لشاخیت. هه زی له وه بوو به گژ مه یگێر اندا بچیته وه و به رۆکیان پێ بگریت و بۆ ئەو گرنگیش نه بوو مه یگێره که چی ده کرد و نه ده کرد، هه رچییه کی بکردایه هه ر به خراپه به سه ریدا ده شکایه وه. (موددی) هه وڵی دا بیدهنگی بکات، به لام بیهووده بوو. گرکانیک بوو و نه تده توانی به ری پێ بگریت. داوای لی کـرد: ئەوهنده مه خۆره وه. ئەو نه راندنی به سه ریدا: من بریار ده دم نه ک تو! و به مشت کیشای به میزه که ی به رده میدا و هه رچی شووشه و په رداخ بوو به ربوونه وه. هه ولمان دا له گه ل خۆمان ببه یین بۆ جیه کی تر، به لام بۆمان نه چوو ه سه ر. قیژاندی به سه رماندا: به که یفی خۆمه و هه موو ئیواره که لی ره

داده‌نیشم و ئەگەر تۆ و ئەویش نارازین جا به جەهەنەم و دەتوانن ملی خۆتان بشکینن و بڕۆن! چاوی (موددی) پر بوون لە فرمیسک. رێک لەو کاتەشدا چاوی بە مەگیگێرەکە کەوتەووە و پرووی لە پاسەوانی بارەکش کرد و بە توورەییەووە وتی: ئەمە چ خزمەت و بەدەنگەووە هانتیکە! هەر ئیستا بیرە و پیکەکەم بخەنە بەر دەست! (موددی) وتی: ئەرێ ناتوانیت نەختیک لەگەڵ ئەو مەگیگێرە بەستەزمانەدا لەسەر خۆتەر بیت. هەستایە سەر پێی و بە لاچاو و پر کینەووە سەیری کرد و قیژاندی: ون بە لەبەر چاوم و ئەو منداڵە سپڵە و پێنەزانەش لەگەڵ خۆت بەرە!

بە پەلە چووینە دەرەووە.

کە هاتینەووە ماله‌ووە دەستی کرد بە گریان و قسە‌ی ناشیرین پێوتنی و وتی کە دەیه‌وێت لێی جیا بێتەووە. منیش هەر سەیرم دەکرد و لێی ورد دەبوومەووە. ئەوجا عەقڵ و هۆشم لەبەر هەلگیرا و وتم: ئاخۆ بەبێ ئەو چەند باشتەری بەسەر بەرین، ئاھ ئەگەر بمردایە و نەجاتمان بووایە لە دەستی! (موددی) ییش رێک لەو کاتەدا پرووی لێ وەرگیرام و وەک شیت و هار بەسەرمدا قیژاندی: ئاوا! دەرەوێت بمریت! پراوەستە بزانه چۆن بۆی دەگیڕمەووە! و بە هەموو توانای خۆی کەوتە سەر و گویلاکم. لە هیچ شتیک تێنەدەگەیشتم. بەلام پێش ئەو‌هی خەو بچیتە چاوم ئەو‌م دەرژمارد کە سی هەفتە‌ی تری ماوہ بۆ یەکشەممە‌ی داها‌توو، یەکشەممە‌ی دەستەبەتالیی (ی. پ. یینسن).

له پيشندا گوټم لى بوو که له دهرگا ددر، پاشان گوټم له دهنګه زيت و ورياکه‌ى خوټم بوو: (موددى)، له دهرگا ددرت. دواى ئه‌وهش گوټم له دهنګه ناسکه‌که‌ى ئه‌و بوو: له دهرگا ددرت؟ ئاخو کى بيت بهم ناوه‌خته له دهرگا بدات؟ و به کيف و چاوه‌روانيه‌وه دهرگا‌که‌ى کرده‌وه.

هه‌م ترسام و هه‌ميش، کاتيک له دهرگا در، گوټقولاغ بووم زيت و وريا بوومه‌وه. چه‌ند شتى سه‌ير و سه‌مه‌ره، له‌گه‌ل ليدانى دهرگادا، خوټى نه‌کردوه به مالماندا! خوټم فير کردبوو که کاتيک له دهرگا ددر، ده‌بوو بروم و بيکه‌مه‌وه، به‌لام کاتيک له ديواره‌که‌مان ددر، له ئه‌رزه‌که و له ژير کورسيه‌که‌م ددر، نه‌مده‌زاني په‌نا بو چى به‌رم و به چى وه‌لام بده‌مه‌وه. به‌لام (موددى) هه‌ميشه ده‌يزانى چى بکات و چوټ وه‌لام بداته‌وه.

هه‌نديک جار ئه‌وهش رووى ددا، به‌بى ئه‌وه‌ى که‌س له‌وديو دهرگا‌که‌وه هه‌بوويت، له دهرگا ددر. له کاتى ئاوه‌ادا من و موددى هه‌ر ئه‌وه‌نده‌مان پى ده‌کرا، چاو له پار‌ه‌وه دورودريژ و تاريخه‌که‌ى به‌ر دهرگا‌که‌ بېرين و ئه‌وجا ئه‌و به‌وپه‌رى خوشييه‌وه ده‌يوت: که‌سى لى نييه! هه‌بيت و نه‌بيت، ده‌بيت ئه‌وه ده‌ستى يه‌زدان بوويت و به دهرگا‌که‌ى ئيمه‌گه‌يشتبيت، به‌لام نابينم که هيج خاچيکى له‌سه‌ر دهرگا‌که‌ کيشا بيت، که‌واته هيشتا وه‌ختى مردنى که‌سمان نه‌هاتوه.

ئه‌گه‌ر له ديواره‌که‌مان بدرايه، ده‌يوت: ئيستا سيسرکه‌کان يه‌کيک له مردوه‌کانى خوټيان دهنيزن. ئه‌گه‌ر له ئه‌رزه‌که‌مان بدرايه، لى ده‌دايه‌وه و ده‌يوت: هه‌ر ئه‌وه‌نده وه‌لاميان بده‌يته‌وه، ئيتر ده‌ست هه‌لده‌گرن و پيدا ناکيشن. به‌ترسه‌وه ليم ده‌پرسى و زور چاکيش ده‌مزاني وه‌لامى چيه: کامانه؟

دهیوت: بڼگومان، پڅو مردووہکان. ټه گهر له ژیر کورسییه که شم بدرایه، به پڼکه نینه وه دهیوت: دهی ئیستا ده بیت بگوږزیته وه بڼ کورسییه کهی تر، چونکه له وه ده چیت که سیک بیه ویت کورسییه که ت لی قهرز بکات! منیش بڼ کورسییه کی دیکه ده مگواسته وه.

ئیواره یه کیان به خه بهر هاتم و گویم له (موددی) بوو به هاورپییه کی خوئی دهوت: بیه ینره پیش چاوی خوټ، شه ویکیان ده ورو به ری سه عات دووی شه و له درگا درا و که کردم وه؛ خوشکی میرده کهم، له نیو درگا که دا را وه ستا بوو و تاله خوینیکیش به لاملیدا هاتبووه خواره وه –

تا توانیم خویم به ژیر لیفه که دا کرده وه و نه مویست زیاتر له باره ی (خوشکی میرده کهم) وه بییستم، چونکه ټو دایکی راسته قینه ی خویم بوو و زوریش له دنیا سهیر و سه مه ره که ی ده ترسام.

هه ندیک جار به کاغه زه کان یارییه کیان ده کرد و به دم پاز و نه ینیه که وه به میزه که یاندا ده کیشا، ټه وه ی له کاتی خوشیدا به میزه که یدا نه کیشایه، دهید وړاند و له یارییه که ده کرایه ده ره وه. ټه و جا ټو میزه پر له پاز و نه ینیه هه بوو که زمانی لیدان و پیدا کیشانی ده زانی، به لام ده بووایه خر بووایه. هاورپییه کانی موددی ده یانوت: میزی خر تان زوره و بو ټو کارهش یه کاویه کن، به لام من له (موددی) ده پارامه وه و داوام لی ده کرد که کاریک نه کهن هیچ میزیک له مالی ئیمه دا لی بدات. له بری ټه وه (موددی) چوو بڼ لای ټه وان و گوپی بڼ لیدان ی میزه کانی ټه وان ده گرت.

پییان ده وتم: که گه شتیته ټه وئی ده بیت به نهرم و نیانیه وه له درگا بدهیت و چاوه ری بیت تا به ده نگته وه دین.

منیش به نەرمی و هیواشی له دەرگاگەم دەدا و له لێدانهکەهێ
 خۆم، لەو بێدەنگییەهێ، ئەگەر کەس له مالم نەبووایە، پشتی
 دەرگاگەهێ داگرتبوو دەرترسام، لەو وەلامە دەرترسام کە
 دەدرامەوه، ئەگەر کەسێک له مالمەوه بووایە. هەندیک جار
 لەگەڵ کردنەوهی دەرگاگەدا، ناو دەرگا پر دەبوو لەو
 مندالانەهێ پیم پی دەکنین. هەندیک جاریش کە دەرگا
 دەکرایەوه، گەورەهێک پەلکێشی دەکردم و چنگی پر دەکرم له
 شیرینی. هەندیک جار به لای مندالیکی ساواوه دایاندەنام بۆ
 ئەوهی ئاگام لێی بیت، ئەویش ئەوهندەهێ دەقیژاند کە پیم وا
 بوو ها ئیستا نا نەختیکی تر دەمریت. هەندیک جار
 دەیانبردەمه ژووریکی تاریک و گەوره و به تەنیا لەنیو ئەو
 کورسی و وینه جۆراوجۆرانەدا به جێیان دەهێشتم، کە پێیان
 نااشنا بووم. جارێک له جاران ئەوهندە له ژووریکی وادا
 چاوهڕیم کرد کە پیم وابوو له بیریان کردووم و به چهپۆک بهر
 بوومه گشت دەرگاگانی ژوورهکە. کاتیکیش کە کەس وهلامی
 نەدامەوه، یهکیک له دەرگاگانی ژوورهکەم کردەوه و به لام،
 بهپهله دامخستەوه: ئاخر نەمدەزانی کە گەورهکان به
 پروتوقووتی له تەنیشته یهکترهوه دەنوون!

ئیواره‌یه‌کی زستان من و (موددی)، له دهوری میژه خیره‌که و له ژیر چرای بنمیچه‌که‌دا دانیشتبووین. (موددی) خه‌ریکی گۆره‌ویچنین بوو، سه‌به‌ته‌یه‌کی پر له شلیله و خوری گۆره‌ویی تازه‌شۆردراوی له پیش خوئی دانا‌بوو. چرای بنمیچه‌که، وه‌ک ئه‌وه‌ی بایه‌کی نادیار دیلانی پی بکات، که‌می‌ک به‌ملا و ئه‌ولادا ده‌هات و تارماییه‌کانیشی وه‌کوو ته‌نکه‌دووکه‌ل به‌سه‌ر دیواره‌کاندا هه‌لده‌گه‌ران. (موددی) ده‌ستی چه‌پی کردبوو به‌ناو گۆره‌وه‌ییه‌که‌دا و ده‌ستی تیدا توپه‌ل کردبوو و وه‌کوو توپه‌وانه‌یه‌ک بو ریک‌خستنی به‌شی لای پاژنه‌ی گۆره‌وییه‌که‌ به‌ کاری ده‌هیتا و هه‌رجاریکیش که شیشه‌که‌ی به‌ خوئی و ده‌زووه‌ درێژکۆله‌که‌ی دوا‌یه‌وه‌ له گۆره‌وییه‌که‌وه‌ به‌رز ده‌کرده‌وه، قوئی سیبهری به‌سه‌ر دیواره‌که‌دا ده‌کیشا و مارتاسا پچاوپچ به‌ دیواره‌که‌دا هه‌لده‌کشا و وه‌کوو ته‌وریکی ده‌سکدریژیش به‌ره‌وخوار به‌سه‌ر دیواره‌که‌دا داده‌کشایه‌وه‌ خواره‌وه‌.

ماوه‌یه‌ک بوو بیده‌نگ، هه‌ریه‌که‌ و سه‌رقال به‌ خه‌ون و خه‌یالاته‌کانی خو‌یه‌وه، دانیشتبووین، که‌یه‌کسه‌ر یه‌کیک، سی جار له‌سه‌ر یه‌ک به‌ کورتی و به‌لام به‌ دنیاییه‌وه، له‌ ده‌رگا‌که‌ی دا.

به‌ خو‌شییه‌وه‌ وتم: (موددی) له‌ ده‌رگا‌ ده‌دریت! و دل پر له‌ چاوه‌روانییش ته‌ماشام کرد.

(موددی)یش، به‌ ده‌نگیکی پر له‌ خو‌شی و چاوه‌روانییه‌وه، وتی: ئاخۆ کۆ بیت له‌ ده‌رگا‌ بدات! و که‌ره‌سه‌کانی خسته‌ لاوه‌ و له‌ کورسییه‌که‌ی به‌رز بووه‌وه‌ و له‌سه‌ر نووکی پی و به‌ چه‌ند هه‌نگاوێک، له‌ کاتی‌کدا که‌ دووباره‌ی ده‌کرده‌وه: ئاخۆ کۆ بیت؟ به‌ره‌و ده‌رگا‌که‌ رو‌یشت.

دل پر له چاوه پروانی له دواى (موددى) م دهروانى و به تاسه و
ناره زوى و نه شته خوشانه شهوه بووم كه نه، كاتيك
ميوانيك روى تى دهكردين، له بهردهمى داده ناين.

به لام كه (موددى) دهرگاكهى كرده وه، كهس له بهر دهرگاكه
نه بوو. سهيرى چهپ و راستى نه وديوى دهرگاكهى كرد، چاوى
له تاريكايى پاره وى هه وره بانه كه برى، سهري لار كرده وه بو
نه وهى گوى بگريت، به لام نه هيچى بينى و نه هيچيشى بيست.
(موددى) وتى: شتيكى سهيره، تهنانهت پشيله يه كيشى لى
نييه! نه وجا دهرگاكهى داخسته وه و وتى: دهبيت به هه له
بيست بيتمان!

به كه ميك دوود لييه وه دهستى دايه وه كه ره سهكانى و
دهستى به چينى گوره وييه كانى كرده وه، ناواتى منيش
نه هاته دهى، به لام كه ميكيش دوودلى داى گرتم و خوم له
(موددى) نزيكتر كرده وه.

پيك له و كاته دا كه بيدهنگى ژوره كهى داگرت بو وه وه، له
دهرگا درايه وه: سى جار به توندى. نه مجاره يان له نيوان هه ر
ليدان يكدانه ختيك راده وه ستا: له وه نه دهچوو دهنگه كه له
بوونه وه ريكي ساغ و رووخ شه وه بيت.
به دله راره كه وه ته ماشاى (موددى) م كرد.

وهك نه وهى بيه ويت نه ختيك خوى بيترس و نارخه يان
پيشان بدات، (موددى) وتى: تو بيكه ره وه! نه گهر خيويش
بيت، هيچ خراپه يه كه له گه ل منداليكى بيگونا ه ناكات!
سهري ناره زاييم راره شاندا. (موددى) په لى گرتم و پيكه وه
به ره وه دهرگاكه رويشتين و كرمانه وه.

نه مجارهش كهس له وديو دهرگاكه وه نه بوو، به لام من پيم
وابوو كه شتيكى سارد نيشانه يه كى له سه ر نيوچه وانم كي شا

و به ترس و له‌رزوه خوّم به (موددی)هوه، که یه‌کسه‌ر
ده‌رگا‌که‌ی دایه‌وه به‌یه‌کدا، نووساند. ئەمجاره‌یان هیچ‌خه‌می
ئەوه‌شی نه‌بوو سه‌یری راست و چه‌پ بکات. له‌بری ئەوه به
خیرایی چه‌ند جارێک کلێله‌که‌ی بادا و ده‌رگا‌که‌ی له‌مدیوه‌وه
توند کرد.

پاشان پێکه‌وه و له‌سه‌ر نووکی پێ‌ خوّمان گه‌یانده‌وه میزه
خره‌که و لێی دانیشتین. زۆر ترسام له‌وه‌ی که ئەوه‌ی له‌ودیو
ده‌رگا‌که‌وه نه‌بوو، ئەگه‌رچی ده‌بوو له‌وی بووایه، گوێی لێمان
بیت و په‌نگ بیت رێمان نه‌دات له‌ ده‌رگا‌که دوور بکه‌وینه‌وه.
که گه‌یشتی‌نه‌وه لای میزه‌که (موددی) چرپاندی به‌ گویمدا:
ئەگه‌ر لێش بدریت‌ه‌وه، نایکه‌ینه‌وه! من ته‌نانه‌ت زاتی ئەوه‌م
نه‌بوو ده‌میش بکه‌مه‌وه، به‌لکو هه‌ر به‌ سه‌رپراوه‌شاندنیک
په‌زانه‌ندیی خوّم پێشان دا.

(موددی) له‌ شوینی خوئی دانیشته‌وه، به‌لام ده‌ستی بۆ
کاره‌که‌ی نه‌بردووه و هه‌ر به‌ واقورماوییه‌وه به‌ ژووره‌که‌یدا
ده‌روانی و منیش به‌ده‌م له‌رزوه‌وه له‌نیوان هه‌ردوو قاچیدا
پراوه‌ستابووم و هه‌ردووکی‌شمان به‌ده‌م چاوه‌پروانیی لێدانه‌وه‌ی
ده‌رگا‌که‌وه دلمان له‌ خورپه‌دا بوو.

له‌په‌رێکدا موددی به‌ ده‌نگێکی به‌رز که منی له‌ جیی خوّم
پاچله‌کاند وتی: ئا لاچۆ! با برۆم بۆ موبه‌ق و شتیکی خویش
بۆ خوّمان دروست بکه‌م!

ئەوجا به‌ په‌له‌ له‌ ژووره‌که‌ چووه‌ ده‌ره‌وه. له‌ ترسی ئەوه‌ی
به‌ ته‌نیا به‌ جی به‌ی‌ل‌ریم، به‌په‌له‌ دوا‌ی که‌وتم و رێک له‌و
کاته‌شدا که خه‌ریک بوو ده‌گه‌یشتمه‌ موبه‌قه‌که، پیم وابوو که
یه‌کیک له‌ پشت‌ه‌وه‌ ده‌مگریت و چرپاندم به‌ گوێی (موددی)یدا:
په‌نگه (ئهو) هاتیبته‌ ژووره‌وه!

(موددی) به دەم پیکه نینیکی ساخته وه پرسى: کام ئەو؟ خو
خوت بینیت که کهس له ویدیو دەرگا که وه نه بوو!
زمانم که وه ته ته له و وتم: به لام خو ئەگەر خپو بیت،
ناتوانیت ببینیت!

(موددی) به دلناییه که وه وتی: نا، با له بیر خو مانی
به رینه وه، رهنگه که سیک بوو بیت و ویستبیتی نه ختیک
گالته مان له گه لدا بکات، به لام ریک له و کاته دا که ویستی
دهرگای ژووره که دابخات، بو جاری سییه م له دەرگا درایه وه.
ئه مجاره یان له نیوان هر لیدانیکدا، زیاتر راده وستا و وهک
ئه وه وابوو ئه وهی که له دەرگا که دهدات بیه ویت به و
راوه ستانانه ی نیوان لیدانه کان شتیکی گرنگتر له لیدانه کان
بلیت و به و شیوه یه ش زیاتر بمانتر سینیت.

به دەم لووشکه لووشکه وه زیاتر خو م به (موددی) یه وه
نووساند. ئەو گرتمیه باوهش و لیوهکانی به شیوه یه ک لی کرد
وهک ئه وهی پیم بلیت: بی دنگ به! منیش بی دنگ بووم و
ته نیا شتیک که گویمان لی بوو دنگی هه ناسه برکیی پر له
ترس و له رزی خو مان بوو.

چاوم له قوولایی ژووره که بریبوو. له ژووره وه تارماییه کان
به گورج و گوئی و له شسووکییه وه له سه ر ئه رزه که و
دیواره کان سه مایان ده کرد و وهک ئه وه وابوو که تارماییه کان
له و کاته دا هه ست به ئازادییه کی زیاتر بکه ن کاتیک که
ژووره که یان بو چو ل کرابوو و له وان زیاتر که سی دیکه ی تیدا
نه بوو. چرا که ش، وهک ئه وهی که که سیک له و کاته دا دهستی
لی دابیت، زیاتر به ملا و ئه ولادا دههات و جار جاریش شیشی
گو ره و چینه که ش له نیو ئه و گو ره وییه دا که له ولاره دانرابوو به
ته وای ده ره وشایه وه.

نا، نه‌مده‌وئیرا بچمه‌وه ناو ژووره‌که و ههر چۆنیک بیت له موبه‌قه‌که‌دا دنیاتر بووم، جار له دواى جار چاوم له ئاستى یاری ترسناک و تۆقینه‌رى تارماییه‌کاندا داده‌خست، به‌لام ههر جاریک به په‌له ده‌مکردنه‌وه و نه‌شمده‌زانى کامیان ترسناکتره: سه‌یرکردن یان سه‌یرکردن.

ئا، چه‌ند به ئاواته‌وه بووم (موددى) ده‌رگای ژووره‌که دا‌بخات و ههر به تهنیا موبه‌قه‌که‌مان بۆ بمینیت‌ه‌وه تا پاسى بکه‌ین و بی‌جگه له‌وه‌ش به ئاواته‌وه بووم که موبه‌قه ژووریکى بچکۆله‌ی هه‌بوایه که بمانتوانیایه خۆمانى تیدا با‌خنین و ئەو ژووره بچکۆله‌یه‌ش ژووریکى بچکۆله‌ترى تايبه‌ت بۆ ئی‌مه‌ی هه‌بوایه؛ ئا، به ئاواته‌وه بووم ئەو ژووره هینده بچکۆله بوایه که تهنیا جیى من و (موددى) تیدا ببوایه‌ته‌وه، به‌لام له هه‌موو شتیکیش دنیاتر ئەوه بوو که من بۆ خۆم له‌نیۆ له‌شى (موددى)یدا بوومایه!

وا توندیش خۆم به (موددى)‌ه‌وه نووساندبوو، وه‌کوو ئەوه‌ی له‌راستیشدا بمه‌وئیت خۆم به‌ناو له‌شیدا بکه‌م. ماوه‌یه‌کى درێژ پیکه‌وه به بیده‌نگى دانیشتىن: ترساین و له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا که‌میک به ئاماده‌بوونى یه‌کترى هه‌ستمان به دنیایی کرد.

له‌پری‌کدا ده‌نگى هه‌ناسه‌برکیده‌ک له ژووره‌که‌وه، وه‌کوو ئەوه‌ی که‌سیکى نامۆ له ژووره‌که‌دا بی‌ت، هاته به‌ر گویمان؛ به ترس و له‌رزوه‌ه ته‌ماشای ژووره‌که‌مان کرد و بینیمان که تارماییه‌کان وه‌کوو ئەوه‌ی که‌سیک دوايان که‌وتبی‌ت و راویان بنی‌ت که‌وتبوونه تریه‌ترپ، به‌لام هاوکاتیش تا ده‌هات کالتر ده‌بوونه‌وه و کاتیکیش به لاچاوێک سه‌هیری چرای بنمیچه‌که‌مان کرد، بینیمان که رووناکییه‌که خه‌ریکه

دهكوژيټه وه: چراكه زمانېكي له دووكه لې ره شي دريژي
قه تراني دريژ كردبووه وه. له خوښياندا ناهيكمان به بهردا
هاته وه: هه ناسه پرکي و ترپه ترپه که له روونا کايي چراکه وه،
که بهر وه کوژانه وه دهچوو، دههات!

(موددی) وهکوو نه وهی له دست شتيک رزگاري بوويټ،
ههستا؛ به لام کاتيک ويستي بچيټه ژوره که وه تا نه وت بکاته
چراکه وه، توند توند خوځم پيوه نووساند: بوې نه بوو بچيټه
ژوره وه!

له کاتيکدا که (موددی) دهويست رازيم بکات به وه که
له گه ليدا بجمه ژوره وه، گويمان له دهنگيکي تر بوو، دهنگيک
وهکوو نه وهی له جاده که وه بيټ! نه وه دهنگي غارکردني
نه سپيک بوو که سمه ناکراوه کاني دهکيشا به بهر دهريژي
شه قامه که دا و زايه لهی دههات و وهکوو نه وهش وا بوو که
نه سپه که له ماله که یيټمه نزيک بيټه وه، چونکه تا دههات
دهنگه که زياتر بهر گويمان ده که وت. نه و جا له وه بوو نه سپه که
له بهر ماله که ماندا راوه ستا بيټ، چونکه له پريکدا دهنگ نه ما و
کشومات بوو.

پاش نه ختيک نه سپه که به غار غاريڼ دور که وته وه و
دهنگه که ش تا دههات دورتر ده که وته وه، منيش نه وهنده گويم
بو غار غاريڼي نه سپه شل کردبوو، که له خه يالی خوځمدا
ههردوو کمان فرياي نه وه که وتبووين خو هه لدهينه سه ر پشتي
و خو در باز بکهين.

ريک له و کاته دا که دهنگي نه سپه که خاموش بوو، له
ژوره که وه گويم له ناهه لکي شانېکي قوول بوو و
روونا کاييه که ش به ته وایي کوژايه وه.

(موددی) به ته وایي به سه ترسه کهيدا زال بوو بوو و به

دەنگیکی کراووه وەتی: دەزانیت چی، پیم وایه ئەسپه که
هاتبوو بۆ ئەوهی ئەو خێوه له گەڵ خۆیدا ببات که له
دەرگاکی داین، چونکه بیگومان خێوه که ڕپی هه‌له کردبوو و
ڕپی که وتبووه وه ئەم دەوروبه رانه. پاشانیش وتی: وەرە با
بچین چراکه هه‌لکهینه وه!

به نابه‌دلییه وه دواي که وتم. (موددی) بۆ دنیایی، ئەو
شه وه، چراکه هی نه‌کوژانده وه. چیتیش دەنگی لێدانی
دەرگا که مان بهر گوی نه‌کهوته وه.

دوانزه سالان بووم، به سهر جاده بهرده پيژکراوه که دا دهرؤيشتم و تيشکی هه تاو له تهختی نيوچه وانمی دها، له لایه کمه وه، دهریاچه که، رهنگ پؤلایین، وه کوو دهمه چه قویه ک دهرهوشایه وه و له لایه که هی دیکه شمه وه، دیواری تاریکی دهره وهی ماله کان و (ئیرنا) ی زؤربلی بوو، به خوئی و کراسه کونجکونجه که یه وه.

هه موو شتی ک ئاسایی دهینواند. دوانیوه پؤیه کی ئارام و هیمن و دوو کچی دوانزه سالانیش هه ریه که و به خویمان و خه ونه بهربلاوه کانیا نه وه. تا ئه و کاته ی رووم به لای دیواری تاریکی دهره وهی ماله کاندا وهرنه گپرا، هیچ شتی ک، به هیچ جوریک، سه رنجراکیش نه بوو، ئه وهی له ویتشدا رووبه رووی بوومه وه هه موو له شی پری کردم له ژان و کول.

له (ئیرنا) م پرسى: ئه وه کییه؟ و ئامازهم بؤ ئه و کوره سیانزه سالانه یه کرد که سه ری به ره و دهره وازه یه ک لار کردبووه وه و به چاوی پری له خه ون و خولیاوه له دهریاچه که هی دهروانی. وه ک ئه وهی له مه رمه ر هه لکه نرابیت و بئ ئه وهی به هیچ جوریک له قه شه نگیی خوئی به ئاگا بیت، ئه و قه شه نگیه بالایه ی که ئازاری منی دها، له جییه که هی خویدا پراوه ستابوو. دهمویست دهستی تیوه بدهم. به لām (ئیرنا) هه ر ئه وهنده ی وه لām دامه وه: ئییش، ئه وه ته نیا (فرانک) ه و هیچی تر، هه قته نه بیت به سه ریه وه، ئه وهنده گرنگ نییه! و پاشان به ره وپیش له گه ل خویدا به کیشى کردم.

قه ت بهخت نه بووه یارم تا قسه یه ک له گه ل (فرانک) دا بکه م، به لām زؤرجاران له ویدا پراوه ستام و به دزییه وه ته ماشام کرد و هه میشه ش دواى ئه وه خه مینی دایده گرتم و دلپه ست ده بووم.

کئی دہیہوئیت یاریم لہ گہل بکات؟ کئی دہیہوئیت یاریم لہ گہل بکات؟ قیژاندیان و وہک باگیتڑہی شاد و خہنی بہ سہ ماوہ رییان کرد، منیش پر بہ دل دہموئیت ہاوار بکہم: من دہموئیت! من دہموئیت! بہ لام لیوہ کانم نہیاندہخواست قسہ بکہن، قاچہ کانم نہیاندہخواست را بکہن. ئەگہرچی پر بہ دل دہموئیت یاری بکہم، بہ لام تہنیا ئەوہندہم پی کرا لہ ویدا بہ دہمداپچراوییہوہ، وہک ئەوہی پییہ کانم لہ شہ قامہ بہر دینہ کہہ روا بن، راوہستم و ہست بکہم: چہندی حہزم بہ یاریکردن دہکرد.

بہ لام زۆربہی یارییہ کان ہر ہیندہیان لہ دہست دیت، نازار بدہن! نہمدہتوانی بہ شداری پیبکہ نینی ہندیک، گریانی ہندیکی تر؛ خہمباری ہندیک، شادی ہندیکی تر؛ بکہم. ئەو یارییہ تہنیا نازار دہبہ خشیت و ہیچی تر. کئی دہتوانیت، کاتیک ہورہبانہ کہہ پرہ لہ خیو، پیبکہ نیت! کئی دہتوانیت بہو گۆرانییہ پیبکہ نیت کہہ پرہ لہ گریان! کئی دہتوانیت، پاییزان، بہ کہشتیی چارۆکہداری پوولہ مہرگی (قوو) ہکان پیبکہ نیت! بہ گولہ پشیلکراوہکانی باخچہ و، بہ چاوی پلیشینراوہی کہستانیہ کان پی بکہ نیت! کئی دہتوانیت بہو سہگانہ پیبکہ نیت کہہ دہلوورین، بہو ہیلکہ شہیتانوکانہ پیبکہ نیت کہہ ہرگیز ناویرن مالہکانیان بہ جی بہیلن! کئی دہتوانیت بہ برووسکہ پی بکہ نیت، ئەو برووسکہیہی زمانی ناگر دہپہ یفیت، کئی دہتوانیت پی بکہ نیت، کئی!

بہ لام من دہموئیت، بہ کامی دل پی بکہنم. لہ سہرم بکہ. یارمہ تیم بدہ تا بتوانم گور بدہمہ بہر خووم و بہ شداری یارییہ کہت بم! لہ سہرم بکہ! تہنانت لہ گہل ہاوریکانی شمد، کاتیک لہ جہژنی

له دايكبوونمدا دههاتن بؤ مالمان، نهمدهوئيرا يارى بكه م، هر
ئوهندهم پئدهكرا بئدهنگ له پهنایه كدا دانیشم و به هیوای
ئوه بم بهزوویی برؤن و وازم لی بهین. نهمدهمویست
دواكس بم و له دواى همووانه وه له سهر كورسییه كه م
هه لبستم و به جیی بهیلم. نهمدهویست ئوه بم كه چاوی
دههست ترایه وه و دهبوو به دواى ئهوانی تردا بگه ریت.
نهمدهویست دواى یاسا و ریسای یارییه كان بكه وم، ئه وسا،
وازیان لی دههینام و دهرویشتن، ئه مهش له كاتیکدا بوو كه
هرگیز نهمدهویست وازم لی بهین!

به هیچ جزئیک له وه تینه گهیشتم که بۆچی بۆمان نه بوو له گهڵ ئەو پیاوه رووخۆشه دا برۆین و ئەو شوکولاده بخۆینه وه که پر به دلّ ههزی ده کرد له گهڵ ئیمه دا بیخواته وه.

من و (کارین)، دوو سهعات بوو، له گهڵ یاری خلیسکینه دا خه ریک بووین و کاتیکیش که له شمان گهرم دا هات، ماندوو بووین و خۆمان چه مانده وه بۆ ئەوهی پیلای خلیسکینه کانمان له پیمان دا بکه نین، کتوپر، بۆ ئەوهی یارمه تیمان بدات، له بهردهماندا قوت بووه وه و دهستی یارمه تی بۆ درێژ کردین. پاشان له گه لماندا هاته دهره وه و ههر ئەوساش لئی پرسین ئەگه ر بمانه ویت بچین و شوکولادی له گه لدا بخۆینه وه. من ده مویست، به لام (کارین) وتی نا و ئیتر ده می دا به یه کدا و قروقه پی لیکرد. به ته نیا له سووچیکی جاده که دا به جیمان هیشت و به ناو جاده چۆل و بیده نکه کانی ئەو یه کشه ممه یه دا رپی خۆمان گرت ه بهر، به لام کاتیک گهیشتینه بهر دهرگای مائی (کارین) لۆمه ی ئەوه م کرد که نه یویست شوکولاده که ی لئ وهر بگریت. ئەویش به توور په ییه وه وتی: ئای که گه و جی! خو دهنایت که نه ده بوو بۆ ئەوه – رهنگه خوشت بزانیته مه به ستم چییه – له گه لیدا بچووینا یه! و ئیتر خو ی کرد به دهرگا که دا و له بهر چاوم ون بوو.

من تینه گهیشتم مانای "رهنگه خوشت بزانیته مه به ستم چییه" چییه و به ده م را رای و پرسه وه به ره و مال بوومه وه. به لام ههر ئەوه نده ی پیم نایه ئەو دیوی دهرگا که وه، یه کسه ر باسی ئەو پیاوه م بۆ (موددی) گێرایه وه که دا وه تی شوکولادی کرد بووین و باسی (کارین) یش که نه یویست له بهر "رهنگه خوشت بزانیته مه به ستم چییه" له گه لیدا بچین و لیشم پرسی: مانای "رهنگه خوشت بزانیته مه به ستم چییه" چییه، به لام

(موددی) هەر ئەوەندەى وەلام دامەووە که (کارین) باشى کردوووە که نەیهیشتوووە لەگەڵیدا بچین و ئەوەشى وت که کەس نایت لەخۆووە و لەگەڵ پیاویکی نامۆ و نەناسدا شوکولاد بخواتەووە و هەروەها وتی: رۆژگارێکیش دیت که خۆت لە "رەنگە خۆش بزانیتمەبەستم چییە" تێدەگەیت.

هەروەها نەمتوانى لەوێش تێبگەم ئەو پیاوێى لەسەر جادهیهک لێم هاتە پێشەووە و لێى پرسیم که ئاخۆ دەتوانیت نیگارێکم بکێشیت، بۆ پێى پێ نەدرا؛ لە کاتیکدا پر به دل حەزى دەکرد. که لێى پرسیم من یەكسەر وتم ئا دەمەوێت و بە کەچى (موددی) و (ی. پ. یینسن) وتیان نا نایەوێت و بە شیوهیهکی وا ناشیرینیش وەلامیان دایەووە که من لەجیاتى ئەوان هەستم بە تەریقبوونەووە کرد. من پر به دل حەزم دەکرد پێى بەو پیاووە بەم نیگارێکم بکێشیت، لەبرى ئەوێى بەرەو دەریاچەکە دواى ئەوان بکەوم، بەلام دلێشم ختورەى ئەوێى کرد که رەنگە پەيوەندى بە "رەنگە خۆشت بزانیتمەبەستم چییە" وە هەبیت. بەلام کاتیکیش که هیچ کەسێک نەیدەوێست ماناکەیم بۆ لێک بداتەووە، بۆ ماوێهەکی دووردریژ لێم بوو بە مەتەلێک که پیاوی یەكەم بۆ بۆى نەبوو شوکولادمان بداتى و بۆ پیاوی دووهمیش بۆى نەبوو نیگارێکم بکێشیت، هەرچەندە پر به دل حەزیشیان دەکرد!

جهزنی کریستمس نزیك بووهوه و له گه‌ل ئه‌ویشدا سه‌ماکردنی سالانه‌ی قوتابخانه‌که‌مان. تا ئه‌و کاته توانیبوووم خو له‌م جووره به‌زم و ره‌زمانه‌ ده‌رباز بکه‌م. به‌لام، ئه‌مسال، (موددی) پیتی وابوو که ده‌بیت بچم و به‌شداری بکه‌م.

وتم: ئاره‌زووم لینی نییه، بیجگه له‌وه‌ش نازانم سه‌ما بکه‌م. (موددی) پیتی داگرت و وتی: پیویسته خو‌ت فیری ئه‌وه بکه‌یت سل له‌وه نه‌که‌یت‌ه‌وه به‌شداریی خو‌شیی خه‌لکانی دیکه بیت و بترسیت. ئه‌وه‌نده‌ی پیوه‌ندی به‌سه‌ماکردنیشه‌وه هه‌بیت، هه‌ر هینده له‌لایه‌ن که‌سیکه‌وه بو سه‌ما داوا بکرییت، ئیتر خو‌ی دیت.

به‌گرژوموئینییه‌وه وتم: به‌لام له‌ماله‌وه و له‌گه‌ل تو‌دا خو‌شتره. به‌م سه‌ه‌روفه‌ساله‌شه‌وه که‌س داوام لی ناکات سه‌مای له‌گه‌لدا بکه‌م!

(موددی) وه‌لامی دایه‌وه: ئه‌وه‌یان پیوه‌ندی به‌خو‌ته‌وه هه‌یه. به‌هه‌رحال، کراسیکی جوانیشت بو ئاماده‌ ده‌که‌م.

که ئیواره‌ی ئاهه‌نگ هات، خو‌م له‌کراسیکی ره‌قوته‌قی خو‌له‌میشی، که‌چهند خه‌تیک‌ی سووری جه‌رگی تیدا بوو و هیچ بریقوباقیک‌ی نه‌بوو، هه‌لکیشا. وام هه‌ست ده‌کرد که له‌نیو مالیک‌ی له‌کاغه‌زی ره‌قوته‌ق دروست‌کراودا ده‌جوولینمه‌وه. (موددی) پرچه‌کانمی کرده‌وه و تا ئه‌وه‌ی قژم وه‌کوو شالیک‌ی ئالتوونیی ئامالسیپی بریسکه‌دار به‌سه‌ر شان و ملمدا هاته‌ خواره‌وه، بو‌ی شان‌ه‌ کردم.

ئه‌وجا به‌له‌خو‌رازیبوونیکه‌وه وتی: ئاوها، ده‌ی له‌ ئاوینه‌که‌دا ته‌ماشای خو‌ت بکه‌! ده‌بینیت که‌ وه‌کوو فریشته‌یه‌کی بچکو‌لانه‌ ده‌نوینیت؟

به‌لاچاو‌یک ته‌ماشای ئاوینه‌که‌م کرد و شتیک‌ی بی شیوه‌ی به‌ئاسته‌م دیارم به‌رچاو که‌وت.

(موددی)، بۆ قوتابخانه، له گه لَمدا هات و به دريژايي پريگاش به خوشييه وه هه ر خه ريكي قسه كردن بوو و منيش تال و گرژ و بيدهنگ له گه ليدا ريم ده كرد. گفتم به خۆم دا، هه ر ئه وهنده ي بگه ينه جي و به جيم بهيلايت، خۆم بدزمه وه. به لام وهك ئه وه ي (موددی) بيه ره كانمي خویندبيته وه، چونكه ئه و تا ئه و جييه ي كه جلي ده ره وه مان لي داده كهن له گه لَمدا هات و يارمه تيشي دام پالتوكه م له به رم دابكه نم. تا به هه لقه يه كيش له هاوپوله كانم ده وره نه درام، بۆ مال نه گه رايه وه.

كاتيكيش چووينه ناو هو لي ئاههنگه كه وه، كه وهكوو تر هو لي وه رز شکردن بوو، ئۆركيستر كه له گه ل تاقيکردنه وه ي ژيي كه مانه كانياندا خه ريک بوون و ئه وه ي پيانۆكه شي لي دهدا، جار نا جاريك، ده ستي به دانه كانيدا ده هيئا و ئاوازيكي لي هه لده ستاند.

ئيمه، كچه كان، له به ريكي هو له كه دا و كورانيش له به ره كه ي تر دا كو بووينه وه و له نيوانيشماندا ئه رزي هو له كه ئاويته ئاسا، وهكوو ده رياهه كي خالي، شه وقی ده دايه وه و بيرم كرده وه: خوايه كي بيت بويريت به سه ري دا بروات! و، خۆم له پشتي كچه گه وره كانه وه شارده وه.

له حه شارگه كه مه وه ده مبيني كه هه ردوولا، كچان و كوران، به شيويه كي جياواز تر له وه ي هه ن هه لسوكه وت ده كهن. كچه كان به دم نيگه رانييه وه سه ريان به ملا و ئه ولا با دها و به ناز و نووزه وه له سه ر نووكي په نجه كانيان خويان به ده وري خوياندا ده سووراندوه و كوره كانيش له ده وري يه كتر كو بووونه وه، به گو يي يه كترياندا ده چرپاند و به ماناوه ته ماشاي لاي كچه كانيان ده كرد.

ته نانه ت مامۆستا كانيشمان به شيويه كي نااسايي، وهك

ئەو ەى ئەوانىش چەند دانەيەكى وەكـوو ئىمە بن،
هەلسوكەوتيان دەکرد و من لەبرى ئەوان شەرم دايدەگرتم و
پىم وابوو كە فریویان داوین.

لەپریكدا چاوم لەسەر كورپىك، كە لە (فرانك) دەچوو،
گىرسایەو؛ ئەو كورپەى هەمیشە سەرنجى رادەكیشام و
قەتیش بۆم هەلنەكەوتبوو قسەى لەگەلدا بكەم. خورپەيەك بە
دلمدا هات و بىرم كردهو: ئەو چى دەكات لىرە، ئەو بۆ ئەو
نابىت لىرە بىت.

كورپەكە، لەگەل كورگەلپكدا كە بەپەرۆشەو سەرقالى
گفتوگۆ بوون، راولەستابوو؛ بەلام خۆى قسەى نەدەکرد و بە
وردى لە هۆلەكەى دەروانى و منیش بىرم كردهو: ئەویش،
ئەگەرچى زۆرىش قۆزە، بەلام ئىرەى پى خۆش نىيە.

كە مۆسىقای سەما دەستى پىكرد، پشپوى كەوتە نىو
كورپەكانەو. ئىمەى كچانىش هیندەى بۆمان كرا، لە كاتپكدا
كورپەكان هەموو پىكەو و بە شالاولىكى هاوبەش لىمان هاتنە
پىشەو بۆ ئەو ەى داواى سەماکردنمان لى بكەن، كەمىك بەرەو
دیوارەكەى پشتمان، پاشەوپاش، گەراينە داو. هیندەى نەبرد
هۆلەكە بە سەماكەران پى بوو. هەندىك هەر زۆر جوان
سەمایان دەکرد، هەندىك لە قاقوقولى يەكتر هەلنەنووتاندن و
هەندىكى تریش بە شەرمەو و لە جىى خۆياندا چەقى بوون و
نەياندەزانى چۆنچۆنى هەلسوكەت بكەن.

من تەنيا هەر ئەوئەندەم لا گرنگ بوو، بزەنم ئەو كورپە قۆزە
كى بۆ سەماکردن بانگ دەكات. بەلام ئەو، لى گەرا سەما لە
داواى سەما تەواو بىت، بەبى ئەو ەى لە جىى خۆى بچوولپت.
ئىتر منیش بى هیوا بووم. تۆ بلىپت نەویرپت داوا لە كەس
بكات؟ پى بە دل حەزىشم دەکرد پەلى جوانترین كچى
ئاهەنگەكە بگرت و لەگەلپدا بكەوئتە سەماکردن!

هیندهی نهبرد یه کچیک له مامۆستاکان له کورپه که چوو ه
پیشه وه، شتیکی پی وت، دهستی گرت و وهکو ئه وهی پی له
سه ما که ره کان گرتبیت دووری خسته وه. به نابه دلپیه وه بیرم
له وه کردوو که بۆچی به و شیوهیه مامه لهی له گه لدا کرد.

هینده به بیر کردنه وه له وه کورپه وه سه رقالم بووم که بۆ یه ک
چاوترووکاندنیس، تا ئه و کاتهی کچیکی قه له و له بهرده ممد
قوت بووه وه و وتی: دهته ویت سه مام له گه لدا بکهیت؟ بیرم به
لای ئه وه دا نه چوو بوو که چ ئازاریکم به دهست ئه وه وه
چه شتبوو که کهس داوای سه ما کردنی لی نه کردبووم، ئه و جا
له و حاله ته سووکایه تیه ی نه ره ی که تیی که وتبووم تیگه ی شتم.
من ئه وه نده ناحه ز و ناشیرین بووم، که کورپه کان شه رمیان
ده کرد له وهی بۆ سه ما کردن بانگم بکه ن!

پازی نه بووم به وهی له گه ل کچه که دا سه ما بکه م، نه مویست
سووکایه تیه که ی خۆمی له گه لدا به ش بکه م و ئه ویش به دم
بۆ له و خورته وه وتی: مامۆستا که مان خۆی وتبووی ئه گه ر
کهس له کورپه کان بۆ سه ما کردن بانگیان نه کردین، ده توانین
له گه ل یه کتر دا سه ما بکه ی ن! به گرژ و مۆنییه که وه به
کچه که دا هه لشاخام: به لام من نا! ئه و جا رووم لی وه رگی پرا و
پشتم تی کرد.

به رده وام بووم له سه ر سه رنجدانی کورپه که، هیشتا هیچ
کچیکی بۆ سه ما بانگ نه کردبوو و هیشتاش هیچ کورپک
منی بۆ سه ما داوا نه کردبوو.

به لام له پریکدا دهنگ به رز بووه وه که ئیتر وهختی ئه وه یه
کچه کان کورپه کان بۆ سه ما کردن داوا بکه ن. منیش کتوپر
بیرم کرده وه: بیگومان زۆرن ئه وانه ی ده یانه ویت له گه ل ئه و دا
سه ما بکه ن. به لام هیچ کام له کچه کان داوایان لی نه کرد.

تینه‌گه‌یشتم بۆ، ئاخر ئەو له گشت کورەکانی تر جوانتر بوو!
که‌مێک راوه‌ستام و که‌وتمه‌ بیره‌بیره‌ی ئەوه‌وه که ئاخۆ
بویرم داوای لێ بکه‌م سه‌مام له‌گه‌ڵدا بکات. به‌لام ئە‌ی ئە‌گه‌ر
بیوتایه‌ نا! رێک له‌و کاته‌دا مامۆستایه‌ک به‌ سووکییه‌وه پالیکی
پیوه‌ نام و وتی: ده‌ی، چیته‌... ناویریت که‌س بانگ بکه‌یت!

له‌ کورەکه‌ چوومه‌ پیشه‌وه، نه‌مویرا ته‌ماشای بکه‌م، که
داوام لێکرد و وتم: ده‌ته‌وێت له‌گه‌ڵ مندا سه‌ما بکه‌یت؟ و
ده‌سته‌کانم بۆ درێژ کرد، به‌لام کاتیک سه‌رم هه‌لبه‌ری و
ته‌ماشای ده‌موچاویم کرد، ژان هه‌موو گیانی داگرتم. کورەکه
نه‌ختیک بۆ دواوه‌ گه‌رایه‌وه، بێ ئە‌وه‌ی بزانی‌ت چۆن ده‌ستیم
بداتی، بێ ئە‌وه‌ی ده‌ستی بگاته‌ ده‌ستم، ده‌سته‌کانی بۆ درێژ
کردم. چاوی له‌ پیش خۆی بریبوو و له‌وه‌ ده‌چوو نه‌مبینیت.
هه‌ستیکی سه‌یر دایگرتم و نادنیا که‌وتمه‌ ته‌ماشاکردنی
ده‌وروبه‌ری خۆم. ئە‌وجا مامۆستایه‌ک لێم هاته‌ پیشه‌وه،
به‌توندی قۆلی گرتم و به‌ نزمیه‌که‌وه وتی: چیت لێی ده‌وێت؟
نابینیت کویره‌؟

له‌شم سارد داها‌ت و به‌په‌له‌ به‌ره‌و ئە‌و ژووره‌ی که‌ جلی
ده‌ره‌وه‌مان لێ داده‌کهند را‌مکرد، ده‌ستم دایه‌ پالتۆکه‌م و له
ته‌ریقی و نه‌زانیی خۆمدا، به‌ را‌کردن خۆم به‌ تاریکه‌یه‌که‌ی
ده‌ره‌وه‌دا کرد.

که سورئزه وهکوو ههزاران دهنکهی بچکۆلهی سوور هه موو له شمی داگرت، له سه ره تادا (موددی) ترساند، به لام دواهی هه ره ئه وهندهی بۆ مایه وه که دلخۆش بیت به وهی بۆ ماوهی دوو ههفته له ماله وه له گه لیدا بمینمه وه و نه چمه وه بۆ قوتابخانه و که (ی. پ. یینسن) یش هاته وه ماله وه، به شانازییه وه، کراسه کهی هه لدامه وه بۆ ئه وهی گوله سووره کانی پیشان بدات، به لام ئه وه به تهنیا هه ره سهیری ئه ستیره ی مه مکۆله بچکۆله کانی کردم که وهکوو سه رتۆپه ی دوو گردۆلکه ی بچکۆله ی سپی ده ریۆقیبوون و وتی: خو، کچه که مان، هینده ی نه ماوه ببیته خانمیکی ته واو. به شه رمه وه خووم کرده وه به ژیر کراسه که مدا و نیگایه کی تووره ی پر له رق و کینه شم بۆ (موددی) ره وانه کرد. پیم وابوو که له خشته ی بردووم و بیجگه له وهش نه مویست ئه وه ببیستم که هینده م نه ماوه بيم به خانمیکی ته واو. نه مویست گه وه بم. پیم وابوو که گه وه کان ناشیرین و نازان به شیویه کی دروست و به جی هه لسوکه وت بکه ن، کاتیک که (موددی) مه ته لی بینوئژی بۆ لیک دامه وه و به م وته یه کۆتایی پی هینا: هینده نابات تووش ده بیت و ئیتر تۆش گه وه ده بیت! دهستم به گریان کرد. ئه و دلنه وایی کردم: پیویست ناکات بگریت، چونکه هیچ ئیش و ئازاریکی نییه. من وتم: ئه وه م به لاوه گرنه نییه که ئیش و ئازاری هه یه یان نا، به لام ناچارم که گه وه بيم! ناچارم که منیش وه ک گشت گه وه کانی ترم لی بیت؟ ئه و پیکه نی و وتی: دلنیا به که گه وه بوویت، تۆش هه ز له وه ده که یه که گه وه بوویت، وهکوو وتیشم به هیچ جوړیک ئیش و ئازاری نییه.

بۆ روژی دواهی، له قوتابخانه، تهنیا هه ره به وه وه سه رقال

بووم که هینده ناخایه نیت منیش گه وره ده بم و هیچ هوش و خه یالیکیشم لای وانه کان نه بوو. به لام له پریکدا به دهنگی ماموستاکه م که هاواری لی کردم: کارلا! له وخون و خه یالاتانه به ئاگا هینرامه وه و پیشم وا بوو تا (کاری) له دم هاته دهره وه زوری خایاند و پاشان وهک ئه وهی قامچییهک له (لا) بسره وینیت به خیرایی له دهمی هاته دهره وه. ناوه که م به نیو ژوره که ماندا گه را، بهر دیواره کان کهوت و زرمهی له په ره ی گوئییه کانم هه لساند. یه که وراست هه لسامه سه ری پی و ئه ویش وتی: کارلا، ده توانیت به رده وام بیت، به لام من هیچم نه بوو له سه ری به رده وام بم، هه ر ئه وه نده م پی کرا، گیژ و ویژ، له جییه که ی خوّم دابنیشمه وه. جاریکی تر هاواری لی هه لسا: کارلا! وه کوو چه قوییه کم تیدا رابکن وا بوو. دهستم به گریان کرد و ره وانهی مال کرامه وه. ئه مجارهش دیسان ناوی کارلا کاری خوئی لی کردم وه و له کاتیکدا که له شم خه ریک بوو به خووه و گه وره ده بوو، به ته واوی ههستم به شوینه ونی و سه رگهردانی خوّم کرد و نه مده زانی زیاتر رقم له کامیان ده بیته وه: ناوه که م یان له شم.

(موددی) وتی: ئیتر وهخته، گه وره بوویت و هه قه ئیتر پرچه کانت بکه یته وه و پرچه کانمان وه کوو زه مبه له کی سه عات له سه ره رده و گوئییه کانم پیچاوی پیچ لوول دا و مه مکۆله کانیشم، که زور قووت و پرچنگ بوون، له نیو کراسه که مدا توندمان کردن و (موددی) یش توندوتوّل پارچه قوماشیکی به دهوری که مه رمدا گه را و پاشان به دم پیکه نینه وه وتی: ئاوها، ئیستا له ئینجانیه کی ریک و زراف ده جیت! به لام من، به هیچ جو ریک، له ئینجانیه کی ریک و زراف نه ده چووم، به پیچه وانه وه زور قه به و زل بووم و هیچ

جڏيهه ڪيش له له شمدنا نه بوو، به بي ٽه وهى ههست به ته ريقى و شهرم بڪه م، چاوه ڪانم بتوانن له سهري پشوويه ڪ بگرن. لهشى ڪوره ڪان وا زل نه ده بوون و سه رنجيان بو لاي خويان رانه ده ڪيشا و ٽيره ييم به سنگه تهخت و پان و ڪه مه ره باريڪه ڪانيان ده برد، به لام ده نكيان گري و قوول ده بوو و هه نديڪ جاريش وه ڪوو ٽه وهى بشڪين و وردوخاش بن وا بوون. ههروهه ٽيتر ڪوره ڪان نه يانده ويست له گهل ٽيمه دا ياري بڪهن و ڪومهل ڪومهل له نيو گوڙه پاني قوتابخانه دا ده وهستان و قاچيان لي بلاو ده ڪرده وه، ٽيمه يان به هيند نه ده گرت و هيندهش ترسناڪ ديار بوون ڪه نه مده ويڙا به لاياندا ٽيپه رم. به لام له گهل ٽه وهشدا ماموستا پيا وه ڪانمان له هه مووان ترسناڪتر بوون، چونڪه هه ندي جار وه ڪ ٽه وهى له پريڪدا چاويان به مه مڪه ڪانم ڪه وتبيٽ هه وريڪي سهير و سه مه ره سهروسيماي داده پوئين و ٽيتر بو من مه حال بوو وه لامى هيچ پرسيار ٽيڪيان بده مه وه.

زدرجاران، به چاوی هه‌لاوساوی شین و مؤره‌وه بووه‌وه و ئەو ده‌وه‌نه دووکه‌له‌ه بۆگه‌نه‌ی که له ده‌مییه‌وه ده‌هات، وه‌کوو بووکه‌سه‌ماکه‌ره‌یه‌ک قاچی تیکوپیک ده‌هالان و قیزه‌ی دنیای پر ده‌کرد و، خۆی ده‌کرده‌وه به‌مالدا. له‌نیو ده‌رگای ئاوه‌لای شه‌ودا راده‌وه‌ستا، چاکه‌تی شلوشی‌واو و، به‌پانتۆله‌که‌یدا ریشابووه‌وه، ریشانه‌وه‌یه‌ک که وا ده‌هاته‌ پیش‌چاو که هه‌م له ناوه‌وه‌وه و هه‌میش له ده‌روه‌ه ریشی‌نرابیته‌وه و ده‌سته‌کانیشی وه‌کوو بالنده‌ی گۆشتخۆری چاوچنۆک به‌دوای نی‌چیریکدا ده‌گه‌ران تا شالۆوی بۆ به‌رن و بیگرن. له‌وکاتانه‌دا خۆم به‌قه‌ده‌ر (هیچ) له ژیر سه‌رچه‌فه‌که‌مدا بچووک ده‌کرده‌وه و خۆم وا پیشان ده‌دا که هینده‌ به‌قوولی نووستووم که هه‌رگیز وا نه‌نووستووم، به‌لام به‌ده‌م ئاگاییه‌کی وه‌هاوه‌ ده‌نووستم که گویییه‌کانی قووت ده‌کرده‌وه و چاوه‌کانیشمی به‌ده‌م ترس و له‌رزوه‌ه هه‌له‌ده‌دایه‌ سه‌ر قه‌راغی سه‌رچه‌فه‌که‌ه. به‌لام نیگای ئەو له‌سه‌ر (موددی) ده‌نیشته‌وه، که چه‌ندین سه‌عات له‌جیی خۆیدا دانیشتبوو و خه‌ریکی چینی گۆره‌ویییه‌کانی بوو و چرای ئیواره‌ش به‌دووری سه‌ره‌ چه‌ماوه‌که‌یدا تیشکه‌کانی بلاو کردبووه‌وه و هه‌ر که هه‌ستیشی به‌بۆگه‌نه‌که‌ی ده‌کرد هینده‌ی تر سه‌ری به‌ره‌و کونی گۆره‌ویییه‌که‌ه ده‌چه‌مانده‌وه و سه‌عاتیش وه‌کوو گیانه‌وه‌ریکی قرته‌قرته‌که‌ری که‌له‌ره‌ق له‌سه‌ر چرکه‌چرک و لیدانی خۆی به‌رده‌وام بوو. ئەو له‌جیییه‌که‌ی خۆی راده‌وه‌ستا و وه‌ک ئەوه‌ی سه‌رکه‌وتنیکی به‌ده‌ست هینابیت، چاوی له‌جیگاکه‌ی منه‌وه‌ بۆ سه‌ر پشته‌ چه‌ماوه‌که‌ی ئەو ده‌گواسته‌وه و ده‌یبینی که‌چۆن ترس و له‌رز تا دیت سه‌ری پی‌ نه‌وی و نه‌ویتر ده‌کات، ده‌یبینی که‌چۆن منیش له‌ودیو سه‌رچه‌فه‌که‌وه‌ خۆم هه‌شار ده‌دا و تا ده‌هات

ناديارتر دهبووم، ئەوسا خۆى دەکرد بە ژوورەكەدا و بە دەنگە گرهەكەى هەورەگرمةئاسا دەيشيراند بەسەرماندا: خواردن! تۆش تەمەل و تەووزەل وەرە و پىلاووەكانم لە پى داكەنە! (موددى) بە پەلە خۆى بە موبەقەكەدا دەکرد و منيش بە خىرايى تىرىك لە جىگاكەم دەردەپەريم و لە كاتىكدا لەناو لانكەكورسىيەكەيدا پان بووبوووە، لە بەردەمىدا دەهاتمە سەر چۆك و لە پانتۆلە نيوەكراووەكەيەووە هەستم بە بۆنى ميز، هالۆى بۆگەنى دەمى و بۆنى ئارەقەى نيو جزمە ترشاووەكانى دەکرد. ئەو دەينه پاندا: دەى خىراكە! و كاتىكيش دەمويست مەمكۆلە قووت و بچكۆلەكانم، كە لە كراسەكەمەووە سەريان دەردەهينا، بشارمەووە پىكەنينىكى ناخۆش سەروسەكوتى دادەگرت و قەلەمىكى بەرەو درزى نيوانىان بەر دەدايەووە. كاتىكيش كە جزمەكانىم لە پى دادەكەند و نەعلەكانم بۆ دەهيناىە پيشەووە، ئىتر دەمويست خۆم بۆ ناو جىگاكەم بدزمەووە، كەچى ئەو نەرهى لى هەل دەستايەووە: نارۆيت، تا خواردەكەم لى نەبيتەووە دەبيت لەگەلما بمىنيتەووە! ئەگەر (موددى) لەو كاتەدا بە دەنگە ترساووەكەى بەرپەرچى بدايەتەووە: بەلام درەنگە، سەعات يەكى شەووە و ئەو منالە دەبيت بنوويت! بە سەريدا دەيقىژاند: تۆ دەمت داخە! و ئىتر، بە دەم بىدەنگى و قروقه پلىكرەدەووە، دەكەوتەووە هەلقوراندنى خواردەكەى.

بە دەم لەرزەووە لەسەر كورسىيەك دادەنیشتم و لە چاوە سوورەكانى ئەو و دەمى (موددى)م دەروانى، كە لەووە بوو ئىستا نا دەمىكى تر بە دەم گريه و زاربيەووە وردوخاش بيت، بەلام لەپرىكدا ئەو سەروسىماى دەگۆرا و دەستى دەکرد بە دەستەهينان بە دەست و روومەتى (موددى)دا و دەيوت:

ئەوئەندەش ترسناک نىم! ھەموو پىداوېستىيەكتان بۆ ئامادە ناکەم؟ و ئەوجا رووى لە من دەکرد و دەنگى دەگۆردرا و پى دەوتم: چەند رۆژىک لەمەوبەر کتیبىکم بۆ نەکریت، ھىچ سوپاست کردم؟ بە لەرزەلەر زەوہ بەرەو لای رۆشىتم و بەلام کاتىک دەستم بۆ درىژ کرد تا سوپاسى بکەم، کىشای بە دەستما و وتى: يەللا، برۆ پال کەوہ! وەک ئەوہى لە دەستى رىزگار بووبم، بەرەو جىگاگەم رامکرد، بەلام لەنىو ئارامى جىگاگەشمەوہ دەمبىست کە ھاوارى لە (موددى) دەکرد: کاغەزەکان بەھنە پىشەوہ! دەشمزانى ئەگەر (موددى) زاتى ئەوہى بکردايە لى بباتەوہ، ئىتر باقى شەوہکەمان لى دەبوو بە دۆزەخ و منىش بە دەستى گرمۆلەکراوہوہ لە (موددى) دەپارامەوہ يارىيەکەى پى بدۆرىنیت.

پاش دەمىكى دووردرىژى بىدەنگى، گويم لە ھەلسانى دەبوو و بە دەنگىكى لەخۆرازيەوہ دەيوت: با ئىمەش برۆين بنووين. ھەر ئەوساش دەمزانى کە (موددى) يارىيەکەى پى دۆراندووە، بەلام ئاسايىش و ئارامى شەوہکەى بۆ بردىنەتەوہ.

نیوه گریاو و بهدم پیکه نینه وه، له کاتی کدا که له سه ره
 رنوه به فره که پال که وتبووم و (هینری) ش له سه ره پال
 که وتبوو، قیزاندم به سه رهیدا: ده، وازم لی بینه! واز بینه! به لام
 ئەو دهموچاوی له به فره له سووم و که وته شتنی سه روچاوم.
 وازم لی بینه! به لام ئەو به نوو که شه قیک جانتای
 قوتا بخانه که هی فری دایه ئەو لاه و ههردوو ئەژنوی له سه ره
 سنگم گیرکرد و به به فره دهموچاوی شتم و پیکه وه دهستان
 به پیکه نین کرد و بهدم په له قازیی خو له دهستی یه کتر
 ده ره باز کردنه وه، ئەو قزی راکیشام و پرچه کانم کرانه وه، به لام
 که (مونا) هات، دهموده ست، ههستایه سه ری و (مونا) ش
 لیم هاته پیشه وه و وتی: ئەوه پیت ده لیم، ئەگه ره له گه ل
 (هینری) دا دهستی پی بکهیت، ههردوو چاوت ده ره ده هیتم.
 منیش به سه ره سوورمانه وه وتم: ئیمه هه ره شه ره تۆپه ل ده که نین
 و هیچی تر. بهدم هه لگرتنه وه ی جانتا که یه وه، وتی: خو ت
 بیگونا ه پیشان مه ده و به فره که ش، له و جییه دا من و
 (هینری) پال که وتبووین قول بوو بوو.

(مونا) جاریک بهدم پیکه نینه وه وتی: چیم ده دهیتی ئەگه ره
 پیت بلیم کوران چی له گه ل کچاندا ده که ن؟ پیم وت: بیست
 گوله باخی باخچه که مت ده ده می، ئەگه ره پیم بلیم کوران چی
 له گه ل کچاندا ده که ن. به لام (مونا) گوله باخی نه ویست. ئەو
 شو کولادی ده ویست و منیش پارهم نه بوو شو کولادی پی بکریم.
 ئەوجا بهدم سه ما کردنه وه به جیی هی شتم و وتی: که واته پیت
 نالیم کوران چی له گه ل کچاندا ده که ن.

زۆر جاران که به دەم خەیاڵاتەو (ئ)یەک دەکیشم و کاتیکیش لەسەر کاغەزەکە بەردەمم دیار دەبیت، بیر لە (ئێللی) دەکەمەو و کاتیکیش که بیر لە (ئێللی) دەکەمەو گویم لە دەنگی پێکەنینە خۆشەکە دەبیت. پیم وایە که ئێرەیی بە پێکەنینەکە ئێ دەبەم، چونکه خۆم هیچ پێکەنینیکم نییە. من، کهمیک دەم لار دەکەمەو و نووزەیهکم لێ دەبیتەو و هەموو مروۆقیکی ئاقلیش دەزانیت که ئێو پێکەنین نییە. پێکەنینی (ئێللی) دوورودرێژە، وەکوو مرواری دەبریسکیتەو و بێشمار بە دەوروبەری خۆیدا بلأوی دەکاتەو، وەکوو کانیاویکی روون وایە و دلۆپە سازگارەکانی زوو سەر و چاوت دەگرەو.

بەلام جارێک لە جارانیس هەبوو که تەنانەت منیش توانیم تێیدا پێ بکهەم و ئێو جارە لەگەڵ دەستەخوشکەکاندا چەندان جار لە قاقای پێکەنینمان دا، بە جوړیک پێ دەکەنین که چاومان لەنیو چرچولۆچی دەموچاوماندا ون دەبوو، وەکوو ئێو توشی سکئێشە بووبین، بە دەم قاقای پێکەنینەو خۆمان گرمۆڵە دەکرد، رانمان لە یەکتەر گیرکردبوو و بە قۆڵە شاد و خەنییەکانمان جانتاکانمان بە بەرزی بە هەوادا هەڵدەدا. رۆژان هەبوون کە هەر لە دەمەوبەیانەو دەستمان بە پێکەنین دەکرد، بە بلووزە تازەکە مامۆستا کهمان پێ دەکەنین، بە پرچەکە که بە دەم توورەبوونەو دەکرایەو، پێ دەکەنین کاتیک یەکیک بەر دەبوو، یان که یەکیک شووشە یەک مرەکەب بە کراسە خاوینەکەیدا دەرژا. وەکوو مەیموون خۆم بە دیلانێیەکانەو هەڵدەواسی و پێدەکەنین و بە دەم گەرانەو هەشەو بە مالهەو لەسەر سووچی جادەکەدا کو دەبوونەو و لەنیو دەنگی

جهرهسی توورهوترۆی پاییسکیلهکان و هۆرنی ئۆتۆمۆبیل و سهروچاوی گرژومۆنی ئەو خه‌لکه‌وه خۆمان له بیر ده‌کرد و پێده‌که‌نین و خۆمان ده‌چه‌مانده‌وه. هه‌ندیک جار گه‌وره‌کانیشمان فریو ده‌دا و له‌گه‌لماندا ده‌که‌وته پیکه‌نین، به‌لام زۆربه‌ی جارن هه‌ر ئەوه‌نده بوو لچیکیان لی هه‌لده‌قورتانیدین، سه‌ریان لی باده‌داین و به‌ده‌م بۆله‌بۆل و خورته‌خورته‌وه له‌سه‌ر مندالی باش په‌روه‌رده‌نه‌کراو ایمان دوور ده‌که‌وته‌وه.

هه‌ندی‌کمان ده‌یویرا له‌وانی تر زیاتر به‌ده‌م یاریی پیکه‌نینه‌وه پێی لی هه‌لبیریت و وا به‌ته‌نیا له پیکه‌نینیان ده‌دا که ده‌نگی پیکه‌نینیان، رووت و قووت، له هه‌وادا گیر ده‌بوو و ده‌که‌وته مه‌ترسییه‌وه. من، له کاتی گۆرانپوتنی ئایینیدا، به‌ته‌نیا ده‌ستم به پیکه‌نین کرد و کردیانمه‌ ده‌روه‌وه، له کاتی ناولینان و قبوولکردنم له کلێسادا دامه‌قاقای پیکه‌نین و خۆم به‌ده‌ستی (نه‌رم) قه‌شه‌که به‌لیدان دا و ته‌نانه‌ت له‌و کاته‌شدا نه‌متوانی پێی له پیکه‌نینه‌که‌م بگرم. تا مامۆستا که‌مان به‌ته‌واوی شیتگیر بوو و ده‌ستی به‌گریان نه‌کرد، له پیکه‌نینی خۆم نه‌که‌وتم. رۆژیکیان که له قوتابخانه‌وه ده‌گه‌رامه‌وه، هینده زۆر و پر به‌دل پیکه‌نیم هینده‌ی نه‌مابوو به‌ده‌م پیکه‌نینی خۆمه‌وه نه‌خۆش بکه‌وم و ئاخریکه‌ی چیتر خۆم بۆ نه‌گیرا و هه‌ر به‌ده‌م پیکه‌نینه‌وه میزم به‌خۆمدا کرد و پانتۆله‌که‌م ته‌ر بوو، به‌لام له‌و کاته‌دا ته‌ریق بوومه‌وه و به‌ده‌م ده‌نگدانه‌وه‌ی پیکه‌نینی گالته‌ئامیزی ئەوانی دیکه‌وه له‌گویمدا به‌دزییه‌وه خۆم به‌مالدا کرد.

ئیتر له‌وساوه له پیکه‌نیدا هینده ئازا و بویر نه‌بووم، به‌لام پیم وایه که ئاخریکه‌ی له‌و کاته‌وه پیکه‌نیم له‌ده‌ست دا که

بهدهم رپورهسمی ناولینان و وەرگرتنهوه له کلپساوه، دهم به
خهنده، رووم بۆ لای هاوړی هه ره خوشه ویسته کهم وەرگیرا بۆ
ئوهی بۆی بسهلمینم که منیش ریک وهکوو ئه و خۆم له و
رپورهسمه هیچ و بیمانایه بهرزتر رادهگرم، که چی لهبری
ئوهی رووبه رووی خهنده و گالتهی ئه و ببهوه، دهموچاویکی
له فرمیسکدا نقووم بووم بینی که ئه و رپورهسمه بهته و اووی
داگیری کردبوو. ئیتر له وساوه بویری خۆم به ناگای هینامهوه
و ترساندمی و پیم و ابو له شتی کدا به هه لدا چووم.

هاورپيه كانم، هاورپياني يارى و نازاردان، به هه لپه و به پاكردن به رهو پرووم هاتن و هاواريان ليكردم: "له گه لمان ديتت بچين سهيرى مه سعه ده كه بكهين؟" مه سعه ده كه لهو خانوو تازيه دايه كه تاييهت بو كاروبارى كارگيرى هه نديك له دامه زراوه كان دروست كراوه. بو ئه وهى سه رنجم رابكيشن و هاوكاتيش فه رمانى كم به سه ردا بدهن، وتيان: "له گه لمان وهره، تا پيشانت بدهين مه سعه چيه!"

ليم پرسين: مه سعه چيه؟

(كارل) سنگى ده رپه راند و وتى: ته نانهت نازانيت مه سعه ديش چيه؟ و ئه و جا هه موويان، ئه گه رچى خو شيان سه عاتيك له و به ر، بو يه كه م جار، چاويان به مه سعه ده كه وتبوو، به خو هه لكيشانه وه ده ستيان به پي كه نين كرد.

(كارين) يش، به خو ي و زانياريه تازه كه يه وه و به نازو نووزي كه وه، ده ستى پي كرد: مه سعه ده بو سه ره وهى خانوو كه به رزت ده كاته وه، به ناو كو نيكي گه ورده ده چي ته سه ره وه و دي ته خو اره وه و چه ندان ژوورى بچكو له و له سه ريه كه هه لچنراوى هه يه. ژووره كان له پيشه وه ئاو لان و به بي وه ستان به رهو سه ر و خو ار ده بنه وه. ئه گه ر به ته وي ت سوار ببيت، ده بيت به خي رايى خو تى تى فرى بده يت و له چوونه ده ره وه شدا به هه مان شي وه!

منيش پرسيم: ئى باشه پياو بو ده بيت سوارى مه سعه ده بيت؟ پليكانه ي لى نيه؟

يه كيكيان وتى: گه لحو! بيگومان پليكانه ي ليه، به لام مه سعه ده بو ئه وه يه له برى پليكانه به كار به يترى ت. ئه وان شه كه وه كو و تو ن و ناو يرن هيج شتيك تا قى بكه نه وه، ده بيت پليكانه كان به كار به يتن. به لام ئه وه قسه ي تي دا نيه كه ئيمه مه سعه ده كه به كار ده ينين."

به گومانیکه وه لیم پرسین: "قەت سواری بوون؟
کارل وتی: نه! به لام له خه یال و بیرری ئەوه دا بووین
چاوه ری بین تا تۆش دیت. ئیستاش کاته، با راکهین!
به دوو دلییه وه لیم پرسی: به لام چی ده بیت ئەگەر پیاو فریا
نه که ویت له وهختا باز بداته دهره وه؟

(لاش)، که هه میشه له من زیاتر دهرتسا، وتی: ئەوسا
ده که ویته به ری و ده فلیقیته وه! و له سه ر قسه کانی به رده وام
بوو وتی: مه سه ده که تا سه ربان هه لده کشیت و ئەگەر له
وهختا فریا نه که ویت بییته دهره وه ده که ویته بهینه وه و
ده فلیقیته وه!

به لام – ئیتر دهستم له پرس و راکانی خۆم به ردا و
هیچیش له مه سه ده تینه گه یستم، ته نیا شتیک که لئی حالی
بووم ئەوه بوو که لئی بترسیم و نه مه ویت سواری بيم.
ئەوسا به ره و مه سه ده که راپیچیان کردم.

قسه هه ر قسه ی ئەوانیش دهرچوو: مه سه ده که به ناو
کونیک له خانووه که دا به ره و سه ره وه هه لده کشا و چه ندان
ژووری بچکۆله ش له سه ر به کتر که له که کرابوون و به ته واویش
کرابوونه وه، وا پیده چوو مه سه ده که دیواری له دیواره کانی
خانووه که قه رز کردبیت و به رده وامیش ئەم کون خۆی ده دایه
دهست ئەو کونی دیکه و به و شیوه یه به رده وام ده بوو.

یه کیکی له خۆمان به ته مه نترم بینی که چوو نه ناو
مه سه ده که وه و به ره و سه ره وه له ناویدا ون بوو و منیش به
ترس و له رزه وه به وانی ترم وت: به لام بۆ کوئی ده چییت؟ چی به
سه ر دیت؟ بیگومان فریای ئەوه ناکه ویت لئی بیته دهره وه!

بیرم کرده وه که قەت ناویرم بچمه ناویه وه و هاوکاتیش که
بینیم له سه ر پارچه ته خته یه که نووسرابوو قه ده غه یه مندالان

سواری مهسعهدهکه بین، ههستم به لهشسووکی و دلنهواپی کرد.
بهتهواوی له بهرانبهریدا ههلسلهمیمهوه و وتم: نابینیت
نووسراوه که بۆ مندا لان قهدهغهیه سواری بین؟

ههر ئهوساش ههموو پیکهوه دهستیان به پیکهین کرد و
وتیان: ئی خو تو لهوانه نیت گوئی به قهدهغه و قهدهغهکراو
بدهیت. ئهی نایهتهوه بیرت که بهسهه سههۆلهکهدا، ئهگهرچی
قهدهغهش بوو بهسهریدا برۆیت، رویشتیت؟

ئای له من! ههر ئهوهنده بهس بوو بیرم بکهوتایهتهوه!
تهنانهت به بیرلیکردنهوهشی له جیی خو مدا رهق دهبووم.
پیشتر که بهسهه سههۆلهدا رویشتبووین، لهسهه پارچه
سههۆلیک بهر بوو بوومهوه بۆ ناو ئاوهکه و له دواچرکهدا
پزگار کرابووم و کاتیکیش هاتبوومهوه مالهوه لهبری ئهوهی
به پزگار بوونم شاد و خهنی بن، تیروپر دارکاریان کردبووم.
لهپریکدا وتم: من ئیتر دهرومهوه! خو ههر نهبیته چاوم به
مهسعهدهکه کهوت!

(کارل) وتی: شتی وا نییه! که پیکهوه هاتووین، ههر
پیکهوهش دهگه پیننهوه! و ئهوجا، بۆ ئهوهی له دهستیان
دهرباز نهیم، به ههموویان ئهلقهیهکیان له دور بهستم.

(کارین)، که زۆر له من جوان و ژیکهلهتر بوو و ههموویان
خویشیان دهویست، به پهروشهوه، وتی: ئیستا دهزانم چی
دهکهین، گرهو دهکهین بزانی کئی یهکهم کهس دهبیته سوار بیته!
یهکسهه دل م خهبهری دا. ههستم کرد که له گرهوهکهدا
گزی دهکهن و من به یهکهم کهس ههلهههژیردیم. ههرواش
بوو، به تهنیا من، به خووم و دریژترین دهکهشقارتتهوه لهنیو
دهستمد، مامهوه.

وتم: نامهویته! بهلام بهوپهیری سووکایهتیپیکردنهوه پیم

پیکه نین. به دەم لووشکه لووشکه وه وتم: ئاخر ناویرم! و له هه مان کاتیشدا بینیم چۆن پیاویک به هیمنی خوێ به مه سه ده که دا کرد. رووی له (کارل) وه رگپرا و پپی وت: تۆش سوار ده بیت؟ و له دوا چرکه شدا (کارل) ی له گه ل خویدا په لکیش کرد و هه ردووکیان بۆ سه ره وه به رز بوونه وه.

پیرا گه یشتم (کارل) ببینم چۆن زه رد هه لگه رابوو و له و کاته دا بیرم کرده وه: ره نگه چیت نه یبینینه وه! به لام هینده ی نه برد به پلیکانه کاندایه ره وخوار بووه وه و به که شخه یه که وه وتی: خو بینتان! هی ئه وه نییه لئی بترسیت!

بۆ تاقیکردنه وه ی منیش رووی تیکردم و وتی: سوار به، ترسنۆک!

به لام به په له فریای وه لامدانه وه ی که وتم: بۆ تۆ ئاسانه وا بلئیت، به لام خو تۆ ئه و پیاوه یارمه تی دایت و ئازایه تی خو ت نه بوو!

(کارل) یش وتی: تۆ له سه ر یارمه تی په کت نه که وتوو! و ئه و جا پالکی پپوه نام و که وتمه ناو مه سه ده که وه و، له کاتیکدا که ئه وانی دیکه تا توانایان تیدا بوو پیده که نین و هاواریان ده کرد: خو ت هه لده! بازده! و له و ژووره بچکۆله یه دا به ره و سه ره وه به رزی کردمه وه.

به لام من ئه وه نه بووم بویرم باز بده مه ده ره وه و هه ر ئه وه نده م پیکرا له په لوپۆکه وتوو له جیی خو مدا راوه ستام و ئه ویش به رز و به رزتری ده کردمه وه، رپک له و کاته شدا گویم لپیان بوو به ده نگیکی پر له ترس و له رزه وه هاواریان ده کرد: خو ت هه لده! بازده تا به ته واوی نه گه یشتوو یته ته سه ری سه ره وه!

گویم له دهنگی گه وره یه کیش بوو هاواری ده کرد: بازده به

ملی شکاو و ئەستۆ و رانی وردت! بەلام من نەمتوانی باز
بەدەمە دەرەووە و هەر ئەوەندەم پیکرا خۆم دا بەسەر
ئەرزەکەیدا و بەدەم ترس و لەرزەووە لێی پال کەوتم و
هاوکاتیش گویم لێیان بوو بە پلیکانەکاندا رایانەکرد و
یەکیک قیژاندی: مەسەدەکە بوەستین!

لەرستیشدا مەسەدەکە راوەستا. دەستیکی تۆکمە و
پتەویش پەلاماری دام و رایکشامە دەرەووە و بەدەم
راوەشانەنمەووە وتی: سەلکەسەگ! لەناو ئەو مەسەدەدا چیت
دەکرد؟ نازانیت قەدەغەیه منداڵ سواری بیت؟

منیش هەر ئەوەندەم پیکرا دەست بە لووشکەلووشک و
گریان بکەم و ئیتر ئەویش بەزەیی پیمدا هاتەووە و بە
پووختییهووە لێی پرسیم لە کوێ دەژیم و مألان لە کوێیە.
زمانم چوو بوووە کلیله، بەلام هەرچۆنیک بوو ناو نیشانەکەمانم
پێ وت. ئەویش وتی: دەی لێرە بەند نەبیت و راکە بۆ مألەووە.
بەلام من سەری نارەزاییم بۆ راوەشاندا و ئەویش لێی پرسیم:
دەتەوێت لەگەڵتدا بێم؟ بەپەرۆشەووە سەری رەزنامەندییم بۆ
راوەشاندا و ئەویش دەستی گرتم و دەیویست بەرەو
مەسەدەکە، کە بەرەو خوارەووە دەرۆیشت، پەلکێشم بکات.
بەلام من تا لە توانامدا بوو بەرەنگاریم کرد، ئەو دەستی بە
پیکەنین کرد و وتی: دەکەواتە با بە پلیکانەکاندا بچینه
خوارەووە!

ئەوجا پیکەووە بە پلیکانەکاندا چووینە خوارەووە و کاتیکیش
گەشتینە نەومی خواری خوارەووە، بینیم هاوڕێکانم لەو ناو
نەما بوون و بە جێیان هیشتبووم.
بەلام، بە تەریقی و شەرمەووە، هەموو لەسەر سووچێکی
ئەو جادەیهی لێی دەژیاين کۆ بوو بوونەووە.

پیاوه که تا بهر دهر وازهی خانووه کهی بردم و منیش تا له
توانامدا بوو به راکردن به هر پینچ پلیکانه‌ی خانووه که دا
خۆم گه‌یاندده به‌رده‌رگای مائی خۆمان و خۆم به ژووردا کرد.
پاشان چند سه‌عاتیک له ترساندا، له جیی خۆم، رهق و
گرمۆله بوو بووم و دواى ئه‌وه‌ش، جار له دواى جار، له‌گه‌ڵ
هر سوار بوونیکدا، ئه‌و یادوهرییه‌م له‌نیو خۆمدا ده‌ژيانه‌وه.

شانزه سال و شانزه گولی سوور!

به‌دهم ئەهوهه که چاوه شینه‌کانم پر بوون له شانزه سال و گشت ئەندامه‌کانی له‌شیشم به شانزه جار سیسه‌دوشه‌ستوپینج رۆژ گران بووبوون له خه وه‌ه‌ل‌سام.

(موددی) وتی: بیری لی بکه‌روه، وا شانزه سالی ته‌مه‌نیشت پر کرده‌وه! و ئەوجا ده‌موچاوه شاد و سووره‌لگه‌راوه‌که‌ی به‌سه‌ر جیگا‌که‌مدا چه‌مانده‌وه و زه‌رفیکی بۆ درێژ کردم که ده‌ستی ته‌واو قورس کردم.

ئەو شانزه گولە سووره به ده‌مولیوی ئاونگایی نیوه‌کراوه‌وه له‌نیو گول‌دانیکی که‌مه‌باریکدا رووبه‌رووم وه‌ستان و شانزه ماچی سووریان به روودا هه‌لام.

که زه‌رفه‌که‌شم کرده‌وه، شانزه کرۆنی به بریقوباق به‌سه‌ر سه‌رچه‌فه‌که‌مدا تل بوونه‌وه. (موددی) ده‌ستی به پیکه‌نین کرد و وتی: ده‌توانیت، به که‌یفی خۆت، چۆنت بویت ئەو شانزه کرۆنه به کار به‌ینیت. خۆت ئیتر گه‌وره‌یت و ده‌زانیت چی ده‌که‌یت.

به‌دهم هه‌ز و ئاره‌زووییه‌کی زۆره‌وه ده‌ستم به له‌شه شانزه سالییه‌که‌مدا هینا، که به‌و ده‌مده‌سته مۆله‌تی گه‌وره‌بوون و ئەوه‌ی پیدرا‌بوو که چۆن بیه‌ویت واکات و له‌کاتیکدا که به‌دهم تاسه و ئاره‌زووه‌وه له په‌نجه‌ره‌ی کراوه‌ی ئەو به‌یانیه‌م ده‌روانی، ئەو په‌نجه‌ره‌یه‌ی به‌باله شووشه‌یه‌کانیه‌وه ئیشاره‌تی بۆ ده‌کردم، بیرم کرده‌وه: ده‌مه‌ویت له‌م ژووره‌وه به خۆم و گشت خه‌مینیه‌کانمه‌وه بفرمه‌ ده‌روه و به شادی و خه‌نیوونیکی هه‌میشه‌یه‌وه بگه‌ریمه‌وه.

به‌لام هه‌ر له‌و کاته‌دا (ی. پ. یینسن) به‌خۆی و پا‌که‌تیکه‌وه خۆی به ژووردا کرد. به سه‌رسوورمانه‌وه ته‌ماشایه‌کی ئەو

شانزه کرۆنه‌ی کرد و وتی: ده‌ی با وا بیت! ئاخۆ ئەو پارانه له کوپۆه هاتبن؟ و ئەوجا به ته‌وسینکه‌وه سه‌پریکی (موددی) کرد. چ‌ه‌ند کتیبیک له‌ناو پا‌که‌ته‌که‌دا بوون. (موددی) به ترسه‌وه سه‌پری کتیبه‌کانی کرد و پاشان به لۆمه و سه‌رزه‌نشتی‌که‌وه رووی به لای ئەودا وه‌رگیرا. ئەویش به هێمنیه‌وه وتی: هیچ ترسی ناوێت! پیاو شانزه سالان بیت، به‌رگه‌ی ئەوه‌ش ده‌گریت (هال‌که‌ین) بخوینیته‌وه، بی‌جگه له‌وه‌ش ئیتر وه‌خته بۆ ئەو له‌وه تی‌بگات گه‌وره‌بوون چیه‌یه. پاشان به‌ده‌م پیکه‌نینه‌وه ژووره‌که‌ی به جی هیشته و جاریکی تریش به لا‌چاوێک ته‌ماشای کرۆنه‌کانی کرده‌وه.

که‌وتبوومه ناو بێر و خه‌یالاتی خۆمه‌وه. بۆ خۆم دووباره ده‌کرده‌وه: ده‌بزانه گه‌وره‌بوون مانای چیه‌یه! به‌لام نامه‌وێت گه‌وره بم! نامه‌وێت وه‌کوو ده‌سته‌خوشکه‌کانی (موددی) م لێ بیت!

(موددی) له پرس و خه‌یالاته‌کانمی دا‌بریم: ده‌بیت هه‌میشه هه‌ول‌ بده‌یت له‌وه شادتر خۆت پێشان بده‌یت، که هه‌یت! پیاو که بوو به شانزه سالان، ئیتر هه‌موو ژیان له به‌رده‌میدایه. هه‌ر ئەوه بۆ خۆی دل‌خۆشیه‌کی گه‌وره‌یه. ئەوجا وتی: هه‌سته و جله‌کانت له به‌ر بکه، تا میوانه‌کانت نه‌هاتوون! و له خۆشیاندا وه‌کوو ئەوه‌ی ئەو شانزه سالانی پر کردبیته‌وه، به‌ده‌م قنگبادانه‌وه، خۆی به موبه‌قه‌که‌دا کرد.

به‌لام هه‌موو میوانه‌کان ده‌سته‌خوشکانی (موددی) بوون، نه‌ک هی من. هه‌ندیکیان هێنده قه‌له‌و و زل بوون که به خۆیان و پیرۆزباییه‌کانیان‌وه خۆیان به‌سه‌ردا ده‌دام و به ته‌واوی له ژێر له‌شیاندا ون ده‌بووم و، منیش مه‌جبوور نارازی و خه‌مبار خۆم لێ ده‌کێشانه‌وه دواوه، ته‌نانه‌ت بۆ چرکه‌یه‌کیش ده‌ستبه‌رداری ئەوه نه‌بووم به بیرمیدا به‌هێنه‌وه، که ئەو رۆژه،

لهو کاته و له هه موو چرکه یه دا، شانزه سالانم پر کردووه ته وه! شانزه مۆم له کیکه که چه قینرابوون، (شانزه سالان) یکیش به پیتی گه وره له سه ر ئالایه ک نووسرابوو و به سه ر کیکه که وه بوو، وه کوو ئه وه ی مژده هی نی سه رکه وت نیک بیت، ده شه کایه وه. شانزه سال، به دم هه مووانه وه بوو و نه ده برایه وه. بیر بکه ره وه، شانزه سالان بیت! ژنه کان به خو یان و سنگ و به رو که توند جه رینراوه کانیا نه وه هه ناسه یان هه لده کیشا و چاویان پر بوو بوو له و خه ونانه ی مه له یان ده کرد و ده میشیان، وه کوو به روو تییاندا ته قیبیت، له قسه کردن نه ده که وت.

ژنیکیان، به دم هی تانی دنکه شقارته یه که وه به قه راخی شقارته که دا، دنگی لی به رز کرده وه و وتی: ئه گه ر ئیسته شانزه سالان ده بووم! ئه وسا هه ر خو م ده مزانی چیم ده کرد! و به دم هیلکه هیلکیشه وه شانیک ی له شانی ئه وه ی ته نیشتی دا. ئه مه له چاوی مندا هه ر زۆر سه یر و سه مه ره دیار بوو. به لام ئیتر (موددی) به خو ی و قاوه که ی ده ستیه وه خو ی به ژووردا کرد و ئه و قسه وباسه ش ژیانیک ی تری تیکه وته وه و به دم قسه و قاوه خواردنه وه وه کیکه که شیان خوارد.

من بچوو کترین پارچه یم به رکه وت و ئه مه ش نابه دل ی کردم. یه کیک له ژنه کان که چاوی به کتیبه کان که وت، هه آیدایه وه و وتی: ده ی ده ی ئه مانه شت وه رگرتووه! و قسه ره قانه ئه م پرسیاره ی لی کردم: به لام ئه ی جار ی، نه ختیک، زوو نییه بو ئه م شتانه! دنگ له (موددی) وه نه هات و منیش له و بیده نگتر و ئیتر ئه و به په له په ل که وته وه سه ر ئه وه ی قاوه یان بو تی بکاته وه. که سیش چیتر باسی کتیبه کانی نه هی نایه وه پیشه وه. له نیوه راستی ئه و داوه تی قاوه خواردنه وه یه دا، (ی. پ. یینسن) خو ی به مالدا کرد. من له جیه که ی خو مدا ره ق

بووم. به لّام ژنه‌کان گورجتر و وه‌کوو ئه‌وهی هیچ شتیک نه‌بوویت، له‌سه‌ر قسه‌وباسه‌کانیان به‌رده‌وام بوون.
ئاوها! لیره دانیشتوون و جه‌ژنی شانزه ساله‌ی له‌دایکبوونی پیروژ ده‌که‌ن! ئه‌مه‌ی وت و به‌شووشه‌بیره سه‌وزه‌که‌ی ده‌ستی زرمه‌یه‌کی له‌می‌زه‌که‌ه‌لسان و کووپه سپیه‌کانی له‌جیی خو‌یان به‌رز کرده‌وه. بینوتانه‌چهند ده‌وله‌مه‌ند بووه؟ شانزه‌کرۆن! شانزه‌کرۆنی وهرگرتوو و هی واش هه‌یه هه‌رچی پئی بلّیت پاره له‌گیرفانیدا نییه! و هه‌ر به‌ده‌م ئه‌و قسه‌یه‌شه‌وه، که‌وته هه‌لگیرانه‌وه و پيشاندانی گیرفانه به‌تاله‌کانی.

ژنه‌کان له‌نیو خو‌یاندان ده‌ستیان کرد به‌حیلکه‌حیلک. (موددی)ش پشیو و خه‌مبار دیار بوو. من بیرم کرده‌وه: پاره‌کان ده‌شارمه‌وه، تا ده‌ستی پێیاندان رانه‌گات. ئه‌وه‌م بیر که‌وته‌وه که‌ چۆن ئه‌و سه‌عات و بازنه‌ زی‌پینه‌می که‌ له‌کاتی به‌ته‌واوی قبوولکردنم له‌کلّسادا به‌دیاری وهرمگرتبوون، به‌بارمته‌دابوو و تا ئه‌و کاته‌ش له‌به‌ر ده‌ستکورتی و بی‌پاره‌یی توانای وهرگرتنه‌وه‌یانی نه‌بوو.

بۆ ئیواره‌که‌ی که‌ چووم و پراکشام، ئه‌و زه‌رفه‌ی که‌ شانزه‌کرۆنه‌که‌ی تیدا بوو، له‌ژیر سه‌رینه‌که‌مدا شاردمه‌وه.
به‌ده‌م شه‌رده‌می (موددی) و (ی. پ. یینسن)ه‌وه‌ خه‌به‌رم بووه‌وه.

(موددی) جه‌ختی له‌سه‌ر ئه‌وه‌ ده‌کرد: هیچ هه‌قیت نییه، واکه‌یت! ئه‌وه‌ دیاری جه‌ژنی له‌دایکبوونی ئه‌وه‌ و ئاخ‌ر پاشان ئه‌و چی ده‌لّیت و چۆن بیری لّی ده‌کاته‌وه!
ئه‌و وه‌لامی دایه‌وه: ئه‌و هه‌موو قسه‌یه‌ی بۆ چیه‌! هه‌ر ده‌مه‌وئیت لّی قه‌رز بکه‌م و هیچی تر. من ئیستا پێویستم به‌قوومیکی تره‌.

(موددی) وتی: هیچ ههقیکت نییه. من ماوهیهکی دوورودریژ
خهریکی کۆکردنهوهیان بووم و ئەویش ههقی خۆیهتی دهیهویت
چی پێیان بکریت، بیکریت.

ئەوجا ئەو تووره بوو و قیزانندی: هەرچۆنیک بیت، پاره
پاره ی منه! له گیرفانم دهرتهیناون و دزیوتن! هەرچییهک له م
ماله دایه هی منه! تیگهیشتییت! و به توندی دهرگاکی له
دوای خۆیهوه بهیهکدا دا.

زهرفهکه م له ژیر سهرینهکه م دهرهینا و خستمه سه
میزهکه ی ته نیشته جیگا که م.

بۆ سبهینی که له خه وه له ستام، زهرفه که له جیی خۆی
نه مابوو و شانزه گو له سووره کهش به خه مینییه وه لاره مل
بوو بوون و هیچ که سیکیش چیتر گوئی به وه نه ددا که من
شانزه سالانم پر کرد بووه وه.

هاوینه و هتاوه!

بهیانیی ئەو یهکشه ممهیه ده مه شینه ئاسمانیییه که یه کردبووه و تیشکی خۆریش بپه روا و وهکوو ئەوهی بیهویت بهر شهوارهم بخات، خۆی به ژووره که مدا کرد و به رووناکییه که یه درزیکی له چاوه هیشتا خه و الووه کانمدا، که هیشتا تاریکی شه و بهری نه دابوون، هه لکه نه.

سه عاتی دیواره که شهش جارن، به نهرمییه که وه، لئی دا. زیاتر ههزم به وه ده کرد له ژیر لئفه که مدا بمینمه وه و ئەو پۆژه هاوینه بییه م به خه ونه کانم بهۆنمه وه.

به لام وا پیده چوو رووناکایی خۆر هاوارم لئ بکات: ئاخه هاوینه، هه تاوه و یهکشه ممه شه! و ناچاری کردم له جیگا که م هه لسم.

به ره و په نجه ره که رویشتم و له وپوه به ره و خوار چاوم له دۆلی جاده که بری. هه رچییه که دهیتوانی بروات و بجوو لئیت، به ره و هه مان ئاراسته، به ئامانجی گهیشتن به ده ریا، ته وژمی بو ده ره وهی شار ده برد.

وا پیده چوو، ترامه به خه لک ئاخراوه کان، به دهنگه گر په کانیا نه وه، زهنگی "به ره و ده ریا! به ره و ده ریا!" لئ بدهن و ئەو پاسکیلسوارانهش که به خۆشیی هاوینه وه خۆیان پرووت کردبووه وه، به ره و پپیش، جووت جووت و له ریزی دریژ دریژدا، شنه یان بوو. سیبه ری خۆریش له سه ر رانه پروتوقوته کانیا ن سه مای ده کرد و وا پیده چوو هه ر له و کاته شدا خۆر له نیو چاوه کانیا نندا پی بکه نئیت. ئۆتۆمۆبیله کان ده یاندا به لای پاسکیلسوار و ترامه کاند و هه ندیکیان، وهکوو ئەو کاتانه ی که شه بقه که ت فری ده ده یته پشت ملت، سه ریا ن هه لدا بووه وه. ده متوانی ریک به ره و خوار ته ماشایان بکه م و به خیرا بییش

تیشکیک له بهخته وهریی ئەو گهشتیارانهی که بۆ چوونه
سهیران په لهیان بوو و له خۆشیاندا له قسه و یاس نه ده کهوت،
لێی دام.

که گه رامه وه ژووره کهشم، بیرم کرده وه، هاوینه، خۆره تاو
و یه کشه ممه شه و سه عاتیش هیشتا هوتی به یانییه و هه موو
پۆژه کهش، وه کوو ئە به دییه تیکی درێژ درێژ، له بهرده ممد
پاکشاوه. هاوکاتیش که وتمه پرس و پراوه: به لام چی له م
ئە به دییه ته بکه م!

هه ره له بهر ئە وهی که سیکم نییه له گه لیدا به پاسکیل و به
جووته به ره و ده ریا ببینه وه، یان که سیکم نییه یاریی هاوین و
خۆر و یه کشه ممه هی له گه لدا بکه م، ده بیته یه کشه ممه که م له و
باخچه بچکۆله یه دا که شتمان تیدا ده چاند، به سه ره به رم.
ماندوو و له شهبه بار ئاوها بیرم کرده وه و به نابه دلایش رووم
له وئ نا.

باخچه بچکۆله که هی ئیمه، هاوبهش، له نیو کۆمه لیک
باخچه ی تر دا بوو و هه موو ئە وانه ی له وئ کۆ بوو بوونه وه،
نیوه رووت و نزیکه له یه کتر خۆیان دا بووه بهر تیشکی هه تاوی
هاوین و ژنانیش، بی باک، رووتوقووتیی خۆریان، که
پکه به رکیی هه موو یاساکانی جوانی و قه شهنگی ده کرد،
پۆشیبوو و ده یانقیژاند و به دهنگه گر و یه کتر هاندەر و
هاوینه ییه که یانه وه، هاواریان له یه کتر ده کرد.

من، وه کوو هه میشه، نه ختیک به شه رمه وه خۆم به نیو
ده رواز هکه دا کرد و خۆم گه یانده باخچه بچکۆله که مان. له وئ
هیچ جیگه یه که بۆ خه ونیکی تیکنه دراو و دوور له وان
نه ما بووه وه، چونکه ئە و په رژینه ی له چاوی دراوسێیه کان به
دووری ده گرتین، وه کوو هه موو په رژینه کانی دیکه ی

دهوربهري باخچه بچكۆلهكان، هر تا ناوقهدم بهرز بوو. ههموو هر چاويان له يهكتر بوو و دهروازهي هيچ كام له باخچهكانيش دانهدهخران و ههموو دهمانتواني، يهكسه و بي هيچ ريگريكيش، بۆ لاي يهكتر بچين. گرامؤفؤنهكان، له شاباشي هاوين و خۆر و ئهفينا، ئهوانهويان پر كردبوو له هاوار و دهنگهدهنگ و، له گشت لايهكهوه، بهسههر پهژينهكانيشدا لهگهلهكتردا شهردهم و قسه دهكرا و خهلكي رۆژنامهيان لهگهلهكتردا دهگورپيهوه و شووشهبيريان بۆ يهكتر دريژ دهكرد و به خۆشبي يهكترهوه نۆشيان دهكرد و، تا جاريكي تريش شهري و بهگزيهكتردا چوون دهستي پي دهكردهوه، بۆ ماويهك، تا دل هز بكات، دۆست و هاوري يهكتر بوون و به خۆشبييهوه به شان و قولي يهكتريندا دهكيشا.

تا رۆژيش بهرهو ئيواره ههلهكشا، شان و قولي ريوتي ژنانيش به تيشكي ههتاو سوورتر ههلهكهران و چاوي پياوونيش به بيرهخواردنهوه قورستر دهبوون و بهرامه ي گوشت و ماسيي برژاويش له كۆلتي كراوهي باخچهكانهوه بهسههر گول و دهوهنهكاندا، كه مروف بي مهبهست و به خۆشبي هاوينهوه پيي پياندا دهن، دههاته دهر. لهو گره ي نيورهري هاوينه، دهوربهري سهعات دوو، رۆژنامهكاني ئيواران دهگهيهنرانه جي و بۆ ماويهك بيدهنگي و خاموشي ئهوانهوي دادهگرت و تهنيا دهنكي خشهخشي ههلهكانهوي رۆژنامهكان و دهنكي بهريهكتركهوتني شووشه و پهرداخ ييره بهر گوچ دهكوت، بهلام پاشان ههموو، ههروهكوو ئهوهي ئيشارهتيكيان بۆ كرابيت، به بۆن و بهرامه ي قاوه كه ئاسماني باخچهكاني دادهگرت، به ناگا دههاتنهوه و لهگهلهكتردا دهكوتنهوه قسه و شهردهم.

من حەزم لەو ئیوارە ھاوینانە ی ئیو ئەو کۆمەلە باخچە یە
 نەبوو، کە تێیاندا خوار دنەوہ ی خۆر و بیرە خوار دنەوہ خەلکی
 دەخستە ئیو دنیا ی غەلبە غەلب و ھاوار و دەنگە دەنگەوہ، کە
 تێیاندا پیکەوہ بوون و شادی و خەنیوون بە ژیان بە دەم قیژە
 و ھاوارەوہ بە یەکتەریدا ھەل دەشاخان بۆ ئەوہ ی ئەمیان باوہر
 بە راستی ئەو ی دیکە یان بەینیت. ھەمیشە خەمینیہ کی
 قوول دایدە گرتم و، لە چاوہ نواری نەرمونیانی بیدەنگی
 ئیوارەدا، خۆم بۆ تاریکترین سووچی باخچە کەمان پەلکیش
 دەکرد.

تا ئەو کاتەش کە رووناکی شینی ئامالبۆری ئیوارە، وە کە
 تەمبک ئاسمانی باخچە کە ی دادەگرت و دەنگی ئەو
 مرۆفانەش، کە ھاوین و خۆر و یەکشەممەیان دەپەرست، کپ
 و خەفە دەبوو و تیشکەکانی ئاویش لە سۆندەکانی ئەو
 ئیوارە یەوہ بە ھەوادا دەپەرژینران و ئاورشینی باخچە ی میوہ
 و گولەکانیان دەکرد و بە دەم ئاورشینەوہ خەونیکی تاریک
 دەکەوتە بن قەدەکانیان، تا ئەو کاتە نەمدەتوانی بەبێ ئەوہ ی
 لیم تیک بدریت خەونی روژی یەکشەممەنی ھاوینە ی خۆم
 ببینم.

هیشتا هر به بلیتی مندالان سوار دهبیت؛ پشکنه‌ری ترامه‌که، به گومانیکه‌وه، لئی پرسیم و چاوی به‌ره‌و مه‌مکه‌کانم، که پرچه‌کانم وه‌ک دوو گوریسی کال تییان نالآ بوون، شوور کرده‌وه.

به شه‌رمه‌وه ته‌ماشای نهرزه‌که‌م کرد، به‌لام پشکنه‌ره‌که هر زوو بریاری خوئی دا و له بلیتی گه‌وره‌کانی بو لیکردمه‌وه.

بلیته‌که‌م وه‌رگرت و نیگه‌ران و خه‌مگین بیرم کرده‌وه: هر له‌به‌ر نه‌وه‌ی بلیتی گه‌وره‌م بو بردراوه، نیتر کاتی نه‌وه هاتووو پرچه‌کانم بپریم و قژم به ته‌واوه‌تی به‌ر بده‌مه‌وه.

چووم بو لای سه‌رتاش و نه‌ویش خو‌شحال دیار بوو کاتیک پرچه‌کانمی کرده‌وه. به‌ده‌ربرینیکی خه‌ونئامیز و پر له ریز و حورمه‌ته‌وه، قورسایی قژمی، له‌نیو ده‌سته‌کانیدا کی‌شا. پاشان هر زوو گه‌رایه‌وه سه‌ر حالی خوئی و تی: له پیشدا ده‌بیت ته‌واو کورتی بکه‌ینه‌وه و مقه‌ستیکی گه‌وره و زبری هی‌نایه پیشه‌وه.

منیش چاوم نوقاند.

مقه‌سته‌که به‌نیو قژ پروچه‌که‌مدا که‌وته خرمه‌خرم و کارکردن و قژم به بی‌ده‌نگی، چنگ له دوا‌ی چنگ، ده‌که‌وته سه‌ر نه‌رزه‌که.

نه‌مویرا ته‌ماشای ناوینه‌که بکه‌م، به‌لام سه‌رتاشه‌که‌م، به خو‌شحالیه‌وه، به‌ده‌ورمدا هه‌لده‌به‌زیه‌وه و له قسه‌وباسی خوئی نه‌ده‌که‌وت. هر له خو‌ت دیت! نه‌مه‌ی وت و پاشان: هر نه‌ختیک چاککردنی نه‌ملا و نه‌ولای ماوه! و نه‌وجا مقه‌ستیکی بچکوله‌تری هی‌نایه پیشه‌وه و خیرا خیرا و به‌په‌له له‌سه‌ر برینه‌که‌ی به‌رده‌وام بوو. پاشان چهند هه‌نگاو‌یک چووو دواوه و مقه‌سته‌که‌ش له هه‌وادا، به‌بی نه‌وه‌ی به‌ر قژم بکه‌ویت،

لهسه برینی خوئی بهردهوام بوو. هر بهو شیوهیهش به خوشییه وه لهسه کارهکهی خوئی بهردهوام بوو، به لام من پیم و ابوو که له جریوهی خه مباری مه لیک دهچیت.

ناچار بووم پرسیاری لی بکه م که ناخو بهو زووانه لی ده بیته وه. نهویش وتی: هر ئیسته ته او دهیم! و هر له گهل ئه و قسه یه شیدا دوا جریوهی به هه واکه دا به ره لا کرد. ته ماشای ناوینه که بکه!

ته ماشایه کم کرد و یه کسه روم و هر گپرا. سه ری ره زامه ندیم به رومی شاد و خه نیبووی سه رتاشه که دا راوه شانند و به ههنگاوی دریز به سه ر قزه که وتوو که مدا که وه کوو فهرشیکی کال، له سه ر ئه رزه که که وتبوو، ههنگاوم هه لئینا. به په له به ره و مال بوومه وه، بو نه وهی به زووترین کات دهموچاوه رووته که م، قزه کورتبر او ه که م، بشارمه وه.

زوری خایاند تا دهسته کانم وازیان له گه ران به دوا ی پرچه کانمدا؛ خه ونه له دهسته چوو ه کانمدا، هینا.

دوا ی نه وه و هر له گهل برینی پرچه کانمدا، دنیای گه وره کان، له هه رجییه ک، به رومدا ناوه لا بوو، به لام به هیچ جوریکیش، له وه زیاتر که نائاسایی ساردی و سه رما له پشتملی دهام، هه ستم به زیاتر گه وره بوونی خو م نه کرد.

دهسته خوشه که کانم پییان وا بوو که ئیتر ده توانن، بی نه وهی ناچار بن له به ران به ر سه روسیما مندا لانه که مدا هه ست به شه رم بکه ن، له گهل خو یاندا بمبه ن بو جیی سه ما و هه لپه رکی.

به لام، بیجگه له مؤسیقا که، هیچ که سیک داوا ی لی نه کردم سه مای له گهل دا بکه م.

نا، چه ندی به ناواتی نه وه بووم به ته نییا، له گهل مؤسیقا که دا، سه ما بکه م و له شم بکه م به ر دهستی تا له گهل خویدا به رزی بکاته وه، داگیری بکات!

به لَام نه مده و پِرا له جيی خۆمدا بجوولیم. هر ته نیا نه و نه مده
له دهست دههات به دهموچاویکی وهک مانگ رهنگزهردهوه و،
له گه ل باسوخواسه کانی ناخی خۆمدا، له جيی خۆمدا
بههستم، نه مهش له کاتیکدا که ئاوازی مؤسیقا که به و په ری
گورجوگۆلییه وه تیره کانی خوی دهگرته له شم، نه و له شهی له
سه ما ترسابوو و سلّی لی دهکردهوه.

من ده مبینی که کچه کانی دیکه، به وهی که دهیانو پِرا شاد
و خویشی خویمان پيشان بدن و شانازی به له شه جوان و
گه نجه که یانه وه بکه ن، له وه دهچوو خویمان داوای سه ما له
خویمان بکه ن.

له کوپوه نه و ئازایه تییه یان به دهست هینابوو؟
من سه ما که ره کانم به چاو هه لده لووشی. به چاوی ریزه وه
له و کچه بویر و گورجوگۆلانه ورد ده بوومه وه و هاوکاتیش
ئیره ییم پی ده بردن که دهیانو پِرا هینده به به رزی پی بکه نن و
بی سلکردنه وه پشتمله کورت بر او هکانیان به ملا و نه ولا با
بدن و بجوولین، سه ریان هینده به شانازییه وه به به رزییه وه
را بگرن، له شیان که وانیه یی و به و گورجوگۆلییه ببزوین و
دلّیا و به شانازییه وه وه کوو که شتی چارۆکه دار له باوه شی
نه وانیه یی سه مایان له گه لدا دهکردن بین و بچن، هه موو
نه مانهش له کاتیکدا که جاریک به لای راستدا و جاریکی
دیکه به لای چهپدا دهیاننروانی.

چۆن دهیانو پِرا؟

نه یی چۆن زاتیان دهکرد، ته نانهت له قوولایی نه و
تاریکییه شدا که دهوری سه ما گاکه ی ته نیبوو، له سه ر
پیکه نینی خویمان به رده وام بن؟

باران! باران! باران!

باران که وهکوو کۆمهله ته لێکی بریسکه داری له ته نیشته
یهکه وه ریزکراو ده ژایه خواره وه. باران به سه ر ده موچاودا،
که مێک سارد. سه رو قژی ئالسۆکاو، که به سه ر لاملدا لار
ده بووه وه و وهکوو چه پکه گه لایه کی رهش به شانوملدا ده هاته
خواره وه.

به سواری پایسکیله وه، به نیو لیزمه ی بارانه که دا،
ده خلیسکام و پایسکیله که م وهکوو پیلاوی خلیسکینه به سه ر
ئه و جاده قیرتاو کراوانه دا ده خلیسکا، که بارانه که پاک و
خاوینی کردبوونه وه. به نیو تاریکی ئه و ریگیه دا که
دره خته کانی ئه مبه ر و ئه و به ری سه ریان له یه کتری گیر
کردبوو و ئاسمانیکیان له چلوچۆ بو دروست کردبوو،
ده خلیسکا.

دره خته کان به زمانه باران به گوپی یه کتریدا ده یانچرپاند،
ماچی روممه ته گه لای یه کتریان ده کرد و بارانه زهنگی قورس
قورسیان ده چۆرانه خواره وه.

باران له ده مدا، تامیکی شیرین و نه رم. گوله باران له سه ر
کراسه که م، که هینده ی نه ده برد کراسی له تاریکی
هه لده کیشا و وهکوو پارچه په رۆیه کی لینگ و ته ر به هه موو
له شدا ده نووسا.

به لام من نیتر ئه وه نده م باران به سه ردا باریبوو، به س بیته.
چاوم له ده روزه یه که ده گییا. به لام ده بوو له پی شدا به سه ر
پایسکیله که مه وه ئه و ریگا دوورودریژه بیرم که به
دره خته کانی ئه مبه ر و ئه و به ری ته نرابوو، پاشان ده بوو به سه ر
پردیک و مه یدانیکی گه وره دا به رده وام بم، به ر له وه ی به و
جاده یه بگه م که چه ندان ده روزه ی تییدا بوو.

ئەو رېڭايەى درەختەكان ئەمبەر و ئەوبەريان گرتبوو، دريژ و پانوپۆر بوو، لە هيچ لايەك يەو خانوو نەبوو و دوو چەم لە ھەردوو لايە، وەكوو دوو پشت يەنەى زيويىن، دەوريان دابوو و دلۆپەى بارانەكەش، بېبرانەو، تەختايەكەى دەرزىئاژن دەکرد.

ھىشتا ھەر بەسەر پايەسكىلەكەمەو ھەبووم و بارانەكەش لەشى ساردتر دەکردمەو. گولەكانى چاوم رەق بووبوون. ئۆتۆموبيلەكان بە لامدا گيڤەيان دەکرد و تىدەبەرين. ھىندەى نەما بوو بگەمە سەر پردهكە. زەنگى كەشتىيەك بەرز بوو ھەو كە دەيوست بە ژيژ پردهكەدا بپەريتەو، بەلام نەيدەتوانى ئەو ستوونە لەخۆبایيەى كە چارۆكەكانى پيۆ بەسترا بوو لە ئاست تاقي پردهكەدا بچەم يەتەو. دەبوو پردهكە كەوانەى بە رووى ئاسماندا خۆى بكاتەو و رېى دەربازبوونى بۆ خۆش بكات. ھاتوچۆ لە جيى خۆيدا وەستا، راوہستا و كەوتە نيو دنياى بىرکردنەو ھەو.

پردهكە دەمى، بە تەواوى، داچەقاند. بارانىش بە ھەلپە و ليزمە دارژايە ناو ئەو بۆشايەو و پرى دەکردەو. كەشتىيەكە بە شانازىيەو بەنيو دەمى كراوہى پردهكەدا رەت بوو، وەك ئەوہى سەر كەوتنىكى بە دەست ھىنابەت، زەنگىكى ديكەى لى بەرز بوو ھەو. پردهكەش دەمە داچەقاوہەى خۆى داخستەو. ھاتوچۆ لە بىرکردنەوہى خۆى كەوت.

جەرەسى پايەسكىل و ھۆرنى ئۆتۆموبيلەكان دەستيان بە بەگژاچوونەوہى يەكتر كرد تا ھەريەكە و بۆ جاريكى ديكەش بەتەواوى جيورپى خۆى لەسەر رېڭايە لەجوولەنەكەوتوى ھاتوچۆدا دۆزىيەو.

هەر به سواری پایسکیله که مه وه گه یشتمه مهیدانه گوره که و باران به ته و اووی ئەویشی شۆردبووه و بڵاوهی به خه لک کردبوو. ته نیا چهند کۆتریک نه بێت، که تا بهرسنگیان له نێو بارانه کهدا ته پر بووو و، لیره و لهوێ، نادلنیا به نێو بارانه کهدا ده گه ران و له پریکدا له شقهی بالیان دهدا، دهفرین و، وهکو ئەو دهستانه ی بۆ مائئاوایی راده وه شینرین، له هه لبه ز و دابهزی خویان نه ده که وتن.

دهستم بۆ لای راستی شه قامه که درێژ کرد و پێچم کرده وه. بارانه که، ده موده ست، ده ریاچه یه کی بچکۆله ی له سه ر له پی دهستم دروست کرد. له پایسکیله که م دابه زیم و خۆم کرد به ده روزه کهدا.

چیتر دهنگی بارانه کهدا له گویمدا نه ده زنگایه وه. نێو ده رگا که تاریک و خامۆش بوو، به لام بینیم تارماییه کان ده جوولانه وه. جگه ره کان داده گیرسان و ده موچاوه کانیش ده گه شانه وه. جگه ره و ده موچاوی گه شاوه ی پیاوان بوون، ته نیا هه ر پیاوانی لی بوو، که به خویان و گوله ئاگرینه کانی نێو ده میانه وه، لامسه لایی، ته ماشایان ده کردم.

ههستم به ترس و له رزیک کرد و خۆم گه یانده سووچیک و دانیشتم. ده مویست بۆ بهر بارانه که بگه ریمه وه! نێو ساردی و سه رمای بارانه که م له و بیدهنگیه ئاگرینه ی پیاوه کان پی خوشتر بوو!

له وهدا بووم به ره و ده روزه که هه نگا و هه له ییمه وه، به لام دهنگیکی نووسا و بهر گویم که وت: سهیری ئەو بووکه به بارانه بچکۆله یه بکه ن، خوا بۆی ناردهوین! و دهستی به پیکه نین کرد! پیاویک لیم هاته پێشه وه و منیش به دوا ی یارمه تیدا

سەيرىكى دەوروبەرەكەى خۆمم كرد . بەلام ئەوانى دىكە لەو
زىاتر كە لەسەر تەماشاكردنى خۆيان بەردەوام بوون، هېچ
گوپيان پى نەدا . ئىستا ئىتر پياوۋەكە ھىندە لىم ھاتبوو
پىشەو، كە دەمتوانى ھەست بە بۆنى بىرەكەى بكەم .
دووبارەى كردهو: بووكەبەبارانى بچكۆلەكەم! و يەكسەرىش
دەستى بۆ درىژ كردم .

دەنگىكى گر ھەلدايە: واز لەو مندالە بەھىنە!

ئەو ھى لىم ھاتبوو پىشەو، خۆى بۆ چەماندەو ۋ وتى:
مندال! مندالى چىتە! تەماشاكە ھىندەى ژنىك دەبىت! و
لەگەل قسەكەيدا دەستى بۆ درىژ كردمەو ۋ، منىش، رىك لەو
كاتەدا كە بە پەلە لە دەروازەكەو چوومە دەرەو، ھەستم بە
زىرى دەستى كرد لەسەر پوومەتم .

خۆم ھەلدايە سەر پايسكىلەكەم و دەنگى بارانىش
گەرايەو نىو گوپىەكانم .
باران! باران! باران!

ئەو بارانەى ۋەكوو تەلبەندىكى بريسكەدارى بە لىزمە
دەھاتە خوارەو . ئەو بارانەى بە فىنكى بەسەر دەموچاومدا
دەرژا و سەروقژى دەئالۆسكاندم، بەسەر لاملمدا لار
دەبوو ۋ ۋەكوو چەكەگەلایەكى رەش بە شانوملدا دەھاتە
خوارەو .

دلىش زىاتر بە ئاواتى دلىياى ساردوسرى نىو بارانەكەو
بوو، نەك گەرموگورى نىو دەروازىەك!

زۆر جاران، بهی هیچ مه به ستيك، به نيو ئو مهيدانه دا كه
 ماسييان تيدا ده فروشت، به سواری پاي سكيله وه رويشتبووم.
 به لام به يانيه كه سه رساميه كه كسپه ي له دلم هه لساند:
 خو ژنه ماسي فروشه كه ش، بي به زه ييانه وه كوو ئو ژنه ي كه
 قوماش ده بریت، سه ري ماسيه زیندوو هكان لي ده كاته وه.
 له گه ل به ربوونه وه ي سه ري هه ماسيه كيشدا، زياتر دلم
 تيكه ل ده هات و نارحه تتر ده بووم.
 له پاي سكيله كه م دابه زيم و به دهم بير كردنه وه و خه يالاته وه
 له گه ل خو مدا به سه م مهيدانه كه كه بوئي خو يني لي به رز
 ده بووه وه رويشتم.
 ماسي، مقه ست، چه قو و پوله كه ي ماسي، له
 ده رويه رمد، وه كوو برووسكه ي زيوين، هه لده به زينه وه.
 ماسيه كان، له نيو حه وزه بچكوله كانياندا، له يه كتر ئالا
 بوون و مه له يان ده كرد.
 په نجه ي ده سته كان، وه كوو ناوسكي هه لواسراو كه
 خو ينيان لي وه ده تكايه خواره وه، راده وه شي نران.
 مقه سته به په له خو يني سوور بووه كان ده ميان كرد بووه وه:
 سه ري مردووي ماسيه كانيش به دهم ئازاري كه وه كه ته نانه ت
 نه شيانده تواني بقيرژين به ر ده بوونه وه.
 له هه موو لايه كه وه، له پشتمه وه، له پيشمه وه، هه م هه مان
 ديمه نم ده بيني: په نجه كان له نيو حه وزه كاندا به دواي
 ماسيه كدا ده گه ران، ماسيه كه بو ماويه كه له نيو په نجه كاندا
 خو ي راده پسكاند، مقه سته كه ده ييري و سه ري ماسيه كه ش
 به و دلويه خو ينه قه تيسماوانه ي نيو چاو و ئه ملاولاي ده ميه وه
 ده كه وته سه ر نه رزه كه، چه قو كه پوله كه كان ي له شي زيوين و
 بي سه ري ماسيه كه ي داده هينا، پوله كه كان وه كوو ئوي

سه‌رچاوه‌یه‌ک به‌ه‌وا‌دا په‌رش و بلاو ده‌بوونه‌وه. پاشان ماسییه‌کی تر و دواى ئه‌ویش یه‌کی‌کی دیکه ده‌گیرا: درامایه‌ک بوو که له‌ژیر بارانى ماسیگره زیقاو له‌کاندا، له‌نیو ژنه ماسیفرۆشه ده‌مه‌راشه‌کاندا و له‌نیو زرینگه‌ی به‌ربوونه‌وه‌ی پاره‌زیوینه‌کاندا بو‌نیو ئه‌و قاپه کاشییا نه‌ی له‌به‌رده‌م ژنه ماسیفرۆشه‌کاندا دانرابوون، خوینی لی ده‌تکایه خواره‌وه.

له‌سه‌ر ئه‌رزه به‌ردرپژکراوه‌ک‌ه‌ش فه‌رشیک له‌سه‌ری خویناوی ماسییه‌کان، ناوسکه هه‌لدراوه‌کانیان و په‌ره‌که به‌ردراوه‌کانیان، که له باوه‌شینی بچکۆله بچکۆله ده‌چوون، پ‌ا‌خ‌را‌بو‌و.

په‌ست و خه‌مگین سواری پایسکیله‌که‌م بوومه‌وه، مه‌یدانه‌که‌م به‌جی هیشته و پرس و رایه‌کانیشم له‌ئاست دۆزینه‌وه‌ی کتوپری ئه‌و دراما پ‌ر له‌زه‌بروزه‌نگه و نابیانیی درپژخایه‌نی خو‌م‌دا، له‌برانه‌وه نه‌ده‌هاتن.

تاقیکردنه‌وه به هه‌ره‌شه و پئی وه‌کـوو پشکۆ داگیرساوه‌کانیی‌هه نزیک بووه‌وه. خۆم له دۆزه‌خی گهرمای باخچه‌که ماندا به‌ند کرد و بی‌وچان له‌گه‌ڵ خویندنه‌وه‌ی وانه‌کانمدا خه‌ریک بووم و تا ده‌هات زیاتریش بۆم دهرده‌که‌وت که هیچ، به هیچ جوړیک هیچ شتی‌ک، نازانم. ئه‌و رۆژانه، گهرم، پرووکی‌نهر و پر له نیگه‌رانی بوون. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ش که ده‌بوو له دهرگای باخچه‌که مانه‌وه هه‌نگاو به‌ره‌و دنیای گه‌وره‌کان هه‌لبه‌ی‌نمه‌وه، ناوچه‌وانم ده‌ئیشا، شان و مل و له‌شم وه‌کوو ئاگر ده‌سووتان و ده‌سته‌کانیشم وه‌کوو قارچکی شیداریان لی‌هاتبوو، دل‌ره‌قانه رووبه‌رووی (موددی) ده‌بوومه‌وه و پێیدا هه‌ل‌ده‌شاخام و ئه‌ویش ده‌گریا، هه‌ردوو‌کمان ده‌گریاین و له‌شیشم گوله‌ئاگریینه‌ی گه‌وره و سپی دایگرتبووه‌وه و تیشکی هه‌تاو سه‌راپای سووتاندبووم و منیش له‌تاواندا به‌ نینۆکه‌کانم هه‌موو قۆل و باسکی خۆم پر کردبوو له‌ خوی‌ن، چونکه ده‌بوو له تاقیکردنه‌وه‌دا سه‌رکه‌وتن به‌ ده‌ست به‌ی‌نم و ده‌بوو پێشانی دایکی (موددی) بده‌م که هه‌ل‌گرتنه‌وه‌ی مندالی‌ خانه‌ی مندالان بئی سه‌مه‌ر نییه و سه‌اله‌کان، هاوکیشه‌کان، ناوی په‌پوله و ناوی رووباره‌کان له می‌شک‌مدا سه‌مایان ده‌کرد و گوله‌باخه‌کانیش پر بووبوون له هه‌نگ و به‌ ده‌وریاندا ده‌سوورانه‌وه و شووشه‌بیره‌ی نیوه‌خوراوه‌ی (ی. پ. یینسن) یش به‌ خۆیان و ده‌مه‌ بو‌گه‌نکردوو‌ه‌کانیانه‌وه له‌سه‌ر می‌زه‌که‌ دانرابوون و (موددی)ش هه‌ر خه‌ریکی دل‌دانه‌وه‌ی من بوو و یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک شو‌کولادی بو‌ ده‌کولاندم، به‌لام خۆ پیاو له‌ ریی خواردنه‌وه‌ی شو‌کولاده‌وه، سه‌رکه‌وتنی له تاقیکردنه‌وه‌کانیدا به‌ ده‌ست نه‌ده‌هینا! (موددی) له‌گه‌لمدا بو‌ قوتابخانه‌ هات و

تفی (بهخت- یار)ی به دوا دا پۆ کردم و گۆره پانی قوتابخانهش گۆردا بوو، گشت کونج و قوژبنیکی بهو قوتابییه ترساو و بیدهنگانه گیرابوو، که وهختی تاقیکردنه وهیان هاتبوو. مامۆستا کانیش، یهک یهک و، وهکوو گورگی ته نیا بهسه ر گۆره پانه زیخه لانه که دا دههاتن و دهچوون و له قوژبنیکدا (کارین) راوهستابوو و دهگریا، له کونجیکی تردا (دۆریس) راوهستابوو و شانی پیدا کردبوو و خهریکی خووه لکیشان بوو، به لام من نه ده مویست نیگه رانی و نه هیچ شادی و خووشییه کیش له چاوی ئه وانی دیکه دا به دی بکه م، به بیدهنگی بهسه ر گۆره پانه که دا ههنگاوم هه له ئینا و پۆله که شمان هه مان پۆله که و نارا که ی جار ان نه بوو، که مرۆف دهیتوانی به قاقای پیکه نینیک داگیری بکات، کپ و خامۆشی بالی بهسه ر گشت ره حله کاندای کیشابوو و بۆ ماوه ی دوو ههفته ی ره به قیش، هه موو رۆژیک، له لای میزه سه وزه که وه له گه ل سۆ دادوه که مدا، که به رده وام پرسیا ریان به سه رمدا ده باراند، دانیشتم و کاتیک وه کوو که سیک که به دم خه ونه وه قسان ده کات، وه لامی پرسیا ره کانیا نم ده دایه وه، زۆر باش بۆم ده چووه سه ر و که وه کوو به چکه مه لیکیش به دنووک به ر ده بوومه پرسیا ره کان خراپترین وه لام له دم به ر ده بووه وه. بیرم له وهش ده کرده وه: به لام هه ر ئه وه نده له تاقیکردنه وه دا سه رکه و تن به ده ست نه هیتم، هه ر ئه وه نده ده رنه چم، خوّم هه لده دم و خوّم له ئاوی ده ریا چه ی (ستۆرته دام) دا ده خنکینم!

به لام هینده ی نه برد به سه رکه و تووی به خوّم و پسووله ی تاقیکردنه که مه وه له به رده می (موددی) دا قوت بوومه وه و (موددی) ش که وته دنیا ی به خته وه ری خۆیه وه و هه ست به

شانازیکردن هه‌موو گیانی داگرتبوو و به‌لام من، من ته‌نیا
ماندوو بووم هیچی دیکه، سه‌رسامیش بووم به‌وه‌ی که هینده
هه‌ستم به خوشیی ئه‌وه نه‌ده‌کرد که سه‌رکه‌وتنم به ده‌ست
هینابوو.

که داد و سکا لام له دهست شهوه ترسناکه کانم کرد، بهوه هیمنیان کردمه وه، که به ته نیا خهونی ناخویشن که شهوه کانم لی تیک ددهن و هیچی تر و دهیانوت: که شووت کرد، شهوه ترسناکه کانیشت کو تایان دیت!

به سه رسامییه وه ته ماشای ئه و که سه م کرد که ئه و قسانه ی له دم دهرچوون و له خوّمم پرسی: شووکردن چ پیوه ندییه کی به خهونی ناخوشه وه ههیه!

شهوه کانم که جاری جارن ههواریکی هیمن و ئارام بوون بۆ من، ئیستا ئیتر پر بووبوون له و ترسانه ی ئازاریان ددهام. ته نانهت بهر له وهی برۆمه نیو جیگا که شمه وه، دهرسام. به وردی ته ماشای ژیر جیگا که مم و ژیر کورسییه کانم ده کرد، دو لآب و پشت په رده کان ده گه رام، له بهر ئه وهی نه با که سیک، یان شتیک، خو ی له نیویاندا شار دبیته وه. پاشان راده کشام و بی جووله چاوه روانی خهونه کانم ده کرد. زۆریشی نه ده خایاند، تا ترس ده هات و هه موو له شی داده گرم و له په لوپۆی ده خستم.

له سه ره تادا وا هه ستم کرد که بووبم به دوو کهس: یه که میان ترسا وه که و دوو همیشیان ئه وهی که هه و لی ئارام کردنه وهی ترسا وه که ی ددها، به لام هه میشه هه ر ترسا وه که ده یبرده وه و به ته واوی داگیری ده کردم. هه ر ئه وه ندهت ده زانی ئه و دهموچاوانه م لی دهرده که وتن که چاویان وه کوو کونی ره شی کلپه سه ندوو وا بوون و به هه ره شه وه به ره و رووم ده هاتن، پاشان بۆ چاوترووکانیک له بهر چاو ون ده بوون و نه دهمان و دیسان له لایه کی تره وه دهرده که وتنه وه. تارماییه نه بینرا وه کانیش سه ر ئه رزه که یان پر کردبوو. قۆلم بۆ دریز ده کران و ده یانویست ده ستم تیوه بدهن.

بهو هیوایه‌ی که له ترسی قورستر بکه‌م و زه‌حمه‌تتر بیت بۆی تا بتوانیت بمگریت، خوّم له ژیر سه‌رچه‌فه‌که‌مدا گرمۆله ده‌کرد. ئەژنۆکانم له سه‌رچه‌فه‌که‌م توند ده‌کرد و سه‌ر و ئەژنۆکانم به ده‌سته‌کانم ده‌شارده‌وه، به‌لام ترس هەر خوئی پئی ده‌گه‌یاندم. ئەندامه‌کانی له‌شمی له‌یه‌کتر جوئی ده‌کردنه‌وه، نینۆکه‌کانی له‌پسته‌که‌م هه‌لده‌چه‌قاند، خوئی له‌سه‌ر سنگم توند ده‌کرد، به‌شیوه‌یه‌ک که به زه‌حمه‌ت هه‌ناسه‌م پئی ده‌دا، نیگا دیوئاسا‌که‌ی خوئی به‌سه‌ر نیگامدا ده‌دا و به‌ده‌م پیکه‌نینه‌وه شه‌وه‌زهنگه‌که‌ی خوئی به‌سه‌ر و روومدا ده‌دا. به‌دریژایی شه‌و، به‌و شیوه‌یه، به‌رده‌وام ده‌بوو، راوی ده‌نام، پیم پیده‌که‌نی، به‌ویه‌ری هیزه‌وه ده‌یبردم به ناخدا و دیسان هه‌لیده‌گرتمه‌وه و به‌ره‌و نه‌بوون فری ده‌دام.

قیژاندم و به‌لام قیژه‌م له ده‌م نه‌هاته‌ ده‌ره‌وه. له جیگا‌که‌م ده‌رپه‌ریمه‌ ده‌ره‌وه، به‌لام به‌هیچ کوئی‌ه‌ک نه‌گه‌یشتم. چونکه که ترس بۆ چاو‌ترووکانیک ده‌ستی لئێ به‌رده‌دام، ئەوه‌م بۆ ده‌رده‌که‌وت که هیشتا هەر له جیگا‌که‌مدا راکشام و که‌س‌یش گوئی له‌هاوار و قیژه‌م نه‌بووه. هه‌موو له‌شم ده‌نیشته‌ سه‌ر ئاره‌قه، به‌ر له‌وه‌ش ترس په‌لامارم بدات و داگیرم بکاته‌وه، ده‌نگی سکالا‌ک‌ز و بی‌هیزه‌که‌ی خوّم ده‌بیست. به‌و شیوه‌یه ئەمشه‌وم به‌و شه‌ویان سپارد و به‌ره‌نگاریان بوومه‌وه، که به‌یانیش داده‌که‌وت به‌ته‌واوی بی‌هیز و سه‌راسیمه‌ ده‌بووم.

پیان وتم: باشتره‌ بچیته‌ لای دۆکتۆر، ئەو ده‌توانیت ده‌رمانیکی هیمنکه‌روه‌ت بداتی!

چوومه‌ لای دۆکتۆر و باسی شه‌وه‌کانی خوّم بۆ گێرایه‌وه. دۆکتۆزه‌که‌ش زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی ئارام و هیمن نیوه‌ی روومه‌تی داگرت و وتی: ئاوها... شه‌وه‌کانت هینده‌ ناخۆشن!

دهسته گهوره و گهرمه‌کانی دۆکتۆره‌که، کاتیک دهستی خستبووه سهر شانهمکانم و به چاوه وهک ده‌ریا شینه‌کانیه‌وه لئی ده‌روانیم، ته‌زوویه‌کی خوشیان به له‌شمدا ده‌هینا. شاردنه‌وه‌ی ترسی شه‌وانهم له‌نیو پۆبه سپیه‌که‌ی ئه‌ودا و هه‌ستکردن به قورسایه‌ی دُنیا‌یه‌که‌ره‌وه‌ی ته‌مه‌نی ئه‌و که وه‌کوو لێفه‌یه‌کی نهرمونیان به‌سهر خه‌ون و خه‌یالاته‌ نادُنیا کچانه‌که‌مدا درابوو، ئارامی و هیمنی به له‌شم ده‌گه‌یاند.

زه‌رده‌خه‌نه‌ی دۆکتۆره‌که ئه‌و ئه‌لقانه‌ی به بیر ده‌هینامه‌وه که له‌سهر ئاوی ئارامی ده‌ریاچه‌یه‌ک، دوا‌ی ئه‌وه‌ی به‌ردی‌کت تی‌ فیرێ دابوو، دروست ده‌بوون. به پانتایه‌ی ده‌سته سپیه‌کانی هه‌ردیکی پر له ده‌ماری شین و سه‌وز پاکشابوو. ره‌نگی قز و سمیلی، له ره‌نگی قاوه‌یی توخی پاییز ده‌چوو.

بلوزه‌که‌م دا‌که‌ند. دۆکتۆره‌که‌ش ئاسقییه‌ی ژیرکراسه‌که‌ی ترازاندم و نیگا ده‌ریایه‌که‌ی به‌سهردا پرژاندم و، بۆ ئه‌وه‌ی گوێ له تریه‌ی دلم بگریت، روومه‌ته زهره‌که‌ی نا به سنگمه‌وه. مه‌مکم وه‌کوو به‌چکه‌پشیله‌یه‌کی بچکۆله به‌سهر گوێیدا که‌وتبوو و ئه‌ویش به ده‌مه سووره‌که‌ی گوێی ده‌گرت. ده‌وه‌نی‌ک له گه‌نده‌موو له‌نیو گوێی دۆکتۆره‌که‌دا روابوو.

وتی: به قوولی هه‌ناسه هه‌لکێشه! منیش هینده به قوولی هه‌موو ئه‌وم به هه‌ناسه‌یه‌ک هه‌لکێشا، پشیووی دایگرت و به په‌له‌ وتی: هه‌ناسه بده‌ره‌وه! هه‌ناسه بده‌ره‌وه!

پاشان ژیرکراسه‌که‌ی تا سهر ناوکم داکیشا و هه‌ردوو ده‌ستی له‌سهر سه‌رینه‌که‌ی سکم دانا و پالی نا به سکمه‌وه، هه‌ستم کرد قورسایه‌کی گهرم هه‌موو ئه‌ندامه‌کانی له‌شی داگرتم. لیه‌وه‌کانم قورس بوون و ده‌یانویست له یه‌کتر جیا بینه‌وه. بیده‌نگیه‌ک له‌نیو رانه‌کانمدا که‌وته‌ زه‌نگلی‌دان. به‌لام

دۆکتۆره که له سههر پالپوهنانی خوێ بهردهوام بوو، بێ ئهوهی که مۆکهیه کیش پيشانی بدات، که له شهم لهو کاته دا چ ههستیکی ههیه. له شهم دهگۆردرا، جارنا گهرم دادههات و جار جاریش سارد دهبووهوه، جارنا وهکوو ئهوهی کلوه به فری سارد دایپۆش بێت و جاروباریش وهک ئهوهی ههزاران پشکۆی کلپه سهندووی له سههر بێت گهرم دادههات.

دۆکتۆره که وتی: له وه زیاتر که گهره بوویت، ههچ که موکووریه کی ترت نییه! ده بێت ئیتر خۆت له سههر ئهوه رابهینیت که وهک ژنیک بژیت! به لام له گهڵ ئهوه شدا دهرمانیکی هیتور که رهوت بۆ دهنووسم. ئهوجا رووی له ویدیو کرد و رووی لی وهرگێرام.

نه مویرا لی بپرسم مه بهستی له وه چی بوو که ئیتر له مه و دوا ده بێت وهکوو ژنیک بژیم. سهیری پشته پانو پۆره کهیم کرد و بینیم چۆن نووسینیکی شین له پاندانه که وه پژایه سههر رهچه ته که ی بهردهمی. به کاوه خۆ خۆم له بهر کرده وه، له پریکدا، به بێ ئهوهی بزانه بۆ، خه مینی دایگرتم.

دۆکتۆره که، بهر له وهی برۆم، وهکوو ئهوهی داواي شتی کم لی بکات، خوێ به سههر دا چه ماندمه وه. ههستم به تهزوویه کی گهرم کرد که هه موو له شی دایگرتم و، به دهمی کراوه وه، سهیرم کرد. به لام لهو کاته دا ته نیا زهرده خه نه یه ک گرتی و پاشان، وهک ئهوهی په شیمان بوویته وه، رووی لی وهرگێرام و منیش له گهڵ قورسای دهسته کانیدا له سههر له شهم رووم لی وهرگێرا و به جیم هیشت.

خۆم له دسته خوشکه کانم و نیهنیه کانیان جیا کردهوه و وا به بیرمدا هات که: نا، کهواته دهپرۆم و به تنیا خلیسکینه دهکهه! به پهله خۆم که یاندهوه مالهوه، پیلای خلیسکینه کانم که وهکوو پۆلا دهبریسکانهوه هه لگرت و بهسه شانی چه پمدا دا و له گه ل نهینیه قه شهنگه کهی خۆمدا به رهو ئه و جیهی خلیسکینهی لی دهکرا رویشتم. هه ره له دوورهوه شنهی مؤسیقا که به رهو رووم هات و هه ره ئه وهنده نه بوو دهست بداته با لم و، به نیو ئه و ریگای ئیواره یه دا که ئه مبه ره و ئه و به ری به درخت ته نرابوو و، له گشت لایه کیشه وه رووناکی و تاریکی به سه ردا دهباری، هه لمبگریت.

هیندهی نه برد به خۆشییه وه به سه ره ئه و ئه رزه سه هۆلینه دا که وهکوو ئاوینه ده دره وشایه وه که و تمه سه ماکردن. مؤسیقا که یه که له دوا یه که ئه و (فالس) انه ی لی دها که سه ماکارانی ده هینایه جو ش و خرۆش و منیش چه ند جاریک، به وه پری شادی و خۆشییه وه، به دهوری ئه رزه سه هۆلینه که دا خولامه وه.

پاشان، له گه ل ئاوازه که دا، جاریک له سه رخۆ و جاریک خیراتر، که و تمه سه ماکردن. جاریک هه نگاوی کورت و جارنا هه نگاوی درێژم هه لده هینایه وه، جاریک له سه ره ئه م قاچ و جاریکی دیکه ش له سه ره ئه وی تریان خۆم به رز ده کرده وه، بو پشته وه و به ره و پیشه وه ده رویشتم و خۆم له سه ره نووکی پی به رز ده کرده وه و وهکوو زه مبه لیکیک به دهوری خۆمدا ده سوورامه وه.

ئا، چ خۆشییه کم له و سه ما ئازاد و کیتییه نه ده بینی! سه ما که رانی تر به ده ورمدا تیژرۆ وهکوو با ده هاتن و ده چوون. هه ندیکیان ته نیا بوون و به لای یه کتر و به دهوری

یہ کتردا تیدہ پھیرین. ھندی کیش بہ دم قسہ کردنہ وہ لہ تہ نیشٹ یہ کہ وہ خویان لہ سہر سہ ھولہ کہ دہ خلیسکاند. بہ لام دلدارہ کان، دہستیان لہ دہستی یہ کتری ئالاندبوو، دہستی یہ کتریان گرتبوو و پرومہ تیان لہ یہ کتر دہ خشاند و، خہ ونہ کانی دواروژیان کردبووہ چاروکہ و بیدہنگ بہرہ و پیشہ وہ خویان دہ خلیسکاند، بہ رووی یہ کتردا دہ تریقانہ وہ، نیگیان دہ گورییہ وہ و لہ پریکدا لہ قاقای پیکہ نینیان دہدا و بۆ ئوہی زیاتر سہرنجی یہ کتر رابکیشن سہریان بہ رووی یہ کتر دہ چہ مانده وہ و پیکہ وہ خویان فریخ دہدایہ نیو گیژہنی سہمایہ کی ھاوبہ شہ وہ. بہ لام دیسان بۆ باوہشی خہ ونہ کانیان بہر دہ بوونہ وہ و لہ ویدا گیریان دہ خوارد، ھیواشیان دہ کردہ وہ و بہ دم باوہ شکردنہ وہ بہ یہ کتردا بہ ھہنگاوی دریز دہستیان بہ خوخلیسکاندن دہ کردہ وہ، پرومہ تیان لہ یہ کتر ھلدهسوو و بہ رووی یہ کترہ وہ پیدہ کەنین و نیگیان دہ گورییہ وہ.

بہ لام من! من ئو یارییہم دہ کرد کہ لہ نیو ھموو بایہ کاند
تیزرۆترین بام!

یہ کہ لہ دوا ییہ کہ بہ بایہ کانی تر: با تہ نیاکان، ئو
بایانہی لہ گہل یہ کتردا گفتوگوئیان بوو، با دلدارہ کان،
دہ گہیشتمہ وہ، پیشم دہدان و دہمگرتن.

جاریک و دوو جار پییان گہیشتمہ وہ و گرتمنہ وہ و بۆ
جاری سییہ میس کہ ئاوازہ تایبہ تہ کہی (قالتیؤفیلس) بہرز
بووہ وہ بہ لای دوو دلداردا تیپہر بووم، کہ پیکہ وہ لہ گہل
ئاوازہ کەدا دہیانوتہ وہ: "خۆشم دہوئیت، خۆشت دہوئیم!" و
ئیتر لہ بہردہوامیی ئہواندا منیش ئہم ئاوازہم بۆ خۆم
دہوتہ وہ: "بہ لام من کہ سہم خۆش ناوئیت، من، من ئازادم و

كەسم خۆش ناوئیت! و ھەر بەدەم ئەو ھەشەو ھەسەر نووکی
پئ نووشتامەو ھە و چەند جارێك، ھەر ھەكوو ئەو ھەی بمەوئیت
جەخت لەسەر ئازادییە پڕ لە خۆشییەكە ھەی خۆم بکەمەو، بە
دەوری خۆمدا خولامەو.

ھەر بە راستیش ھەستم بەو دەکرد كە چۆن
پەنجەگەرەكانم لەسەر كەمەرە بچكۆلە ئازادەكانی خۆیان
پراکشابوون.

ئەوجا بە نەرمییەو ھەو خۆم بۆ قالسەكە چەماندەو ھەر
لەگەڵ قالسەكەشدا بە خێرایی بەرزم کردەو، ھەنگاوی
دریژم نا، ھەنگاوی بەپەلەم نا، لە جیئ خۆمدا پراوەستام، بە
دەوری خۆمدا سوورامەو، ئەو دوو دلدارەش كە "خۆشم
دەوئیت و خۆشت دەوئیم!" یان وت پوو بە پوو پراوەستان و
یەكتریان ماچ كرد، بەلام من ھەر ئەو ھەندەم لە دەست ھات
بەدەم گۆرانیوتنەو: "من كەسم خۆش ناوئیت، من ئازادەم و
كەسم خۆش ناوئیت!" بە لایاندا پەت بووم و ھەر بەدەم
ئەمەشەو بەتەواوی باسكەكانم کردەو و باوھشم بە ھەوا
فینكەكەدا كرد.

بەلام لەپریكدا بایەكی تاریك لە تەنیشتمەو پراوەستا.
شەبقەكە ھە داگرت و لئ پرسیم كە ئاخۆ دەتوانئیت یاریی بام
لەگەلدا بكات.

سەرم لئ پراوەشاندا و وتم: نا... نا... بەلام ھاوكاتیش
چەند نیگایەكی فریودەرم تئ گرت و بەدەم خۆخولانەو و
وتنەو ھە گۆرانییە ئازادەكەمەو: "بەلام من كەسم خۆش
ناوئیت!" بە پئ كەوتەو. بەلام ئەو با تاریكە ھەر ھەو بە
ئاسانی دەستی لئ ھەلنەگرتەم، دوام كەوت و جارێكی دیکەش
شەبقەكە ھە بەرز کردەو و ھەمان پرسیاری لئ كردمەو.

ديسان وه لّام دايه وه: نه خيّر... نه خيّر... و به لّام دهستكيشه سووره كه مم لّی به ربووه وه و به په له خوّم بوّ چه مانده وه و هه لّمگرته وه و له شه ماندا ده موچاوم سوور هه لّگه را و من له سه ر خلیسكینه ی خوّم به رده وام بووم و با تاریكه كه هیش هه ر به دوامه وه بوو. چه ند جارێك به دهوری ئه رزه سه هۆلینه كه دا له شه قه ی باّم دايه وه و دوو دلداره كه ش ئیستا ئیتر له سه ر كورسییه ك دانیشتبوون و یه كتریان له ئامیز گرتبوو: "خوّم دهوویت، خوشت دهویم!" یان دهچری.

به لّام دیار بوو كه شتیك له و خوّ له دهست ده ر باز كردنه فریوده ره مدا له من رووی دابوو، چونكه پیم وا بوو چیتتر ئه وه نده خوّش و شادیه پنه ر نه بوو به "كه سم خوّش ناویت!" وه لّام بده مه وه. - له شیشم چیتتر ههستی به ئازادی و شادی نه ده كرد و كاتیكیش كه با تاریكه كه، سه ره له نووی، شه بقه كه ی به رز كرده وه و به چاوه كانی لّی پرسیم، هه ر ئه وه نده م پیکرا به نه رمییه كه وه به سه ر وه لّامی بده مه وه و ئه و جا رووم لّی وه رگی را. ئه ویش ئیتر ناچار دهستی هه لّگرت و چیتتر دوام نه كه وته وه.

كاتیکیش كه دوو دلداره كه بوّ جارێکی دیکه ش به خویان و گۆرانیه كه یانه وه: "خوّم دهوویت، خوشت دهویم!" به لامدا تیپه رینه وه، هه ستم به خه مگینی و له شبه باریی خوّم كرد و ئیتر ئه رزه سه هۆلینه كه م به جی هیشت.

به لّام به ر له وه ی برۆم، بینیم با تاریكه كه دهستی كرده بوو به راوانانی بایه کی تازه و منیش له خوّم پرسى: بوّ نه مده توانی كه سیكّم خوّش بوویت!

یهک - دوو - سی، یهک - دوو - سی، تۆنهکانی قالسکه له پیاو کۆن و شکستۆکه کهوه دادهبارین. مامۆستای سهماکردنیش، بهدم به دهوری خۆدا سوورانهوهوه، هاواری دهکـرد: "یهک - دوو - سی و یهک - دوو - سی." پیاوئۆلیده ره کهش سهری بهرز دهکردهوه، دایدهنهواندهوه و بهرزی دهکردهوه و دایدهنهوانهوه و دهسته سپییهکانی وهکوو بالنده بهسهر ددانهکانی پیاوکهوه بازیان ددها، دههاتن و دهچوون. مامۆستا که فهرمانی پیداین: یهک - دوو - سی و یهک - دوو - سی. با پیاوهکان داوای سهماکردن له ژنهکان بکهن و پیاوئۆلیـده ریش "یهک - دوو - سی و یهک - دوو - سی." دهستی به ددانهکانی پیاوکهوه دایهوه.

له خۆم پرسى: ئاخۆ کهس داوا دهکات سهمای له گه لدا بکهم؟ و که کۆری تاریکی کورهکانیش بلاوهی لى کرد و یهکه یهکه وهکوو سیبهری سامناک بلاو بوونهوه، خۆم بۆ ناو گهرمه دئنیاکه ی کۆری کچان کیشایهوه. یهک - دوو - سی، یهک - دوو - سی و دهنگه قوول و گرهکان داوایان کرد: دهتوانین سهما بکهین! دهتوانین پیکهوه سهما بکهین! یهک - دوو - سی، یهک - دوو - سی و دهنگی ههندی له کچهکان به ساردییهوه وهلامیان دایهوه: بۆ نا! و ههندیکی تریش به شهرمهوه: ئا، سوپاس! و ههندیکی دیکهش ههبوون وهلامیان نه ده دایهوه. بیرم کردهوه: منیش، وهکوو ئهوان، وهلام نادهمهوه و بهلام، یهک - دوو - سی، یهک - دوو - سی و مامۆستا که مان ئارامی له بهر هه لگيرا بوو و به پهنجهکانی ئاماژهی بۆ ده کردین: خیراکهن! خیراکهن! با دهست پى بکهین!

بۆ ماوه‌یه‌ک ده‌وروبه‌رم، ساردوسر و چۆلوهۆل بوو. ئە‌ی ئە‌گه‌ر که‌س داوام لێ نه‌کات سه‌مای له‌گه‌ڵدا بکه‌م؟ ده‌مویست به‌ ناخی ئە‌رزه‌که‌دا رۆ بچم و جووله‌یه‌کی مندا لانه‌م کرد و په‌نجه‌م خسته‌ ده‌مه‌وه، به‌لام یه‌ک - دوو - سێ، یه‌ک - دوو - سێ و سێبه‌ریکی ره‌ش به‌ سه‌رمدا چه‌ماوه‌یه‌وه و وتی: ده‌توانین سه‌ما بکه‌ین؟ به‌بێ ئە‌وه‌ی بویرم ته‌ماشای بکه‌م، سه‌ری ره‌زامه‌ندیم بۆ له‌قاند و ئە‌ویش له‌گه‌ڵ خۆیدا بۆ سه‌ر ئە‌رزه‌که‌ به‌ کیشی کردم و هه‌موو گیانی‌شی بۆنی ئاره‌ق و دووکه‌لی جگه‌ره‌ی لێ ده‌هات.

یه‌ک - دوو - سێ، یه‌ک - دوو - سێ و بی‌رم کرده‌وه: ئیستا ئیتر، هه‌ر چۆنیک بوو، منیش یه‌کی‌کم له‌ به‌شدارانی سه‌ماکه‌ و مامۆستا که‌شمان ئیتر دُنیا بوو که‌ سه‌ما ده‌ستی پیکردوو و پیا‌نۆلیده‌ره‌که‌ش به‌ ته‌واوی که‌وته ئاوازیلیدان و له‌شی جارێک به‌ لای راستدا و جارێک به‌ لای چه‌پدا ده‌هات و ده‌چوو و پێچکه‌کانی پیا‌نۆکه‌ش یه‌ک - دوو - سێ، یه‌ک - دوو - سێ ئە‌و ناوه‌ی هی‌نا‌بووه له‌رزین و سه‌ماکه‌رانی‌ش، جووت جووت و به‌ دوودلییه‌وه، که‌وتبوونه سه‌ما و هه‌له‌په‌رکی.

من قه‌ت پێشتر سه‌مام نه‌کردبوو، قه‌تیش کورپیک ده‌ستی له‌ که‌مه‌رم گیر نه‌کردبوو، من شه‌رمم ده‌کرد، به‌لام ئە‌وه‌ی که‌ سه‌مای له‌گه‌ڵدا ده‌کردم هه‌ر به‌ دوا‌ی خۆیدا کیشی ده‌کردم و یه‌ک - دوو - سێ، یه‌ک - دوو - سێ، هه‌ستم کرد وه‌کوو به‌ردیک قورس و سه‌نگین ناتوانم له‌ جیی خۆم ببزۆیم و پیم وا بوو که‌ ئە‌و به‌ر پێی گرتووم. ئایا قاچم بخرمه‌ نیو قاچییه‌وه، یان نا؟ به‌لام نه‌مویرا ئە‌م پرسیا‌ره‌ی لێ بکه‌م و رانه‌کانی‌شم له‌وه‌ ده‌ترسان به‌ر رانی بکه‌ون.

یهک - دوو - سی، یهک - دوو - سی و ئەو هەر سه‌مای ده‌کرد و به‌بێ موبالاته‌وه سه‌یری سه‌ره‌وه‌ی ده‌کرد و منیش هه‌ستم کرد وه‌کوو بووکه‌دارینه‌یهک به‌ده‌سته‌یه‌وه و له‌نی‌و باوه‌شیدا دێم و ده‌چم. ئاوازه‌یهک له‌مامۆستا که‌مان به‌رز بووه‌وه: یهک - دوو - سی، یهک - دوو - سی! و ده‌ستی یه‌کی‌ک له‌سه‌ما که‌ره‌کانی گرت و بۆ ماوه‌یه‌ک پێکه‌وه‌ که‌وتنه‌ سه‌ما کردن و سوورانه‌وه به‌ده‌وری یه‌کترا. ئاها، خۆزگه‌ به‌وه‌ی که‌ ده‌یتوانی ئاوا بسووریته‌وه و سه‌ما بکات!

یه‌کی‌ک له‌ده‌سته‌خوشکه‌کانم پێی وتبووم: بویریت سه‌ما بکه‌یت، ده‌ویریت ئەوه‌ی تریش بکه‌یت و بینیبووشم چۆنچۆنی به‌ده‌وری خۆیدا سه‌مای ده‌کرد و سه‌مای ده‌کرد و پیاوانیش له‌ده‌وری کۆ بووبوونه‌وه و چه‌پڵه‌یان بۆ لێ دها و یه‌ک - دوو - سی، یه‌ک - دوو - سی و پوومه‌ته‌کانی وه‌کوو پشکۆ داگیرسابوون و کراسه‌که‌شی وه‌کوو چه‌تریک له‌ده‌وری قاچه‌ریک و جوانه‌کانی کرابوووه‌وه، یه‌ک - دوو - سی، یه‌ک - دوو - سی و ئا به‌و جوژه‌ی ئەو خۆت فی‌ری سه‌ما بکه‌ و دنیاش به‌له‌وه‌ی که‌ ده‌ویریت ئەوی تریان بکه‌یت. منیش ئەوی تریان بوو که‌ سه‌زم ده‌کرد، بویرم بیکه‌م. یه‌ک - دوو - سی، یه‌ک - دوو - سی و مامۆستا که‌مان هاواری کرد: پێی به‌پیدا مه‌نی! توند ده‌ستی بگره‌ و وا مه‌زانه‌ ده‌تسووتیت! و ئەو کورهی له‌گه‌لمدا سه‌مای ده‌کرد و به‌ره‌و خۆی راپێچی کردم، سه‌رسمیکم دا و شه‌رم له‌ سووره‌لگه‌رانی ده‌موچاوی خۆم کرده‌وه و ده‌سته‌کانیشم ته‌ر بووبوون و ئاره‌قه‌یه‌کی ته‌نکیش له‌سه‌ر لێومه‌وه‌ خوی تکانه‌ نی‌و ده‌مه‌وه‌ و یه‌ک - دوو - سی، یه‌ک - دوو - سی و پیا‌نۆلیدەر و ئەوه‌ش که‌ له‌گه‌ل مندا سه‌مای ده‌کرد، ماندوو بوونیان له‌بیر چوو بووه‌وه.

بویره بژیت، پی بکه نه، سه ما بکه و یهک - دوو - سی،
یهک - دوو - سی! پی بکه نه، سه ما بکه و بویره بژیت و
مامۆستا که مان دهنگی به رز کرده وه: ئیستاش به پیچه وانه وه
سه ما بکه ن، به لام قاچمان تیکه لۆپیکه ل بوو و منیش
پارسه نگم تیک چوو. مامۆستا که شمان وتی: بتوانیت به لای
راستدا سه ما بکهیت، دهشتوانیت به لای چه پدا سه ما بکهیت
و ده موچا ویشی به ته واوی سوور هه لگه را بوو.

بویریت سه ما بکهیت، ده شویریت بژیت و
یهک - دوو - سی، یهک - دوو - سی و ئیتر ترسم شکا و
که وتمه سهیرکردنی ئه و کورپی سه ما له گه لدا ده کرد،
ده موچاوی پر بوو له زیبکه و به وپه ری گوپینه دانیشه وه
ته ماشای ده کرد و ئیتر وا پی به په نجه کانمدا دا، که له
تاواندا چاوم پر بوون له فرمی سک و یهک - دوو - سی،
یهک - دوو - سی و بویریت سه ما بکهیت، ده شویریت بژیت.
مامۆستا که مان پی راگه یان دین: ده ست بهر مه دن، تا
خۆم پیتان ده ئیم! هیشتا کاتمان ماوه و فریای چه ند
سوورپیکی تریش ده که ه وین و یهک - دوو - سی،
یهک - دوو - سی! من به ته واوی له په لویۆ که وتبووم، به لام
بویریت سه ما بکهیت ده شویریت بژیت و خوین له له شمدا
که وتبووه گه ر و قاچه کانیشم وه کوو داری ته پلیدان ده هاتن و
ده چوون یهک - دوو - سی، یهک - دوو - سی و بویریت
سه ما بکهیت، ده شویر... مامۆستا که مان هاواری لی
کردین: بوهستن! وانه که مان ته واو بوو! پیا نوک کهش له لیدان
که وت.

بو مال ه وه رویش ت م ه وه و یهک - دوو - سی،
یهک - دوو - سی! و بویریت سه ما بکهیت، ده شویریت بژیت!

له ناخمدا دهنگی ددهایهوه، بهلام له سهرسوچپکدا چهند
دانهپهک له سهماکه رهکان وهستا بوون و پی دهکهنین و وتیان:
تەماشاکەن! و دلنیا بن لهوهی که تا ئیستا تامی نهوهی
تریانی نهچیشوو —
نهمویست گویم له بهردهوامیی قسهکانیان بیت، چونکه
بویریت سهما بکهیت، دهشویریت بژیت!

هینده خۆم به ئازاد و دلشاد دهزانی، نه بێتهوه. جادهکه تا حهز بکهیت، درێژ و پانوبه رین بوو. دلشادییه کهم تا دل پێی خۆش بێت، گهوره و سه ره به ست. له لای چه پمه وه، شیشه به ندیکی به رز هه بوو و سه وزاییه کی ره شباو باسکه کانی لێوه درێژ کردبوو و لهو به ریشه وه ئۆتۆموبیله کان تێده په رین.

به لام سواری ئۆتۆموبیل نه ده بووم! پێویستیشم به وه نه بوو له باسکه ره شه کانی سه وزاییه که بترسیم! هینده ههستم به تیزرۆیی و ئازایه تیی خۆم ده کرد، نه بێته وه. شه قام که وتبووه بهر پێم و ئه وسه ری نادیار و نه براوه ی له هه چ کوپیه که وه دیار نه بوو. له پشتیشمه وه ههروه ها. ده متوانی بفرم و له نیو ئه و دوو جه مسه ره نادیار و نه براوه یی شه قامه که دا سه ما بکه م. ده متوانی ئه و قالۆنچه ره شه ی به ژیر دلخۆشییه بێسنوره که مدا ده رۆیشت، به پێیه کانم پانوپلیش بکه مه وه، به لام پر به دل حه زم به وه ده کرد هه موو شتیک بزێ و به وریاییه وه به لایدا تێپه ریم.

به لام ریک له و کاته دا له سووچیکه وه که سیبه ر دایگرتبوو، هاواریک هات: سه یرکه، چ مه مکێکی پێوه یه! ئۆه! خوای بی خویان، خۆ مه مکه کانم له بیر کردبوو! و ئیتر شه قام هینده ته نگه بهر بووه وه، هینده ته نگه بهر بووه وه، که ئاواتم به وه ده خواست ئۆتۆموبیله کان چۆنیان بووێت له گه لّ خویاندا بمبه ن، له شم هینده گه و ره و هینده قورس بوو، مه مکه کانیشم هینده گه و ره و رووت و به ره لّ و شه ره منده، که ده متوانی قالۆنچه ی جوانی و قه شه نگه ی له ژیر پێیه کانمدا بفلیقینمه وه. ده بوو به هه موو قورسایه ی خۆمه وه، برۆمه وه بۆ ماله وه و له شه زۆر قورس و گرانه کهم قوتار بکه م، رزگاری بکه م، بیه شارمه وه و چاری مه مکه بێشه ره مه کانیشم بکه م.

(ئیلین) ئی پرسیم: به لام بۆ مه مکه کانت وا پان ده که یته وه؟ و به سه رسوورمانه وه سه یری ئه و پارچه قوماشه ی کرد که به توندی له دهوری سنگم، به جوړیک که به حال هه ناسه م بۆ ده درا، گریم دا. ئه و وتی: تو که مه مکه کانت هینده خرت و قوتن. به راستی ئیره ییت پی ده به م. نابیت خراپیان بکه یت. ئه گه رنا پیاوان هه زیان لی ناکه ن.

به تووره ییه وه لیم پرسی: ئاخر بۆ خاتری خوا! پیاوان هه قی مه کی منیان چیه؟ ئه و پیکه نی: ئه و روژه دیت پیاوان مه مکه کانت ماچ ده که ن و تۆش هه زی لی ده که یت.

پیاوان مه مکه کانم ماچ ده که ن؟ نه متوانی پرسیاره که م بینمه سه ر زمان و هه ر ئه وه نده م پی کرا به سه رسوورمانه وه سه یری (ئیلین) بکه م. زوړیش هه زم ده کرد لی بپرسم که ئاخۆ پیاوان مه مکه کانی ئه ویان ماچ کردووه و ئه ویش هه زی لی بووه، به لام له بری ئه وه به هیاوشی ده رگا که م پیوه دا و رویشتمه ژووره که ی خو مه وه.

باوهشی پیدا کردم و وتی: ئاه، که نایابیت! و هینده له باوهشیدا هیشتمیوه، که له راستیشدا خهریک بوو باوهر بهوه بکه‌م، که زۆر نایابم.

به‌لام چی له‌م نایابییه بکه‌م؟ له خوّم پرسی و دهستم به گریان کرد به‌سه‌ر نایابییه که‌مدا که نه‌مده‌زانی چی لی بکه‌م و که‌لکی چی ده‌گریت.

نا، دهستیان لی مه‌ده! دهستیان لی مه‌ده! بی‌دهنگ دهسته‌کانیم لابرده و له‌بریان، لیوه‌کانم پیشک‌ه‌ش کرد، که پر به دلّ ده‌مویست ماچیان بکات. به‌لام نه‌یده‌ویست لیوه‌کانم ماچ بکات، ته‌نیا ده‌یویست مه‌مکه ترساوه‌کانم بگریت و له‌نیو دهسته‌کانیدا به‌ندیان بکات، خوّم له دهسته‌کانی راپسک‌اند، دیسانه‌وه به‌ندی کرده‌مه‌وه و سه‌ری زمانی ئاخینییه ناو گوئی سه‌رسامه‌کانمه‌وه، دهسته برسویه‌کانیشی له دهوری مه‌مکه ترساوه‌کانم خوئیان گرمۆله کرد، به‌لام نه‌یویست له لیوه ئازاکانم بخواته‌وه.

به خاوه‌خلیچکییه‌کی تاریکه‌وه هه‌موو له‌شمی خسته ژیر ئاره‌زووییه‌کی قووله‌وه. هه‌ر که پریشکیی به جییه‌کی له‌شمه‌وه دهنه، به‌جیی ده‌هیشته و، ترسناک‌تر، ده‌که‌وته داگیرسانی پریشکیی تر و، زۆر گران بوو خو له‌وه هه‌موو پریشکه ترسنۆکانه بپاریزیت، که نه‌یانده‌ویتره گر بگرن. ته‌نیا ده‌م، ئه‌و جییه‌ی له‌شم که بیباکانه ده‌یویتره، ئه‌و نه‌یویست و دهستم به گریان کرد. ئه‌وسا، به توندی خوئی به‌سه‌ر مل‌مدا چه‌مانده‌وه و تا هاوارم لی هه‌لسا هه‌ر گازی گرت، پاشان پیکه‌نی و وتی: وه‌ره با پیکه‌وه ئاوازیک لی بده‌ین! له ته‌نیشته پیانۆکه‌وه دانیشته و دهستی کرد به لی‌دانی ئاوازیکی پیکادۆر و په‌نجه درپژه باریکه‌کانیشی له‌نیوان ددانه ره‌ش و سپییه‌کانی پیانۆکه‌دا وه‌ک ئاگری سپی سه‌مایان ده‌کرد،

پاشان دەستەکانمی بەرزکردەوه و وتی: دەی نۆرەى تۆیە!
منیش بەردەوام بووم و ئەویش وتی: خیراتر، خیراتر! و چەند
جاریک ئاوازەکەمان پیکەوه لیدا، تا تەواو ماندوو بووین و
هێز و پرستمان پى نەما . ئەوسا ئەو بە پیکەنینهوه هەستا و
دەرگای پیاوۆکەى بەیەکدا دا و وتی: ئاوازی پیکادۆر ئاوها
لى دەدریت، دنیاشم که قەت له بیرت ناچیتەوه.

دهبیت هر ئیستا روو بدات. دهبیت روو بدات. هه موو ئه وانى تر ئه وهیان به سهر هاتبوو. ئیستا ئیتر دهبوو به سهر منیشدا بیت. دهمیک بوو شه قامه کان وهکوو ئیواره رووبارى قوول و دریژیان لی هاتبوو، ئه و رووبارانیه که چاوهکانى من وهکوو گولّه زهنبهقى رهش له ناویاندا مه لهیان دهکرد، مه لهیان دهکرد و پئیاندا دهگه ران و ههر کاتیکیش که سیک دهیویست دهست بهریت و بیانچنیته وه له ترساندا نوقم دهبوون. ههنگاوى نیوان دارتهلى سهر شه قامهکانیش، که چهندان جار ژماردبوومن و ههمیشه ژمارهیان له جاریکه وه بو جاریکى تر دهگوردرا، به لام خو دهبوو جاریک له جارن راست دهرچن. ئا، دهبوو ئیستا که له منیش روو بدات، یهک دوو ئیوارهش له مه و بهر خوّم به خوّم وت، دهبیت ئیتر روو بدات. یه کهم جار له چیشتهخانه یه که یه کترمان بینى و ئیتر له وساوه چه ند جاریک یه کترمان بینى بوو. به لام ئیواره ی پیشووتر پیى وتم، که ئیتر دهبیت روو بدات. ئازاریشى نایهت، به لام پاشان نهختیک خوینی لی دیت. — به راست! خوینی لی دیت! ده که واته، ههر چوئیک بیت، ئازاری ههر دهبیت. هه ندیک ده لاین وهک جزوویه که و پاشان خوینی به دوا دا دیت. ئی که واته وهکوو جزوویه که هه ستیشى پی ده که بیت و پاشان خوینی لی دیت، ده مادام وایه ناویرم خوّم له قهره ی بدهم، به لام ئاخر خو چاوهکانیشم ناتوانن تا هه تاهه تایه وهکوو گولّه زهنبهقى رهش به و ناوه دا له نیو ئیواره رووباره کاندا مه له بکه ن و دهبیت جاریک له جارن ژماره ی ههنگاوهکانیش راست دهرچن. هه موویان، هه موویان پییان وایه که ده توانن دهست بهرن و چاوهکانم بچنه وه و ده لاین: هینده جوانن، هینده گه یوون، ههر

مهپرسه! بهلام ئیستا هر چۆنیک بوو دهبوو روو بدات و
ئهویش پی وتبووم و منیش هیچ نکولییهکم لی نهبوو.
ئهه ئیوارهیه، روو دهدات! ئهه پی وتبووم: له پیشدا
دهرۆین نان دهخۆین و ههروهها شهراپیش دهخۆینهوه، رهنگه
ئههواساش ئاسانتر بۆمان بچیته سهه. ئهگهه روای شهراپ
خواردنهوه، ئاسانتر بیت، ئههه ئهه ئیوارهیه شهراپ زۆر
دهخۆمهوه، ئاخهه هر ئهه ئیوارهیهشه که دهبیت روو بدات.
ئهه مهیگییهه خزمهتی دهکرین، وتی: کچیکی زۆر جوانه، زۆر
زۆر جوانه و تۆ بلیت ئهههه به سههیدا هاتبیت. چی به
سهه هاتبیت؟ ئاوها! بیگومان! بیگومان! پیوهی دیاره! ههه به
پاستیش، کهواته روای ئههه پیتهوه دیاره و له خۆشم دهپرسی
که ئاخۆ روای ئههه چۆن دهدهکهویت. پیدا دهچیت و پاشان
خوینی لی دیت، تی دهچهقیته و پاشان خوینی لی دیت، بهلام
ئههه وتبووی، ئهگهه شهراپ بخۆیتهوه، هینده ههستی پی
ناکهیت. بهلام خۆ شهراپی سووریش وهکوو خوین سووره. ئهه
میوانانهی لهه ژوورده لهگهه لماندان، دهتوانن به دلنیاپیهوه
ئههه له مندا ببینن، که ههه ئهه ئیوارهیه لی روو دهدات، له
شههماندا سوورهه لگهه ران لهنیو جلهکانمهوه دههروشیتهوه،
پیدا دهچیت و پاشان خوینی لی دیت، تی دهچهقیته و پاشان
خوینی لی دیت، بهلام ئیستا ئیتر چاوهکانم بوونهتهوه به
گوله زهنهقی رهه، بهنیو ژوورده که دهگهه رین، له بهردهم
وینهی ژنیکی رووتدا، که قژی دادههینیت، دههستن و به
گهه لاکانی خوین سگی دادهپۆشن و ئهههه دهگهه رین و دهچن
بهسهه ئۆرکیستهراکهوه، که سوور دهچیتهوه، دهنیشههوه،
ههههه شتی که لهه ژوورده سوور دهچیتهوه، بهلام له ههههههه
سوورتر که مانهکهیه، که چاوهکانم لهناویدا ون دهبن.

زحمەت نەبیت، ھەقە کەمان؟ ھەر وا زوو؟ بە ئاگا دیمەو ھە و
چاوەکانم بە خێرای دەگەرینەو ھە بۆ لای ترسەکە ی خۆیان،
پیدا دەچیت و پاشان خوینی لای دیت، پیدا دەچیت و پاشان
خوینی لای دیت. تەکسی بگرین؟ ئە ی لەو، سواری ئۆتۆموبیل
دەبین، نەک ترام! کەواتە ھێندە ناخایەنیت ڕوو دەدات، چونکە
بە ئۆتۆموبیل زۆر خێرا دەگەیتەو ھە مالاھە.

ئۆتۆموبیلە کە بەنیو ئیوارە ڕووبارەکاندا: چزوو، خوین،
خوین، چزوو، بەلام ھێندە نابات و ھەموو شتی کۆتایی
دیت. ئەو زۆر جار لای دەپرسیم بۆچی مەمکەکانم
دەشاردەو، بەلام من ھەمیشە رقم لە خرتی و دەریەرینیان
دەبوو ھە. ئەو پێی و تبووم کە ئازاری نایەت و دوای ئەو ھەش
ھەست بە خۆشییەکی زۆر دەکەیت و ئاساییشە کە ئەو ھەر
دەبیت ڕوو بدات، ئەگەرنا پیاوان پیت پێ دەکەن. بەلام من
ئێستا ئەو ھە لای ڕوو دەدام و ھەر لەم ئیوارە ھەش درەنگتر
نەبوو، کە ڕووی دەدا. وا ئۆتۆموبیلە کە وەستا. پلیکانەکان
نابرینەو: چزوو، خوین، خوین، چزوو، کلیلی ناو قفلە کە،
دەرگاکە لە دوامانەو دادەخریتەو، چاوەروانیی بێدەنگی
ژوو رکە.

پیدا دەچیت و پاشان خوینی لای دیت، پیدا دەچیت و
پاشان خوینی لای دیت. ڕووتوقوت لە تەنیشت یە کترەو پال
دەکەوین، دەستەکانی، دەستە ساردە تەرەکانی، بە لەشمدای
دەگەرین، دەمەویت ماچی بکەم، بەلام ئەو ڕوو وەر دەگێریت،
خۆی دەخاتە سەرم، سەیری دەموچاوە ئارەقاوییە کە ی دەکەم،
سەیری لیوھەکانی دەکەم کە دەمەویت گازیان لای بگرن، چزوو،
خوین، ئێستا شتیکی نامۆ بە لەشمدای دەچیت، بەلام خۆ
دەبیت لە پێشدا وەکوو چزوویە ک تیی ھەلچەقیت و ئەوجا –

ئەو دەلەيت: نەختىك زياتر قاچت بلاو بکەرەو! بەلام من ناویرم، چاوهکانم پەنا بۆ پاریزی گولەزەنبەقەکان دەبەنەو. ئەو دووبارەى دەکاتەو: نەختىك زياتر قاچت بلاو بکەرەو! شتىك لەناومدا بەرەهەستى دەکات، پىر بووم لە ترس، چزوو، خوین، ئەو هەول دەدات و منیش بەرەهەستى دەکەم. ئەو دەلەيت: با پشووێک بەدەین! ئەوجا هەول دەدەینەو! ئاوها! جارىكى تریش هەول دەدەین، چزوو، خوین. ئەو دەچرپىنەت بە گویمدا: هەر نەختىكى ماوه! لى دەپرسم: ئەوانى تر قىژاندىان؟ کامانى تر؟ – ئەو ژنانەى تر کە وات لەگەلدا کردوون. – ئەو ژنانەى تر کە وام لەگەلدا کردوون! ئا... هەندىکيان قىژاندىان. ئاها، ئەوان لە پاشاندا قىژاندىان، چزوو، خوین و پاشان قىژاندىان. ئەو دەلەيت: دەى با خەرىک بىنەو!، بەلام من لە ترساندا داخراوم و ناكریمەو، – چزوو، خوین، قىژە، چۆن ئەوانى تر زاتيان کردووه و ئەمەيان کردووه، ماندووم، لە پەلویۆ کەوتووم و دەمەوێت بە خەویک هەموو شتىك لە بىر خۆم بەرمەو.

که رادمده کرد بق ئه وهی بیبینم، ههم نیگه رانی و ههم بهخته وه ریش له ههنگاوه کانمدا هه بوون. چاوه کانم، بهسه ره بهرده زهره و بۆزهکانی شهقامه که دا، وهکوو پهپووله باله فریایان بوو، ئۆتۆموبیله کان به لامدا گیقه یان ده کرد و تیده په رین و ته نووره که میان پر ده کرد له با. مه مه که کانم وهکوو دوو چپای بهر خۆره تاو ده گران، رانه کانم وهکوو قاقله ی لمین قورس و گران بوون، به لام وهکوو شاره میرووله ی بهر گهرمای هاوینانیش پر له ژیان و جموجوول بوون، نیورانیشم وهکوو کاله کیتیگی گه یوو، ته روپر بوو.

که چاوم به ئۆتۆموبیله که ی کهوت، ههزاران زهنگۆله ی بچووک بچووک له نیو ئه ندامهکانی له شمدا کهوتنه چکه چک، لیوه کانم له یه کتری جیا بوونه وه، ههستم کرد که لیوی ژیره وهم، وهکوو دلۆپه ئاویکی پر له ههنگوین قورس بووه، له پی دهسته کانم پر بوون له ئاونگه ئه ستیره ی بچووک بچووک و کونه لووته کانیشم وهکوو بالی پهپووله دهله رینه وه.

به لام کاتیک که ئۆتۆموبیله که له بهرده ممدا راوهستا، نیگه رانی بهسه رمدا زال بوو و گشت زهنگۆله کانیش له چکه چک و لیدان ی خویان کهوتن، پهپوله ی ناو چاوه کانیشم بالیان لیک نا و خوی کرد به نیو گۆلهکانی نیو ته نووره که مدا، لیوه کانم به یه کتر گه یشتنه وه و به وریاییه وه به دوری ههز و تاسه ی دانه کانمدا داخران و رهنگزهره وهکوو په یکه ریک له مه رمه ر خۆم به ئۆتۆموبیله که یدا کرد. له ویدا، له ترسی دهستهکانی، له په لوپۆکه وتوو، دانیشتم؛ به لام هاوکاتیش پر بووم له ههز و تاسه ی ئه وهی که ئاگره که ی ناخمی بهسه ردا بپرژینم.

دهمه ینایه پیش چاوی خۆشم که چاوهکانی، دهموچاوی و

هه موو ئەندامه كانی له شی، كاتیك كه بۆ بینینی من سواری
 ئۆتۆموبیله كهی بوو بوو، پر بوون له پێكه نین. ئۆتۆموبیله كهی:
 لهیستۆكه تازه كهی! به خوۆشییه وه پیده كهنی، پێكه نینی
 نه رمونیان، پێكه نینی گهرم، پێكه نین هه ر بۆ پێكه نین و بیرى
 له به ژنوبالا شلومل و نه گه یوو ه كه م ده كرده وه كه هیشتا
 شیوه ی له شی ئافره تێكى قهیره و پێگه یوو ی نه گرتبوو، بیرى
 له به ره له ستكار ییه مندا لكارانه كه م، له ترس و سه له مینه وه م،
 له هه زوتاسه م كه له پر پێكدا دهیتوانی ده ریاچه ره شه كه ی
 خوۆ بكا ته وه و به قوولاییه كه ی بیتر سی نیت، بیرى له
 تووره بوونم ده كرده وه كاتیك دهستی ده برد و بۆ ماوه یه كى
 دوور و درێژ به نیو شوینه نه یینییه كانی له شمدا ده گه را و كه
 بیریشی له دهسته بچكۆله داخرا وه كانم ده كرده وه كه وهك
 دارى ته پل دهیانكیشا به شانوملیدا، پیده كه نی، به گریان و
 شه ری بیمانای خو م له گه ل خو مدا، پیده كه نی.

به و په ری كه یف و خوۆشییه وه، كاتیك كه له شولاره
 كاله كه می بینى وه كوو پروناكیهك له نیو زه رده په ری ئیواره دا
 پرته پر تیتى، پێكه نی. كه دهستی شی به هۆر نه كه دا نا،
 داچله كیم و له جیی خو م سه ر بووم و وه كوو كاراسكیكى
 راوناو گویم را دیرا، ئای! ئەو دهیزانى، به ته واویش ههستی
 به وه كرد بوو كه چی له ناخ و دهرووندا ده گه ری ت. من ئیتر
 وه كوو به چكه مه لێك بووم كه زاتى ئەوه ی كرد بوو به ره و
 به رزایى ئاسمان بفری ت و ئیستاش له ترسی به ربوونه وه
 هه موو گیانی كه وتبووه هه شو كه و له رزین. من له زه بر و
 به هیزیی ژیان ده ترسام. ئیستا ئیتر ئەو ئۆتۆموبیله كه ی
 را گرت و به تیه ی چاوه شینه پێكه نهینا و ییه كانی سه یرى
 كردم.

بۆ ماووهیهک دەستی بۆ نه بردم. دانیشتبووین و پێدهکهین و به زایه لهی وشهکانیش بهرانبه رینمان له گهڵ یه کتردا ده کرد. دەستی له رامووسانم هه لگرتبوو و چاوهر پێی ئەوه بوو له شهم به بیئاگاییه وه، وهکوو ئەوهی داوای رامووسان بکات، به رهو لای ئەو بچه مپته وه. ئەوسا دەستی کرد به ماچکردنم، خوشلکردن و خوڤه ده ستدانه شینه کهی له ئامیز گرتم، تاسه وحه زه نه رمونیانه کهی هه لمژیم. به لام هه ر ئەوه ندهی زمانی خسته ناو دهممه وه، به ترسه وه خوڤم راپسکاند و وهکوو گوئیکی ته زیوو له جیی خوڤدا رهق بووم.

هه ر ئەو گوڤه ته زیوو هه ش بوو ئەوی گه رم کرد و زریان ه کهی، زریان ه ناوه خته کهی خوڤی، به سه ردا رژاندم. هیشتا فریای ئەوه نه که و تبووم که له گهڵ ده ستلیدانی شوینییکی له شمددا رابیم، دەستی بۆ شوینییکی تری له شهم دهبرد و منیش ده بوو له گهڵ ئەوه دا که هیشتا پێی ئاشنا نه بوو بووم بکه ومه به ره ه لستی و به گژدا چوونه وه. ئەو به قوولی زمانی له ته نگه به ریی ددانه کانم هه لچه قاند و ده سته په رو شه کانیشی له نیو مه که کانمدا، له نیو رانه کانمدا، ده گیرا؛ به لام هه یچ شوینییکی له شهم وه لامی هه ز و ئاره زوو ه کانی ئەوی نه ده دایه وه، ئەو ته نیا په شیمانی له ناخمدایه به ئاگا هینا بووه وه و ترسه کاله کهی قژی شم وه کوو له زریانیک ده وری سه ری دا بووم. ئەوجا وازی لی هینام و به ده م زه رده و پیکه نینه وه ئۆتۆموبیله کهی خسته وه ئیش.

به ده م گریان و له ره زوه له ته نیشته وه دانیشتم و ئەویش هه یچ گوئی نه ده دا به دلدانه وه و ئارا مکر د نه وه م. هه زی له وه بوو له نیو زریان ه کهی خوڤدا به به ندرکراوی بمبینیت، بمبینیت چۆن وه ک شیتییکی بچکۆله به ره ه لستی ده که م، ئاه!، ئەو

دهیتوانی هه‌موو شتێک له چاوه‌کانمدا ببینیت: دیمه‌نی ده‌روده‌شت، بالنده‌ رێهه‌ له‌ کردوو‌ه‌کان، ئه‌و شادییه‌ی تیکوپی‌ک شکی‌نرابوو و بووبوو به‌ سه‌راسی‌مه‌بوون، ئه‌و گولاله‌ سوورانه‌ی له‌ نیو کی‌لگه‌یه‌ کدا که‌ روی‌شکه‌یان ده‌کرد، ده‌ریاچه‌ سارده‌کانی چیا، ئه‌و رۆژه‌ باراناوی‌په‌نه‌ی له‌ برانه‌وه‌ نایه‌ن، که‌شتییه‌ سه‌هۆلینه‌کان، ئه‌و ژنانه‌ی له‌ زه‌رده‌په‌ردا خویان خنکاندبوو، ژنه‌ گریاوه‌کان، ئه‌و ژنانه‌ی پێ ده‌که‌نین، هه‌موو ئه‌م شتانه‌، ده‌یتوانی هه‌موو ئه‌م شتانه‌ له‌ چاوه‌کانمدا ببینیت و ئه‌مانه‌ش من بووم.

پێچی به‌ ئۆتۆموبیله‌که‌ی کرده‌وه‌ و به‌ره‌و مالی ئه‌وان گه‌راییه‌وه‌.

به‌ بێده‌نگی له‌ ماله‌که‌یدا راوه‌ستم. گوێ و چاوه‌کانیشم به‌ نه‌رمه‌گژوگیای ماندوو‌بوون داپۆش‌رابوون، هیچم نه‌ده‌بینی، هیچم نه‌ده‌بیست، به‌ بێده‌نگی چوومه‌ ژووری‌که‌وه‌، که‌ دیواره‌کانی به‌ گژوگیا داپۆش‌رابوون. له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌یه‌که‌ دانیشتم و به‌ ده‌وروبه‌ری خۆمدا ده‌م‌پروانی و پر‌بوو له‌ ئه‌لقه‌ی ره‌ش ره‌ش. ئه‌و کتیی‌بێکی دامی، به‌لام من له‌وه‌ ماندووتر بووم بتوانم بخوینمه‌وه‌ و بۆ ئه‌وه‌ی بحه‌سیمه‌وه‌ له‌سه‌ر قوولایی ژووره‌که‌ لێی راکشام. چاوه‌کانم داخستن و خوینیش له‌ گوێمدا ده‌ستی کرد به‌ شنه‌شن، به‌لام ئه‌وه‌ خوینی من نه‌بوو و خوینی هه‌زاران ئه‌سپ بوو که‌ غاریان دهدا و سمکۆلانیان بوو، خوینی هه‌رگیز رانه‌وه‌ستاوی بایه‌کان بوو که‌ ده‌یکێشا به‌ گوێمدا. ته‌ماشای ده‌سته‌کانم کرد، وه‌کوو ئاسنی داگیرساو وا بوون، سه‌یری ته‌نووره‌ چرچولۆچه‌که‌م کرد و به‌ دزییه‌وه‌ ده‌ستم خسته‌ سه‌ر ناوگه‌لم و ئه‌ویش وه‌کوو ئه‌ستیره‌یه‌کی تازه‌ به‌ربووه‌وه‌ ده‌گرا و ده‌موچاوم له‌ نیو ده‌سته‌کانمدا شارده‌وه‌ و ئاویکی هیمن و

ئارام بینی که له بنیدا ههزاران ئەستێره نووستبوون،
پیاویکی سپیپۆشم بینی که له بن داریویکی پر له گولدا
خهریکی پشوودان بوو، خۆم بینی له بهر دەرگای کایه نیکدا
دانیشتبووم و گوله به یبوونیکم هه لده مژی.

به دهم ئەو پرسیاره وه که ئایا هیچ ته ماشای کتیبه کهم
کردوه، بیدار بوومه وه. پاشان ئەو رویشت و منیش له نیو
گژوگیای پشوودانه که مه وه هه لسام و دهستم کرد به
هه لدانه وه ی لاپه رهکانی کتیبه که. چهند وینه هه که له کتیبه که وه
به ر بوونه وه، هه لمگرته وه و ته ماشام کردن. به په له خستنه
لایه که وه و به لام هه چم نه وت، ئاه! بیرم کرده وه، ده بیت ئەو
ئێستا له ژوره که دا بیت و به دهم جوولە ی به په له ی
په شیمانییه وه رووی خۆم وەرگیڕا و ئەو له پشتی
په رده یه که وه راوه ستابوو و پیده که نی. وا پیده چوو
پیکه نینه که ی بلیت: هه ها! چه زت له وینه کان نه بوو! تووره یی
له ناخدا دهستی کرد به که فوکول، دهستم دایه کتیبه که و
گرتمه سه روچاوی، هه موو وینه کان به ر بوونه وه، به لام ئەو
ته نیا هه ر پیده که نی و پیده که نی و پیکه نینی به سه ردا
ده باراندم. به هه موو هیژ و توانامه وه به ره له ستیم کرد،
ده موچاویم به نووورچ رووشاند، ئەویش لئی دام، من گریام،
ئەو پیکه نی، من پارامه وه و ئەویش ته نووره که ی خویناوی
کردم. خۆم له دهستی راپسکاند و به ره و دەرگا که رامکرد،
به لام ئەو پیمگه یشته وه و پری کرد به قژمدا، من به ته واوی
توقیبوووم و به هه موو توانامه وه هه ولّم ددا خۆم له دهستی
رژگار بکه م. کاتیک که له پشتمه وه دەرگا که به یه کدا
درایه وه، ئەو به دهم پیکه نینه وه راوه ستابوو و چنگیشی پر
بووبوو له قژم. له شم پر بووبوو له به رد، به ردی قورس و
بیده نگ و به شه له شه له به پلیکانه کاند هاتمه خواره وه.

که درگای ماله‌کھی کرده‌وه پئی وتم: شه‌ممه، یه‌کشه‌ممه،

دووشه‌ممه! و دووشه‌ممه تو ئیتر ژنیت!

منش سه‌ری ره‌زانه‌ندیم بۆ له‌قاند: ده‌بیت منیش، جاریک له‌جاران، سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ر ئه‌و شته‌دا که لئی ده‌ترسیم به‌ده‌ست به‌ئینم، ئه‌و شته‌ی که ده‌میکه لئی راده‌که‌م، ئه‌و شته‌ی زۆر به‌تاسه و ئاره‌زووییه‌وه بووم.

شه‌ممه درێژترین رۆژی هه‌فته‌یه، چونکه یه‌کشه‌ممه‌ی به‌دوادا دیت، یه‌کشه‌ممه‌ی بی‌هۆشیش که به‌هیچ کاروباریکه‌وه سه‌رگه‌رم نییه، کورترین رۆژی هه‌فته‌یه، چونکه باری گرانی دووشه‌ممه‌ی به‌دوادا دیت. به‌ده‌م ئه‌م قسانه‌وه، له‌کاتیکدا که هیشتا رۆژی پووناک بوو، په‌رده‌ی به‌پووی شه‌ممه‌دا دادایه‌وه و ژووره‌که بوو به‌شه‌وه‌زنگ.

به‌لام کاتیک که من ئیتر ئه‌وه‌م به‌سه‌ر هاتبوو که هینده لئی ده‌ترسام، ئه‌وه‌ی که بۆ ماوه‌یه‌کی دووردریژ له‌ده‌ستی هه‌لاتبووم، ئه‌وه‌ی که ماوه‌یه‌کی دووردریژ به‌تاسه و ئاره‌زووییه‌وه بووم و هه‌ر بۆشاییه‌کی گه‌وره له‌ده‌وروبه‌رمدا مابووه‌وه، ئیتر هه‌ر بێده‌نگییه‌کی له‌په‌لوپۆکه‌وتوو له‌ناخمدایه‌وه شنه‌شنی بوو.

نه‌مه‌ده‌توانی خه‌ون و راستی له‌یه‌کتر جیا بکه‌مه‌وه.

پیم وا بوو که‌وتوو مه‌ته‌ نیو بیابانیکه‌وه و بالنده بێده‌نگه‌کانیش له‌ده‌وروپشتم کۆ بوونه‌ته‌وه و به‌چاوه‌سه‌وره‌کانیان سه‌یرم ده‌که‌ن و بارانیش به‌سه‌ر باله‌وه‌کوو میتال شینه‌کانیان هه‌ر ده‌بریسکیته‌وه.

له‌ته‌نیشته‌ بیره‌کانیشه‌وه ژنه‌کان راوه‌ستان و له‌به‌رخۆیان هه‌ر گۆرانییه‌خه‌مه‌ینه‌ره‌کانیان ده‌چرن و به‌گۆزه‌ی گه‌وره ئاوه‌له‌ده‌کیشن و ده‌یکه‌نه‌وه بیره‌کانه‌وه و

گۆرانیه کانیشیان له دووری دوورهوه، لهنیو نادیاریدا، پیچ دهخۆن و دهکشین.

قوولایی ئاسمانیش له قوولترین قوولایی قوولتره، ئەو قوولاییه که قهت جاریک له جاران نه بهرهوخوار و نه سه رهوژوور پیمدا نهروانیوه.

دهریاش بووبوو به ملیۆنان شهپۆلی گورجوگۆل و بهدهم یاریکردنهوه وهکوو بهچکهپشيله به دهوری یهکتردا دههاتن و دهچوون.

بیرم کردهوه، دهریا ههر دهتوانیت خۆی خۆش بوویت، بهلام له هه مان کاتیشدا له خۆم دهپرسی ئەو مندا له بچکولهیهی که بهر له ههزاران سال لهنیو قامیشه لانه سهوزه کهدا دۆزیانهوه و هه می شه سه ههزاران سال دوا ی ئەمرۆش ههر لهنیو هه مان قامیشه لانی سهوزدا ده دۆزیته وه، چ ههستیکی هه بووه که له بێشکه ی سهوزی قامیشه لانیان دا بریوه و بهرهو پروناکیی تیزی ژیان هه لیا نگر تووه.

خهون یان راستی، هه موو یه کشه ممه کان کۆتایان دیت، ته نانهت یه کشه ممه سووره کانیس!

ئهو جا به یانی برینه خۆری خۆی کردهوه. که واته ئەمه بوو لئی ترسابووم، لئی هه لاتبووم و هاوکاتیش به حهز و تاسه وه بووم بوئی! پیکه نینی بالنده که بیکۆتایی بوو.

خهون نهیده ویست به جیم بهیلت. پیاوه کان بهنیو ئەو خاکه تازه کیلراوه دا دهرویشتن و تۆپه رژی نیان ده کرد، ئەو تۆوه ی ئەوانیش ده یان پیرژاند، نه وره سه برسییه کان ده یان چینه وه.

یه کیک له پیاوه کان دهستیکی هه بوو که په نجه کانی وهکوو

دەمەچەقۆ تىژ بوون و ھەر بەو دەستەش سەرى ھەموو
گولالە سوورەکانى بىرى.

کەواتە چىتر من خۆم نىم، بىرم کردەو، بەلام من ژنم!
پر بە دل تاسە و ئارەزووى ئەو دەم دەکرد، کە سىک دەم
دابخت، ئەو دەمەى دەيوست بقیژنیت و بقیژنیت.
نا، ئەو من نەبووم کە ئەو بەیانى دووشەممەىە خەبەرى
بوو ھە.

ئەو کاراسکىک بوو، کە لە باخىكى ھەلدا بەندکرا بوو.
ئەو گولالە سوورەىەک بوو، کە مى پەرىنرا بوو.
ئەو ئەو مندالە بوو کە ھەزاران سال لەمەوبەر لە بىشکەى
قامىشەلانە سەوزەکەو بەرەو رووناکى بەشەوارەخەرى ژيان
ھەلگىرا.

کە بە خۆم و بەتالىى دووشەممەکەمەو بە پلىکانەکاندا
ھاتمە خوارەو، زانىم کە زۆر دەخايەنیت تا بەشدارى
شەممە، یەکشەممە، دووشەممە! یەكى دیکە دەبمەو.
ئاھ! ئەگەر ئیوھش بەشدارى ئەو بەیانىیە ناخۆشانە
دەبوون!

من تەنیا یەک مانگ بەرگەم گرت!
دەبوو ئیوھش لەگەل مندا بەنیو ئەو شارە پر رەشەبا و
ساردوسرەدا، پاشانىش بەنیو ھۆلى ئەو کارگانەدا کە
گۆشتیان لى کوت کوت دەکرا و بۆنى خوینىان لى دەھات،
بگەرانیە، تا ئاخىیەکەى بە دۆزەخى پر لە دەنگەدەنگى ئەو
نووسىنگەىە بگەشتنایە کە بە ژماردەنەو سەرگەرم بوون.

چ بەیانىتىک بوون، ئەو بەیانىانە!
شەقامەکان تاکە تاکە نەبیت کە سىکىان پىو نەبوو. بەفر
لە سەرماندا شىن و سىپى دەچوو ھەو. چاوى ھەموو
پەنجەرەکان بە گۆلى سەھۆلین کویر بوو بوونەو.

بەلام پىمى ھەرەشەكەرى چلوورەكان، زۆر چلپسانە و بە ھەرەشە و توورەيىيەو، بە گويسوانەكانەو شۆر بوو بوونەو. بايەكانىش! ئەوانىش دەژيان و بە دەم سەرکەوتنەو بەنىو بياپانى شەقامەكاندا سەمايان دەکرد، لەوحەى ژەنگاويى ھەلواسراوى سەر دەرگای دوكانەكانيان رادەوھشاندا و ژيانىكى پىر لە زرنگەزرنگان بەو ناو دەبەخشى. بە دەمیان گازيان دەگرت و ساردوسەرمای تىژى وەكوو چەقۆى خۆيان دەکرد بە سەرى لووت و نەرمەى گووى و روومەتەكاندا و لەسەر ھەر سووچىكىش خۆيان بۆ چەند بايەك دابەش دەکرد و جلەكانيان لە بەردا رادەكيشام و دەياندراندن و بە پەرۆشەو پىريان بە چمكى بە دەم باوھ شەكاوھى پالتۆكەمدا دەکرد، وەك ئەوھى بيانەويت يارى لەگەل چارۆكەيەكدا بکەن. منىش بە دەم وردەلەرزەو پالتۆكەم لە خۆمەو دەپىچا، بۆ ئەوھى چىتر تەنانەت بايەكى بچووكىش نەتوانىت پىر بە چمكىكىدا بکات.

ئای چەندە سەرمام بوو و چۆنىش ھەولم دەدا لەبەر ھەلمەتى بايەكاندا خۆ رابگرم! چاوەكان فرمىسكى سەھۆلپىيان دەگرياند. دەم داخراو و گرژومۆن و دەستەكانىش بە دەم سووكايەتپىپىکردنەو خۆيان لەنىو دەستكىشەكاندا گرمۆلە كرديوو.

ئەوجا نۆرەى ئەو راپەرەو دەھات كە لە پىپىكدا لەبەر دەمدا قوت دەبوو و شەقامە رەنگى مردوو لىنىشتووھەكانى بەو ھۆلانە دەگەياند كە گۆشتيان لى چاك دەكرا و بلىسەيەكى سوورىيان لىوھ بەرز دەبوو.

ئای لەو بەيانىيانە!

بۆنىكى گەرم و شىرىنى گۆشت و خوين خۆى دەدا بە روومدا و بەنجى دەکردم.

یهک له دواى یهک عه ره بانه پر له گوښته کان که هیشتا
هه لایوان لی هه لدهستا به دواى یهکتردا راپیچ دهکران.
دهنگی گری پیاوانیش فه رمانی دابه شکردنی گوښتیان
دهقیژاند و دهنگی زیقاو لهی ژنانیش وه لامیان ده دانه وه.
لاشه تازه سه بر او هکان داده گیران، له توپهت دهکران، بار
دهکران و ده بردان.

پارچه گوشتی کلپه کردوو و هه لواسراو له هه موو لایه که وه
به قولایه ئاسنینه کانه وه، لاشه ی سپی و چلکنی به رازه کان
هه لواسرابوون و ده سوورانه وه و تال تال خوینی
ره قهه لاتووشیان پیدا ده هاته خواره وه: بینیم که چون
چاوه کانیاں له هه موو بینینیک پاک بو بوونه وه.
سه ری براوی گویره که کان له نیو ته شتی گه وره گه وره دا
خوین ده گریان: چاوه کانیاں هیشتا خهونی نیو میرگه کانیاں
تیدا مابوو.

ئه و ورگ و ریخولانه ی تازه دهر هیترابوون، هه لایوان لی
هه لدهستا و ته پولکه یه کیان له ماری سهوز، رهش، زهره و
شینى سوورباوی پر له بریقوباق دروست کردبوو.
پیاوه کان قوله تووکنه کانیاں له ته شتی پر له خوین
دهرده هینا و له گه ل ره وه شاندى ده ستیاندا گوله خوینیاں به
دهوروبه ری خویندا بلاو ده کرده وه، پیده که نین، دهسته کانیاں
به و خاولیبانه وشک ده کرده وه که له خوین هه لکیشرابوون.
ته نانهت فه رشى بیدهنگی ئارده دار پیوه کراوی ئه رزه کهش
پرپوو له خوین.

بوئی گوشت و خوین! هاتوهاوار به دواى گوشتی زیاتر و
خوینی زیاتردا! هه موو ئه مانه دلایان تیکه ل ده هینام و به لام
ناچاریش بووم، بو ئه وهی بگه مه نووسینگه که، ده بوو به نیو

ئەم راستەرىيەدا بىرۆم كە بە پارچەگۆشتى كاپەكردوو و
لاشەى گيانلەبەرە ھەلئاسراوھكان دەورە درابوو، دەبوو بەنىو
ئەو پياوانەدا بىرۆم كە پىدەكەنين و دەستە خويناوييەكانى
خۆيان ھەلدەگلۆفت.

ئەوجا دەشمبىنى كە ئەوانىش ئەو دەبىن كە چۆن بىزم
لەو ھەموو شتە دەبىتەو ھە و لىي دەترسىم.

بىنىشم كە چۆن كەيفيان بە ھالى من دەھات، چونكە
كاتىك كە زاتم دەنايە بەر خۆم و بەنىو پارەوھكەدا
دەرۆيشتم، پاليان بە كەلاشەكانەو دەنا بۆ ئەوھى بە
ھەرەشەو بەرەو لای من بسوورپىنەو. منىش دەبوو بە
تەواوى خۆم بچەمىنمەو، نەبا كەلاشى بەرازىك بەر روومەتم
بكەوئت و، تا قوولايى نووسىنگەكە و دۆزەخى تەقەتەقى
ژمارەكانىش پىكەنىنە ناقولاكەيان ھەر بە دوامەو بوو.

ئاي لەو بەيانىيانە!

مەكىنە و مەكىنە لە ھەموو جىيەك!

مەكىنەى ژماردن، گەرە و بچووك. مەكىنەى نووسىن بە
پىز دانراو. مەكىنەى كونكردن. مەكىنە بۆ دادانى قەلەمەكان.
ئەو ھەموو مەكىنانەى چكەچكىان بوو و پىشبركىيان
لەگەل ئەو تەلەفۆن و دەنگانەدا دەكرد كە نەدەبرانەو ھە
ھاوارىان دەكرد: دە كىلو گۆشت! دە لىتر خوئن! و
تەلەفۆنەكان بە يەكدا دەدران و دادەخرانەو ھە زەنگ لە دواى
زەنگ بە دواى يەكتردا دەھاتن.

دەستە چوست و چالاكەكان بەسەر مەكىنەى
نووسىنەكاندا دەھاتن و دەچوون. دەستە چوست و
چالاكەكان بە مەكىنەى ژماردەكانىاندا دەكىشا و
مارەكاغەزىنەى سپىش كە بە ژمارەكان داپۆشرا بوون بەسەر

ئەرزەكەدا لوول دەبوون و پېچيان دەخوارد. كە دەسكى مەكینهى ژماردنهكان و مەكینهى قەلەمدادانهكانيان با دەدا دەنگىكى زىقنيان لى بەرز دەبووه كە بۆ ماوهيهك لە گویدا دەزرنگانهوه، بەلام دەنگى ئەو مەكینهانى كونيان دەکرد هینده ئەدەزرنگانهوه و ھەر چكەچكیكيان دەکرد و دوایی دوو كونی رەش سەپريان دەکردن.

ئیمە سیوپیچ كەس بووین كە بە مەكینهكانماندا دەكیشا و لە ریزیكى دوورودرێژدا، وەكوو رەحلهكانى قوتابخانهیهك، دانیشتبووین و ھەموو روومان لە بەرپۆبەرەكە بوو، كە وەكوو دىكتاتورىك فەرمانرەوایی دەکرد و بەسەرماندا دەینەراند و دەیقريشكاند و جوینی وای پى دەداین كە بە باشى لییان تى ئەدەگەيشتین، بەلام بەشى ئەوھیان دەکرد كە سەرورووومان سوور ھەلبگەرین. دەرگاكان دەكرانهوه، دەدران بە یەكدا و بۆنى گوشت و خوینیش وەكوو بایهكى شیرین بە پێدزكە خۆی بە ژووردا دەکرد و كریكارەكانیش بە بەركۆشى خویناوی و نیگا ناقولآكانیانەوه خۆیان بە ژووردا دەکرد.

منیش بە درێژایی كات لەنیو دەفتەرێكى گەورەدا، بەدەم لیدانى تەلەفۆنەكان و لاپەرە لە دواى لاپەرە، دەمنووسی: دە کیلۆ گوشت، دە لیتر خوین و چكەچكى مەكینهكانیش ھەر لە كاردا بوون و كاغەزەكانیش ئەرزەكەیان داپۆشیبوو و بەرپۆبەرەكەشمان دەینەراند: ئاژاوه و ھەرایهكى بېبرانهوه و كۆتایی بوو.

ئای لەو بەیانییانە!

بینیشم كە چۆن ئەو كچە خەونی دەبینى، ئەو كچەى زۆر جارن باسى ئەو درەختە سەوزانەى بۆ دەکردم كە بەدەم خەم و ئازارەكانیەوه پالى پێوه دەدان، ئەو كچەى كە باسى ئەو

ئەسپانەى بۆ دەکردم كە لە سمكۆلاندا بوون و ئەمىش بەسەر
پشتيانەوه بوو بۆ ئەوهى لە دەست ھەموو شتتەك ھەلبەت،
بەند كرا و لە جىبى خۆيدا ماىهوه.
بەلام من، من لە دەست ئەم شتانه ھەلھاتم و رامكرد!

(مودى) به هه‌له‌دا چووبوو كه وتى گه‌وره‌بوون هه‌چ ئيش و نازاريكى نيه. ئيش و نازارى گه‌وره‌بوون زور بوون.

ئاي له وه‌موو چاوانه‌ي هه‌ليانده‌مژيت و جي‌سووتاني هه‌لمژيني خويان له دواي خويان به جي ده‌هيشت. ئەو هه‌موو پي‌كه‌نينانه‌ي رووتوقووتيان ده‌كرديته‌وه، ئەو پي‌كه‌نينانه‌ي له ده‌موچاوه تووكن و ده‌مه پر له ليكه‌كانه‌وه ده‌هاتن. ئەو هه‌موو ده‌ستانه‌ي پريان پيدا ده‌كرديت، به‌نديان ده‌كرديت و به جييان ده‌هيشتيت. ئەو هه‌موو ماله بچكو له نارامانه‌ي گه‌وره‌ده‌بوون و ده‌بوون بهو خانوو پر له هه‌ره‌شانه‌ي سه‌ريان له هه‌وران ده‌سوو. ئەو هه‌موو ئيواره سوورانه‌ي ده‌زيانه‌وه و مه‌حال بوو تينوويتيان بشكيتريت. ئەو هه‌موو فرميسك و ده‌ستانه‌ي ئاسمانه‌كاني خويان له يه‌كتره‌وه ئالاند و به ده‌وري يه‌كتردا لولييان خوارد. ئەو هه‌موو ريگا ئاوه‌لانه‌ي كه له پري‌كدا و بي هه‌چ راقه‌كردنيك ده‌بوون به ريگا هه‌ره ترسناكه‌كان. ئەو هه‌موو روژه رووتوقووتانه‌ي به‌رهو ئاسمان هه‌لده‌كشان و دريژ ده‌بوون، به‌بي ئه‌وه‌ي ئاسمانيكيان هه‌بيت له خوiane‌وه‌ي بپيچن.

ئەو هه‌موو سه‌وز و سووريه، به‌لام له پشته‌وه‌ديانه‌وه هه‌ميشه ئاوينه‌يه‌كي ره‌ش. ئەو هه‌موو پرسورايه و به‌لام هه‌ميشه‌ش نوخته‌ي ره‌شي "نه‌كه‌يت!" به دواياندا. ئەو هه‌موو هاواره، ئەو هه‌موو بالنده‌يه، ئەو هه‌موو گولله‌يه و ئەو هه‌موو بالنده‌ كوژراوانه! ئەو هه‌موو ته‌ونه‌جال‌جالو كه ناسكانه‌ي به ده‌ستي سپي ژنان ده‌هونرانه‌وه، به‌لام چ قريشكوهوريكی ترسناكيان پيوه نه‌نووسا!

ئاي، له وه‌موو ده‌موچاوانه‌ي له پشت په‌رده‌ي ده‌خته‌كانه‌وه شاردرابوونه‌وه، ئەو هه‌موو ماسيه

خویناویانەى بە دەزوو زىوینەکانەو خۆیان پيشان دەدا و ئەو هەموو کەسانەى بووبوون بە ژیر قورسایى ئەو پرسىارانەو کە وەلام نەدەدرانەو.

ئەگەر گەرەبوون بۆ من هیندە ئیش و ئازارى هەبوو پیت، بۆ (موددى) ش هەروا بوو. ئەو زۆر لەو دەترسا خوشەویستى منى لە کيس بچیت. خویشى و منیشى بە دەم غیرەیه کەو دەتلاندهو، کە تا دەهات خوێ لە دەربړینىکى ترسناکدا پيشان دەدا و وای لى کردم کە لە هەموو کاتىک زیاتر لە مالهو نارهتەم.

بەیانىیەکیان بە دەم ورتەورتى (موددى) یەو، کە لە بەردەمى پەنجەرەى بەیانى زوودا راوەستابوو و خەریکی ئاودانى گولەکان بوو، خەبەرم بوو و گۆرانى دەوت: قەحبه، قەحبه، تۆ قەحبه یەکی راستەقینەى! کە بە دەم ناره زاییدەربړینەو لە جیگا کەمدا رووم لى وەرگىرا، بە هەلەداوان خوێ بە ژوورە کەمدا کرد و زرم پەردە کەى هەلدا یەو و کتیب و شتى دیکەى تى گرتم و هاوارى کرد: قەحبه! قەحبه! تۆ قەحبه یەکی راستەقینەى، کتومت وەکوو دایکە قەحبه کەت! منیش تا توانیم بە دەستەکانم خۆم پاراست و کاتىک کە ئاخريه کەى هیندە ماندوو بوو و لەپال جیگا کەمەو کەوتە سەر چۆک و دەستى بە گریان کرد، دلەم دایەو و گفتى ئەو هەشم پيدا کە چیتەر ئەو پیاو نەبینم کە ماو هیک لەو و پيش بە تەواوى بە خوێهەو خەریکی کردبووم. ئەو بیستبووى کە ئەو پیاو ناوونابانگىکى خراپى هەیه. پاشان بە دەم پیکە نینەو کتیبەکانمان هەلگرتەو و ئەویش قاوهى بەیانى کولاند و هیندەى نەبرد وەکوو دوو دەستە خوشک لە دەورى یەکتەر دانیشتىن و دلەمان چوو سەر یەک.

به لّام ئیستا ئیتر (موددی) به ته وای خستبوومیه ژیر
 چاودیرییه وه و هه میشه چا و له دوی ئه وه بوو له کویم و
 خه ریکی چیم. کاتیک که به ره و مال دهگه رامه وه، له پریکدا
 له سه سووچی شه قامه که قوت ده بووه وه و پرساری سهیر و
 له پری لی ده کردم و له وه لّامه کانیشمی ده کوئییه وه. ئه گه بۆم
 بگی راپه ته وه که یم بینیه وه و هه موو شتیکم به وردی بۆ
 بگی راپه ته وه، ئه وسا سووکانیم داده ات. به لّام ئه گه
 ههستی به وه بگردایه که شتیکی لی ده شارمه وه، زۆر به
 خرابی غیره دهیگر و به جۆریک شتیگیر ده بوو که دهیتوانی
 هه موو شانوقۆلم بروشی نیت، تا خوینیان پیدا دههاته
 خواره وه. هه میشهش به وه کو تایی پی دهینا که له دایکم
 ئاگادار بکاته وه، که زۆر له وه دهترسا به دایدا بگه ریم و
 زۆریش له وه دهترسا وه کوو ئه وم لی بیت.

له سه س بینینی ئه و پیاوهی که جیی باوه ری ئه و نه بوو،
 ئه گه رچی نکۆلیشم لی ده کرد، به رده وام بووم و ئه ویش،
 ئه گه رچی به گه رمی چاودیری ده کردم، وا خۆی پیشان دده
 که باوه رم پی دهکات. ئا به و جۆره بۆ ماوهیه کی دوورودریژ
 یه کترمان خسته ژیر چاودیری یه کتره وه، جاسووسیمان
 به سه س هروسیمای یه کتره وه کرد و چاوه ری شتیگیری و
 تووره ییه که ی ئه و بووین، که ههردوو کمان ده مانزانی که
 ده بیت بقه ومیت. کاتیکیش که قه وما، له هه موو کاتیک
 خراپتر قه وما: وه کوو فیشه که شیتیه که به رووما هه لّاشاخا
 و په نجه کانی لی بلاو کردمه وه و قیژاندی: ده تکورم!
 ده تخنکینم! و منیش پریم به جانناکه ی ده ستمدا کرد و به
 هه لّه داوان به پلیکانه کاندای به ره و شه قامه که رام کرده خواره وه
 و ئه ویش به دوامدا به را کردن و قریشکوهور و من دهستم له

تهكسييهك راگرت كه له په نجه چه ماوه كانى و هاتوهاواره
شیتانه كه ی دوورى خستمه وه. ئەوه یه كه م شهو بوو، كه بۆ
ماله وه نه گه رامه وه.

بۆ سبهینى كه به رپوه بووم بۆ نووسینگه كه، له وه ترسام
له سووچى شه قامیكدا رووبه رووى بيمه وه و له
نووسینگه كه ش پیم وتن كه رپى نه دریت بیه ژوره وه. به لام
له پرێكدا له بهر ده رگا كه دا قوت بووه وه و كه بینیمى باوه شى
پیدا كردم و به دەم لووشكه لووشك و گریانه وه له به رده ممددا
كه وته سهر چۆك و ده پارایه وه كه له گه لیدا بجمه وه بۆ ماله وه.
به لام من نه ده موپرا بۆ ماله وه برۆمه وه و نه ده شمویرا
نه رۆمه وه. بۆیه گفتم پى دا بگه رپمه وه. ئەوسا (موددى)
خۆشترین خواردن كه هزم لپى ده كرد بۆى ئاماده كرد بووم
و سفره ی رازاند بووه وه و نهیده زانى چه نده چاكه ی منى
ده ویت، به لام هه ر دوو كیشمان خۆمان له و باسه لادا كه
بیرمان لى ده كرده وه. (موددى) له باس كردنى ئەم شتى
پرپووچه وه ده یگواسته وه بۆ باسى ئەوى ديكه و ده نگیشى تا
ده هات زیقن و زیقنتر ده بوو. به و ده نگه ی به ئاگا هاتمه وه و
له پرێكدا چاوم تى برى و سه یرم كرد و ئەو به شیوه یه كى
نااسایى ده موچاوى سوور هه لگه رابوو و كاتیکیش كه كه وته
ناو نیگا بیداره كانى منه وه، ئیتر ده ستى له باس كردنه ی شته
پرپووچه كانى خۆى هه لگرت و به توورپه ییه وه ته ماشای
كردم. پاشان به توورپه ییه وه ده موچاوى به سه ردا شوڤ
كردمه وه و ددانى لى جیر كردمه وه: یه ك دوو شه و له مه وبه ر
به چه قۆى نانقا شكر دنه كه وه له سه ر سه رت وه ستابووم و بیرم
له وه ده كرده وه كه بیه كم به قورقور اگه تدا یان نا!

نه موپرا هیچ شتیك بلیم، نه موپرا ئەوه پیشان بدهم كه

چهنده دهترسام. بهلام پاشان (موددی) ون بوو و بهدهم
خوبادان و سهماکردنهوه خوی به موبهقهکهدا کرد و وهکوو
ئوهی هیچ شتیک رووی نهدابیت، به قاوهوه خوی کردهوه به
ژوردا. بو ماوهیهکی دووردریژیش دواى ئهوه، هموو
ئوارهیهک ملیچیکی ئهستورم له ملمهوه دهپچا.

(موددی) دنیاہک خوشہویستی پیدام، بہ لَام (ی. پ. یینسن) دنیایی دہوروبہری ئەو خوشہویستیہی تیک شکاند. چہند زۆریش (موددی) خوشہویستی پیدام، بہ لَام لہ گەل ئەوہشدا نہیتوانی قہرہبووی سالانی بی خوشہویستی سہرہتای ژیانم بکاتہوہ. ہہمیشہ وەکوو پەپوولہیہکی کویر بہ دوای گولی تازہدا بالەفریم بوو. دہبوو خوشہویستیم ہہبیت، لہم شیوہ یان لہو شیوہدا. یان لہ رینگای نەرمونیانیہوہ، یان لہ رینگای توندوتیژیہوہ. تەنیا منیش بووم کہ ہہستم دہکرد لہ دنیای یہکیکی تردا ہہم یان نیم، رۆژانی وا ہہبوون کہ بہتہواوی بہ راکیشانی سہرنجی ئەوانی ترہوہ خەریک بووم. گہورہکانم ناچار دہکرد، کہ بہ منہوہ خەریک بن. دەست بۆ خەوشەکانم راکیشران، لیدانم خوارد و زۆر بہ دہگمەنیش ئافہرین کرام، بہ لَام ئەمیان گرنگ نەبوو و سہرنجراکیشانی ئەوانی تر گرنگ بوو. ہہمیشہش گہورہیہکم دہدۆزیہوہ و وا بہ خەیاالی خۆمدا دہہینا، کہ باوکم یان دایکمہ و خوشہویستی خۆم بہسہردا دہباراند و لہگەل ئەوہشدا کہ (موددی)م زۆر زۆر خوش دہویست، دہمتوانی بہ سہعاتان لہبەر پەنجەرہی مائی ئەوانی تردا بوہستم و چاوپرچی بم تا دینہ خوارہوہ و وشہیہکی خۆشم پی دہلین.

ئا بہو شیوہیہ لہ ری تافی مندالیئمہوہ نەختیک خوشہویستی لیرہ و نەختیک لہویم قہرز کردبوو و ہہمیشہش کہسیک ہہبوو کہ دہیویست نەختیک خوشہویستیم بہ قہرز بداتی. ہہموو بہہاریکیش سہوزایی درکہکانی خۆی لہ دلم دہچەقاند و ہہموو پاییزیکیش تاریکایی لہ خۆیہوہ دہپچام و چاکی دہکردمہوہ و وەکوو ہیلکہشەیتانۆکیہک خۆم لہ مالہکەمدا گرمۆلہ دہکرد و تاریکاییم بہ تیشکی خەونہ خوشہویستیہ داگیرساوہکانم رۈوناک دہکردہوہ.

چ قه له مبارزیک بوون ئەوانه ی نهمدهتوانی بیاندهم، کام
قه له مبارزانه بوون!

ئەگەر -

ههولای کام قه له مبارزانه شم نه دا! به لام دهسته که،
پیکه نینه که، گولله که، برووسکه که و تاریکیه که هه میسه
رێیان لی دهگرتم و منیش قهت گورم نه بهسته وه و رامنه کرد.
چ ئاوێک هه بوون نه توانم دهسه لاتیان به سه ردا بگرم!
کامانه بوون ئەو ئەسپانه ی که نه متوانی به ره و زه رده په ره
داگیرسا وه کان سواریان بم! کامانه بوون ئەو باخچانه ی که
نه متوانی بیانروینم! ئەگەر ئەو ته لدریکانه نه بوونایه! ئەگەر
ئەو ماسیانه ی که گولله خوینیان به ده مه وه بوو له پال
که ناره که وه ریزیان نه به ستایه! ئەگەر ئەو به ژنانه ی پالتوی
رهشیان پۆشیبوو، به جموجووله په یکه رئا ساکه یان رێیان پی
نه گرتمایه! ئەوسا ده متوانی ئەسپه کان مالی بکه م، ده ست
به سه ر ئاوه کاندای بگرم، به ری ئەو زه ویانه ی به گژوگیای
داپۆشرا بوون، له ژیر شادیی بیپایانی ئاسماندا، فراوانتر
بکه م!

کام باسکه نه رمونۆلانه بوون که نه متوانی له ملی ئەو
که سه ی بنائینم که به ته نیایی جیهیلرا بوو! به چ ریزه مائیکی
ئاگرین بوو که نه متوانی ئەو تاریکیه راوبنیم که له
خۆشه ویسته که مه وه ئالابوو! ئەگەر من زووتر و له ژیا نی
پیشوو ترمدا به و قوولییه بو ناو بیره بیبهنه که به ر
نه بووما یه ته وه!

چهند په یژه ی له گوریس دروستکراوم نه چنیبوو!؟ به لام
قهت هینده ی پیویست درێژ نه ده بوون. چهند دهستی
یارمه تیده ر په یژه ی له گوریس دروستکراوی بو نه چنیبووم!؟

به لام قهتیش هیئدهی پئیویست به ره و قوولایی بۆیان شۆر
نه کردمه وه.

کئییه ئه وهی ههردوو دهستی له دهوری نه مامه کهم دهچه قینیت
و رهگه کهم به خشتوخۆله وه هه لده کیشیت؟

ئاخۆ ده بیت بتوانم به قوولی خۆم بچه مینمه وه، هیئده
قوول که بگه مه تاریکایی له دایکبوون و له ویشه وه خۆم به
جامولکهی دهسته کانم، که لییان ده تکیته خواره وه؛ بهرز
بکه مه وه، رهگه که شم به خشتوخۆلی ده ور به ریه وه هه لکیشم
و له جییه کی تر دا بیروینمه وه، تا له نوژنه نرا برویته وه!؟

خه‌مینی، سرووشت و دیارده‌گانی. زیانی پوزانه و
خوشه‌ویستی: خوشه‌ویستی نیوان هلسوکهوت و
بیرگردنوه، خوشه‌ویستی نیوان هن و قو، نیوان هن و
خه‌لکی، نیوان تو و خه‌لکی، خوشه‌ویستی بو خوشه‌ویستی،
خوشه‌ویستی بو زیان و خوشه‌ویستی بهر له هر شتیک، له
بابته هر دگرنگه‌گانی شبعر و به‌خانه هونرییه‌گانی
[ماریا فینه‌هن.

نوو‌سینه سه‌ره‌دییه‌گانی مارپا. ه‌نایه‌ت
په‌خشانه‌سه‌ره‌گانی، پرن له و روداو و به‌سه‌ره‌تایه‌ی دنیای
هندالیکر ته‌نیاجیه‌یلراو بنگ ده‌هینن. هندالیکر دور له
تامبزی گه‌هوکووری خوشه‌ویستی، دور له هه‌ستی پر له
سوزی دایگ و یاوگ.

ته‌و ر‌ش‌بینه‌ی و بیه‌وودیه‌ی و بته‌یواییه‌ی به‌ره‌می زوربه‌ی
نوو‌سه‌رانی دوا‌ی جه‌نگی دوره‌می گرنج‌وود، به‌ناسانی له
نوو‌سینه‌گانی مارپادا هه‌ستینن پرن ده‌مکرت.

تاره‌می ته‌و ترس و نیگه‌رانیه‌ی به‌سه‌ر دنیای به‌ره‌می
ته‌دییه‌گانی مارپاوه ده‌پنرت، پروانگه‌یه‌کی نایه‌می پرن
په‌خشوه و به‌دوام له‌و شفانه‌شدا گه‌بانگ و بیکرناه دینه
پنش جاو، هه‌وسیه‌گی گه‌زه - هه‌توسیه‌ی به‌لا‌ه‌رانی زیان
و له‌نورده‌ی - ده‌پنرت.

مارپا فینه‌ه ۶۹۱۶/۷/۸ له دانمارک، له کۆیسه‌گان، له
دایگ بووه.

له‌سالی ۱۹۲۶دا ده‌پننه‌ ناشنای نوو‌سه‌ری گه‌وره‌ی سویدی،
نارنور نو‌دگ‌قبست و تا ه‌ردنی نارنور پنگه‌وه له پدوه‌ندییه‌کی
سه‌ره‌ست و ته‌سرووتیکر نارادا ده‌هینن.